

EBA/GL/2022/03

18. března 2022

Obecné pokyny

ke společným postupům a metodikám procesu
přezkumu a vyhodnocování a zátěžového
testování v rámci dohledu

Dodržování obecných pokynů a oznamovací povinnost

Status těchto obecných pokynů

1. Tento dokument obsahuje obecné pokyny vydané podle článku 16 nařízení (EU) č. 1093/2010¹. V souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010 příslušné orgány a finanční instituce vynaloží veškeré úsilí, aby se těmito obecnými pokyny řídily.
2. Obecné pokyny formulují názor orgánu EBA (dále jen „orgán EBA“) na náležité postupy dohledu v rámci Evropského systému dohledu nad finančním trhem, a dále také, jak mají být unijní právní předpisy uplatňovány v konkrétní oblasti. Příslušné orgány ve smyslu čl. 4 odst. 2 nařízení (EU) č. 1093/2010, na které se tyto obecné pokyny vztahují, by se jimi měly řídit a podle potřeby je začlenit do svých postupů (např. pozměněním svého právního rámce nebo dohledových postupů), včetně případů, kdy jsou obecné pokyny zaměřeny v první řadě na instituce.

Oznamovací povinnost

3. Podle čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010 musí příslušné orgány do 27.12.2022 orgánu EBA oznámit, zda se těmito obecnými pokyny řídí nebo hodlají řídit, a v opačném případě uvést do tohoto data důvody, proč se jimi neřídí či nehodlají řídit. Neposkytnou-li příslušné orgány oznámení v této lhůtě, bude mít orgán EBA za to, že se těmito obecnými pokyny neřídí nebo nehodlají řídit. Oznámení by měla být předložena na formuláři, který je k dispozici na internetových stránkách orgánu EBA, s označením „EBA/GL/2022/03“. Oznámení by měly předložit osoby s příslušným oprávněním oznamovat, zda se jejich příslušné orgány těmito obecnými pokyny řídí nebo hodlají řídit. Jakoukoli změnu stavu dodržování pokynů je rovněž nutno oznámit orgánu EBA.
4. Oznámení budou zveřejněna na internetových stránkách orgánu EBA v souladu s čl. 16 odst. 3.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

Hlava 1. Předmět, definice, úroveň uplatňování a provádění

1.1 Předmět

5. Tyto obecné pokyny stanoví společné postupy a metodiky procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu uvedeného v článku 97 a čl. 107 odst. 1 písm. a) směrnice 2013/36/EU², včetně těch týkajících se hodnocení organizace a řízení rizik, včetně praní peněz a financování terorismu, podle článků 76 až 87 uvedené směrnice a procesů a opatření přijatých s odkazem na články 98, 100, 101, 102, 104, 104a, 104b, 104c, 105, čl. 107 odst. 1 písm. b) a článek 117 uvedené směrnice. Kromě toho je cílem těchto obecných pokynů poskytnout společné metodiky používané příslušnými orgány při provádění dohledových zátěžových testů v souvislosti s procesem přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu tak, jak je stanoveno v čl. 100 odst. 2 směrnice 2013/36/EU.
6. Tyto obecné pokyny nestanovují metodiku pro zátěžové testy prováděné orgánem EBA ve spolupráci s dalšími příslušnými orgány podle článku 22 nařízení (EU) č. 1093/2010, popisují však řadu zátěžových testů a pomáhají stanovit vhodný rámec pro zvážení budoucích zátěžových testů orgánu EBA jako jedné části dohledových zátěžových testů.
7. Tyto obecné pokyny jsou určeny příslušným orgánům ve smyslu čl. 4 odst. 2 bodů i) a viii) nařízení o orgánu EBA.

1.2 Definice

8. Není-li uvedeno jinak, pojmy použité a vymezené v nařízení (EU) č. 575/2013³, ve směrnici 2013/36/EU, směrnici 2014/59/EU⁴ nebo v obecných pokynech orgánu EBA k zátěžovému testování prováděnému institucemi⁵ mají v těchto obecných pokynech stejný význam. Pro účely těchto obecných pokynů se rozumí:

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

⁵ [Obecné pokyny orgánu EBA k zátěžovému testování prováděnému institucemi](#) (EBA/GL/2018/04).

„celkovým hodnocením v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu“ aktuální posouzení celkové životaschopnosti instituce na základě hodnocení prvků v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu,

„celkovým kapitálovým požadavkem» součet celkového kapitálového požadavku v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu, požadavků na kapitálové rezervy a makrobezpečnostních požadavků vyjádřených jako kapitálové požadavky,

„celkovým kapitálovým požadavkem v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu“ součet kapitálových požadavků uvedených v čl. 92 odst. 1 písm. a) až c) nařízení (EU) č. 575/2013 a dodatečných kapitálových požadavků stanovených v souladu s kritérii uvedenými v těchto obecných pokynech k řešení jiných rizik, než je riziko nadměrného pákového efektu,

„celkovým objemem rizikové expozice“ celkový objem rizikové expozice podle definice v článku 92 nařízení (EU) č. 575/2013,

„celkovým požadavkem na pákový poměr v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu“ součet kapitálových požadavků podle čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 a dodatečných kapitálových požadavků stanovených v souladu s kritérii uvedenými v těchto pokynech k řešení rizika nadměrného pákového efektu,

„celkovým požadavkem na pákový poměr“ součet celkového požadavku na pákový poměr v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu a požadavku na rezervu na pákový poměr G-SII v souladu s čl. 92 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013,

„celkovým skóre v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu“ číselný ukazatel celkového rizika, pokud jde o životaschopnost instituce, vypočtený na základě celkového hodnocení v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu,

„dobou přežití“ doba, během které instituce může i nadále působit v zátěžových podmínkách a stále plnit své platební závazky,

„interním postupem pro hodnocení kapitálové přiměřenosti“ proces identifikace, měření, řízení a monitorování vnitřně stanoveného kapitálu, který uplatňuje instituce podle článku 73 směrnice 2013/36/EU,

„interním postupem pro hodnocení přiměřenosti likvidity“ proces identifikace, měření, řízení a monitorování likvidity, který uplatňuje instituce podle článku 86 směrnice 2013/36/EU,

„kategorií instituce“ ukazatel systémového významu instituce na základě velikosti a složitosti instituce a rozsahu jejích činností,

„konsolidující institucí“ instituce, která musí dodržovat obezřetnostní požadavky na základě konsolidované situace v souladu s částí první hlavou II kapitolou 2 nařízení (EU) č. 575/2013,

„makrobezpečnostním požadavkem“ nebo „opatřením“ požadavek nebo opatření stanovené příslušným nebo pověřeným orgánem s cílem řešit makrobezpečnostní nebo systémové riziko,

„nezajištěnými dlužníky“ retailoví dlužníci a dlužníci z řad malých a středních podniků bez přirozeného nebo finančního zajištění, kteří jsou vystaveni nesouladu měn mezi měnou úvěru a zajišťovací měnou; přirozené zajištění zahrnuje zejména případy, kdy dlužníci mají příjem v cizí měně (např. plnění / příjmy z vývozu), zatímco finanční zajištění obvykle předpokládá, že existuje smlouva s finanční institucí,

„orgánem dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu“ příslušný orgán odpovědný za dohled nad dodržováním ustanovení směrnice (EU) 2015/849 ze strany institucí,

„pokyny v rámci pilíře 2 (P2G)“ úroveň a kvalita kapitálu, který má instituce podle očekávání držet nad rámec celkového kapitálového požadavku, stanovená podle kritérií uvedených v těchto obecných pokynech,

„pokyny v rámci pilíře 2 pro riziko nadměrného pákového efektu (P2G-LR)“ úroveň a kvalita kapitálu, který má instituce podle očekávání držet nad rámec celkového požadavku na pákový poměr, stanovená podle kritérií uvedených v těchto obecných pokynech,

„poskytováním úvěrů v cizích měnách“ poskytování úvěrů dlužníkům, bez ohledu na právní formu úvěru (např. včetně odložených plateb nebo podobných finančních služeb), v jiných měnách, než je zákonné platidlo v zemi, ve které má dlužník bydliště nebo sídlo,

„požadavkem podle pilíře 2 (P2R)“ nebo „dodatečnými kapitálovými požadavky“ dodatečné kapitálové požadavky stanovené podle čl. 104 odst. 1 písm. a) směrnice 2013/36/EU k řešení jiných rizik, než je riziko nadměrného pákového efektu,

„požadavkem podle pilíře 2 pro riziko nadměrného pákového efektu (P2R-LR)“ nebo „dodatečnými kapitálovými požadavky k řešení rizika nadměrného pákového efektu“ dodatečné kapitálové požadavky stanovené podle čl. 104 odst. 1 písm. a) směrnice 2013/36/EU k řešení rizika nadměrného pákového efektu,

„požadavky na kapitálové rezervy“ kapitálové požadavky uvedené v kapitole 4 hlavy VII směrnice 2013/36/EU,

„prvkem procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu“ jednotlivé položky z tohoto výčtu: analýza obchodního modelu, hodnocení vnitřního systému správy a řízení a mechanismů kontrol rizik v celé instituci, hodnocení rizik pro kapitál, hodnocení kapitálu v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu, hodnocení rizik pro likviditu a financování a hodnocení likvidity v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu,

„referenčními hodnotami dohledu“ kvantitativní nástroje pro jednotlivá rizika vyvinuté příslušným orgánem s cílem odhadnout kapitál potřebný k pokrytí rizik nebo rizikových prvků, které nejsou uvedeny v nařízení (EU) č. 575/2013,

„relevantní měnou“ měna, ve které má instituce vnitřní rozvahové nebo podrozvahové pozice,

„reputačním rizikem“ současné nebo budoucí riziko pro výnosy, kapitál nebo likviditu instituce v důsledku poškození dobrého jména instituce,

„rizikem financování“ riziko, že instituce nebude mít ve střednědobém a dlouhodobém horizontu stabilní zdroje financování, a to vůbec nebo bez nepřijatelného navýšení nákladů financování, což vytváří současné nebo budoucí riziko neschopnosti plnit finanční závazky, např. platby a potřeby kolaterálu splatné ve střednědobém až dlouhodobém horizontu,

„rizikem chování“ současné nebo budoucí riziko ztrát pro instituci vyplývající z případů úmyslného nebo nedbalého chování, včetně nevhodné nabídky finančních služeb,

„rizikem informačních a komunikačních technologií“ riziko ztráty v důsledku porušení důvěrnosti, selhání integrity systémů a dat, nevhodnosti nebo nedostupnosti systémů a dat nebo neschopnosti změnit IT v přiměřeném čase a s přiměřenými náklady, pokud se mění prostředí nebo požadavky vyplývající z obchodní činnosti (tj. flexibilita),

„rizikem praní peněz a financování terorismu“ riziko vymezené v obecných pokynech orgánu EBA k dohledu založenému na posouzení rizik⁶,

„rizikem spojeným s poskytováním úvěrů v cizích měnách“ současné nebo budoucí riziko pro výnosy a kapitál instituce v důsledku poskytování úvěrů v cizích měnách nezajištěným dlužníkům,

„rizikem úvěrového rozpětí“ riziko vyplývající ze změn tržní hodnoty dluhových finančních nástrojů v důsledku fluktuace úvěrového rozpětí,

„rizikem vnitrodenní likvidity“ současné nebo budoucí riziko, že instituce nebude schopna účinně řídit své potřeby vnitrodenní likvidity,

„rizikovým apetitem“ souhrnná úroveň a druh rizik, které je instituce ochotná podstoupit v rámci své schopnosti nést riziko v souladu se svým obchodním modelem, aby dosáhla svých strategických cílů,

⁶ Obecné pokyny orgánu EBA k charakteristikám přístupu založeného na posouzení rizik v souvislosti s dohledem v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a k postupu zohledňujícímu míru rizika při provádění dohledu podle čl. 48 odst. 10 směrnice (EU) 2015/849 (kterými se mění společně pokyny evropských orgánů dohledu 2016/72)) („obecné pokyny k dohledu založenému na posouzení rizik“) (EBA/GL/2021/16).

„riziky pro kapitál“ významná rizika, která by, pokud nastanou, měla významný obezřetnostní dopad na kapitál instituce v následujících 12 měsících. To zahrnuje mimo jiné i rizika obsažená v článcích 79 až 87 směrnice 2013/36/EU,

„riziky pro likviditu a financování“ významná rizika, která by, pokud nastanou, měla významný obezřetnostní dopad na likviditu instituce v různých časových horizontech,

„skórem rizika“ číselné vyjádření shrnující v rámci dohledu hodnocení individuálního rizika kapitálu, likvidity a financování, představující pravděpodobnost, že riziko bude mít významný obezřetnostní dopad na instituci (např. potenciální ztrátu), po zohlednění řízení a kontrol rizik a před zohledněním schopnosti instituce zmírnit riziko prostřednictvím dostupných zdrojů kapitálu nebo likvidity,

„skórem životaschopnosti“ číselné vyjádření, které shrnuje hodnocení určitého prvku procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu a představuje ukazatel rizika pro životaschopnost instituce vyplývající z hodnocení prvku v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu,

„strukturálním rizikem spojeným s cizími měnami“ riziko vyplývající z toho, že držený vlastní kapitál je umístěn v zahraničních pobočkách a dceřiných společnostech v jiné měně, než je měna vykazování mateřské společnosti,

„úrokovým rizikem“ současné nebo budoucí riziko pro výnosy a kapitál instituce v důsledku nepříznivých pohybů úrokových sazeb,

„vnitrodenní likviditou“ finanční prostředky, ke kterým lze získat přístup během pracovního dne tak, aby instituce mohla provádět platby v reálném čase,

„vyrovnávací kapacitou“ schopnost instituce držet přebytek likvidity nebo mít přístup k přebytku likvidity v krátkodobém, střednědobém a dlouhodobém horizontu v reakci na zátěžové scénáře.

1.3 Úroveň uplatňování

9. Příslušné orgány by tyto obecné pokyny měly uplatňovat v souladu s úrovní uplatňování stanovenou v článku 110 směrnice 2013/36/EU s přihlédnutím k požadavkům a výjimkám používaným podle článků 108 a 109 směrnice 2013/36/EU.
10. U mateřských a dceřiných společnostech zahrnutých do konsolidace by příslušné orgány měly upravit hloubku a úroveň podrobnosti svých hodnocení v souladu s úrovní uplatňování stanovenou v požadavcích v části první hlavy II nařízení (EU) č. 575/2013, zejména pak s ohledem na výjimky uplatňované podle článků 7, 10 a 15 nařízení (EU) č. 575/2013 a článku 21 směrnice 2013/36/EU.

11. Má-li instituce dceřinou společnost ve stejném členském státě, avšak nebyly uděleny žádné výjimky uvedené v části první nařízení (EU) č. 575/2013, lze při hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity uplatnit přiměřený přístup, který se zaměří na hodnocení alokace kapitálu a likvidity mezi subjekty a potenciální překážky bránící převoditelnosti kapitálu nebo likvidity v rámci skupiny.
12. U přeshraničních skupin by se měly koordinovaně uplatnit procesní požadavky v rámci kolegií orgánů dohledu zřízených podle článku 116 nebo 51 směrnice 2013/36/EU. Hlava 11 podrobně vysvětluje, jak se tyto obecné pokyny uplatňují u přeshraničních skupin a jejich subjektů.
13. Pokud instituce zřídila podskupinu pro účely likvidity podle článku 8 nařízení (EU) č. 575/2013, příslušné orgány by měly své hodnocení rizik pro likviditu a financování provádět a opatření v oblasti dohledu uplatňovat u subjektů spadajících do podskupiny pro účely likvidity.

1.4 Datum použití

14. Tyto aktualizované obecné pokyny se použijí od 1. ledna 2023. []

1.5 Zrušení

15. Obecné pokyny orgánu EBA ke společným postupům a metodikám procesu přezkumu a vyhodnocení a zátěžového testování v rámci dohledu ze dne 19. prosince 2014 (EBA/GL/2014/13) a pozměňující obecné pokyny ze dne 19. července 2018 (EBA/GL/2018/03) se s účinností od 1. ledna 2023 zrušují. Odkazy na zrušené obecné pokyny se považují za odkazy na tyto obecné pokyny.

Hlava 2. Společný proces přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu

2.1 Přehled rámce společného procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu

16. Příslušné orgány by měly zajistit, aby proces přezkumu a vyhodnocování instituce zahrnovala toto:

- a. zařazení instituce do příslušné kategorie a pravidelný přezkum tohoto zařazení;
- b. monitorování klíčových ukazatelů;
- c. analýza obchodního modelu;
- d. hodnocení vnitřního systému správy a řízení a kontrolních mechanismů v celé instituci;
- e. hodnocení rizik pro kapitál;
- f. hodnocení rizik pro likviditu;
- g. hodnocení přiměřenosti vlastního kapitálu instituce;
- h. hodnocení přiměřenosti zdrojů likvidity instituce;
- i. celkové hodnocení v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu;
- j. opatření v oblasti dohledu (a případně opatření včasného zásahu).

2.1.1 Zařazení institucí do kategorií

17. Příslušné orgány by měly rozdělit všechny instituce spadající do jejich pravomoci dohledu do těchto kategorií:

- ▶ Kategorie 1 – všechny instituce definované jako „velké instituce“ podle čl. 4 odst. 1 bodu 146 nařízení (EU) č. 575/2013 a případně další instituce určené příslušnými orgány na základě posouzení velikosti a vnitřní organizace instituce a povahy, rozsahu a složitosti jejích činností. Příslušné orgány se mohou rozhodnout klasifikovat „velké instituce“ podle čl. 4 odst. 1 bodu 146) nařízení (EU) č. 575/2013, které nejsou typu G-SII nebo O-SII, jako instituce kategorie 2 podle potřeby na základě posouzení rizikového profilu instituce.

- ▶ Kategorie 2 – střední až velké instituce jiné než ty, které jsou zařazeny do kategorie 1, které nejsou „malou a nepříliš složitou institucí“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 145) nařízení (EU) č. 575/2013 a působí na vnitrostátní úrovni nebo vyvíjí rozsáhlou přeshraniční činnost v několika liniích podnikání, včetně nebankovních činností, a nabízejí úvěrové a finanční produkty retailovým a korporátním zákazníkům; systémově nevýznamné specializované instituce s významnými podíly na trhu ve svých liniích podnikání nebo platebních systémech nebo finančních burzách; instituce považované za důležité pro ekonomiku (např. z hlediska celkových aktiv vůči hrubému domácímu produktu) nebo pro bankovní sektor v konkrétním členském státě z důvodu své velikosti, činnosti nebo obchodního modelu (např. ústřední instituce institucionálního systému ochrany, ústřední protistrany, centrální deponitáře cenných papírů, centrální družstevní banky nebo centrální spořitelny).
 - ▶ Kategorie 3 – malé až střední instituce jiné než ty, které jsou zahrnuty do kategorií 1 a 2, které nejsou „malými a nepříliš složitými institucemi“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 145) nařízení (EU) č. 575/2013 a působí na vnitrostátní úrovni nebo nevyvíjí rozsáhlou přeshraniční činnost a působí v omezeném počtu liniích podnikání a nabízejí převážně úvěrové produkty retailovým a korporátním zákazníkům a mají omezenou nabídku finančních produktů; specializované instituce s méně významnými podíly na trhu ve svých liniích podnikání nebo platebních systémech nebo finančních burzách.
 - ▶ Kategorie 4 – všechny instituce definované jako „malé a nepříliš složité instituce“ podle čl. 4 odst. 1 bodu 145) nařízení (EU) č. 575/2013 a všechny ostatní malé a nepříliš složité instituce, které nespádají do kategorií 1 až 3 (např. s omezeným rozsahem činnosti a nevýznamnými podíly na trhu ve svých liniích podnikání).
18. Zařazení do kategorií by mělo odrážet vyhodnocení systémového rizika, které instituce představují pro finanční systém. Příslušné orgány by toto zařazení měly používat jako základ pro uplatňování zásady proporcionality podle oddílu 2.4, a ne jako prostředek vyjadřující kvalitu instituce.
19. Příslušné orgány by se měly při zařazování do kategorií opírat o údaje vykazované pro účely dohledu a o informace vycházející z předběžné analýzy obchodního modelu (viz oddíl 4.2). Zařazení do kategorií by mělo být přezkoumáváno pravidelně nebo v případě významných událostí týkajících se instituce, jako jsou velké odprodeje, fúze či akvizice, důležitá strategické opatření atd.
- ### 2.1.2 Průběžné hodnocení rizik
20. Příslušné orgány by měly prostřednictvím následujících činností průběžně hodnotit rizika, kterým instituce je nebo může být vystavena:
- a. monitorování klíčových ukazatelů podle hlavy 3;

- b. analýza obchodního modelu podle hlavy 4;
- c. hodnocení vnitřního systému správy a řízení a kontrolních mechanismů v celé instituci podle hlavy 5;
- d. hodnocení rizik pro kapitál podle hlavy 6;
- e. hodnocení rizik pro likviditu a financování podle hlavy 8.

21. Hodnocení by mělo probíhat podle kritéria proporcionality uvedeného v oddíle 2.4. Hodnocení by mělo být přezkoumáno s ohledem na nové informace.

22. Příslušné orgány by měly zajistit, aby zjištění výše uvedených hodnocení:

- a. byla jasně zdokumentována v souhrnu zjištění;
- b. byla zohledněna ve skóre přiděleném v souladu s konkrétním pokynem uvedeným v příslušné hlavě těchto obecných pokynů věnované příslušnému prvku;
- c. podporovala hodnocení jiných prvků nebo hlubší prošetření rozporů mezi hodnoceními těchto prvků;
- d. přispívala k celkovému hodnocení a skóre v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu;
- e. měla v relevantních případech za následek opatření v oblasti dohledu a byla na základě nich prováděna informovaná rozhodnutí týkající se těchto opatření.

2.1.3 Pravidelné hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity

23. Příslušné orgány by měly pomocí následujících hodnocení pravidelně posuzovat přiměřenost kapitálu a likvidity instituce tak, aby došlo ke zdravému pokrytí rizik, kterým je nebo může být instituce vystavena:

- a. hodnocení kapitálu v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu podle hlavy 7;
- b. hodnocení likvidity v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu podle hlavy 9.

24. Hodnocení by mělo probíhat podle kritéria proporcionality uvedeného v oddíle 2.4. Příslušné orgány mohou hodnocení provádět častěji. Příslušné orgány by měly přezkoumat hodnocení s ohledem na významná nová zjištění vyplývající z hodnocení rizik v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu v případech, kdy příslušné orgány dojdou k závěru, že tato zjištění mohou mít podstatný vliv na kapitál instituce a/nebo na její zdroje likvidity.

25. Příslušné orgány by měly zajistit, aby zjištění těchto hodnocení:

- a. byla jasně zdokumentována ve shrnutí;
- b. byla zohledněna ve skóre přiděleném kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity instituce v souladu s pokynem uvedeným v hlavě věnované příslušnému prvku;
- c. přispívala k celkovému hodnocení a skóre v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu;
- d. zohledňovala podle potřeby požadavek dohledu, aby instituce měla vlastní finanční zdroje a/nebo zdroje likvidity vyšší, než jsou minimální hodnoty stanovené v nařízení (EU) č. 575/2013, a případně jiná opatření v oblasti dohledu, a informovala o tom.

2.1.4 Celkové hodnocení v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu

26. Příslušné orgány by měly průběžně hodnotit rizikový profil instituce a její životaschopnost prostřednictvím celkového hodnocení v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu podle hlavy 10. Na základě celkového hodnocení v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu by příslušné orgány měly určit, zda je možné, aby rizika související s přiměřeností kapitálu a zdroji likvidity, správou a řízením, kontrolními mechanismy a/nebo obchodním modelem či strategií způsobila selhání instituce, a na základě toho by měly určit potřebu přijmout opatření včasného zásahu a/nebo určit, zda lze instituci považovat za instituci, která je v selhání nebo jejíž selhání je pravděpodobné.
27. Celkové hodnocení by mělo být průběžně přezkoumáváno s ohledem na zjištění hodnocení rizik nebo na výsledek hodnocení kapitálu a likvidity v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu.
28. Příslušné orgány by měly zajistit, aby zjištění tohoto hodnocení:
 - a. byla zohledněna ve skóre přiděleném celkové životaschopnosti instituce v souladu s pokynem uvedeným v hlavě 10;
 - b. byla jasně zdokumentována v celkovém hodnocení v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu, které obsahuje přidělené skóre v rámci tohoto procesu (celkové a pro jednotlivé prvky) a případná zjištění orgánů dohledu za posledních 12 měsíců;
 - c. byla podkladem pro zjištění orgánů dohledu, zda instituce „je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné“ podle článku 32 směrnice 2014/59/EU.

2.1.5 Dialog s institucemi, uplatnění opatření v oblasti dohledu a sdělení zjištění

29. V souladu s modelem minimálního zapojení podle oddílu 2.4 by příslušné orgány měly zahájit dialog s institucemi za účelem vyhodnocení jednotlivých prvků v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování na základě hlav těchto obecných pokynů věnovaných jednotlivým prvkům.
30. Na základě celkového hodnocení v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu a v návaznosti na hodnocení jednotlivých prvků tohoto procesu by příslušné orgány měly přijmout opatření v oblasti dohledu podle hlavy 10. Opatření v oblasti dohledu jsou v těchto obecných pokynech rozdělena takto:
- a. kapitálová opatření;
 - b. opatření v oblasti likvidity;
 - c. ostatní opatření v oblasti dohledu (včetně opatření včasného zásahu).
31. Pokud zjištění, která jsou výsledkem monitorování klíčových ukazatelů, hodnocení prvků v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu nebo jiné činnosti orgánů dohledu, vyžadují uplatnění opatření v oblasti dohledu v rámci řešení bezprostředních problémů, příslušné orgány by neměly čekat na dokončení hodnocení všech prvků v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování a aktualizaci celkového hodnocení v rámci tohoto procesu, nýbrž by měly rozhodnout o opatřeních nezbytných k nápravě vyhodnocené situace a poté pokračovat v aktualizaci celkového hodnocení v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu.
32. Příslušné orgány by rovněž měly vedle souvisejících opatření v oblasti dohledu zahájit dialog na základě výsledků celkového hodnocení v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování a informovat instituci na konci tohoto procesu o opatřeních v oblasti dohledu, která je instituce povinna dodržovat podle oddílu 2.4.

2.2 Přidělování skóre v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu

33. Příslušné orgány by měly přiřadit skóre rizika a skóre životaschopnosti, která jsou souhrnným vyjádřením vyhodnocení různých kategorií rizik a prvků procesu přezkumu a vyhodnocování.
34. Při hodnocení jednotlivých rizikových kategorií a prvků v rámci uvedeného procesu by příslušné orgány měly používat tuto stupnici: 1 (nízké riziko), 2 (středně nízké riziko), 3 (středně vysoké riziko) a 4 (vysoké riziko). Toto hodnocení odráží názor orgánu dohledu vycházející z příslušných bodovacích tabulek v hlavách věnovaných jednotlivým prvkům. Příslušné orgány by měly používat průvodní „faktory“ uvedené v těchto tabulkách jako podklad pro svůj výsledný úsudek (tj. není nezbytné, aby instituce splňovala veškeré „faktory“ spojované s hodnocením „1“, aby dosáhla hodnocení „1“) a/nebo je dále rozpracovat či doplnit další faktory. Jedná-li se o nejhorší

možné skóre, příslušné orgány by měly přidělit skóre „4“ (tj. skóre „4“ se udělí i v případě, že pozice instituce je horší, než „faktory“ u skóre „4“ předpokládají).

35. Při uplatňování obecných pokynů by příslušné orgány měly pro své interní účely, např. plánování zdrojů, zavést podrobnější pravidla pro přidělování skóre, přičemž by však měly dodržovat celkový rámec přidělování skóre uvedený v těchto obecných pokynech.
36. Příslušné orgány by měly zajistit, aby veškerá dosažená skóre byla pravidelně přezkoumávána alespoň tak často, jak se uvádí v oddíle 2.4, a bez zbytečného prodlení na základě významných nových zjištění nebo vývoje.

2.2.1 Skóre rizik

37. Příslušné orgány by měly jednotlivým rizikům kapitálu přidělovat skóre rizik podle kritérií uvedených v hlavě 6 a rizikům likvidity a financování podle kritérií uvedených v hlavě 8. Tato skóre představují pravděpodobnost, že riziko bude mít významný obezřetnostní dopad na instituci (např. potenciální ztrátu), po zvážení kvality kontrol rizik ke zmírnění tohoto dopadu (tj. zbytkové riziko), ale před zvážením schopnosti instituce zmírnit riziko prostřednictvím dostupných zdrojů kapitálu nebo likvidity.
38. Příslušné orgány by měly stanovit skóre rizika převážně prostřednictvím posouzení inherentního rizika, ale měly by rovněž zohlednit faktory související s řízením a kontrolami rizik. Zejména přiměřenost řízení a kontrolních mechanismů může zvýšit nebo v některých případech snížit riziko významného obezřetnostního dopadu (tj. faktory související s inherentním rizikem mohou v závislosti na přiměřenosti řízení a kontrolních mechanismů podcenit nebo přecenit úroveň rizika). Posouzení inherentního rizika a přiměřenosti řízení a kontrolních mechanismů by mělo být prováděno s odkazem na faktory uvedené v tabulkách 4 až 7 a 9 a 10.“
39. Při provádění těchto obecných pokynů mohou příslušné orgány používat různé metody k rozhodování o skóre jednotlivých rizik. Úroveň inherentního rizika a kvalitu jeho řízení a kontrol lze hodnotit zvlášť (což povede k průběžnému a konečnému skóre) nebo souhrnně. Příslušné orgány mohou rovněž zavést metody agregace pro shrnutí jednotlivých rizik pro kapitál a pro likviditu a skóre financování.

2.2.2 Skóre životaschopnosti, včetně celkového skóre v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu

40. Příslušné orgány by měly zvlášť přidělit skóre, která jsou souhrnným vyjádřením úrovně rizika pro životaschopnost instituce, na základě výsledků hodnocení čtyř prvků v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu:
 - a. obchodní model a strategie, podle kritérií uvedených v hlavě 4;
 - b. vnitřní systém správy a řízení a kontrolní mechanismy v celé instituci, podle kritérií uvedených v hlavě 5;

- c. kapitálová přiměřenost, podle kritérií uvedených v hlavě 7; a
 - d. přiměřenost likvidity, podle kritérií uvedených v hlavě 9.
41. V případě kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity tato skóre představují názor orgánů dohledu na schopnost zdrojů kapitálu a likvidity instituce zmírnit/pokrýt jednotlivá rizika kapitálu, likvidity a financování, jak se uvádí v hlavách 6 a 8, a/nebo další prvky, pro které byl stanoven dodatečný kapitál, jak se uvádí v hlavě 7.
42. Příslušné orgány by měly podle kritérií uvedených v hlavě 10 rovněž přidělit celkové skóre v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování. Toto skóre by mělo být přiděleno na základě úsudku orgánů dohledu a mělo by představovat názor orgánů dohledu na celkovou životaschopnost instituce.
43. Příslušné orgány by měly zajistit, aby skóre přidělené obchodnímu modelu, vnitřnímu systému správy a řízení a kontrolním mechanismům v celé instituci, kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity, jakož i celkové skóre v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování splňovalo tyto cíle:
- a. naznačovalo pravděpodobnost, že může být nutné přijmout opatření v oblasti dohledu k řešení problémů v souladu s kritérii uvedenými v hlavě 10;
 - b. působilo jako spouštěcí faktor pro rozhodnutí, zda uplatnit opatření včasného zásahu v souladu s obecnými pokyny orgánu EBA k podmínkám pro uplatnění opatření včasného zásahu⁷; a
 - c. usnadňovalo stanovení priorit a plánování zdrojů orgánů dohledu, jakož i stanovení priorit v programu dohledových šetření.
44. Příslušné orgány by měly zajistit, aby celkové skóre v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování přidělené na základě souhrnného pohledu na hrozby plynoucí ze čtyř prvků uvedeného procesu poskytovalo informaci o celkové životaschopnosti instituce, včetně toho, zda instituce „je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné“ ve smyslu článku 32 směrnice 2014/59/EU, a to rovněž s ohledem na obecné pokyny orgánu EBA k institucím, jež jsou v selhání nebo jejichž selhání je pravděpodobné⁸. Pokud výsledek celkového hodnocení v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu naznačuje, že instituce může být považována za „instituci, jež je v selhání nebo jejíž selhání je pravděpodobné“, příslušné orgány by měly přidělit skóre „F“ a dodržet postup zapojení orgánů příslušných k řešení krize, jak je uvedeno v článku 32 směrnice 2014/59/EU.

⁷ Obecné pokyny orgánu EBA k podmínkám pro uplatnění opatření včasného zásahu ([EBA/GL/2015/03](#)).

⁸ Obecné pokyny orgánu EBA k výkladu různých podmínek, za nichž se instituce považuje za instituci, jež je v selhání nebo jejíž selhání je pravděpodobné, podle čl. 32 odst. 6 směrnice 2014/59/EU ([EBA/GL/2015/07](#)).

2.3 Organizační opatření

45. Příslušné orgány by měly zajistit, aby při provádění procesu přezkumu a vyhodnocování bylo z organizačního hlediska zajištěno alespoň toto:

- a. popis rolí a odpovědností pracovníků dohledu při provádění procesu přezkumu a vyhodnocování i příslušné hierarchické vztahy v běžných i mimořádných situacích;
- b. postupy pro zdokumentování a zaznamenání zjištění a výsledného úsudku orgánů dohledu;
- c. opatření pro schvalování zjištění a hodnocení i postupy eskalace v případě rozdílných názorů v příslušném orgánu v běžných i mimořádných situacích;
- d. opatření pro vedení dialogu s institucí v souladu s modelem minimálního zapojení podle oddílu 2.4 tak, aby bylo možné vyhodnotit jednotlivé prvky procesu přezkumu a vyhodnocování;
- e. opatření pro konzultace s institucí a sdělování výsledků procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu instituci, rovněž zohledňující interakci v rámci kolegií orgánů dohledu pro přeshraniční skupiny a jejich subjekty, rovněž v souladu s prováděcím nařízením Komise (EU) č. 710/2014⁹.

46. Při definování opatření pro vedení dialogu s institucemi by příslušné orgány měly zvážit možné důsledky poskytování skóre institucím, pokud jde o jejich informační povinnosti podle požadavků nařízení (EU) č. 596/2014¹⁰ a směrnic 2014/57/EU¹¹ a 2004/109/ES¹².

2.4 Proporcionalita a zapojení orgánů dohledu

47. Příslušné orgány by v závislosti na kategorii instituce měly uplatňovat zásadu proporcionality, pokud jde o rozsah, četnost a intenzitu zapojení orgánů dohledu a dialog s institucí a očekávání orgánů dohledu ohledně norem, které by instituce měla splňovat. Ve všech případech by posouzení rizik pro kapitál a rizik pro likviditu a financování mělo zahrnovat hodnocení alespoň těch nejrelevantnějších jednotlivých rizik.

⁹ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 710/2014 ze dne 23. června 2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o podmínky uplatňování postupu společného rozhodování o požadavcích obezřetnosti pro konkrétní instituce podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU (Úř. věst. L 188, 27.6.2014, s. 19).

¹⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 1).

¹¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/57/EU ze dne 16. dubna 2014 o trestních sankcích za zneužívání trhu (směrnice o zneužívání trhu) (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 179).

¹² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38).

48. Bez ohledu na kategorii instituce by příslušné orgány měly při informování o výsledku celkového hodnocení v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování poskytnout zejména:

- a. prohlášení o množství a složení kapitálu, který je instituce povinna držet nad rámec požadavků uvedených v nařízení (EU) č. 575/2013 a v kapitole 2 nařízení (EU) 2017/2402¹³ týkající se prvků rizik a rizik, na která se tato nařízení nevztahují;
- b. prohlášení o množství a složení kapitálu, který má instituce držet nad rámec požadavků uvedených v písmenu a) a v kapitole 4 hlavy VII směrnice 2013/36/EU;
- c. prohlášení o likviditě a konkrétních požadavcích na likviditu, které příslušný orgán stanoví; a
- d. prohlášení o ostatních opatřeních v oblasti dohledu, včetně případných opatření včasného zásahu, která příslušný orgán zamýšlí přijmout.

49. Pokud jde o aspekt četnosti a intenzity aspektu proporcionality zapojení orgánů dohledu, příslušné orgány by se při plánování procesu přezkumu a vyhodnocování měly řídit následujícím modelem minimální úrovně zapojení (který je uveden v tabulce 1):

2.4.1 Instituce kategorie 1

50. Aby byla zajištěna vhodná četnost činností souvisejících s procesem přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu pro instituce kategorie 1, příslušné orgány by měly:

- a. čtvrtletně sledovat klíčové ukazatele;
- b. alespoň jednou ročně vypracovat zdokumentované shrnutí celkového hodnocení v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování;
- c. alespoň jednou ročně aktualizovat hodnocení všech jednotlivých prvků procesu přezkumu a vyhodnocování;
- d. alespoň jednou ročně informovat instituci o výsledku celkového hodnocení v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování;
- e. průběžně spolupracovat a vést dialog s vedoucím orgánem a vrcholným vedením instituce ve smyslu čl. 3 bodu 9 směrnice 2013/36/EU za účelem posouzení jednotlivých prvků procesu přezkumu a vyhodnocování.

¹³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 ze dne 12. prosince 2017, kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci a kterým se mění směrnice 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 347, 28.12.2017, s. 35).

2.4.2 Instituce kategorie 2

51. Aby byla zajištěna vhodná četnost činností souvisejících s procesem přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu pro instituce kategorie 2, příslušné orgány by měly:
- a. čtvrtletně sledovat klíčové ukazatele;
 - b. alespoň jednou ročně vypracovat zdokumentované shrnutí celkového hodnocení v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování;
 - c. alespoň každé dva roky aktualizovat hodnocení všech jednotlivých prvků procesu přezkumu a vyhodnocování;
 - d. alespoň každé dva roky informovat instituci o výsledku celkového hodnocení v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování;
 - e. průběžně spolupracovat a vést dialog s vedoucím orgánem a vrcholným vedením instituce za účelem posouzení jednotlivých prvků procesu přezkumu a vyhodnocování.

2.4.3 Instituce kategorie 3

52. Aby byla zajištěna vhodná četnost činností souvisejících s procesem přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu pro instituce kategorie 3, příslušné orgány by měly:
- a. čtvrtletně sledovat klíčové ukazatele;
 - b. alespoň jednou ročně vypracovat zdokumentované shrnutí celkového hodnocení v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování;
 - c. aktualizovat hodnocení všech jednotlivých prvků procesu přezkumu a vyhodnocování alespoň každé tři roky nebo dříve s ohledem na podstatné nové informace o hrozícím riziku;
 - d. alespoň každé tři roky informovat instituci o výsledku celkového hodnocení v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování;
 - e. na základě rizik spolupracovat a vést dialog s vedoucím orgánem a vrcholným vedením instituce (tj. v případě potřeby) za účelem posouzení prvků významných rizik.

2.4.4 Instituce kategorie 4

53. Aby byla zajištěna vhodná četnost činností souvisejících s procesem přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu pro instituce kategorie 4, příslušné orgány by měly:
- a. čtvrtletně sledovat klíčové ukazatele;

- b. alespoň jednou ročně vypracovat zdokumentované shrnutí celkového hodnocení v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování;
- c. aktualizovat hodnocení všech jednotlivých prvků procesu přezkumu a vyhodnocování alespoň každé tři roky nebo dříve s ohledem na podstatné nové informace o hrozícím riziku, přičemž by měly přizpůsobovat rozsah a hloubku přezkumu takové aktualizace konkrétnímu rizikovému profilu instituce;
- d. alespoň každé tři roky informovat instituci o výsledku celkového hodnocení v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování;
- e. alespoň každé tři roky spolupracovat a vést dialog s vedoucím orgánem a vrcholným vedením instituce.

2.4.5 Minimální požadavky na zapojení orgánů dohledu

Tabulka 1. Uplatňování procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu u jednotlivých kategorií institucí

Kategorie	Monitorování klíčových ukazatelů	Hodnocení všech prvků procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu (minimálně)	Shrnutí celkového hodnocení v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu	Minimální úroveň zapojení/dialogu
1	Čtvrtletně	Ročně	Ročně	Průběžná spolupráce s vedoucím orgánem a vrcholným vedením instituce; spolupráce orgánů dohledu s institucí při hodnocení jednotlivých prvků
2	Čtvrtletně	Každé dva roky	Ročně	Průběžná spolupráce s vedoucím orgánem a vrcholným vedením instituce; spolupráce orgánů dohledu s institucí při hodnocení jednotlivých prvků
3	Čtvrtletně	Každé tři roky	Ročně	Spolupráce orgánů dohledu na základě rizik s vedoucím orgánem a vrcholným vedením instituce při

Kategorie	Monitorování klíčových ukazatelů	Hodnocení všech prvků procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu (minimálně)	Shrnutí celkového hodnocení v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu	Minimální úroveň zapojení/dialogu
				posuzování prvků významných rizik
4	Čtvrtletně	Každé tři roky s přizpůsobením rozsahu a hloubky přezkumu konkrétnímu rizikovému profilu instituce	Ročně	Spolupráce s vedoucím orgánem a vrcholným vedením instituce nejméně jednou za tři roky

54. Dospějí-li příslušné orgány k závěru, že instituce mají podobný rizikový profil, mohou provést tematické hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocování u několika institucí jako jediné hodnocení (např. analýzu obchodního modelu lze provést u malých poskytovatelů hypoték, protože u všech těchto institucí budou pravděpodobně zjištěny stejné problémy související s životaschopností). Příslušné orgány mohou rovněž použít přizpůsobené metody pro uplatňování procesu přezkumu a vyhodnocování u institucí s podobnými rizikovými profily, jako jsou podobné obchodní modely nebo podobná zeměpisná oblast expozic v souladu s čl. 97 odst. 4a směrnice 2013/36/EU.
55. Příslušné orgány by měly určit další úroveň zapojení na základě zjištění z předchozích hodnocení jednoho nebo více prvků v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování, přičemž by měly být vyžadovány rozsáhlejší zdroje dohledu a vyšší intenzita a četnost zapojení vzhledem k situaci dané instituce, pokud jde o rizika a slabá místa, bez ohledu na kategorii instituce, a to u institucí s nízkým celkovým skóre v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování (alespoň dočasně).
56. U institucí, na které se vztahuje program dohledových šetření vyžadovaný článkem 99 směrnice 2013/36/EU, by příslušné orgány měly zajistit, aby úroveň zapojení a uplatňování procesu přezkumu a vyhodnocování byla určena tímto programem.
57. Při plánování procesu přezkumu a vyhodnocování by příslušné orgány měly věnovat zvláštní pozornost koordinaci činností s jinými subjekty, které se na hodnocení přímo nebo nepřímo podílejí, zejména pak v případech, kdy jsou vyžadovány vstupní údaje od dotyčné instituce a/nebo jiných příslušných orgánů, které se podílejí na dohledu nad přeshraničními skupinami podle hlavy 11 těchto obecných pokynů.

2.4.6 Zaměření a podrobnost hodnocení

58. Pokud jde o rozsah proporcionality, měly by si příslušné orgány při provádění procesu přezkumu a vyhodnocování podle těchto obecných pokynů uvědomit, že různé prvky,

metodické aspekty a složky hodnocení uvedené v hlavách 4, 5, 6 a 8 nemají pro všechny instituce stejný význam. Příslušné orgány by měly případně uplatňovat různé stupně podrobnosti hodnocení v závislosti na kategorii, do které je instituce zařazena, a v rozsahu vhodném pro velikost a obchodní model instituce a pro povahu, rozsah a složitost jejích činností.

59. S ohledem na odstavce 57 a 58 mohou příslušné orgány rovněž určit konkrétní zaměření procesu přezkumu a vyhodnocování, tj. ve kterých oblastech se provádí podrobnější hodnocení, zatímco všem ostatním prvkům procesu přezkumu a vyhodnocování se věnuje menší pozornost, která je však dostačující pro smysluplné hodnocení. Takové zaměření procesu přezkumu a vyhodnocování může vycházet z víceletého plánování, ekonomických okolností nebo specifické situace instituce. Při určování zaměření a podrobnosti hodnocení by příslušné orgány měly vzít v úvahu rizikový profil instituce, závažnost různých rizik a jakékoli jejich změny, včetně změn pozorovaných při monitorování klíčových ukazatelů, jak je uvedeno v hlavě 3, zátěžové testování, jak je uvedeno v hlavě 12, nebo ve výsledku předchozích hodnocení v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování.

Hlava 3. Monitorování klíčových ukazatelů

60. Příslušné orgány by měly provádět pravidelné monitorování klíčových finančních a nefinančních ukazatelů, které umožňují sledovat změny ve finanční situaci a rizikovém profilu institucí. Příslušné orgány by rovněž měly toto monitorování používat ke zjištění potřeby aktualizovat hodnocení prvků procesu přezkumu a vyhodnocování s ohledem na nové podstatné informace mimo plánované činnosti dohledu. Pokud monitorování odhalí podstatnou změnu rizikového profilu instituce nebo anomálie u ukazatelů, měly by příslušné orgány prošetřit příčiny, popřípadě s ohledem na nové informace přezkoumat hodnocení příslušného prvku procesu přezkumu a vyhodnocování.
61. V souladu s modelem minimálního zapojení, o němž pojednává hlava 2, by příslušné orgány měly klíčové finanční a nefinanční ukazatele u všech institucí sledovat nejméně jednou za čtvrtletí. Nicméně v závislosti na konkrétních vlastnostech institucí nebo na situaci mohou příslušné orgány zavést častější monitorování s přihlédnutím k dostupnosti podkladových informací (např. údajů o trhu).
62. Příslušné orgány by měly vytvořit systémy a konfigurace monitorování, které umožňují zjistit podstatné změny a anomálie ukazatelů, a měly by případně stanovit odpovídající limity. Příslušné orgány by rovněž měly vytvořit postupy eskalace pro všechny příslušné sledované ukazatele (nebo kombinace ukazatelů), aby se zajistilo prošetření případných anomálií a podstatných změn.
63. Příslušné orgány by měly upravit soubor ukazatelů a jejich příslušné limity s přihlédnutím ke konkrétním vlastnostem jednotlivých institucí nebo skupin institucí s podobnými charakteristikami (skupiny srovnatelných subjektů). Nastavený rámec ukazatelů, konfigurace monitorování a příslušné limity by měly odpovídat velikosti, složitosti, obchodnímu modelu a rizikovému profilu instituce a měly by zahrnovat zeměpisné oblasti, sektory a trhy, ve kterých dotyčná instituce působí.
64. Příslušné orgány by měly určit ukazatele, které budou sledovány prostřednictvím pravidelného monitorování, především na základě pravidelného vykazování údajů pro účely dohledu a pomocí definic obsažených ve standardech pro jednotný rámec vykazování. V určitých situacích mohou jako zdroje informací, na jejichž základě jsou jednotlivé instituce monitorovány, sloužit přehledy ukazatelů orgánu EBA nebo ukazatele, které orgán EBA monitoruje.
65. Vytvořený rámec ukazatelů a výsledky monitorování klíčových ukazatelů by rovněž měly sloužit jako vstupní údaje pro hodnocení rizik pro kapitál a rizik pro likviditu a financování na základě příslušných prvků procesu přezkumu a vyhodnocování.

66. Ukazatele používané při monitorování by měly zahrnovat alespoň tyto ukazatele pro konkrétní instituce:

- a. finanční ukazatele a ukazatele rizik zohledňující veškeré kategorie rizik zahrnuté v těchto obecných pokynech (viz hlavy 6 a 8);
- b. veškeré ukazatele ve formě poměru vycházející z nařízení (EU) č. 575/2013 a z vnitrostátních předpisů provádějících směrnici 2013/36/EU při výpočtu minimálních obezřetnostních požadavků (např. ukazatele kapitálu core tier 1 (CT1), ukazatele krytí likvidity (LCR), ukazatele čistého stabilního financování (NSFR) atd.);
- c. minimální požadavky na kapitál a způsobilé závazky stanovené směrnicí 2014/59/EU;
- d. relevantní tržní ukazatele (např. cena akcií, rozpětí swapu úvěrového selhání, rozpětí dluhopisů atd.);
- e. jsou-li k dispozici, ukazatele ozdravných prostředků používané ve vlastních ozdravných plánech dané instituce; a
- f. jsou-li k dispozici, ukazatele založené na kvantitativních nebo kvalitativních informacích vykazovaných příslušným orgánům, které mohou poukazovat na riziko praní peněz či financování terorismu.

67. Příslušné orgány by měly ukazatele pro konkrétní instituce doplnit o příslušné makroekonomické ukazatele v zeměpisných oblastech, sektorech a trzích, ve kterých daná instituce působí, jsou-li tyto ukazatele k dispozici.

68. Zjištění podstatných změn nebo anomálií u ukazatelů, zejména vybočujících-li změny z výsledků skupiny srovnatelných subjektů, by příslušné orgány měly považovat za podnět k dalšímu prošetření. Konkrétně by příslušné orgány měly:

- a. určit příčinu a vyhodnotit závažnost potenciálního obezřetnostního dopadu na danou instituci;
- b. zdokumentovat příčinu a výsledek hodnocení;
- c. přezkoumat hodnocení rizik a skóre v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování s ohledem na případná nová zjištění.

69. Příslušné orgány by rovněž měly zvážit doplnění pravidelného monitorování klíčových finančních a nefinančních ukazatelů o posouzení nezávislého průzkumu a analýzy trhu, jsou-li k dispozici, protože mohou být užitečnými zdroji alternativních pohledů na věc.

Hlava 4. Analýza obchodního modelu

4.1 Obecné úvahy

70. Tato hlava popisuje kritéria hodnocení obchodního modelu a strategie instituce. Příslušné orgány by toto hodnocení měly použít u instituce na stejné úrovni jako celkové hodnocení v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování. Lze jej však rovněž použít na obchodní nebo produktové úrovni nebo tematicky.
71. Aniž by tím byla dotčena odpovědnost vedoucího orgánu instituce za vedení a organizování obchodní činnosti nebo určení preference určitých konkrétních obchodních modelů, příslušné orgány by měly provádět pravidelnou analýzu obchodního modelu, na základě které lze vyhodnotit obchodní a strategická rizika a určit:
- ▶ životaschopnost současného obchodního modelu instituce na základě schopnosti generovat přijatelné výnosy v následujících 12 měsících a
 - ▶ udržitelnost strategie instituce na základě její schopnosti generovat přijatelné výnosy výhledově přinejmenším v následujících třech letech na základě strategických plánů a finančních prognóz.
72. Příslušné orgány by měly používat výsledek analýzy obchodního modelu jako podklad pro hodnocení všech dalších prvků procesu přezkumu a vyhodnocování. Příslušné orgány mohou hodnotit konkrétní aspekty analýzy obchodního modelu, zejména provést kvantitativní hodnocení obchodního modelu, v rámci hodnocení jiných prvků procesu přezkumu a vyhodnocování (např. pochopení struktury financování může být součástí hodnocení rizik pro likviditu).
73. Příslušné orgány by měly analýzu obchodního modelu používat také při identifikaci hlavních slabých míst instituce, která mohou mít s největší pravděpodobností podstatný dopad na instituci či vést v budoucnu k jejímu selhání.
74. Příslušné orgány by rovněž měly využívat analýzu obchodního modelu k posouzení obezřetnostních důsledků rizik praní peněz a financování terorismu, která jsou jim známa, a to v souvislosti s obchodním modelem instituce. V tomto ohledu by příslušné orgány měly využívat údaje získané od orgánů dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, zejména jejich posouzení rizik praní peněz a financování terorismu a jakákoli zjištění týkající se závažných nedostatků v kontrolních mechanismech instituce v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, k doplnění svých zjištění z průběžného dohledu a vyhodnotit, zda vyvolávají obezřetnostní obavy související s rizikem praní peněz a financování terorismu. Pokud z posouzení vyplývá, že obchodní model instituce vyvolává obezřetnostní obavy související s rizikem praní peněz a financování terorismu, měly by příslušné orgány

výsledky obezřetnostního posouzení obchodního modelu sdílet s orgány dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu¹⁴.

75. Příslušné orgány by v rámci analýzy obchodního modelu měly provést:

- a. předběžné hodnocení;
- b. identifikaci oblastí zaměření;
- c. hodnocení podnikatelského prostředí;
- d. kvantitativní analýzu současného obchodního modelu;
- e. kvalitativní analýzu současného obchodního modelu;
- f. analýzu výhledové strategie a finančních plánů (včetně plánovaných změn obchodního modelu);
- g. hodnocení životaschopnosti obchodního modelu;
- h. hodnocení udržitelnosti strategie;
- i. identifikaci hlavních slabých míst, kterým obchodní model nebo strategie instituci vystavuje nebo může vystavit;
- j. souhrn zjištění a stanovení skóre.

76. Při provádění analýzy obchodního modelu by příslušné orgány měly používat alespoň tyto zdroje kvantitativních a kvalitativních informací:

- a. strategické plány instituce s prognózami pro běžný rok a výhledově a základní ekonomické předpoklady;
- b. finanční výkazy (např. výkaz zisků a ztrát, rozvahu);
- c. vykazování pro regulatorní účely (jednotný rámec vykazování, finanční výkaznictví a registr úvěrů, je-li k dispozici);
- d. interní vykazování (manažerské informace, plánování kapitálu, vykazování likvidity, interní zprávy o rizicích);
- e. ozdravné plány a plány řešení krize, včetně výsledků posouzení způsobilosti k řešení krize poskytnuté orgánem příslušným k řešení krize v souladu s článkem 14 směrnice 2014/59/EU;

¹⁴ V souladu s obecnými pokyny orgánu EBA pro spolupráci v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu (EBA/GL/2021/15).

- f. výkazy vypracované třetími stranami (např. zprávy o auditu, zprávy analytiků akciových trhů / úvěrových analytiků) a
- g. jiné relevantní studie/průzkumy (např. od Mezinárodního měnového fondu (MMF), makrobezpečnostních orgánů a institucí, evropských institucí).

4.2 Předběžné hodnocení

77. Příslušné orgány by měly analyzovat hlavní činnosti instituce, zeměpisné oblasti jejího působení a pozici na trhu, aby na nejvyšší úrovni konsolidace v dané jurisdikci zjistily o instituci tyto informace:

- a. hlavní zeměpisné oblasti;
- b. hlavní dceřiné společnosti / pobočky;
- c. hlavní linie podnikání a
- d. hlavní produktové řady.

78. Za tímto účelem by příslušné orgány měly zvážit celou řadu relevantních ukazatelů, a to v době hodnocení i jejich změny v čase. Tyto ukazatele by měly zahrnovat:

- a. podíl na celkových výnosech/nákladech;
- b. podíl aktiv;
- c. podíl celkového objemu rizikové expozice;
- d. pozici na trhu.

79. Příslušné orgány by toto předběžné hodnocení měly využít k tomu, aby:

- a. stanovily význam oblastí/linií podnikání: příslušné orgány by měly určit, které zeměpisné oblasti, dceřiné společnosti / pobočky, linie podnikání a produktové řady jsou nejvýznamnější, a to na základě podílu na zisku (např. podle výkazu zisků a ztrát), rizika (např. podílu na celkovém objemu rizikové expozice nebo jiných ukazatelů rizika) a/nebo priorit instituce / zákonných priorit (např. určité povinnosti bank z veřejného sektoru nabízet určité produkty). Příslušné orgány by se o tyto informace měly opírat při identifikaci oblastí, na které by se měla zaměřit analýza obchodního modelu (blíže popsáno v oddíle 4.3);
- b. identifikovaly skupinu srovnatelných subjektů: příslušné orgány by měly u dané instituce určit odpovídající skupinu srovnatelných subjektů. Při provádění analýzy obchodního modelu by příslušný orgán měl určit skupinu srovnatelných subjektů na základě konkurenčních produktových řad / linií podnikání, které se zaměřují na

stejný zdroj zisků/zákazníků (např. obchodní činnost různých institucí v oblasti kreditních karet zaměřující se na uživatele kreditních karet v zemi X);

- c. podporovaly použití zásady proporcionality: příslušné orgány mohou použít výsledky předběžného hodnocení k tomu, aby jim pomohly při zařazení institucí do kategorií proporcionality na základě zjištěné složitosti institucí (podle oddílu 2.1.1).

4.3 Identifikace hlavních oblastí analýzy obchodního modelu

80. Příslušné orgány by měly určit hlavní oblasti analýzy obchodního modelu. Měly by se zaměřit na linie podnikání, které jsou z hlediska životaschopnosti nebo budoucí udržitelnosti současného obchodního modelu nejdůležitější a/nebo mohou s největší pravděpodobností zvýšit expozici instituce stávajícím nebo novým slabým místům. Příslušné orgány by měly zohlednit:

- a. významnost linií podnikání – zda jsou určité linie podnikání důležitější pro tvorbu zisků (nebo ztrát);
- b. předchozí zjištění v rámci dohledu – zda mohou zjištění u jiných prvků procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu poukázat na linie podnikání, které vyžadují další prošetření;
- c. zjištění a postřehy z interních nebo externích zpráv o auditu – zda funkce auditu zjistila konkrétní problémy s udržitelností nebo životaschopností určitých linií podnikání;
- d. význam pro strategické plány – zda existují linie podnikání, které instituce zamýšlí výrazně rozvíjet nebo omezit;
- e. výsledky tematických přezkumů orgány dohledu – zda byly v rámci sektorové analýzy zjištěny společné základní problémy, které jsou podnětem pro další analýzu konkrétní instituce;
- f. zjištěné změny obchodního modelu – zda jsou pozorovány faktické změny obchodního modelu, k nimž došlo, aniž by instituce ohlásila plánované změny nebo vydala nové strategické plány;
- g. srovnání srovnatelných subjektů – zda linie podnikání při srovnání se srovnatelnými subjekty vykazují neobvyklé výsledky (odlehle hodnoty);
- h. zjištění a postřehy z předběžného hodnocení obchodního modelu, včetně těch, které poukazují na potenciální vystavení obchodního modelu rizikům praní peněz a financování terorismu.

4.4 Hodnocení podnikatelského prostředí

81. S cílem získat představu o věrohodnosti strategických předpokladů instituce by příslušné orgány měly provést analýzu podnikatelského prostředí. Ta přihlíží k aktuálním a budoucím obchodním podmínkám, ve kterých instituce působí nebo pravděpodobně bude působit na základě hlavních nebo významných zeměpisných a obchodních expozic. V rámci tohoto hodnocení by příslušné orgány měly lépe porozumět směřování makroekonomických a tržních trendů a strategických záměrů skupiny srovnatelných subjektů.

82. Příslušné orgány by tuto analýzu měly využít k tomu, aby lépe porozuměly:

- a. hlavním makroekonomickým proměnným, ve kterých příslušný hodnocený subjekt, produkt nebo segment působí nebo bude působit s přihlédnutím k hlavním zeměpisným oblastem. Příkladem hlavních proměnných jsou hrubý domácí produkt (HDP), míra nezaměstnanosti, úrokové sazby a indexy cen nemovitostí;
- b. konkurenčnímu prostředí a tomu, jak se zřejmě bude vyvíjet s ohledem na činnosti skupiny srovnatelných subjektů. Příklady posuzovaných oblastí zahrnují předpokládaný růst cílového trhu (např. trhu hypotečních úvěrů na obytné nemovitosti) a činnosti a plány hlavních konkurentů na cílovém trhu;
- c. celkovým trendům na trhu, které mohou ovlivnit výsledky a ziskovost instituce. To by mělo zahrnovat alespoň trendy v oblasti regulace (např. změny právních předpisů upravujících distribuci retailových bankovních produktů), technologické trendy (např. přechody na elektronické platformy u určitých typů obchodování) a společenské/demografické trendy (např. větší poptávka po islámském bankovníctví).

4.5 Analýza současného obchodního modelu

83. Ve snaze pochopit prostředky a metody používané institucí k zajištění jejího fungování a tvorbě zisku by příslušné orgány měly provést kvantitativní a kvalitativní analýzu.

4.5.1 Kvantitativní analýza

84. Příslušné orgány by měly provést analýzu kvantitativních charakteristik současného obchodního modelu instituce s cílem pochopit její finanční výsledky a to, do jaké míry jde o důsledek většího nebo menšího rizikového apetitu instituce než u srovnatelných subjektů.

85. Při provádění analýzy by příslušné orgány měly zahrnout toto:

- a. výkaz zisků a ztrát, včetně trendů: příslušné orgány by měly vyhodnotit základní ziskovost instituce (např. po vyloučení mimořádných a jednorázových položek), rozpis toku příjmů, rozpis nákladů, opravné položky a klíčové poměry (např. čistou úrokovou marži, náklady/příjmy, snížení hodnoty úvěrů). Příslušné orgány by měly

přihlédnout k tomu, jak se výše uvedené položky vyvíjely v posledních letech, a identifikovat základní trendy;

- b. rozvahu, včetně trendů: příslušné orgány by měly vyhodnotit kombinaci aktiv a pasiv, strukturu financování, změnu celkového objemu rizikové expozice a kapitálu a klíčové poměry (např. rentabilitu vlastního kapitálu, ukazatel kapitálu core tier 1, mezeru ve financování). Příslušné orgány by měly přihlédnout k tomu, jak se výše uvedené položky vyvíjely v posledních letech, a identifikovat základní trendy;
- c. koncentrace, včetně trendů: příslušné orgány by měly vyhodnotit koncentrace ve výkazu zisků a ztrát a v rozvaze související se zákazníky, sektory a zeměpisnými oblastmi. Příslušné orgány by měly přihlédnout k tomu, jak se výše uvedené položky vyvíjely v posledních letech, a identifikovat základní trendy a
- d. rizikový apetit: příslušné orgány by měly vyhodnotit formální limity nastavené institucí pro jednotlivé druhy rizik (úvěrové riziko, riziko financování atd.) a jejich dodržování, což příslušným orgánům umožní pochopit, jaká rizika je instituce ochotná podstupovat, aby dosáhla lepších finančních výsledků.

4.5.2 Kvalitativní analýza

86. Příslušné orgány by měly provést analýzu kvalitativních charakteristik současného obchodního modelu instituce s cílem pochopit určující faktory úspěchu a klíčové závislosti.

87. Při provádění analýzy by příslušné orgány měly zahrnout toto:

- a. klíčové externí závislosti: příslušné orgány by měly určit hlavní exogenní faktory, které ovlivňují úspěšnost obchodního modelu; může se jednat o externí poskytovatele, prostředníky a určité faktory v oblasti regulace;
- b. klíčové interní závislosti: příslušné orgány by měly určit hlavní endogenní faktory, které ovlivňují úspěšnost obchodního modelu; může se jednat o kvalitu platform IT a provozní kapacitu a kapacitu zdrojů;
- c. franšizu: příslušné orgány by měly určit sílu vztahů se zákazníky, dodavateli a partnery; může se jednat i o to, do jaké míry se instituce spoléhá na své dobré jméno, efektivitu poboček, věrnost zákazníků a efektivitu partnerství; a
- d. oblasti konkurenční výhody: příslušné orgány by měly stanovit, ve kterých oblastech má instituce konkurenční výhodu oproti srovnatelným subjektům; může se jednat o některé z výše uvedených, např. kvalitu platform IT dané instituce, nebo o jiné faktory, jako je globální síť instituce, rozsah obchodní činnosti nebo nabídka produktů.

- e. Při analýze by příslušné orgány měly vzít v úvahu veškeré náznaky, že obchodní model a činnosti vedou ke zvýšenému riziku praní peněz a financování terorismu, včetně přijímání vkladů nebo usazování či využívání právnických osob ve vysoce rizikových třetích zemích, jak jsou určeny v souladu s článkem 9 směrnice (EU) 2015/849. Pokud existují, měly by být tyto údaje případně doplněny kvantitativní analýzou zaměřenou zejména na významnost příjmů a příjmů z operací prováděných v těchto vysoce rizikových třetích zemích, koncentrace expozic vůči zákazníkům, u nichž instituce uplatňuje zesílenou hloubkovou kontrolu zákazníka, jak je stanoveno v kapitole II oddílu 3 směrnice 2015/849. Příslušné orgány by si měly vyměňovat informace s orgánem dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu o těchto ukazatelích, jak je uvedeno v odstavci 74.

4.6 Analýza strategie a finančních plánů

88. Příslušné orgány by měly provést kvantitativní a kvalitativní výhledovou analýzu finančních prognóz a strategických plánů instituce s cílem pochopit předpoklady, věrohodnost a rizikovost její obchodní strategie.

89. Při provádění analýzy by příslušné orgány měly zahrnout toto:

- a. celkovou strategii: příslušné orgány by měly zohlednit hlavní kvantitativní a kvalitativní cíle v oblasti řízení;
- b. předpokládané finanční výsledky: příslušné orgány by měly zohlednit předpokládané finanční výsledky a zahrnout stejné nebo podobné ukazatele jako při kvantitativní analýze současného obchodního modelu;
- c. určující faktory úspěchu strategie a finančního plánu: příslušné orgány by měly určit hlavní navrhované změny, které mají zajistit, aby současný obchodní model splnil stanovené cíle;
- d. předpoklady: příslušné orgány by měly určit věrohodnost a soudržnost odpovídajících předpokladů, ze kterých vychází strategie a prognózy dané instituce; může se jednat o předpoklady v oblastech jako makroekonomické ukazatele, dynamika trhu, růst objemu a marží u hlavních produktů, segmentů a zeměpisných oblastí atd.; a
- e. schopnost realizace: příslušné orgány by měly stanovit schopnost realizace strategie dané instituce na základě dosavadních výsledků vedení instituce, pokud jde o dodržování předchozích strategií a prognóz, a ambice stanovené strategie v porovnání se současným obchodním modelem. Při posuzování schopnosti realizace by příslušné orgány měly rovněž zohlednit schopnost provádět strategii z hlediska řízení rizik.

90. Příslušné orgány by měly části této analýzy provést zároveň s kvantitativní a kvalitativní analýzou současného obchodního modelu, zejména pak v případě analýzy předpokládaných finančních výsledků a určujících faktorů úspěchu strategie.

4.7 Hodnocení životaschopnosti obchodního modelu

91. Po provedení analýz uvedených v oddílech 4.4 a 4.5 by příslušné orgány měly zaujmout nebo aktualizovat své stanovisko k životaschopnosti současného obchodního modelu instituce na základě schopnosti generovat v následujících 12 měsících přijatelné výnosy s ohledem na její kvantitativní výkonnost, klíčové určující faktory úspěchu a závislosti a podnikatelské prostředí.
92. Příslušné orgány by měly vyhodnotit přijatelnost výnosů na základě těchto kritérií:

- a. návratnost kapitálu vůči nákladům na kapitál nebo ekvivalentní opatření: příslušné orgány by měly zvážit, zda obchodní model vytváří návratnost vyšší než náklady (s výjimkou jednorázových položek) na základě návratnosti vlastního kapitálu vůči nákladům na kapitál. Toto hodnocení mohou podpořit také další ukazatele, jako je návratnost aktiv nebo riziková návratnost kapitálu, jakož i zohlednění změn v těchto opatřeních v průběhu cyklu;
- b. struktura financování: příslušné orgány by měly zvážit, zda použitá kombinace financování odpovídá příslušnému obchodnímu modelu a strategii. Volatilita nebo nesoulad použité kombinace financování může znamenat, že obchodní model nebo strategie, i když generuje vyšší výnosy než náklady, nemusí být s ohledem na stávající nebo budoucí podnikatelské prostředí životaschopná nebo udržitelná; a
- c. rizikový apetit: příslušné orgány by měly posoudit, zda se obchodní model nebo strategie instituce při generování dostatečných výnosů spoléhá na apetit týkající se jednotlivých rizik (např. úvěrového nebo tržního rizika) nebo obecněji na rizikový apetit, který je považován za vysoký nebo vybočuje z úrovně obvyklé u skupiny srovnatelných subjektů.

4.8 Hodnocení udržitelnosti strategie instituce

93. Po provedení analýz uvedených v oddílech 4.4 až 4.6 by příslušné orgány měly zaujmout nebo aktualizovat své stanovisko k udržitelnosti strategie instituce s ohledem na schopnost generovat přijatelné výnosy podle výše uvedené definice výhledově přinejmenším v následujících třech letech na základě strategických plánů a finančních prognóz a hodnocení dohledu v souvislosti s podnikatelským prostředím.
94. Příslušné orgány by měly udržitelnost strategie instituce vyhodnotit zejména na základě:
- a. věrohodnosti předpokladů a předpokládaných finančních výsledků instituce ve srovnání s názorem orgánů dohledu na aktuální a budoucí podnikatelské prostředí;

- b. vlivu aktuálního a budoucího podnikatelského prostředí podle názoru orgánů dohledu (pokud se liší od předpokladů dané instituce) na předpokládané finanční výsledky;
- c. úrovně rizika u dané strategie (tj. složitosti a cíle strategie ve srovnání se současným obchodním modelem) a následné pravděpodobnosti úspěchu na základě pravděpodobné schopnosti instituce tuto strategii realizovat (měřeno podle úspěšnosti instituce při realizaci předchozích strategií podobného rozsahu nebo dosavadní výkonnosti podle strategického plánu a s ohledem na schopnost provádět strategii z hlediska řízení rizik).

4.9 Identifikace hlavních slabých míst

95. Po provedení analýzy obchodního modelu by příslušné orgány měly vyhodnotit hlavní slabá místa, kterým obchodní model a strategie instituci vystavuje nebo může vystavit, a to s přihlédnutím ke kterémukoli z těchto bodů:

- a. očekávané špatné finanční výsledky;
- b. spoléhání se na nerealistickou strategii;
- c. nadměrná koncentrace nebo volatilita (např. výnosů, zisků, zákazníků, na něž se vztahuje zesílená hloubková kontrola zákazníka stanovená v kapitole II oddílu 3 směrnice 2015/849, vysoce rizikových třetích zemí v souladu s článkem 9 uvedené směrnice, vkladů a aktiv v úschově/správě souvisejících s těmito vysoce rizikovými třetími zeměmi);
- d. nadměrné podstupování rizik;
- e. otázky týkající se struktury financování;
- f. významné externí problémy (např. hrozby v oblasti regulace, jako je nařízené účelové vázání obchodních útvarů) a
- g. environmentální a sociální rizika a rizika správy a řízení a jejich dopad na životaschopnost a udržitelnost obchodního modelu a dlouhodobou odolnost instituce.

96. Po provedení výše uvedeného hodnocení by příslušné orgány měly získat představu o životaschopnosti obchodního modelu instituce, o udržitelnosti její strategie a o případných opatřeních nezbytných k vyřešení problémů a obav.

4.10 Souhrn zjištění a stanovení skóre

97. Na základě hodnocení životaschopnosti a udržitelnosti obchodního modelu by příslušné orgány měly získat celkovou představu o životaschopnosti obchodního modelu a udržitelnosti strategie

i o případných rizicích pro životaschopnost instituce vyplývajících z tohoto hodnocení. Tato představa by se měla odrazit v souhrnu zjištění doplněném o skóre životaschopnosti, které vychází z posouzení faktorů uvedených v tabulce 2.

Tabulka 2. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u obchodního modelu a strategie

Skóre	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory
1	Obchodní model a strategie představují nízké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituce má silné a stabilní výnosy, které jsou s ohledem na její rizikový apetit a strukturu financování přijatelné. • Nedochozí k podstatným koncentracím aktiv ani neudržitelné koncentraci zdrojů příjmů. • Instituce má silnou konkurenční pozici na zvolených trzích a strategii, která tuto pozici pravděpodobně ještě posílí. • Finanční prognózy instituce vychází z věrohodných předpokladů o budoucím podnikatelském prostředí. • Strategické plány jsou vhodné s ohledem na současný obchodní model a schopnost vedení instituce strategii realizovat.
2	Obchodní model a strategie představují středně nízké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituce má v porovnání se srovnatelnými subjekty a/nebo historickými výsledky průměrné výnosy, které jsou s ohledem na její rizikový apetit a strukturu financování víceméně přijatelné. • Dochází k určitým koncentracím aktiv nebo koncentraci zdrojů příjmů. • Instituce je vystavena konkurenčním tlakům, pokud jde o produkty/služby na nejméně jednom klíčovém trhu. Existují určité pochyby ohledně strategie instituce, jak situaci řešit. • Instituce má finanční prognózy, které vycházejí z optimistických předpokladů o budoucím podnikatelském prostředí. • Strategické plány jsou přiměřené současnému obchodnímu modelu a schopnosti vedení instituce strategii realizovat, ale nejsou bez rizika.
3	Obchodní model a strategie představují středně vysoké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituce má výnosy, které jsou často slabé nebo nestabilní, či se spoléhá na rizikový apetit nebo na strukturu financování, aby měla odpovídající výnosy, což orgány dohledu znepokojuje.

Skóre	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory
		<ul style="list-style-type: none"> • Dochází k významným koncentracím aktiv nebo koncentraci zdrojů příjmů. • Instituce má slabou konkurenční pozici, pokud jde o její produkty/služby na vybraných trzích, a má zřejmě jen několik linií podnikání s dobrými vyhlídkami. Tržní podíl instituce může výrazně klesat. Existují pochyby ohledně strategie instituce, jak situaci řešit. • Instituce má finanční prognózy, které vycházejí z příliš optimistických předpokladů o budoucím podnikatelském prostředí. • Strategické plány nemusí být věrohodné s ohledem na současný obchodní model a schopnost vedení instituce strategii realizovat.
4	Obchodní model a strategie představují vysoké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituce má velmi slabé a vysoce nestabilní výnosy či se spoléhá na nepřijatelný rizikový apetit nebo na strukturu financování, aby měla odpovídající výnosy. • Instituce má extrémně vysokou koncentraci aktiv nebo neudržitelnou koncentraci zdrojů příjmů. • Instituce má velmi špatnou konkurenční pozici, pokud jde o její produkty/služby na vybraných trzích, a působí v liniích podnikání s velmi slabými vyhlídkami. Strategické plány tuto situaci vyřeší jen velmi nepravděpodobně. • Instituce má finanční prognózy, které vycházejí z velmi nerealistických předpokladů o budoucím podnikatelském prostředí. • Strategické plány nejsou věrohodné s ohledem na současný obchodní model a schopnost vedení instituce strategii realizovat.

Hlava 5. Hodnocení vnitřního systému správy a řízení a kontrolních mechanismů v celé instituci

5.1 Obecné úvahy

98. Příslušné orgány by měly posoudit, zda je vnitřní systém správy a řízení instituce vhodný a přiměřený, pokud jde o rizikový profil instituce, její obchodní model, povahu, velikost a složitost. Měly by určit, do jaké míry instituce splňuje platné unijní a vnitrostátní požadavky na řádný vnitřní systém správy a řízení, a určit případné nedostatky. Příslušné orgány by měly zejména vyhodnotit, zda vnitřní systém správy a řízení zajišťuje řádné řízení rizik a zahrnuje vhodné interní kontrolní mechanismy a dohled. Příslušné orgány by měly zjistit, zda existují významná rizika způsobená nedostatečným vnitřním systémem správy a řízení a jejich potenciální dopad na rizikový profil a udržitelnost instituce.
99. V procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu by hodnocení vnitřního systému správy a řízení a kontrolních mechanismů v celé instituci mělo zahrnovat hodnocení těchto oblastí:
- a. celkový rámec vnitřní správy a řízení, který by měl zahrnovat jasnou organizační strukturu;
 - b. složení, organizace a fungování vedoucího orgánu a jeho výborů, jsou-li zřízeny;
 - c. firemní kultura a kultura řízení rizik;
 - d. zásady a postupy odměňování;
 - e. rámec vnitřní kontroly, který by měl zahrnovat dobře fungující funkce nezávislého řízení rizik, compliance a interního auditu;
 - f. rámec řízení rizik, včetně interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity, postupu schvalování nových produktů, včetně podstatných změn produktů, systémů a postupů a mimořádných transakcí;
 - g. integrita správních a účetních postupů;
 - h. zásady a strategie pro outsourcing;
 - i. informační a komunikační technologie a kontinuita činnosti a
 - j. ozdravný plán.

100. Hodnocení vnitřního systému správy a řízení by mělo poskytnout podklady pro konkrétní hodnocení řízení a kontrol rizik, jak se uvádí v hlavách 6 a 8, i hodnocení interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity prováděné v rámci hodnocení kapitálu (hlava 7) a hodnocení likvidity (hlava 9) v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu. Obdobně by analýza výpočtů / odhadů kapitálu podle interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti pro jednotlivá rizika posuzovaná podle hlavy 7 a případné takto zjištěné nedostatky měly sloužit jako podklady pro celkový rámec interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti, jehož hodnocení je prováděno podle této hlavy.
101. V souladu s obecnými pokyny orgánu EBA k vnitřnímu systému správy a řízení¹⁵ by posouzení rámce vnitřní správy a řízení mělo zahrnovat ověření existence systému a mechanismů správy a řízení, aby se zajistilo, že instituce dodržuje platné požadavky v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, a zohlednit veškeré doplňující informace získané od orgánu dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu týkající se hodnocení těchto systémů a mechanismů.

5.2 Celkový rámec vnitřní správy a řízení

102. V souladu s obecnými pokyny orgánu EBA k vnitřnímu systému správy a řízení, se obecnými pokyny orgánů ESMA a EBA k posuzování vhodnosti členů vedoucího orgánu a osob v klíčových funkcích¹⁶, s obecnými pokyny orgánu EBA k požadavkům na zpřístupňování informací¹⁷, s obecnými pokyny orgánu EBA k outsourcingu¹⁸ a s obecnými pokyny orgánu EBA k řádným zásadám odměňování¹⁹ by hodnocení rámce vnitřní správy a řízení mělo zahrnovat posouzení, zda instituce prokazuje alespoň to, že:
- a. povinnosti vedoucího orgánu jsou jasně vymezeny, přičemž by měly být odlišeny povinnosti řídicí (výkonné) funkce a kontrolní (nevýkonné) funkce, a že byl zaveden vhodný systém správy a řízení;
 - b. byla vytvořena vhodná a transparentní organizační a provozní struktura s dobře vymezenými, transparentními a konzistentními odpovědnostmi, včetně odpovědnosti vedoucího orgánu a jeho výborů;
 - c. vedoucí orgán stanovil celkovou obchodní strategii a strategii v oblasti rizik, včetně stanovení rizikového apetitu instituce, a to na individuálním i konsolidovaném základě s příslušným zapojením vedoucího orgánu, a zajišťuje provádění těchto strategií;

¹⁵ Obecné pokyny orgánu EBA k vnitřnímu systému správy a řízení podle směrnice 2013/36/EU (EBA/GL/2021/05).

¹⁶ Společné obecné pokyny orgánů ESMA a EBA k posuzování vhodnosti členů vedoucího orgánu a osob v klíčových funkcích podle směrnice 2013/36/EU a směrnice 2014/65/EU (EBA/GL/2021/06).

¹⁷ [Obecné pokyny orgánu EBA k požadavkům na zpřístupňování informací podle části osmé nařízení \(EU\) č. 575/2013 \(EBA/GL/2016/11\)](#).

¹⁸ [Obecné pokyny orgánu EBA k outsourcingu \(EBA/GL/2019/02\)](#).

¹⁹ [Obecné pokyny k řádným zásadám odměňování](#) podle čl. 74 odst. 3 a čl. 75 odst. 2 směrnice 2013/36/EU a k informacím zpřístupňovaným podle článku 450 nařízení (EU) č. 575/2013 (EBA/GL/2021/04).

- d. kultura řízení rizik prostřednictvím příslušných zásad a jejich provádění, včetně komunikace a odborné přípravy, je vhodná;
- e. je zaveden proces výběru a posouzení vhodnosti členů vedoucího orgánu a osob v klíčových funkcích;
- f. je zaveden dostatečný a účinný vnitřní systém správy a řízení a rámec vnitřní kontroly s nezávislými funkcemi řízení rizik, compliance a interního auditu, jež mají dostatečnou pravomoc, váhu a zdroje k jejich vykonávání;
- g. jsou zavedeny zásady odměňování, které jsou v souladu se zásadami odměňování stanovenými v článcích 92 až 95 směrnice 2013/36/EU a v obecných pokynech orgánu EBA k řádným zásadám odměňování;
- h. jsou zavedena opatření, jejichž cílem je zajistit integritu účetních systémů a systémů finančního výkaznictví, včetně finančních a provozních kontrol a dodržování zákonů a příslušných standardů;
- i. jsou zavedeny zásady a strategie pro outsourcing, které berou v úvahu dopad outsourcingu na činnost instituce a na rizika, jimž čelí;
- j. je stanoven rámec vnitřní správy a řízení, na který vedoucí orgán dohlíží a který pravidelně hodnotí; a
- k. rámec vnitřní správy a řízení je transparentní pro zúčastněné strany, včetně akcionářů.

5.3 Organizace a fungování vedoucího orgánu

103. V souladu s články 74 a 91 směrnice 2013/36/EU, s obecnými pokyny orgánu EBA k vnitřnímu systému správy a řízení a společnými obecnými pokyny orgánů ESMA a EBA k posuzování vhodnosti členů vedoucího orgánu a osob v klíčových funkcích by příslušné orgány měly posoudit, zda:

- a. jsou zavedeny mechanismy, které mají zajistit individuální a kolektivní vhodnost vedoucího orgánu a individuální vhodnost osob v klíčových funkcích, a zda jsou tyto mechanismy účinně uplatňovány při jmenování do funkce, při podstatných změnách (např. těch, které ovlivňují podmínky posuzované v souvislosti s počátečním posouzením vhodnosti a bezúhonnosti) a průběžně, včetně informování relevantních příslušných orgánů;
- b. složení vedoucího orgánu a plánování nástupnictví v rámci vedoucího orgánu je vhodné;
- c. vedoucí orgán má zavedeny zásady na podporu rozmanitosti, aniž jsou dotčena pravidla zamezující diskriminaci, a zda se takové zásady rozmanitosti odráží v zásadách nábory do vedoucího orgánu a zajišťují dostatečně rozmanitou skupinu uchazečů; a pokud jde

o významné instituce, zda mají stanovený kvantitativní cíl pro zastoupení nedostatečně zastoupeného pohlaví;

- d. existuje interakce mezi vedoucím orgánem v jeho řídicí a kontrolní funkci;
- e. vedoucí orgán ve své řídicí funkci řádně řídí obchodní činnost a v kontrolní funkci dohlíží na rozhodování a opatření přijatá vedením a toto rozhodování a opatření monitoruje;
- f. všichni členové vedoucího orgánu jednají nezávisle;
- g. členové vedoucího orgánu věnují výkonu svých funkcí dostatek času;
- h. je dodržováno omezení počtu zastávaných funkcí ve vedoucím orgánu významných institucí podle čl. 91 odst. 3 směrnice 2013/36/EU;
- i. jsou zavedeny odpovídající interní postupy v oblasti správy a řízení pro vedoucí orgán a jeho výbory, jsou-li zřízeny; a
- j. vedoucí orgán v řídicí i kontrolní funkci a výbor pro rizika, je-li zřízen, mají odpovídající přístup k informacím o situaci instituce v oblasti rizik.

5.4 Firemní hodnoty a kultura řízení rizik

104. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce odpovídající a transparentní strukturu, která je vhodná a řádná, konzistentní firemní hodnoty a kulturu řízení rizik, které jsou komplexní a přiměřené povaze, rozsahu a složitosti rizik spojených s obchodním modelem a činnostmi instituce a které jsou v souladu s jejím rizikovým apetitem.
105. V souladu s obecnými pokyny orgánu EBA k vnitřnímu systému správy a řízení by příslušné orgány měly vyhodnotit, zda:
- a. vedoucí orgán zcela zná a chápe právní, organizační a provozní strukturu instituce („důkladná znalost vlastní struktury“) a zajišťuje, aby byla v souladu se schválenou obchodní strategií, strategií v oblasti rizik a rizikovým apetitem instituce;
 - b. instituce nevytvořily neprůhledné nebo zbytečně složité struktury, které nemají jasné hospodářské zdůvodnění nebo právní účel, nebo takové struktury vzbuzují obavy, že by mohly být použity k účelu spojenému s finanční trestnou činností. Při vytváření složitých struktur musí vedoucí orgán rozumět těmto strukturám a jejich účelu a souvisejícím konkrétním rizikům a zajistit, aby se na vytváření těchto struktur řádně podílely funkce vnitřní kontroly;
 - c. instituce vypracovaly integrovanou kulturu řízení rizik zahrnující celou instituci, a to na základě úplného pochopení a uceleného pojetí rizik, jimž čelí, a způsobu jejich řízení, s ohledem na rizikový apetit instituce;

- d. etická firemní kultura a kultura řízení rizik instituce podporuje prostředí konstruktivních výzev, ve kterém rozhodovací procesy podporují širokou škálu názorů;
- e. instituce zavedly nezávislé interní postupy a procesy oznamování podezření na protiprávní jednání (tzv. whistleblowing), které umožňují předkládat informace vedoucímu orgánu a dalším odpovědným funkcím anonymizovaným způsobem;
- f. instituce řádně řídí střety zájmů na úrovni instituce a zavedly zásady týkající se střetu zájmů pro pracovníky s cílem řešit střety mezi soukromými zájmy pracovníků a zájmy instituce;
- g. instituce náležitě identifikují, dokumentují a řídí potenciální střety zájmů, které vyplývají z úvěrů nebo jiných transakcí a týkají se členů vedoucího orgánu či jejich spřízněných stran;
- h. instituce zajišťují, aby nedocházelo k diskriminaci pracovníků a aby existovaly rovné příležitosti pro všechna pohlaví;
- i. všichni příslušní pracovníci jsou jasně, důkladně a účinně informováni o strategiích, firemních hodnotách, kodexu chování a/nebo dalších podobných nástrojích, zásadách řízení rizik a dalších zásadách, přičemž kultura řízení rizik je uplatňována na všech úrovních instituce; a
- j. v rámci kodexu chování instituce stanovují zásady a poskytují příklady přijatelného a nepřijatelného chování, zejména pak v souvislosti se zkrslouváním finančních údajů a porušováním povinností, hospodářskou a finanční trestnou činností, mimo jiné včetně podvodu, praní peněz a financování terorismu, postupů porušujících antimonopolní předpisy, finančních sankcí, úplatkářství a korupce, manipulace s trhem, nevhodného prodeje a jiných porušení právních předpisů na ochranu spotřebitelů, daňových deliktů spáchaných přímo i nepřímo, mimo jiné prostřednictvím nezákonných schémat dividendové arbitráže.

5.5 Zásady a postupy odměňování

106. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce zásady a postupy odměňování uvedené v člancích 92 až 95 směrnice 2013/36/EU, pokud jde o pracovníky, jejichž pracovní činnost má podstatný vliv na rizikový profil instituce, a odpovídající, genderově neutrální zásady odměňování pro všechny pracovníky. V souladu s obecnými pokyny orgánu EBA k vnitřnímu systému správy a řízení a obecnými pokyny orgánu EBA k řádným zásadám odměňování by příslušné orgány měly vyhodnotit, zda:

- a. zásady odměňování jsou v souladu s obchodní strategií instituce a její strategií v oblasti rizik, firemní kulturou a hodnotami, dlouhodobými zájmy instituce a opatřeními přijatými s cílem zabránit střetu zájmů, zda nevybízejí k nadměrně rizikovému chování a jsou spravovány, schvalovány a kontrolovány vedoucím orgánem;

- b. zásady odměňování jsou genderově neutrální a instituce přijaly vhodná opatření ke sledování vývoje rozdílů v odměňování žen a mužů v průběhu času;
- c. pracovníci, jejichž pracovní činnost má podstatný vliv na rizikový profil instituce (vybraní pracovníci), jsou náležitě identifikováni a kritéria stanovená v čl. 92 odst. 3 směrnice 2013/36/EU a v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/923, jsou řádně uplatňována, zejména pokud jde o:
 - i. uplatňování kvalitativních a kvantitativních kritérií k určení těchto pracovníků a
 - ii. ustanovení o vyloučení pracovníků, kteří jsou vybráni pouze podle kvantitativních kritérií uvedených v článku 6 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/923;
- d. instituce provedly řádné rozdělení mezi pevnou a pohyblivou složkou odměny, přičemž zvláštní pozornost věnovaly nakládání s příspěvků nebo platbami podle role, zaručenou pohyblivou složkou odměny, odstupným atd.;
- e. kombinace pohyblivé a pevné složky odměny je přiměřená, jsou dodržována ustanovení o omezení pohyblivé složky odměny na 100 % pevné složky odměny (200 % se souhlasem akcionářů) a pohyblivá složka odměny není vyplácena prostředky nebo způsoby, které umožňují nedodržování směrnice 2013/36/EU nebo nařízení (EU) č. 575/2013;
- f. pohyblivá složka odměny pro vybrané pracovníky vychází z výkonu, jsou dodržovány požadavky týkající se odkladu splatnosti, retence, vyplácení prostřednictvím nástrojů a použití malusu a zpětného vymáhání částek a instituce nepoužívá prostředky nebo postupy umožňující obcházet požadavky na odměňování;
- g. instituce řádně uplatňují požadavky na odměňování na konsolidovaném nebo subkonsolidovaném základě v souladu s článkem 109 směrnice 2013/36/EU a
- h. instituce přiměřeně zohledňují omezení pohyblivé složky odměny v důsledku obdržení státní podpory nebo v důsledku doporučení či rozhodnutí slušných orgánů.

5.6 Rámec vnitřní kontroly

107. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce odpovídající rámec vnitřní kontroly. Toto hodnocení by mělo zahrnovat alespoň to, zda:
- a. instituce má odpovídající písemné zásady vnitřní kontroly a zavedla rámec vnitřní kontroly v obchodních a jiných relevantních útvarech a v nezávislých vnitřních kontrolních funkcích;
 - b. existuje jasný, transparentní a zdokumentovaný rozhodovací proces s jednoznačně přidělenými odpovědnostmi za provádění rámce vnitřní kontroly a jeho součástí;

- c. v případě potřeby existuje vhodné oddělení povinností a překážek ve sdílení informací;
- d. veškeré nezávislé vnitřní kontrolní funkce jsou účinné a mají vhodné a dostatečné zdroje, pravomoc a váhu pro plnění svého poslání a, v případě potřeby, přímý přístup k vedoucímu orgánu v jeho kontrolní funkci;
- e. rámec vnitřní kontroly se vztahuje na všechny oblasti instituce, přičemž je jasné stanoveno, které obchodní a podpůrné útvary nesou v první řadě odpovědnost za vytváření a udržování přiměřených interních kontrolních mechanismů a postupů řízení rizik;
- f. dochází k včasné výměně nezbytných informací, včetně zásad, mechanismů a postupů a jejich aktualizací, která zajišťuje, že vedoucí orgán, linie podnikání a vnitřní útvary, včetně jednotlivých nezávislých funkcí vnitřní kontroly, jsou schopny vykonávat své povinnosti;
- g. instituce má vedoucím orgánem schválené zásady a proces schvalování nových produktů, včetně procesu pro podstatné změny nebo mimořádné transakce, s jasně vymezenou úlohou pro nezávislé funkce řízení rizik a compliance;
- h. instituce je schopná vytvářet písemné zprávy o rizicích, které používá k účelům řízení, přičemž tyto zprávy jsou:
 - i. včasné, přesné, stručné, komplexní, jasné a užitečné a
 - ii. vytvářené a sdělované příslušným osobám s přiměřenou četností; a
- i. doporučení interního auditu podléhají formálnímu postupu následné kontroly ze strany příslušných úrovní vedení, aby bylo zajištěno a oznamováno jejich účinné a včasné řešení.

Funkce řízení rizik

108. V souladu s obecnými pokyny orgánu EBA k vnitřnímu systému správy a řízení by příslušné orgány měly vyhodnotit, zda instituce zřídila nezávislou funkci řízení rizik a zda tato funkce přinejmenším:
- a. je ústředním organizačním prvkem vztahujícím se na celou instituci a je strukturována tak, aby mohla uplatňovat zásady řízení rizik a kontrolovat rámec řízení rizik, a aktivně se podílí na všech významných rozhodnutích o řízení rizik;
 - b. zajišťuje, že všechna rizika v rámci skupiny jsou identifikována, měřena, hodnocena, monitorována a řádně oznamována příslušnými liniemi podnikání nebo vnitřními útvary a že je dodržována strategie v oblasti rizik;
 - c. nezávisle hodnotí porušení rizikového apetitu nebo limitů a informuje obchodní útvary a vedoucí orgán a doporučuje možná nápravná opatření.

109. S ohledem na obecné pokyny orgánu EBA k vnitřnímu systému správy a řízení by příslušné orgány měly posoudit, zda má vedoucí funkce řízení rizik dostatečné odborné znalosti, pravomoc a váhu a je dostatečně nezávislý.

Funkce compliance

110. V souladu s obecnými pokyny orgánu EBA k vnitřnímu systému správy a řízení by příslušné orgány měly vyhodnotit, zda instituce zřídila trvalou, nezávislou a účinnou funkci compliance, a zda tato funkce alespoň:
- a. podléhá náležitě zdokumentovaným zásadám zajišťování shody s předpisy (zásadám compliance), které jsou sdělovány všem pracovníkům a na které dohlíží vedoucí orgán;
 - b. zajišťuje, aby byla prostřednictvím strukturovaného a dobře vymezeného programu monitorování compliance zajišťována shoda s předpisy a dodržování zásad compliance.

111. S ohledem na obecné pokyny orgánu EBA k vnitřnímu systému správy a řízení by příslušné orgány měly posoudit, zda instituce jmenovaly osobu odpovědnou za funkci compliance v celé instituci. Pokud je taková osoba současně vedoucím funkce řízení rizik nebo vykonává jinou vedoucí roli, měly by příslušné orgány posoudit, zda může dojít ke střetu zájmů.

Funkce interního auditu

112. V souladu s obecnými pokyny orgánu EBA k vnitřnímu systému správy a řízení by příslušné orgány měly vyhodnotit, zda instituce zřídila účinnou, nezávislou funkci interního auditu, která:
- a. dodržuje vnitrostátní a mezinárodní profesní standardy;
 - b. má svůj účel, pravomoc a odpovědnost definované v mandátu, který odpovídá profesním standardům a který schvaluje vedoucí orgán;
 - c. vykazuje organizační nezávislost a objektivita interních auditorů je chráněna, a to i vhodným oddělením povinností a přímým podřízením vedoucímu orgánu;
 - d. posuzuje vhodnost rámce správy a řízení instituce, včetně toho, zda stávající zásady a postupy zůstávají přiměřené a jsou v souladu s právními a regulačními požadavky, s rozhodnutími vedoucího orgánu, rizikovým apetitem a strategií instituce v oblasti rizik;
 - e. posuzuje, zda jsou postupy správně a účinně prováděny (např. dodržování požadavků na provádění transakcí, dodržování skutečné úrovně rizika dosažené při daném rizikovém apetitu a limitech atd.);
 - f. posuzuje přiměřenost, kvalitu a účinnost prováděných kontrol a zpráv podávaných příslušnými obchodními útvary a interními funkcemi řízení rizik a compliance;

- g. přiměřeně pokrývá veškeré oblasti v plánu auditu založeného na rizicích, včetně interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity a zásad schvalování nových produktů; a
- h. určuje, zda instituce dodržuje interní předpisy a příslušné unijní a vnitrostátní předpisy a řeší případné odchylky od takových předpisů.

5.7 Rámec řízení rizik

113. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce vytvořila odpovídající rámec řízení rizik a procesy řízení rizik. Příslušné orgány by měly přinejmenším přezkoumat:

- a. zda jsou strategie v oblasti rizik, rizikový apetit a rámec řízení rizik vhodné a prováděné na individuálním i konsolidovaném základě;
- b. rámce interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity;
- c. možnosti a výsledky zátěžového testování;
- d. zda instituce vytvořila nezávislou funkci řízení rizik, která se týká celé instituce, aktivně se podílí na vypracování strategie instituce v oblasti rizik a na všech podstatných rozhodnutích v oblasti řízení rizik a poskytuje vedoucímu orgánu a obchodním útvarům veškeré relevantní informace související s riziky;
- e. zda instituce má vedoucího funkce řízení rizik s dostatečnými odbornými znalostmi, nezávislostí a služebním postavením a v případě potřeby s přímým přístupem k vedoucímu orgánu v kontrolní funkci;
- f. zda nezávislá funkce řízení rizik zajišťuje, aby procesy instituce v oblasti měření, hodnocení a monitorování rizik byly přiměřené; a
- g. zda instituce zavedla zásady a postupy umožňující identifikovat, měřit, monitorovat, omezovat a vykazovat rizika a související koncentrace rizik a zda tyto zásady a postupy jsou v souladu s limity rizik a rizikovým apetitem instituce, nebo je schválil vedoucí orgán; a
- h. zda instituce zavedla posílené procesy pro schvalování rozhodnutí, k nimž se vedoucí funkce řízení rizik nebo vedoucí funkce compliance vyjádřil negativně.

5.7.1 Rámec a strategie rizikového apetitu

114. Při hodnocení rámce řízení rizik by příslušné orgány měly zvážit, do jaké míry je včleněn do celkové strategie instituce a jak tuto celkovou strategii instituce ovlivňuje. Příslušné orgány by měly zejména vyhodnotit, zda existuje vhodné a důsledné propojení mezi obchodní strategií, strategií v oblasti rizik, rizikovým apetitem a rámcem řízení rizik a rámci řízení kapitálu a likvidity.

115. Při posuzování strategie v oblasti rizik, rizikového apetitu a rámce řízení rizik instituce by příslušné orgány měly vyhodnotit, zda:
- je odpovědnost vedoucího orgánu, pokud jde o strategii v oblasti rizik, rizikový apetit a rámec řízení rizik, uplatňována v praxi prostřednictvím vhodného vedení a dohledu;
 - strategie v oblasti rizik a rizikový apetit zohledňuje veškerá významná rizika, kterým je instituce vystavena, a obsahuje limity, tolerance a prahové hodnoty rizik;
 - strategie v oblasti rizik a rizikový apetit jsou konzistentní a jsou uplatňovány;
 - rámec rizikového apetitu je výhledově orientován, je v souladu s časovým rámcem strategického plánování stanoveným v obchodní strategii a je pravidelně přezkoumáván;
 - strategie v oblasti rizik a rizikový apetit odpovídajícím způsobem zohledňují rizikovou toleranci a finanční zdroje instituce (tj. rizikový apetit by měl být v souladu s požadavky orgánů dohledu ohledně kapitálu a likvidity a s dalšími opatřeními a požadavky v oblasti dohledu) a
 - strategie v oblasti rizik a prohlášení o rizikovém apetitu jsou písemně zdokumentovány a je doloženo, že o nich byli informováni pracovníci instituce.

5.7.2 Rámce interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity

116. Příslušné orgány by měly pravidelně posuzovat interní postupy institucí pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity na základě informací získaných od institucí v souladu s obecnými pokyny orgánu EBA k informacím o interních postupech pro hodnocení kapitálové přiměřenosti (ICAAP) a přiměřenosti likvidity (ILAAP) shromažďovaným pro účely procesu přezkumu a vyhodnocení (SREP)²⁰ a na základě kritérií uvedených v tomto oddíle určit, zda jsou přiměřené, účinné a komplexní. Příslušné orgány by měly rovněž posoudit, jak jsou interní postupy pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity začleněny do celkového řízení rizik a strategického řízení, včetně plánování kapitálu a likvidity.
117. Tato hodnocení by měla pomáhat při výpočtu dodatečných kapitálových požadavků a hodnocení kapitálové přiměřenosti podle hlavy 7 těchto obecných pokynů i při hodnocení přiměřenosti likvidity podle hlavy 9.

Přiměřenost interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity

118. Při hodnocení přiměřenosti interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity by příslušné orgány měly posoudit, zda jsou zásady, procesy, vstupní údaje a modely tvořící interní postupy pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti

²⁰ Obecné pokyny orgánu EBA k informacím o interních postupech pro hodnocení kapitálové přiměřenosti (ICAAP) a přiměřenosti likvidity (ILAAP) shromažďovaným pro účely procesu přezkumu a vyhodnocení (SREP) ([EBA/GL/2016/10](#)).

likvidity úměrné povaze, rozsahu a složitosti činností instituce. Za tímto účelem by příslušné orgány měly vyhodnotit, zda jsou interní postupy pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity vhodné k hodnocení a udržování odpovídající výše vnitřně stanoveného kapitálu a likvidity potřebné k pokrytí rizik, kterým je nebo může být instituce vystavena, a k přijímání obchodních rozhodnutí (např. v souvislosti s alokací kapitálu na základě obchodního plánu), a to i v zátěžových podmínkách v souladu s obecnými pokyny orgánu EBA k zátěžovému testování prováděnému institucemi.

119. Při hodnocení přiměřenosti interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity by příslušné orgány měly v relevantních případech zvážit:
- a. zda metody a předpoklady používané institucemi jsou vhodné a konzistentní, pokud jde o různá rizika, zakládají se na důkladných empirických vstupních údajích, používají spolehlivě nastavené parametry a uplatňují se stejným způsobem na měření rizik a řízení kapitálu a likvidity;
 - b. zda míra spolehlivosti je v souladu s rizikovým apetitem a zda interní předpoklady ohledně diverzifikace jsou odrazem obchodního modelu a strategie v oblasti rizik;
 - c. zda definice a složení dostupných interních zdrojů kapitálu nebo likvidity, které instituce zvažuje v souvislosti s interními postupy pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity, jsou konzistentní s riziky, která instituce určila, a lze je použít při výpočtu kapitálové rezervy a rezervy v oblasti likvidity; a
 - d. zda distribuce/přidělování dostupných interních zdrojů kapitálu a likvidity mezi linie podnikání nebo právní subjekty řádně zohledňuje riziko, kterému je nebo může být každý z nich vystaven, a bere náležitě v potaz právní nebo provozní omezení ohledně převoditelnosti těchto zdrojů.

Účinnost interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity

120. Při hodnocení účinnosti interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity by příslušné orgány měly prošetřit jejich používání v rozhodovacím a řídicím procesu na všech úrovních instituce (např. nastavení limitů, měření výkonnosti atd.). Příslušné orgány by měly posoudit, jak instituce používá interní postupy pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity při řízení rizik, kapitálu a likvidity (test použití). Hodnocení by mělo přihlížet k vzájemnému propojení a vzájemně souvisejícímu fungování interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity a rámce rizikového apetitu, řízení rizik a řízení likvidity a kapitálu, včetně výhledových strategií financování, a k tomu, zda je to vhodné pro daný obchodní model a složitost instituce.
121. Za tímto účelem by příslušné orgány měly vyhodnotit, zda má instituce zásady, postupy a nástroje, které umožňují:

- a. jasnou identifikaci funkcí a/nebo příslušných výborů odpovědných za různé prvky interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity (např. vytváření modelů a kvantifikace, interní audit a ověřování, monitorování a vykazování, eskalace problémů atd.);
- b. plánování kapitálu a likvidity: výpočet zdrojů kapitálu a likvidity s výhledem do budoucna (včetně předpokládaných zátěžových scénářů) v souvislosti s celkovou strategií nebo významnými transakcemi;
- c. přidělování a monitorování zdrojů kapitálu a likvidity mezi linie podnikání a druhy rizik (např. limity rizik stanovené pro linie podnikání, subjekty nebo jednotlivá rizika jsou v souladu s cílem zajistit celkovou přiměřenost interních zdrojů kapitálu a likvidity dané instituce);
- d. pravidelné a včasné vykazování kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity vrcholnému vedení a vedoucímu orgánu (četnost vykazování by měla zejména odpovídat rizikům a vývoji objemu obchodní činnosti, existujícím interním rezervám a internímu rozhodovacímu procesu a umožňovat tak vedení instituce zavádět nápravná opatření před tím, než dojde k ohrožení kapitálové přiměřenosti nebo přiměřenosti likvidity); a
- e. informovanost vrcholného vedení nebo vedoucího orgánu a opatření v případě, že obchodní strategie a/nebo významné jednotlivé transakce nejsou v souladu s interními postupy pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a dostupným vnitřně stanoveným kapitálem (např. schválení významné transakce vrcholným vedením, pokud transakce pravděpodobně bude mít podstatný dopad na dostupný vnitřně stanovený kapitál) nebo s interními postupy pro hodnocení přiměřenosti likvidity a dostupnými interními zdroji likvidity v rámci těchto postupů.

122. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda vedoucí orgán prokazuje odpovídající odhodlání dodržovat interní postupy pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity a zda zná tyto postupy a jejich výsledky. Zejména by měly vyhodnotit, zda vedoucí orgán schvaluje rámce a výsledky interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity, popř. výsledky interního ověření těchto postupů.

123. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, do jaké míry jsou interní postupy pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity s ohledem na svou povahu orientované do budoucna. Příslušné orgány by tak měly učinit zhodnocením souladu těchto postupů s plány týkajícími se kapitálu nebo likvidity a se strategickými plány.

Komplexnost interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity

124. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, do jaké míry se interní postupy pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity vztahují na linie podnikání, právní subjekty

a rizika, kterým instituce je nebo může být vystavena, a také jejich shodu s právními požadavky. Zejména by měly vyhodnotit:

- a. zda jsou interní postupy pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity uplatňovány jednotně a přiměřeně u všech linií podnikání instituce a právních subjektů s ohledem na identifikaci a hodnocení rizik;
- b. zda se interní postupy pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity vztahují na veškerá významná rizika bez ohledu na to, zda riziko vyplývá ze subjektů, které nejsou předmětem konsolidace (zvláštní účelové jednotky, jednotky pro speciální účel); a
- c. v případě, že se mechanismy nebo procesy vnitřního systému správy a řízení subjektu liší od jiných subjektů skupiny, zda jsou tyto odchylky oprávněné (např. přijetí pokročilých modelů pouze částí skupiny může být odůvodněno nedostatkem údajů pro stanovení parametrů u některých liniích podnikání nebo právních subjektů, pokud tyto linie podnikání nebo právní subjekty nepředstavují zdroj koncentrace rizik pro zbývající část portfolia).

5.7.3 Posouzení zátěžového testování institucí

125. Příslušné orgány by měly přezkoumat a posoudit programy zátěžového testování institucí a jejich soulad s obecnými pokyny orgánu EBA k zátěžovému testování prováděnému institucemi s přihlédnutím k velikosti a vnitřní organizaci institucí a povaze, rozsahu a složitosti jejich činností, zejména ve vztahu k systému správy a řízení, datové infrastruktuře, použití zátěžového testování v rámci interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity a opatření vedení uvedených v hlavě 4 těchto obecných pokynů.
126. Příslušné orgány by měly provést kvalitativní hodnocení programů zátěžového testování i kvantitativní hodnocení výsledků zátěžových testů. Příslušné orgány by měly zvážit výsledky kvalitativního a kvantitativního hodnocení spolu s výsledky dohledových zátěžových testů (viz hlava 12) za účelem posouzení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity a určení vhodné reakce orgánů dohledu na zjištěné nedostatky.
127. Dále by hodnocení programů zátěžového testování institucí prováděné orgány dohledu a výsledky různých zátěžových testů prováděných institucí v rámci jejího programu zátěžového testování mohly přinést podklady pro hodnocení různých prvků procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu, a zejména:
 - a. určení možných slabých míst a nedostatků v řízení a kontrolách jednotlivých rizik. Uvedené by mělo sloužit jako další zdroj informací, k nimž příslušné orgány přihlížejí při hodnocení jednotlivých rizik kapitálu podle hlavy 6 těchto obecných pokynů nebo rizik likvidity a financování podle hlavy 8 těchto obecných pokynů. Analýzy scénářů a citlivosti prováděné institucí lze použít k posouzení expozice vůči jednotlivým rizikům a související citlivosti na základní rizikové faktory;

- b. zjištění možných nedostatků celkového systému správy a řízení nebo kontrolních mechanismů v celé instituci. Výše uvedené by příslušné orgány měly považovat za další zdroj informací pro účely hodnocení vnitřního systému správy a řízení a kontrolních mechanismů v celé instituci v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování. Dále lze výsledky zátěžových testů instituce použít k posouzení plánování kapitálu instituce, a zejména jeho časové perspektivy;
- c. kvantifikace specifických kvantitativních požadavků na likviditu v souvislosti s hodnocením přiměřenosti likvidity, zejména v případě, že příslušný orgán nestanovil v rámci dohledu konkrétní referenční hodnoty pro požadavky na likviditu nebo nepoužívá zátěžové testování likvidity.

Kvalitativní hodnocení programů zátěžového testování institucí

128. Při hodnocení programů zátěžového testování institucí by příslušné orgány měly zohlednit veškeré relevantní zdroje informací o programech a metodikách zátěžového testování, včetně vlastního interního hodnocení a ověření prováděného institucemi nebo kontrol realizovaných nezávislými vnitřními kontrolními funkcemi, i informace a odhady poskytnuté třetími stranami, jsou-li k dispozici.
129. Příslušné orgány by měly posoudit, jak instituce navrhují a řídí své programy zátěžového testování a jak na ně dohlížejí, a měly by posoudit přiměřenost těchto programů, přičemž by měly zohlednit zejména:
- a. schopnost instituce realizovat program zátěžového testování v jednotlivých liniích podnikání a subjektech, popř. ve skupině, a související dostupnou infrastrukturu, včetně dostupnosti údajů a seskupování údajů;
 - b. přiměřenost možných vzájemných vazeb mezi zátěžovými testy platební schopnosti a zátěžovými testy likvidity;
 - c. přiměřenost hodnocení programů zátěžového testování institucemi za účelem stanovení jejich účinnosti a spolehlivosti a
 - d. přiměřenost četnosti zátěžových testů s ohledem na rozsah a typ zátěžového testu, povahu, rozsah, velikost a složitost činností institucí, charakteristiku portfolia a makroekonomické prostředí.
130. Příslušné orgány by měly posoudit také využití výsledků zátěžových testů při řízení rizik a strategickém řízení institucí, a zejména:
- a. do jaké míry jsou zátěžové testy začleněny do rámce řízení rizik instituce a do procesu stanovování rizikového apetitu a limitů;
 - b. zapojení vrcholného vedení a vedoucího orgánu do programu zátěžového testování a souvisejícího interního vykazování instituce;

c. začlenění zátěžového testování a jeho výsledků do rozhodování v rámci instituce.

131. Při hodnocení programů zátěžového testování, výsledků zátěžových testů a navrhovaných opatření vedení by příslušné orgány měly zohlednit individuální specifika i systém jako celek. Opatření vedení by měla být posuzována zejména z interního pohledu, pokud jde o jejich věrohodnost s ohledem na specifika dané instituce. Příslušné orgány by při posuzování opatření vedení měly rovněž uplatnit systémový přístup, neboť další instituce pravděpodobně budou zvažovat podobná opatření, což v kontextu celého systému může narušit jejich věrohodnost.
132. Při hodnocení opatření vedení s dopadem na kapitál instituce nebo na obecnou finanční pozici by příslušné orgány měly zvážit jejich proveditelnost v zátěžových situacích a časový plán provádění opatření. Opatření vedení by zejména měla být dokončena a realizována během časového horizontu zátěžového testu. Je-li to relevantní, příslušné orgány by rovněž měly zohlednit opatření vedení, která budou dokončena později než v časovém horizontu zátěžového testu.
133. Příslušné orgány by měly přihlížet k účinnosti programů zátěžového testování institucí při určování relevantních slabých míst institucí a zohledňovat to při hodnocení životaschopnosti obchodního modelu institucí a udržitelnosti jejich strategií (viz hlava 4).
134. Při hodnocení programů zátěžového testování a jejich výsledků v případě přeshraničních skupin by příslušné orgány měly zohlednit převoditelnost kapitálu a likvidity mezi právními subjekty nebo obchodními útvary v zátěžových podmínkách, ale i fungování případně vytvořených mechanismů finanční podpory v rámci skupiny, s přihlédnutím k finančním problémům, které lze v zátěžových podmínkách očekávat.

Kvantitativní hodnocení zátěžových testů institucí

135. Příslušné orgány by kromě provedení kvalitativního hodnocení uvedeného výše měly vyhodnotit a kriticky přezkoumat výběr a použití scénářů, předpokladů a metodik, přičemž by měly vyhodnotit zejména:
- závažnost scénářů institucí, rovněž s přihlédnutím ke scénářům popsaným v reverzním zátěžovém testování, pravděpodobnosti jejich výskytu a jejich relevanci pro obchodní model instituce;
 - zda jsou scénáře závažné, ale věrohodné, vnitřně konzistentní a zaměřené na budoucnost;
 - zda se scénáře zabývají všemi hlavními slabými místy konkrétní instituce a zahrnují všechny podstatné produkty a linie podnikání;
 - dopad předpokladů na výsledky zátěžových testů.
136. Při kritickém hodnocení scénářů, předpokladů a výsledků zátěžových testů institucí by příslušné orgány měly případně použít výsledky, scénáře a předpoklady z dohledových

zátěžových testů, včetně relevantních regionálních zátěžových testů prováděných různými orgány, jako je orgán EBA, Mezinárodní měnový fond, Evropský systém centrálních bank (ESCB) nebo Evropská rada pro systémová rizika (ESRB), ale i výše uvedené kvalitativní hodnocení s cílem určit, do jaké míry se lze na program zátěžového testování instituce a jeho výsledky spolehnout.

137. Pokud příslušné orgány zjistí nedostatky v koncepci scénářů nebo předpokladech používaných institucemi, mohou požadovat, aby instituce opakovaly zátěžové testy nebo určité části programu zátěžového testování s použitím upravených předpokladů poskytnutých příslušnými orgány nebo konkrétních předepsaných scénářů (např. výchozích scénářů stanovených v obecných pokynech orgánu EBA k zátěžovému testování prováděnému institucemi).
138. Příslušné orgány by měly posoudit výsledky zátěžových testů, zejména s ohledem na zátěžové testy provedené v souvislosti s řízením kapitálového a likviditního rizika, včetně těch pro účely interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity (viz také oddíl 5.7.2), a měly by zajistit, aby v zátěžovém scénáři používaném pro účely kapitálové přiměřenosti je kapitálový poměr negativně ovlivněn např. migrací úvěrového ratingu, snížením čistých úrokových marží nebo obchodními ztrátami.
139. Při přezkumech zátěžových testů prováděných v souvislosti s řízením kapitálového a likviditního rizika, včetně testů pro účely interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity, by příslušné orgány měly provést kombinované hodnocení dopadu výsledků zátěžových testů na potřeby kapitálu a likvidity, jakož i na další relevantní regulační požadavky. Za tímto účelem by příslušné orgány měly vyhodnotit, zda je instituce za nepříznivého scénáře schopna po celou dobu udržet příslušný celkový kapitálový požadavek v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování a zda určila soubor opatření vedení za účelem vyřešení jakéhokoliv potenciálního porušení celkového kapitálového požadavku v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování.
140. Příslušné orgány by měly rovněž zvážit dopad zátěžových testů na pákový poměr instituce i její způsobilé závazky, které jsou drženy pro účely minimálních požadavků na kapitál, a způsobilé závazky uvedené ve směrnici 2014/59/EU.
141. Při hodnocení výsledků zátěžových testů by příslušné orgány měly rovněž vzít v úvahu všechny známé budoucí regulační změny ovlivňující instituce ve stanoveném rozsahu a časovém horizontu zátěžového testu. Obdobně by příslušné orgány při hodnocení výsledků zátěžových testů a životaschopnosti obchodního modelu měly zohlednit rovněž všechny známé změny budoucích kapitálových požadavků (např. hodnocení při zahrnutí všech aspektů).

5.7.4 Nové produkty a významné změny

142. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce náležitě zdokumentované zásady schvalování nových produktů, které schválil vedoucí orgán a které se týkají vývoje nových trhů,

produktů a služeb, včetně jejich základních procesů a systémů, a významných změn stávajících trhů, produktů a služeb, ale i mimořádných transakcí.

143. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda jsou funkce řízení rizik a funkce compliance vhodně zapojeny do schvalování nových produktů nebo významných změn stávajících produktů, procesů a systémů a zda je schvalování nových produktů spojeno s přiměřeností příslušných kontrol.

5.8 Informační a komunikační technologie a řízení kontinuity činnosti

144. V souladu s obecnými pokyny orgánu EBA k vnitřnímu systému správy a řízení a obecnými pokyny orgánu EBA pro řízení rizik v oblasti IKT a bezpečnosti²¹ by příslušné orgány měly posoudit, zda jsou informační a komunikační technologie instituce účinné a spolehlivé a zda tyto systémy plně podporují schopnost provádět seskupování údajů o rizicích v běžných dobách, jakož i během zátěže. Příslušné orgány by měly zejména vyhodnotit, zda instituce dokáže přinejmenším:

- a. generovat správné, konzistentní, úplné a spolehlivé agregované údaje o rizicích pro obchodní útvary a celou instituci;
- b. zaznamenávat a agregovat veškeré údaje o významných rizicích v celé instituci;
- c. generovat souhrnné a aktuální údaje o rizicích a zprávy o rizicích včas a s dostatečnou četností a
- d. flexibilně generovat agregované údaje o rizicích a zprávy o rizicích tak, aby bylo možné vyhovět široké škále požadavků vedoucího orgánu nebo příslušných orgánů, včetně *ad-hoc* požadavků vzniklých v důsledku měnících se interních nebo externích potřeb.

145. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce zavedla účinné řízení kontinuity činnosti s prověřenými plány pro nepředvídané události a plány kontinuity činnosti, jakož i ozdravné plány pro všechny své zásadní funkce, včetně externě zajišťovaných zásadních funkcí, a zdroje; a zda je lze na základě těchto plánů věrohodně obnovit.

5.9 Rizika praní peněz a financování terorismu a obezřetnostní obavy

146. Při analýze rámce vnitřní správy a řízení a kontrolních mechanismů v celé instituci by příslušné orgány měly vzít v úvahu také hodnocení obdržena od orgánů dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a rozhodnout, zda tato hodnocení nevyvolávají obezřetnostní obavy. To by mohlo nastat zejména v případech, kdy zjištění poukazují na závažné nedostatky v systémech a kontrolních mechanismech instituce v oblasti boje proti praní peněz

²¹ Obecné pokyny orgánu EBA pro řízení rizik v oblasti IKT a bezpečnosti (EBA/GL/2019/04).

a financování terorismu. Naopak, pokud hodnocení příslušného orgánu naznačuje, že nedostatky v rámci vnitřních kontrolních mechanismů a rámce správy a řízení instituce a kontrolních mechanismů v celé instituci vedou k obezřetnostním obavám souvisejícím s rizikem praní peněz a financování terorismu, měly by příslušné orgány výsledky tohoto hodnocení sdílet s orgány dohledu v oblasti praní peněz a financování terorismu²².

147. Příslušné orgány by měly posoudit, zda celkový rámec správy a řízení instituce zahrnuje také řízení rizik praní peněz a financování terorismu.
148. V souladu s obecnými pokyny orgánu EBA k vnitřnímu systému správy a řízení²³ a společnými pokyny orgánů ESMA a EBA k posuzování vhodnosti členů vedoucího orgánu a klíčových funkcí²⁴ by příslušné orgány měly z obezřetnostního hlediska posuzovat, zda jsou dodržovány povinnosti vedoucího orgánu, pokud jde o rizika praní peněz a financování terorismu. Příslušné orgány by měly vzít v úvahu veškeré doplňující informace obdržené od orgánů dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu na základě jejich hodnocení v souladu s obecnými pokyny orgánu EBA k zásadám a postupům v souvislosti s kontrolou dodržování předpisů a úlohou a povinnostmi kontrolora dodržování předpisů v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu²⁵.

5.10 Vypracovávání ozdravných plánů

149. Při vyhodnocování vnitřního systému správy a řízení a kontrolních mechanismů v celé instituci by příslušné orgány měly přihlížet ke zjištěním a nedostatkům identifikovaným při hodnocení ozdravných plánů a mechanismů vypracovávání ozdravných plánů, které je prováděno v souladu s články 6 a 8 směrnice 2014/59/EU.
150. Obdobně by zjištění vycházející z hodnocení prvků procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu, včetně vnitřního systému správy a řízení a kontrolních mechanismů v celé instituci, měla sloužit jako podklady pro hodnocení ozdravných plánů.

5.11 Uplatňování na konsolidované úrovni a důsledky pro subjekty skupiny

151. Na konsolidované úrovni by kromě prvků uvedených v předchozích oddílech měly příslušné orgány vyhodnotit, zda:

²² V souladu s obecnými pokyny orgánu EBA pro spolupráci v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu (EBA/GL/2021/15).

²³ Obecné pokyny orgánu EBA k vnitřnímu systému správy a řízení podle směrnice 2013/36/EU (EBA/GL/2021/05).

²⁴ Společné obecné pokyny orgánů ESMA a EBA k posuzování vhodnosti členů vedoucího orgánu a osob v klíčových funkcích podle směrnice 2013/36/EU a směrnice 2014/65/EU (EBA/GL/2021/06).

²⁵ Obecné pokyny orgánu EBA k zásadám a postupům v souvislosti s kontrolou dodržování předpisů a úlohou a povinnostmi kontrolora dodržování předpisů v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu podle článku 8 a kapitoly VI směrnice (EU) 2015/849 (EBA/GL/2022/05).

- a. vedoucí orgán konsolidující instituce chápe organizaci skupiny a úlohu jednotlivých subjektů a propojení a vztahy mezi nimi;
 - b. organizační a právní struktura skupiny je v relevantních případech jasná, transparentní a vhodná pro danou velikost a složitost obchodní činnosti a operací;
 - c. instituce vytvořila účinný systém správy informací a vykazování za celou skupinu, který se vztahuje na všechny obchodní útvary a právní subjekty, a zda jsou tyto informace včas k dispozici vedoucímu orgánu mateřské společnosti instituce;
 - d. vedoucí orgán mateřské společnosti instituce vytvořil konzistentní strategie pro celou skupinu, včetně rámce strategie v oblasti rizik a rizikového apetitu pro celou skupinu;
 - e. řízení rizik v rámci skupiny pokrývá všechna významná rizika bez ohledu na to, zda riziko pochází od subjektů, které nepodléhají konsolidaci (včetně zvláštních účelových jednotek, jednotek pro speciální účel, realitních společností, právních uspořádání, subjektů spravovaných jménem zákazníků jako správce nebo pověřenec) a poskytuje komplexní přehled o všech rizicích;
 - f. instituce provádí pravidelné zátěžové testování zahrnující veškerá významná rizika a subjekty v souladu s obecnými pokyny orgánu EBA k zátěžovému testování prováděnému institucemi a
 - g. funkce interního auditu pro celou skupinu je nezávislá, má plán auditu založený na rizicích pro celou skupinu, má odpovídající váhu a je přímo podřízena vedoucímu orgánu konsolidující instituce.
152. Při provádění hodnocení vnitřního systému správy a řízení a kontrolních mechanismů v celé instituci na úrovni dceřiných společností by kromě prvků uvedených v této hlavě měly příslušné orgány vyhodnotit i to, zda jsou zásady a postupy pro celou skupinu uplatňovány jednotně na úrovni dceřiné společnosti a zda subjekty skupiny přijaly opatření s cílem zajistit, aby jejich činnost byla v souladu se všemi platnými zákony a předpisy.

5.12 Souhrn zjištění a stanovení skóre

153. Po provedení výše uvedených hodnocení by příslušné orgány měly získat představu o přiměřenosti vnitřního systému správy a řízení instituce a o kontrolních mechanismech v celé instituci. Tato představa by se měla odrazit v souhrnu zjištění doplněném o skóre životaschopnosti, které vychází z posouzení faktorů uvedených v tabulce 3.

Tabulka 3. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u vnitřního systému správy a řízení a kontrolních mechanismů v celé instituci

Skóre	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory
1	Nedostatky vnitřního systému správy a řízení a kontrolních mechanismů v celé instituci představují nízké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituce má stabilní a transparentní organizační strukturu s jasně vymezenými povinnostmi a podstupováním rizik odděleným od funkcí řízení a kontroly rizik. • Instituce má zdravou firemní kulturu, řízení střetů zájmů a postupy pro whistleblowing. • Složení a fungování vedoucího orgánu je přiměřené. • Členové vedoucího orgánu věnují výkonu svých funkcí přiměřený čas a dodržují případné omezení počtu zastávaných funkcí ve vedoucím orgánu. • Instituce přijala zásady rozmanitosti, které podporují rozmanité složení vedoucího orgánu a jsou v souladu se stanovenými cíli. • Zásady odměňování jsou v souladu se strategií instituce v oblasti rizik a s jejími dlouhodobými zájmy. • Rámec řízení rizik a procesy řízení rizik, včetně interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity, zásad schvalování nových produktů, rámce zátěžového testování a plánování kapitálu a likvidity, jsou přiměřené. • Rámec vnitřní kontroly a interní kontrolní mechanismy jsou přiměřené. • Funkce řízení rizik, compliance a interního auditu jsou nezávislé a mají dostatečné zdroje, přičemž funkce interního auditu účinně funguje v souladu se zavedenými mezinárodními standardy a požadavky. • Informační a komunikační technologie a opatření k zajištění kontinuity činnosti jsou přiměřené. • Ozdravný plán je spolehlivý a mechanismy vypracování ozdravných plánů jsou přiměřené.

Skóre	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory
2	Nedostatky vnitřního systému správy a řízení a kontrolních mechanismů v celé instituci představují středně nízké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituce má převážně stabilní a transparentní organizační strukturu s jasně vymezenými povinnostmi a podstupováním rizik odděleným od funkcí řízení a kontroly rizik. • Instituce má převážně zdravou firemní kulturu, řízení střetů zájmů a postupy pro whistleblowing. • Složení a fungování vedoucího orgánu je převážně přiměřené. • Členové vedoucího orgánu věnují výkonu svých funkcí převážně přiměřený čas a dodržují případné omezení počtu zastávaných funkcí ve vedoucím orgánu. • Instituce přijala zásady rozmanitosti, které podporují rozmanité složení vedoucího orgánu a jsou převážně v souladu se stanovenými cíli, nebo uplatňuje odpovídající opatření za účelem dosažení cílů stanovených v těchto zásadách. • Zásady odměňování jsou převážně v souladu se strategií instituce v oblasti rizik a s jejími dlouhodobými zájmy. • Rámec řízení rizik a procesy řízení rizik, včetně interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity, zásad schvalování nových produktů, rámce zátěžového testování a plánování kapitálu a likvidity, jsou převážně přiměřené. • Rámec vnitřní kontroly a interní kontrolní mechanismy jsou převážně přiměřené. • Interní funkce řízení rizik, compliance a auditu jsou nezávislé a jejich činnost je převážně účinná. • Informační a komunikační technologie a opatření k zajištění kontinuity činnosti jsou převážně přiměřené. • Ozdravný plán je převážně spolehlivý. Mechanismy vypracovávání ozdravných plánů jsou převážně přiměřené.
3	Nedostatky vnitřního systému správy a řízení a kontrolních mechanismů v celé instituci představují středně vysoké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituce má organizační strukturu s vymezenými povinnostmi, která není plně transparentní, a podstupování rizik není plně odděleno od funkcí řízení a kontroly rizik.

Skóre	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory
		<ul style="list-style-type: none"> • Existují pochyby o přiměřenosti firemní kultury, řízení střetů zájmů a/nebo postupů pro whistleblowing. • Existují pochyby o přiměřenosti složení a fungování vedoucího orgánu. • Existují pochyby ohledně toho, zda členové vedoucího orgánu věnují výkonu svých funkcí přiměřený čas, a případně i o tom, zda dodržují omezení počtu zastávaných funkcí ve vedoucím orgánu. • Instituce nepřijala zásady rozmanitosti ani neuplatňuje opatření za účelem dosažení odpovídající úrovně rozmanitosti. • Existují obavy, že zásady odměňování mohou být v rozporu se strategií instituce v oblasti rizik a s jejími dlouhodobými zájmy. • Existují pochyby ohledně přiměřenosti rámce řízení rizik a procesů řízení rizik, včetně interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity, zásad schvalování nových produktů, rámce zátěžového testování a plánování kapitálu a/nebo likvidity. • Existují pochyby ohledně přiměřenosti rámce vnitřní kontroly a interních kontrolních mechanismů. • Existují pochyby o nezávislosti a účinném fungování funkcí řízení rizik, compliance a interního auditu. • Existují pochyby o přiměřenosti informačních a komunikačních technologií a opatření k zajištění kontinuity činnosti. • Bylo vyhodnoceno, že ozdravný plán může mít podstatné nedostatky a/nebo mohou existovat podstatné překážky bránící jeho provedení, přičemž nebyly plně vyřešeny obavy v oblasti dohledu. Existují pochyby o přiměřenosti mechanismů vypracovávání ozdravných plánů.
4	Nedostatky vnitřního systému správy a řízení a kontrolních mechanismů v celé instituci představují vysoké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituce má organizační strukturu s vymezenými povinnostmi, která není transparentní, a podstupování rizik není odděleno od funkcí řízení a kontroly rizik.

Skóre	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory
		<ul style="list-style-type: none"> • Firemní kultura, řízení střetů zájmů a/nebo postupy pro whistleblowing jsou nepřiměřené. • Složení a fungování vedoucího orgánu je nepřiměřené. • Členové vedoucího orgánu věnují výkonu svých funkcí nedostatečný čas a nedodržují případná omezení počtu zastávaných funkcí ve vedoucím orgánu. • Instituce nepřijala zásady rozmanitosti, vedoucí orgán není různorodý a instituce neuplatňuje opatření za účelem dosažení odpovídající úrovně rozmanitosti. • Zásady odměňování jsou v rozporu se strategií instituce v oblasti rizik a s jejími dlouhodobými zájmy. • Rámec řízení rizik a procesy řízení rizik, včetně interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity, zásad schvalování nových produktů, rámce zátěžového testování a plánování kapitálu a/nebo likvidity, jsou nepřiměřené. • Funkce řízení rizik, compliance a/nebo interního auditu nejsou nezávislé a/nebo funkce interního auditu nefungují v souladu se zavedenými mezinárodními standardy a požadavky. Činnost těchto funkcí není účinná. • Rámec vnitřní kontroly a interní kontrolní mechanismy jsou nepřiměřené. • Informační systémy a opatření k zajištění kontinuity činnosti jsou nepřiměřené. • Bylo vyhodnoceno, že ozdravný plán má podstatné nedostatky a/nebo existují podstatné překážky bránící jeho provedení, přičemž nebyly plně vyřešeny obavy v oblasti dohledu. Mechanismy vypracovávání ozdravných plánů jsou nepřiměřené.

Hlava 6. Hodnocení rizik pro kapitál

6.1 Obecné úvahy

154. Příslušné orgány by měly vyhodnotit rizika pro kapitál, která byla identifikována jako podstatná pro danou instituci, a ohodnotit je pomocí skóre.
155. Účelem této hlavy je poskytnout společné metodiky pro hodnocení jednotlivých rizik a jejich řízení a kontroly. Nemá se jednat o vyčerpávající přehled a tyto obecné pokyny ponechávají prostor příslušným orgánům přihlídnout k dalším doplňujícím kritériím, která lze na základě zkušenosti a s ohledem ke zvláštním charakteristikám instituce považovat za relevantní.
156. Tato hlava poskytuje příslušným orgánům obecné pokyny k hodnocení a přidělování skóre u těchto rizik pro kapitál:
- a. úvěrové riziko a riziko selhání protistrany;
 - b. tržní riziko;
 - c. operační riziko;
 - d. úrokové riziko investičního portfolia.
157. Tato hlava rovněž identifikuje soubor dílčích kategorií v každé z výše uvedených kategorií rizik, které je potřeba při hodnocení rizik pro kapitál zohlednit. V závislosti na významu pro určitou instituci lze dílčí kategorie vyhodnotit zvlášť a přidělit jim zvlášť také odpovídající skóre.
158. Rozhodnutí o významu dílčí kategorie závisí na úsudku orgánu dohledu. Nicméně s ohledem na doporučení ESRB o poskytování úvěrů v cizích měnách²⁶ by u rizika spojeného s poskytováním úvěrů v cizích měnách měl být význam tohoto rizika posuzován na základě tohoto limitu:
- Úvěry denominované v cizí měně poskytnuté nezajištěným dlužníkům tvoří minimálně 10 % celkového úvěrového portfolia instituce (celková výše úvěrů poskytnutých nefinančním podnikům a domácnostem), přičemž toto celkové úvěrové portfolio tvoří alespoň 25 % celkových aktiv instituce.
159. Příslušné orgány by měly rovněž vyhodnotit další rizika, která jsou pro konkrétní instituci identifikována jako podstatná, ale nejsou uvedena výše (např. penzijní riziko, reputační riziko,

²⁶ Doporučení ESRB o poskytování úvěrů v cizích měnách ([ESRB/2011/1](#)), Úř. věst. C 342, 22.11.2011, s. 1.

strategické a obchodní riziko, riziko nutnosti zakročit, koncentrace v rámci rizik a mezi riziky). Při identifikaci mohou být užitečné tyto informace:

- a. určující faktory celkového objemu rizikové expozice;
- b. rizika identifikovaná v interních postupech pro hodnocení kapitálové přiměřenosti;
- c. rizika vyplývající z obchodního modelu instituce (včetně těch identifikovaných jinými institucemi s podobným obchodním modelem);
- d. informace vycházející z monitorování klíčových ukazatelů;
- e. zjištění a postřehy z interních nebo externích zpráv o auditu a
- f. doporučení a obecné pokyny vydané orgánem EBA i varování a doporučení vydaná makrobezpečnostními orgány nebo ESRB.

160. K výše uvedeným prvkům by příslušné orgány rovněž měly přihlížet při plánování rozsahu vlastní činnosti dohledu v souvislosti s hodnocením určitého rizika.

161. U úvěrového, tržního a operačního rizika by příslušné orgány měly ověřit, zda instituce splňuje minimální požadavky uvedené v příslušných unijních a vnitrostátních prováděcích předpisech. Tyto obecné pokyny však rozšiřují rozsah hodnocení nad rámec zmíněných minimálních požadavků, aby si příslušné orgány mohly udělat komplexní představu o rizicích pro kapitál.

162. Při hodnocení rizik pro kapitál by příslušné orgány měly rovněž zvážit možný dopad rizika nákladů financování v souladu s metodikou uvedenou v hlavě 8 a mohou rozhodnout o nutnosti přijmout opatření s cílem toto riziko omezit.

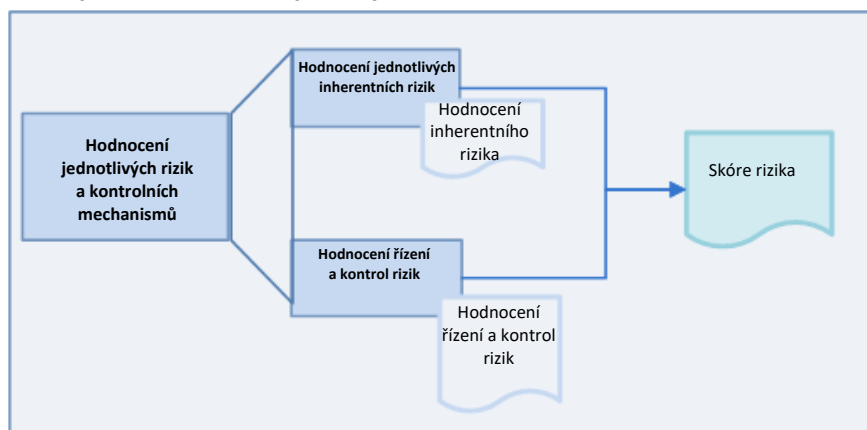
163. Při uplatňování metodik uvedených v této hlavě obecných pokynů by příslušné orgány měly identifikovat relevantní kvantitativní ukazatele a další proměnné, které by rovněž bylo možné použít ke sledování klíčových ukazatelů podle hlavy 3.

164. U každého významného rizika by příslušné orgány měly vyhodnotit a ve skóre rizika zohlednit:

- a. inherentní riziko (rizikové expozice) a
- b. kvalitu a efektivitu řízení a kontrol rizik.

165. Tento postup hodnocení je znázorněn na obrázku 4 níže.

Obrázek 1. Postup hodnocení rizik pro kapitál

166. Při provádění hodnocení by příslušné orgány měly využívat všechny dostupné zdroje informací, včetně vykazování pro regulační účely, *ad hoc* zpráv dohodnutých s danou institucí, interních ukazatelů a výkazů instituce (např. interní zpráva o auditu, zprávy o řízení rizik, informace z interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti), zpráv z kontrol na místě a externích zpráv (např. sdělení instituce určená investorům či ratingovým agenturám). Přestože hodnocení má být prováděno pro konkrétní instituci, je možné zvážit srovnání se srovnatelnými subjekty ve snaze identifikovat možnou expozici vůči rizikům pro kapitál. Za tímto účelem by srovnatelné subjekty měly být určeny na základě rizik, a mohou se tudíž lišit od subjektů identifikovaných pro účely analýzy obchodního modelu nebo jiných analýz.
167. Při hodnocení rizik pro kapitál by příslušné orgány rovněž měly posoudit správnost a obezřetnost výpočtu minimálního kapitálového požadavku s cílem odhalit situace, kdy výpočty minimálního kapitálu mohou podceňovat skutečnou úroveň rizika. Toto hodnocení by sloužilo jako podklad při stanovování dalších kapitálových požadavků podle oddílu 7.2.3.
168. Výsledek hodnocení jednotlivých významných rizik by se měl odrazit v souhrnu zjištění, které vysvětluje hlavní rizikové faktory, a v příslušném skóre rizika tak, jak se uvádí v těchto oddílech.

6.2 Hodnocení úvěrového rizika a rizika selhání protistrany

6.2.1 Obecné úvahy

169. Příslušné orgány by měly vyhodnotit úvěrové riziko vyplývající z veškerých expozic bankovního portfolia (včetně podrozvahových položek). Měly by také vyhodnotit úvěrové riziko protistrany a vypořádací riziko, které by mohlo spadat do bankovního i obchodního portfolia.
170. Při hodnocení úvěrového rizika by příslušné orgány měly zohlednit veškeré složky, které určují potenciální úvěrové ztráty, a to zejména: pravděpodobnost úvěrové události (tj. selhání dlužníka) nebo korelovaných úvěrových událostí, které se převážně týkají dlužníků a jejich schopnosti splácet příslušné závazky; velikost expozic vůči úvěrovému riziku a výtěžnost úvěrových expozic v případě selhání dlužníků. U všech těchto složek by příslušné orgány měly

přihlédnout k možnosti, že tyto složky se mohou v průběhu času zhoršovat a nedosahovat očekávaných výsledků.

171. Kromě toho by příslušné orgány měly věnovat pozornost také tomu, zda jsou rizika praní peněz a financování terorismu zvažována v kontextu procesu poskytování úvěrů, včetně toho, zda má instituce zavedeny systémy a kontroly, aby zajistily, že prostředky použité na splácení úvěrů pocházejí z legitimních zdrojů v souladu s obecnými pokyny orgánu EBA k poskytování a sledování úvěrů.²⁷

6.2.2 Hodnocení inherentního úvěrového rizika

172. Prostřednictvím hodnocení inherentního úvěrového rizika by příslušné orgány měly určit hlavní faktory určující expozici instituce vůči úvěrovému riziku a vyhodnotit význam obezřetnostního dopadu tohoto rizika pro instituci. Struktura hodnocení inherentního úvěrového rizika by tudíž měla zahrnovat tyto hlavní kroky:

- a. předběžné hodnocení;
- b. hodnocení povahy a složení úvěrového portfolia;
- c. hodnocení úvěrové kvality portfolia;
- d. hodnocení úrovně a kvality snižování úvěrového rizika a
- e. hodnocení výše rezerv a úvěrové úpravy v ocenění.

173. Příslušné orgány by měly vyhodnotit úvěrové riziko jak v současné době, tak v budoucích podmínkách. Příslušné orgány by měly spojit analýzu úvěrového rizika aktuálního portfolia s posouzením strategie a rizikového apetitu instituce v oblasti úvěrového rizika a limitů úvěrového rizika (potenciálně jako součást širšího posouzení strategie prováděného v rámci analýzy obchodního modelu). Příslušné orgány by také měly zvážit, jak by očekávaný makroekonomický vývoj i makroekonomický vývoj v zátěžových podmínkách mohl ovlivnit tyto prvky a v konečném důsledku i zisky a kapitál instituce.

174. Příslušné orgány by měly zejména provádět hodnocení na úrovni portfolia a jednotlivých kategorií aktiv. V relevantních případech by příslušné orgány měly provést i podrobnější hodnocení, případně na úrovni jednotlivých dlužníků nebo transakcí. Při hodnocení rizika portfolia mohou příslušné orgány rovněž použít metodu výběru.

175. Příslušné orgány mohou hodnocení provádět vertikálně (tj. s přihlédnutím ke všem dimenzím příslušných dílčích portfolií) nebo horizontálně (tj. s přihlédnutím k jedné dimenzi, např. úvěrové kvalitě, u celkového portfolia).

²⁷ Obecné pokyny orgánu EBA k poskytování a sledování úvěrů (EBA/GL/2020/06).

Předběžné hodnocení

176. Při určování rozsahu hodnocení úvěrového rizika by příslušné orgány měly nejprve identifikovat zdroje úvěrového rizika, kterému instituce je nebo může být vystavena. K tomu by příslušné orgány měly využít informace získané při hodnocení ostatních prvků procesu přezkumu a vyhodnocování v rámci porovnání pozice instituce s pozicí srovnatelných subjektů a během dalších činností v rámci dohledu.
177. Příslušné orgány by měly vzít v úvahu alespoň toto:
- a. strategii a rizikový apetit v oblasti úvěrového rizika a příslušné limity;
 - b. kapitálový požadavek u úvěrového rizika ve srovnání s celkovým kapitálovým požadavkem a – je-li to relevantní – vnitřně stanovený kapitál vyhrazený pro úvěrové riziko ve srovnání s celkovým vnitřně stanoveným kapitálem, včetně změny tohoto údaje a prognóz v čase, je-li k dispozici;
 - c. povahu, velikost, složení a kvalitu rozvahových a podrozvahových položek souvisejících s úvěry;
 - d. výši opravných položek a odpisů a míry selhání úvěrového portfolia a jejich změnu v čase;
 - e. rizikově upravenou výkonnost úvěrového portfolia.
178. Příslušné orgány by měly provést předběžnou analýzu s ohledem na změnu výše uvedeného v čase, aby tak získaly informovaný pohled na hlavní určující faktory úvěrového rizika instituce.
179. Příslušné orgány by se při hodnocení měly zaměřit na určující faktory a portfolia považovaná za nejpodstatnější.

Povaha a složení úvěrového portfolia

180. Příslušné orgány by měly vyhodnotit povahu úvěrových expozic (tj. druhy dlužníků a expozic) s cílem identifikovat základní rizikové faktory a měly by analyzovat složení úvěrového portfolia instituce. Příslušné orgány by měly provést tuto analýzu jak v současné době, tak v budoucích podmínkách s ohledem na obecnou makroekonomickou situaci.
181. Při provádění tohoto hodnocení by příslušné orgány rovněž měly přihlédnout k tomu, jak může povaha expozice vůči úvěrovému riziku ovlivnit velikost expozice (např. úvěrové linky / přísliby nevyčerpané dlužníky, denominace v cizí měně atd.), a zohlednit právní způsobilost instituce jednostranně zrušit nevyčerpanou výši úvěrových příslibů.

182. Při hodnocení povahy úvěrového rizika by příslušné orgány měly vzít v úvahu alespoň tyto dílčí kategorie úvěrového rizika provedením podrobnějšího posouzení těch dílčích kategorií, které jsou pro instituci považovány za nejrelevantnější:

- a. riziko koncentrace úvěrů;
- b. úvěrové riziko protistrany a vypořádací riziko;
- c. riziko země;
- d. úvěrové riziko ze sekuritizací;
- e. riziko spojené s poskytováním úvěrů v cizích měnách;
- f. specializované úvěry;
- g. akciové riziko v bankovním portfoliu;
- h. realitní riziko a
- i. riziko modelů u modelů schválených regulátory.

Riziko koncentrace úvěrů

183. Příslušné orgány by měly získat představu o rozsahu rizika koncentrace úvěrů, kterému je instituce vystavena, podle článku 81 směrnice 2013/36/EU. Konkrétně by příslušné orgány měly vyhodnotit riziko, že instituci vzniknou významné úvěrové ztráty vyplývající z koncentrace expozic vůči malé skupině dlužníků, vůči skupině dlužníků s podobným profilem selhání dlužníka nebo vůči vysoce korelovaným finančním aktivům.

184. Příslušné orgány by při tomto hodnocení měly zohlednit různé kategorie rizika koncentrace úvěrů, včetně:

- a. koncentrace ve vztahu k jediné protistraně (zahrnující klienta nebo ekonomicky spjatou skupinu klientů podle definice pro velké expozice);
- b. sektorové koncentrace;
- c. zeměpisné koncentrace;
- d. koncentrace produktů a
- e. koncentrace kolaterálu a záruk.

185. Při zjišťování koncentrace úvěrů by příslušné orgány měly zohlednit společné faktory úvěrového rizika v různých expozicích a měly by se zaměřit na expozice, které mají tendenci vykazovat podobné chování (tj. vysokou korelaci).

186. Příslušné orgány by měly věnovat zvláštní pozornost skrytým zdrojům rizika koncentrace úvěrů, které se mohou projevit v zátěžových podmínkách, kdy se úroveň korelace úvěrového rizika může oproti běžným podmínkám zvýšit a kdy mohou z podrozvahových položek vyplynout další úvěrové expozice.
187. U skupin by příslušné orgány měly zvážit riziko koncentrace úvěrů, které může být důsledkem konsolidace a které nemusí být na individuální úrovni zjevné.
188. Při hodnocení koncentrace úvěrů by příslušné orgány měly zvážit možnost překrývání (např. vysoká koncentrace ve vztahu k určité vládě bude mít pravděpodobně za následek koncentraci ve vztahu k určitému státu a koncentraci ve vztahu k jediné protistraně) a vyhnout se tak používání prosté agregace různých druhů koncentrace úvěrů a místo toho přihlížet k základním určujícím faktorům.
189. Při hodnocení úrovně koncentrace mohou příslušné orgány používat různé míry a ukazatele, přičemž nejčastější jsou Herfindahl-Hirschmanův index (HHI) a Giniho koeficienty, které lze následně zahrnout do více či méně komplexních metodik s cílem stanovit další dopad úvěrového rizika.

Úvěrové riziko protistrany a vypořádací riziko

190. Příslušné orgány by měly posoudit úvěrové riziko protistrany vyplývající z expozic vůči derivátům a obchodům zajišťujícím financování a vypořádací riziko, jimž instituce čelí.
191. Při hodnocení by měly být podle potřeby zváženy tyto aspekty:
- a. kvalita protistran a příslušných úvěrových úprav v ocenění, viz také oddíl 6.3;
 - b. složitost transakcí;
 - c. riziko pozitivní korelace, které vzniká, když expozice vůči protistraně nepříznivě koreluje s úvěrovou kvalitou této protistrany;
 - d. expozice vůči úvěrovému riziku protistrany a vypořádacímu riziku s ohledem na současnou tržní hodnotu a jmenovitou hodnotou ve srovnání s celkovou úvěrovou expozicí a s kapitálem;
 - e. podíl transakcí zpracovaných prostřednictvím infrastruktur finančního trhu, které nabízejí vypořádání při platbě místo při dodání;
 - f. podíl transakcí s ústředními protistranami a účinnost mechanismů ochrany proti ztrátám u nich, podíl transakcí s ústředními protistranami usazenými ve třetích zemích, účinnost mechanismů ochrany proti ztrátám u nich a jak se případná nadměrná expozice ústředním protistranám mimo EU snižuje, zejména v souvislosti s prováděcím rozhodnutím Komise (EU) 2020/1308 ze dne 21. září

2020²⁸, kterým se účastníkům finančního trhu poskytuje čas do 30. června 2022, aby snížili svou expozici vůči ústředním protistranám Spojeného království;

- g. podíl necentrálně zúčtovaných mimoburzovních transakcí a účinnost mechanismů ochrany proti ztrátám u nich; a
- h. existence, význam, účinnost a vymahatelnost dohod o započtení.

Riziko země

192. Příslušné orgány by měly vyhodnotit:

- a. míru koncentrace ve všech druzích expozic vůči riziku země, včetně státních expozic, v poměru k úvěrovému portfoliu celé instituce (podle dlužníka a výše);
- b. hospodářskou sílu a stabilitu země dlužníka a její dosavadní výsledky, pokud jde o včasné placení a výskyt vážných událostí selhání;
- c. riziko jiných forem státních zásahů, které mohou podstatně zhoršit úvěruschopnost dlužníků (např. zmrazení vkladů, vyvlastnění nebo sankční zdanění);
- d. riziko vyplývající z možnosti, že událost (např. přírodní nebo společenská/politická událost) ovlivňující celou zemi povede k selhání velké skupiny dlužníků (kolektivní riziko dlužníků); a
- e. riziko převodu související s přeshraničními úvěry v cizích měnách u podstatných přeshraničních úvěrů a expozic v cizích měnách.

Zatímco riziko země by mělo být zohledněno v rámci úvěrového rizika, jeho posouzení může rovněž sloužit jako podklad pro analýzu jiných druhů rizik.

Úvěrové riziko ze sekuritizace

193. Příslušné orgány by měly vyhodnotit úvěrové riziko související se sekuritizacemi, kdy instituce vystupují jako původci, investoři, sponzoři nebo poskytovatelé úvěrového posílení.

194. Při stanovování povahy příslušných expozic a jejich možného vývoje by příslušné orgány měly:

- a. chápat strategii, rizikový apetit a obchodní motivaci instituce, pokud jde o sekuritizace;

²⁸ [Prováděcí rozhodnutí Komise \(EU\) 2020/1308](#), kterým se na omezenou dobu stanoví, že právní rámec použitelný na ústřední protistrany ve Spojeném království Velké Británie a Severního Irska je v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012.

- b. analyzovat expozice vůči sekuritizaci s přihlédnutím k úloze, kterou instituce hrají, a nadřazenosti držných tranší i k druhu sekuritizace (např. tradiční versus syntetické, sekuritizace versus resekuritizace).

195. Při hodnocení úvěrového rizika vyplývajícího z expozice vůči sekuritizaci v případech, kdy je expozice považována za podstatnou, by příslušné orgány měly vyhodnotit alespoň:

- a. vhodnost alokace expozic vůči sekuritizaci u bankovního portfolia a obchodního portfolia a soulad se strategií instituce v oblasti sekuritizace;
- b. zda se u sekuritizací uplatňuje odpovídající regulace;
- c. rating a výkonnost sekuritizovaných tranší držných institucí i povahu, složení a kvalitu podkladových aktiv;
- d. soulad snížení kapitálových požadavků se skutečným převodem rizik u vzniklých sekuritizací. Příslušné orgány by rovněž měly ověřit, zda instituce poskytuje nějakou formu implicitní (nesmluvní) podpory pro transakce a potenciální dopad úvěrového rizika na kapitál;
- e. zda existuje jasný rozdíl mezi čerpanými a nečerpanými likviditními přísliby poskytnutými sekuritizačním nástrojem;
- f. existenci plánů pro nepředvídané události týkající se účelových subjektů investujících do komerčních papírů zajištěných aktivy spravovaných institucí pro případ, že vydání komerčního papíru není možné kvůli podmínkám v oblasti likvidity, a dopad na celkovou expozici vůči úvěrovému riziku instituce.

Riziko spojené s poskytováním úvěrů v cizích měnách

196. Příslušné orgány by měly vyhodnotit existenci a závažnost dalšího úvěrového rizika vyplývajícího z expozic vůči nezajištěným retailovým dlužníkům a dlužníkům z řad malých a středních podniků při poskytování úvěrů v cizích měnách. Příslušné orgány by měly zejména vyhodnotit případný nelineární vztah mezi tržním rizikem a úvěrovým rizikem, kdy směnné kurzy (tržní riziko) mohou mít nepřiměřený dopad na úvěrové riziko portfolií úvěrů v cizích měnách dané instituce. V relevantních případech by příslušné orgány měly rozsah tohoto hodnocení rozšířit i na další druhy nezajištěných zákazníků. Příslušné orgány by měly zejména vyhodnotit vyšší úvěrové riziko vyplývající z:

- a. podstatného zvýšení dosud nesplacené výše dluhu a plateb na splácení dluhu a
- b. zvýšení dosud nesplacené výše dluhu ve srovnání s hodnotou kolaterálu denominovaného v domácí měně.

197. Při vyhodnocování rizika spojeného s poskytováním úvěrů v cizích měnách, pokud je to považováno za podstatné, by příslušné orgány měly posoudit:

- a. druh kurzového režimu a jak to může ovlivnit změny směnného kurzu mezi domácí a cizí měnou;
- b. řízení rizik instituce při poskytování úvěrů v cizích měnách, rámce měření a kontroly, zásady a postupy, včetně rozsahu, v jakém zahrnují nelineární vztahy mezi tržním a úvěrovým rizikem. Příslušné orgány by měly zejména vyhodnotit, zda:
 - i. instituce výslovně určuje svůj rizikový apetit v souvislosti s úvěry v cizích měnách a dodržuje stanovené limity;
 - ii. riziko spojené s poskytováním úvěrů v cizích měnách se bere v úvahu při posuzování dlužníků a při upisování úvěrů v cizích měnách také s ohledem na pokyny pro hodnocení úvěruschopnosti dlužníků žádajících o úvěry v cizí měně, jak je uvedeno v obecných pokynech orgánu EBA k poskytování a sledování úvěrů²⁹;
 - iii. riziko spojené s poskytováním úvěrů v cizích měnách, včetně koncentrace rizika v jedné nebo několika měnách, je řádně upraveno v interních postupech pro hodnocení kapitálové přiměřenosti;
 - iv. instituce pravidelně provádí přezkum stavu zajištění dlužníků;
 - v. vliv pohybů směnných kurzů je zohledněn v pravděpodobnosti selhání dlužníka;
- c. vliv citlivosti pohybů směnných kurzů na úvěrový rating / skóre dlužníků a schopnost dluhy splácet a
- d. možné koncentrace činnosti v oblasti poskytování úvěrů v jediné cizí měně nebo v omezeném počtu vysoce korelovaných cizích měn.

Specializované úvěry

198. Příslušné orgány by měly vyhodnotit specializované úvěry odděleně od ostatních činností souvisejících s poskytováním úvěrů, neboť riziko těchto expozic souvisí spíše se ziskovostí aktiva nebo financovaného projektu (např. komerční nemovitost, elektrárna, přeprava, komodity atd.) než s dlužníkem (kterým je obvykle zvláštní účelová jednotka).
199. Obecně tyto expozice bývají v porovnání s portfoliem relativně významné, a představují tudíž zdroj koncentrace úvěrů, a mají dlouhou splatnost, což ztěžuje spolehlivé prognózy ohledně ziskovosti.

²⁹ Obecné pokyny orgánu EBA k poskytování a sledování úvěrů (EBA/GL/2020/06).

200. Při posuzování specializovaných úvěrových expozic, pokud jsou považovány za podstatné, by příslušné orgány měly vzít v úvahu:
- a. ziskovost projektů a konzervativnost předpokladů, ze kterých obchodní plány vychází (včetně úvěrového rizika hlavních zákazníků);
 - b. dopad změn v oblasti regulace na budoucí peněžní toky, a to zejména u dotovaných sektorů;
 - c. případný dopad měnící se poptávky na trhu a existenci trhu pro potenciální budoucí prodej financovaného objektu;
 - d. existenci syndikátu nebo jiných věřitelů sdílejících úvěrového riziko;
 - e. případnou formu záruky poskytnutou sponzory.

Akciové riziko v bankovním portfoliu

201. Příslušné orgány by měly vyhodnotit riziko poklesu hodnoty kapitálových investic instituce a zajistit, aby toto riziko bylo náležitě zachyceno rizikovým rámcem instituce. Takové hodnocení by se mělo tam, kde je to relevantní, zaměřit zejména na riziko účasti ve strategických účastech (jak pojišťovacích, tak nepojišťovacích).

Realitní riziko

202. Příslušné orgány by měly vyhodnotit riziko poklesu hodnoty realitních investic instituce a zajistit, aby toto riziko bylo náležitě zachyceno rizikovým rámcem instituce. Takové hodnocení by se mělo tam, kde je to relevantní, zaměřit také na hodnotu finančních nástrojů spojených s nemovitostmi (např. realitní investiční fondy).

Riziko modelů u modelů schválených regulátory

203. V případech, kdy instituce používají pro účely výpočtu kapitálových požadavků u úvěrového rizika interní modely schválené regulátory, měly by příslušné orgány monitorovat, zda instituce nadále plní minimální požadavky, a zajistit, aby související kapitálové požadavky nebyly podhodnoceny. Hodnocení rizika modelů může být založeno na poznatcích získaných při jiných činnostech dohledu, včetně činností prováděných v souladu s článkem 101 směrnice 2013/36/EU.

Hodnocení úvěrové kvality portfolia

204. Při posuzování inherentního úvěrového rizika by příslušné orgány měly zvážit kvalitu úvěrového portfolia provedením analýzy, aby bylo možné rozlišit mezi kategoriemi výkonných

expozic, nevýkonných expozič a expozič s úlevou, přičemž zohlední požadavky obecných pokynů orgánu EBA k řízení nevýkonných expozič a expozič s úlevou³⁰.

205. K určení celkového úvěrového rizika instituce by příslušné orgány měly vyhodnotit celkovou úvěrovou kvalitu na úrovni portfolia a různé úrovně kvality v každé z výše uvedených kategorií. V rámci tohoto hodnocení by příslušné orgány měly analyzovat riziko selhání a migrace podle kategorií expozič s přihlédnutím k trendům úvěrové kvality v průběhu času a měly by zvážit, zda je skutečná úvěrová kvalita v souladu s uvedeným rizikovým apetitem, a stanovit důvody pro jakékoli odchylky.
206. Při hodnocení úvěrové kvality portfolia by příslušné orgány měly věnovat zvláštní pozornost přiměřenosti klasifikace úvěrových expozič a vyhodnotit dopad případné chybné klasifikace, která může způsobit zpoždění při tvorbě rezerv a rozpoznání ztrát instituce. Při provádění tohoto hodnocení mohou příslušné orgány použít analýzu srovnatelných subjektů a srovnatelná portfolia, jsou-li k dispozici. Při hodnocení úvěrové kvality portfolia mohou příslušné orgány rovněž použít vybrané vzorky v podobě úvěrů.

Výkonné expozič

207. Při hodnocení úvěrové kvality výkonných expozič by příslušné orgány měly zohlednit změnu složení, velikosti a úvěruschopnosti portfolia, jeho ziskovost a riziko budoucího zhoršení, k čemuž se použije analýza těchto prvků, jsou-li k dispozici:
- a. rozložení stupně úvěrové kvality dlužníků (např. interní a/nebo externí rating nebo jiné informace vhodné k hodnocení úvěruschopnosti, např. pákový poměr, podíl výnosů vyhrazený na splácení splátek atd.);
 - b. tempa růstu pro jednotlivé druhy dlužníků, sektorů a produktů a jejich soulad se strategiemi v oblasti úvěrového rizika;
 - c. citlivost stupňů úvěrové kvality dlužníků (nebo obecněji schopnosti dlužníků splácet) na hospodářský cyklus;
 - d. historická míra migrace mezi stupni úvěrové kvality, míra nesplácených úvěrů a míra selhání pro různé časové horizonty;
 - e. ziskovost (např. úvěrové rozpětí versus úvěrové ztráty).
208. Při provádění těchto analýz by příslušné orgány rovněž měly zohlednit počet dlužníků a příslušné výše/objemy úvěrů a vzít v úvahu úroveň koncentrace portfolia.

³⁰ EBA/GL/2018/06.

Expozice s úlevou

209. Příslušné orgány by měly vyhodnotit rozsah expozic s úlevou a potenciální ztráty, které z nich mohou vyplynout. To by mělo zahrnovat alespoň:

- a. podíl expozic s úlevou v členění podle jednotlivých portfolií a změny v čase, a to i ve srovnání se srovnatelnými subjekty;
- b. podíl expozic s úlevou pro různé typy úlev, včetně jejich časových horizontů;
- c. úroveň a kvalita zajištění expozic s úlevou a
- d. míra migrace expozic s úlevou do kategorie výkonných a nevýkonných expozic, a to i ve srovnání se srovnatelnými subjekty.

Nevýkonné expozice

210. Příslušné orgány by měly vyhodnotit významnost nevýkonných expozic, a to i u jednotlivých portfolií, a potenciální ztráty, které z nich mohou vyplynout. To by mělo zahrnovat alespoň:

- a. podíl nevýkonných expozic a míru pokrytí v členění podle portfolií, sektorů, zeměpisných oblastí a změny v čase, rovněž s přihlédnutím ke změnám v portfoliích (např. rostoucí portfolia oproti portfoliím vymírajícím) a strategii v oblasti nevýkonných expozic (např. nedávné prodeje nevýkonných expozic);
- b. rozložení expozic do různých tříd nevýkonných expozic (tj. po splatnosti, pochybné atd.);
- c. případně druhy a hodnoty zajištění;
- d. míry migrace z kategorií nevýkonných expozic do kategorií výkonných expozic, expozic s úlevou a mezi různými kategoriemi nevýkonných expozic;
- e. objem zabavených aktiv a jeho změny v čase;
- f. historická výtěžnost u jednotlivých portfolií, sektorů, zeměpisných oblastí nebo druhů kolaterálu a délka vymáhání;
- g. doba od chvíle, kdy byly expozice klasifikovány jako nevýkonné, analyzovaná podle časových pásem.

211. Při provádění výše uvedené analýzy by příslušné orgány měly použít analýzu srovnatelných subjektů a srovnatelných portfolií (tj. portfolií dlužníků, které mají skupiny institucí společné), je-li to relevantní a možné.

Hodnocení úrovně a kvality snižování úvěrového rizika

212. Při hodnocení potenciálního dopadu úvěrového rizika na instituci by příslušné orgány měly rovněž zohlednit úroveň kvality záruk (včetně úvěrových derivátů) a dostupného zajištění, které by v případě úvěrových událostí snížilo úvěrové ztráty, a to včetně těch, které pro výpočet kapitálu nejsou považovány za vhodné způsoby snižování úvěrového rizika.

213. Konkrétně by příslušné orgány měly zohlednit:

- a. krytí, které nabízí zajištění a záruky u jednotlivých portfolií, druhů dlužníků, ratingů, sektorů a podle dalších relevantních aspektů;
- b. hodnoty zajištění pro výkonné a nevýkonné expozice, včetně toho, do jaké míry splňují požadavky obecných pokynů orgánu EBA k řízení nevýkonných expozic a expozic s úlevou (pro zajištění používané u nevýkonných expozic) a obecných pokynů orgánu EBA k poskytování a sledování úvěrů (pro veškeré zajištění);
- c. historickou výtěžnost podle druhu a výše zajištění a záruk a
- d. významnost rizika rozmělnění (viz článek 4 nařízení (EU) č. 575/2013) u pohledávek nabytých za úplatu.

214. Příslušné orgány by rovněž měly vyhodnotit významnost zbytkového rizika (viz článek 80 směrnice 2013/36/EU), a zejména:

- a. přiměřenost a vymahatelnost smluv o zajištění a záruk;
- b. načasování a schopnost realizovat zajištění a využít záruky podle vnitrostátního právního rámce;
- c. likviditu a volatilitu hodnot aktiv pro zajištění;
- d. realizovatelnou hodnotu zajištění u všech způsobů vymáhání úvěrů (např. řízení o zabavení);
- e. je-li to relevantní, úvěruschopnost ručitelů v souladu s požadavky obecných pokynů orgánu EBA k poskytování a sledování úvěrů.

215. Příslušné orgány by rovněž měly vyhodnotit koncentraci ručitelů a zajištění i korelaci s úvěruschopností dlužníků (tj. riziko pozitivní korelace) a potenciální dopad účinnosti ochrany.

Hodnocení výše opravných položek a rezerv na úvěrové ztráty a úvěrových úprav v ocenění

216. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda výše opravných položek a rezerv na úvěrové ztráty a úvěrové úpravy v ocenění odpovídají kvalitě expozic, popř. výši zajištění. Příslušné orgány by měly vyhodnotit:

- a. zda výše opravných položek a rezerv na úvěrové ztráty je v souladu v úrovni rizika u různých portfolií, a to s ohledem na vývoj v čase a ve srovnání se srovnatelnými subjekty;
- b. zda úvěrové úpravy v ocenění u tržních hodnot derivátů odrážejí úvěruschopnost příslušných protistran;
- c. zda účetní zachycení opravných položek a rezerv na úvěrové ztráty je v souladu s platnými účetními zásadami a zda jsou hodnoceny jako postačující k pokrytí očekávaných ztrát;
- d. zda jsou na nevýkonné expozice, expozice s úlevou a zabavená aktiva vytvořeny dostatečné opravné položky rezervy na úvěrové ztráty, s přihlédnutím k výši stávajícího zajištění, analýze podle časových pásem takových expozic a příslušným právním požadavkům na minimální krytí ztrát z nevýkonných expozic; a
- e. zda opravné položky a rezervy na úvěrové ztráty odpovídají historickým ztrátám a příslušnému makroekonomickému vývoji a odrážejí změny příslušných předpisů (např. zabavení majetku, opětovné převzetí, ochrana věřitelů atd.).

217. V případě potřeby by příslušné orgány měly využít kontroly na místě nebo jiná odpovídající opatření v oblasti dohledu, která umožní vyhodnotit, zda je výše opravných položek a rezerv na úvěrové ztráty a pokrytí rizik dostatečná, např. pomocí zhodnocení vzorku úvěrů.

218. Příslušné orgány by rovněž měly přihlédnout k případným zjištěním interních nebo externích auditorů.

Zátěžové testování

219. Při posuzování inherentního úvěrového rizika instituce by příslušné orgány měly přihlédnout k výsledkům zátěžových testů prováděných institucí s cílem identifikovat dříve nezjištěné zdroje úvěrového rizika, např. vyplývající ze změn úvěrové kvality, koncentrace úvěrů, hodnoty kolaterálu a úvěrové expozice během zátěžového období.

6.2.3 Hodnocení řízení a kontrol úvěrového rizika

220. Chtějí-li příslušné orgány získat komplexní představu o profilu úvěrových rizik instituce, měly by rovněž přezkoumat systém správy a řízení a rámec řízení rizik, ze kterých úvěrové činnosti vycházejí v průběhu životního cyklu úvěru. Za tímto účelem by příslušné orgány měly posoudit následující prvky, a to rovněž s ohledem na obecné pokyny orgánu EBA k poskytování a sledování úvěrů a na obecné pokyny orgánu EBA k řízení nevýkonných expozic a expozic s úlevou:

- a. strategii a rizikový apetit v oblasti úvěrového rizika;
- b. organizační rámec;

- c. zásady a postupy;
- d. identifikaci, měření, řízení, monitorování a vykazování rizik a
- e. rámec vnitřní kontroly.

221. U institucí, na které se vztahují strategie nevýkonných expozic (snížení) a související pokyny týkající se správy a řízení a provozní pokyny v souladu s obecnými pokyny orgánu EBA pro řízení nevýkonných expozic a expozic s úlevou, by příslušné orgány měly také posoudit, zda instituce splňují specifické požadavky stanovené v těchto obecných pokynech pro tyto strategie a jejich uplatňování, včetně s ohledem na plnění povinností ochrany spotřebitele.

Strategie a rizikový apetit v oblasti úvěrového rizika

222. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce má přiměřený, jasně formulovaný a zdokumentovaný rizikový apetit, strategii a limity v oblasti úvěrového rizika, které schválil vedoucí orgán. Při hodnocení by kromě dalších faktorů měly příslušné orgány zohlednit:

- a. zda vedoucí orgán jasně formuloval strategii a rizikový apetit v oblasti úvěrového rizika i proces jejich přezkumu;
- b. zda vrcholné vedení řádně uplatňuje a monitoruje strategii v oblasti úvěrového rizika schválenou vedoucím orgánem a zajišťuje tak, aby činnosti instituce byly v souladu se stanovenou strategií, aby byly vytvořeny a uplatňovány písemné postupy a aby byla jasně a řádně přidělena odpovědnost;
- c. zda strategie instituce v oblasti úvěrového rizika a rizika selhání protistrany odráží úroveň rizikového apetitu instituce v oblasti úvěrového rizika a zda jsou v souladu s celkovým rizikovým apitem;
- d. zda je strategie instituce v oblasti úvěrového rizika pro danou instituci vhodná vzhledem k:
 - jejímu obchodnímu modelu,
 - jejímu celkovému rizikovému apitemu,
 - jejímu tržnímu prostředí a úloze ve finančním systému a
 - její finanční situaci, finanční kapacitě a přiměřenosti kapitálu;
- e. zda strategie instituce v oblasti úvěrového rizika zahrnuje činnosti související s poskytováním úvěrů a řízením zajištění i řízení nevýkonných expozic a zda tato strategie podporuje rozhodování založené na rizicích a zohledňuje aspekty, jako jsou např. druh expozice (komerční, spotřebitelské, realitní, státní), hospodářské odvětví, zeměpisná oblast, měna a splatnost, včetně limitů koncentrace;

- f. zda strategie instituce v oblasti úvěrového rizika zahrnuje víceméně všechny činnosti instituce, u kterých může být významné úvěrové riziko;
- g. zda strategie instituce v oblasti úvěrového rizika zohledňuje cyklické aspekty ekonomiky, včetně situací v zátěžových podmínkách, a výsledné posuny ve složení portfolia úvěrových rizik;
- h. zda má instituce odpovídající rámec zajišťující efektivní informování všech příslušných pracovníků o strategii v oblasti úvěrového rizika.

Organizační rámec

223. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce odpovídající organizační rámec a systém správy a řízení umožňující účinné přijímání, řízení, měření a kontrolu úvěrového rizika, s lidskými a technickými zdroji dostatečnými (z hlediska kvality i kvantity) k provádění požadovaných úkolů. Kromě jiných faktorů by měly vzít v úvahu, zda:

- a. jsou jasně vymezeny odpovědnosti za podstupování, měření, monitorování, řízení a vykazování úvěrového rizika;
- b. systémy kontroly a monitorování úvěrového rizika procházejí nezávislým přezkumem a funkce odpovědné za podstupování rizik jsou jasně odděleny od funkcí řízení rizik;
- c. funkce řízení, měření a kontroly rizik pokrývají úvěrové riziko v celé instituci a
- d. pracovníci podílející se na poskytování úvěrů, řízení úvěrových rizik a řízení nevýkonných expozic, zejména útvarů pro vymáhání nevýkonných expozic (jak v obchodních oblastech, tak v oblastech řízení a kontroly), mají odpovídající dovednosti a zkušenosti pro plnění svých úkolů.

Zásady a postupy

224. Příslušné orgány by měly posoudit, zda má instituce vhodné zásady pro poskytování úvěrů, identifikaci, řízení, měření a kontrolu úvěrového rizika, včetně oceňování zajištění, procesů vymáhání nebo prodeje, a zda jsou tyto zásady v souladu s obecnými pokyny orgánu EBA k poskytování a sledování úvěrů a obecnými pokyny orgánu EBA k řízení nevýkonných expozic a expozic s úlevou. V tomto hodnocení by kromě jiných faktorů měly příslušné orgány zohlednit, zda:

- a. vedoucí orgán schvaluje zásady upravující řízení, měření a kontrolu úvěrového rizika a tyto zásady pravidelně projednává a provádí jejich přezkum v souladu se strategiemi v oblasti rizik;

- b. vrcholné vedení odpovídá za vypracování a uplatňování zásad a postupů upravujících řízení, měření a kontrolu úvěrového rizika v souladu s rozhodnutím vedoucího orgánu;
- c. zásady a postupy jsou přiměřené a v souladu se strategií v oblasti úvěrového rizika a vztahují se na veškeré hlavní obchodní činnosti a procesy související s řízením, měřením a kontrolou úvěrového rizika, zejména pak:
- poskytování úvěrů a stanovování jejich cen: např. způsobilost věřitelů, ručitelů a zajištění; úvěrové limity; výběr infrastruktur finančního trhu, ústředních protistran a korespondenčních bank; druhy dostupných úvěrů; uplatňované obchodní podmínky (včetně požadavku na zajištění a dohody o započtení),
 - měření a monitorování úvěrového rizika: např. kritéria identifikace ekonomicky spjatých skupin protistran; kritéria hodnocení úvěruschopnosti dlužníků a ocenění zajištění a četnost jejich přezkumu; kritéria vyčíslení snížení hodnoty, úvěrové úpravy v ocenění a rezerv,
 - správu úvěrů: např. kritéria přezkumu produktů, obchodních podmínek; kritéria odkládání úvěrového rizika nebo restrukturalizace; kritéria klasifikace úvěrů a řízení nevýkonných úvěrů;
- d. zásady a postupy také specifikují, jak jsou rizika praní peněz a financování terorismu, jimž je instituce vystavena v důsledku činností v oblasti poskytování úvěrů, identifikována, hodnocena a řízena jak na úrovni obchodní činnosti (z hlediska typů obsluhovaných zákazníků, poskytovaných úvěrových produktů, zeměpisných oblastí, na které jsou vázány, a používaných distribučních kanálů), tak na úrovni individuálního vztahu (s ohledem na účel úvěru, rozsah, v jakém protistrana způsobuje riziko praní peněz a financování terorismu, a legitimitu zdroje finančních prostředků sloužících ke splacení úvěru);
- e. zásady jsou v souladu s příslušnými předpisy a přiměřené povaze a složitosti činností instituce a umožňují jasně pochopit inherentní úvěrového riziko obsažené v různých produktech a činnostech, které jsou předmětem činnosti instituce;
- f. zásady jsou jasně a formálně schváleny, oznámeny a důsledně uplatňovány v celé instituci;
- g. zásady jsou uplatňované důsledně v různých bankovních skupinách a umožňují řádné řízení sdílených dlužníků a protistran.

Identifikace, měření, monitorování a vykazování rizik

225. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce odpovídající rámec pro identifikaci, pochopení, měření, monitorování a vykazování úvěrového rizika v souladu s velikostí

a složitostí instituce a zda tento rámec splňuje požadavky příslušných unijních a vnitrostátních prováděcích předpisů.

226. V tomto ohledu by příslušné orgány měly zvážit, zda mají instituce odpovídající datovou infrastrukturu, která splňuje požadavky obecných pokynů orgánu EBA k poskytování a sledování úvěrů a obecných pokynů orgánu EBA k řízení nevýkonných expozic a expozic s úlevou, a zda jsou analytické metody vhodné k tomu, aby umožnily instituci přiměřeně řídit její úvěrové riziko a plnit požadavky na vykazování pro účely dohledu a odhalovat, měřit a pravidelně monitorovat úvěrové riziko spojené se všemi rozvahovými a podrozvahovými činnostmi (v případě potřeby na úrovni skupiny), zejména pokud jde o:

- a. úvěrové riziko a způsobilost dlužníka/protistrany/transakce;
- b. úvěrové expozice (bez ohledu na jejich povahu) dlužníků, popř. ekonomicky spjatých skupin dlužníků;
- c. krytí zárukou a zajištěním (včetně dohod o započtení) a způsobilost tohoto krytí;
- d. průběžné dodržování smluvních podmínek a dohod (ujednání);
- e. neoprávněné přečerpání a podmínky pro reklasifikaci úvěrových expozic;
- f. příslušné zdroje rizika koncentrace úvěrů.

227. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce jasně rozumí úvěrovému riziku souvisejícímu s různými druhy dlužníků, transakcí a poskytnutých úvěrů.

228. Měly by rovněž vyhodnotit, zda má instituce odpovídající schopnosti, systémy a metodiky umožňující měřit toto riziko na úrovni dlužníka/transakce i portfolia v souladu s velikostí, povahou, složením a složitostí činností instituce zahrnujících úvěrové riziko. Příslušné orgány by měly zejména zajistit, že tyto systémy a metodiky:

- a. instituci umožňují odlišit různé úrovně rizika dlužníka a transakcí;
- b. poskytují spolehlivý a obezřetný odhad úrovně úvěrového rizika a hodnoty zajištění se zvláštním zaměřením na expozice zajištěné obytnými nebo komerčními nemovitostmi;
- c. identifikují a měří rizika koncentrace úvěrů (ve vztahu k jediné protistraně, sektorová, zeměpisná atd.);
- d. instituci umožňují stanovit odhady úvěrového rizika pro účely plánování a zátěžového testování;
- e. umožňují instituci určit úroveň rezerv a úvěrových úprav v ocenění potřebnou k pokrytí předpokládaných a skutečných ztrát;

- f. v podstatných případech usilují o podchycení prvků rizik, které nejsou pokryty nebo plně pokryty požadavky podle nařízení (EU) č. 575/2013.
229. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda vedoucí orgán a vrcholné vedení instituce rozumí předpokladům, na kterých je systém měření úvěrů postaven, a zda si uvědomují míru příslušného rizika modelů.
230. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce provedla zátěžové testování s cílem pochopit, jaký vliv mohou mít nepříznivé události na expozice vůči úvěrovému riziku a na přiměřenost rezerv na úvěrové riziko. Měly by vzít v úvahu:
- a. četnost zátěžových testů;
 - b. příslušné zjištěné rizikové faktory;
 - c. předpoklady, ze kterých zátěžový scénář vychází; a
 - d. interní používání výsledků zátěžového testování při plánování kapitálu a tvorbě strategií v oblasti úvěrového rizika.
231. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce stanovila a uplatňuje průběžné a účinné monitorování expozic vůči úvěrovému riziku (včetně koncentrace úvěrů) v celé instituci, mimo jiné s použitím zvláštních ukazatelů a příslušných spouštěcích faktorů, které zajišťují účinné a včasné varování.
232. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce zavedla pravidelné vykazování expozic vůči úvěrovému riziku, včetně výsledků zátěžového testování, a předávání těchto informací vedoucímu orgánu, vrcholnému vedení a příslušným funkcím řízení úvěrového rizika.

Rámec vnitřní kontroly

233. Příslušné orgány by měly posoudit, zda má instituce silný a komplexní kontrolní rámec a spolehlivá ochranná opatření ke zmírnění svého úvěrového rizika v souladu se svou strategií a rizikovým apetitem v oblasti úvěrového rizika a zda je takový kontrolní rámec v souladu s požadavky obecných pokynů orgánu EBA k poskytování a sledování úvěrů a obecných pokynů k řízení nevykonných expozic a expozic s úlevou. Za tímto účelem by příslušné orgány měly kromě dalších faktorů věnovat zvláštní pozornost tomu, zda:
- a. oblast působnosti kontrolních funkcí instituce zahrnuje všechny konsolidované subjekty, všechny zeměpisné oblasti a všechny úvěrové činnosti;
 - b. existují interní kontrolní mechanismy, operační limity a jiné postupy, které mají udržet expozice vůči úvěrovému riziku na úrovních přijatelných pro instituci a v souladu s parametry stanovenými vedoucím orgánem a vrcholným vedením a rizikovým apetitem instituce;

- c. má instituce přiměřené interní kontrolní mechanismy a postupy zajišťující, aby porušení zásad, postupů a limitů a výjimky ze zásad, postupů a limitů byly včas oznámeny příslušné úrovni vedení, která přijme odpovídající opatření; a
- d. existují kontroly k identifikaci, hodnocení a řízení rizik praní peněz a financování terorismu, kterým je instituce vystavena v důsledku činností v oblasti poskytování úvěrů.

234. Příslušné orgány by měly vyhodnotit systém limitů, včetně toho, zda:

- a. je systém limitů přiměřený složitosti organizace instituce a úvěrovým činnostem i schopnosti úvěrové riziko měřit a řídit;
- b. jsou stanovené limity absolutní, nebo zda je možné limity překročit. V takovém případě by zásady instituce měly jasně popisovat dobu, po kterou je možné limity překročit, a za jakých konkrétních podmínek;
- c. má instituce postupy, které zajišťují, aby správci úvěrů měli aktuální informace o příslušných limitech;
- d. má instituce přiměřené postupy zajišťující pravidelnou aktualizaci limitů (např. kvůli zajištění souladu se změnami strategií).

235. Příslušné orgány by rovněž měly vyhodnotit fungování funkce interního auditu. Za tímto účelem by měly vyhodnotit, zda:

- a. instituce provádí pravidelné interní audity rámce řízení úvěrového rizika;
- b. funkce interního auditu zahrnuje hlavní prvky řízení, měření a kontroly úvěrového rizika v celé instituci a
- c. funkce interního auditu je účinná při hodnocení dodržování interních postupů a příslušných externích předpisů a řeší jejich případné nedodržování.

236. U institucí, které používají interní přístup ke stanovení minimálních kapitálových požadavků u úvěrového rizika, by příslušné orgány měly rovněž vyhodnotit, zda je interní proces validace spolehlivý a účinný při testování předpokladů modelů a identifikaci potenciálních nedostatků, pokud jde o modelování úvěrového rizika, kvantifikaci úvěrového rizika a systém řízení úvěrového rizika a další relevantní minimální požadavky podle příslušných unijních a vnitrostátních prováděcích předpisů.

6.2.4 Souhrn zjištění a stanovení skóre

237. Po provedení výše uvedeného hodnocení by příslušné orgány měly získat představu o úvěrovém riziku instituce a o riziku selhání protistrany. Tato představa by se měla odrazit v souhrnu zjištění doplněném o skóre rizika, které vychází z posouzení faktorů uvedených

v tabulce 4. Pokud se na základě jejich významu příslušný orgán rozhodne určitě dílčí kategorie rizik vyhodnotit zvlášť a přidělit jim zvlášť i skóre, pak by se pokyny uvedené v této tabulce měly obdobně uplatnit v maximální možné míře.

Tabulka 4. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u úvěrového rizika a rizika selhání protistrany

Skóre rizika	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory v souvislosti s inherentním rizikem	Posuzované faktory v souvislosti s přiměřeným řízením a kontrolními mechanismy
1	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje nízké riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> • Povaha a složení expozice vůči úvěrovému riziku znamenají nevýznamné riziko / velmi nízké riziko. • Expozice ve vztahu ke komplexním produktům a transakcím je nepodstatná / velmi nízká. • Úroveň rizika koncentrace úvěrů je nepodstatná / velmi nízká. • Úroveň expozic s úlevou a nevýkonných expozic je nepodstatná / velmi nízká. • Úvěrové riziko vyplývající z výkonných expozic je nepodstatné / velmi nízké. • Úroveň pokrytí rezerv a úvěrových úprav v ocenění je velmi vysoká. • Úroveň pokrytí a kvalita záruk a zajištění jsou velmi vysoké. 	<ul style="list-style-type: none"> • Řízení a kontroly rizik jsou přiměřené s ohledem na požadavky stanovené v obecných pokynech orgánu EBA k poskytování a sledování úvěrů a v obecných pokynech k řízení nevýkonných expozic a expozic s úlevou. • Zásady a strategie instituce v oblasti úvěrového rizika jsou v souladu s její celkovou strategií a rizikovým apetitem. • Organizační rámec pro oblast úvěrového rizika je robustní, s jasně vymezenými povinnostmi a jasným oddělením úkolů funkcí odpovědných za podstupování rizik a funkcí řízení a kontroly rizik.
2	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje středně nízké riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> • Povaha a složení expozice vůči úvěrovému riziku znamenají nízké až střední riziko. • Expozice ve vztahu ke komplexním produktům a transakcím je nízká až střední. • Úroveň rizika koncentrace úvěrů je nízká až střední. • Úroveň expozic s úlevou a nevýkonných expozic je nízká až střední. • Úvěrové riziko vyplývající z výkonných expozic je nízké až střední. • Úroveň pokrytí rezerv a úvěrových úprav v ocenění je vysoká. 	<ul style="list-style-type: none"> • Systémy měření, monitorování a vykazování úvěrového rizika jsou přiměřené. • Interní limity a kontrolní rámec úvěrového rizika jsou spolehlivé. • Limity umožňující snížení nebo omezení úvěrového rizika jsou v souladu se strategií řízení úvěrového rizika instituce a jejím rizikovým apetitem.

Skóre rizika	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory v souvislosti s inherentním rizikem	Posuzované faktory v souvislosti s přiměřeným řízením a kontrolními mechanismy
		<ul style="list-style-type: none"> Úroveň pokrytí a kvalita záruk a zajištění jsou vysoké. 	
3	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje středně vysoké riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> Povaha a složení expozice vůči úvěrovému riziku znamenají střední až vysoké riziko. Expozice ve vztahu ke komplexním produktům a transakcím je střední až vysoká. Úroveň rizika koncentrace úvěrů je střední až vysoká. Úroveň expozic s úlevou a nevýkonných expozic je střední až vysoká. Úvěrové riziko vyplývající z výkonných expozic je střední až vysoké a v zátěžových podmínkách se dále zhoršuje. Úroveň pokrytí rezerv a úvěrových úprav v ocenění je střední. Úroveň pokrytí a kvalita záruk a zajištění jsou střední. 	<ul style="list-style-type: none"> Řízení a kontroly rizik nejsou ve shodě s požadavky stanovenými v obecných pokynech orgánu EBA k poskytování a sledování úvěrů a v obecných pokynech k řízení nevýkonných expozic a expozic s úlevou. Zásady a strategie instituce v oblasti úvěrového rizika nejsou v souladu s její celkovou strategií a rizikovým apetitem. Organizační rámec pro oblast úvěrového rizika není dostatečně robustní a jasně neodděluje úkoly funkcí odpovědných za podstupování rizik a funkcí řízení a kontroly rizik. Systémy měření, monitorování a vykazování úvěrového rizika nejsou přiměřené. Interní limity a kontrolní rámec úvěrového rizika nejsou dostatečně spolehlivé. Limity umožňující snížení nebo omezení úvěrového rizika nejsou v souladu se strategií řízení úvěrového rizika instituce a jejím rizikovým apetitem.
4	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům	<ul style="list-style-type: none"> Povaha a složení expozice vůči úvěrovému riziku znamenají vysoké riziko. 	

Skóre rizika	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory v souvislosti s inherentním rizikem	Posuzované faktory v souvislosti s přiměřeným řízením a kontrolními mechanismy
	existuje vysoké riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> • Expozice ve vztahu ke komplexním produktům a transakcím je vysoká. • Úroveň rizika koncentrace úvěrů je vysoká. • Úroveň expozičních s úlevou a nevýkonných expozičních je vysoká. • Úvěrové riziko vyplývající z výkonných expozičních je vysoké. • Úroveň pokrytí rezerv a úvěrových úprav v ocenění je nízká. • Úroveň pokrytí a kvalita záruk a zajištění jsou nízké. 	

6.3 Hodnocení tržního rizika

6.3.1 Obecné úvahy

238. Příslušné orgány by měly vyhodnotit tržní riziko týkající se rozvahových a podrozvahových pozic, které podléhají ztrátám vyplývajícím z pohybů tržních cen. Při hodnocení tržního rizika u institucí, které nesplňují podmínky malého obchodního portfolia, jak je stanoveno v článku 94 nařízení (EU) č. 575/2013, by příslušné orgány měly zvážit relevanci a významnost alespoň následujících dílčích kategorií při provádění podrobnějšího hodnocení dílčích kategorií, které jsou pro instituci považovány za nejrelevantnější:

- a. úrokové riziko v obchodním portfoliu;
- b. úvěrové rozpětí a riziko selhání v obchodním portfoliu;
- c. akciové riziko v obchodním portfoliu;
- d. měnové riziko;
- e. komoditní riziko;
- f. riziko úprav v ocenění z titulu úvěrového rizika;
- g. riziko non-delta;
- h. bazické riziko;
- i. riziko tržní likvidity;

- j. riziko modelů u modelů schválených regulátory.

6.3.2 Hodnocení inherentního tržního rizika

239. Prostřednictvím hodnocení inherentního tržního rizika by příslušné orgány měly určit hlavní faktory určující expozici instituce vůči tržnímu riziku a vyhodnotit riziko významného obezřetnostního dopadu tohoto rizika na instituci. Struktura hodnocení inherentního tržního rizika by tudíž měla zahrnovat tyto hlavní kroky:

- a. předběžné hodnocení;
- b. hodnocení povahy a složení pozic instituce vystavených tržnímu riziku;
- c. hodnocení ziskovosti;
- d. hodnocení rizika tržní koncentrace;
- e. výsledek zátěžového testování.

240. Příslušné orgány mohou provést méně podrobnou analýzu u institucí, které splňují podmínky malého obchodního portfolia, jak je stanoveno v článku 94 nařízení (EU) č. 575/2013.

Předběžné hodnocení

241. Při určování rozsahu hodnocení tržního rizika by příslušné orgány měly nejprve identifikovat zdroje tržního rizika, kterému instituce je nebo může být vystavena. K tomu by příslušné orgány měly využít informace získané při hodnocení ostatních prvků procesu přezkumu a vyhodnocování v rámci porovnání pozice instituce s pozicí srovnatelných subjektů a během dalších činností v rámci dohledu.

242. Příslušné orgány by měly vzít v úvahu alespoň:

- a. činnosti instituce na trhu, její linie podnikání a produkty;
- b. hlavní strategii v oblasti portfolia tržního rizika a rizikového apetitu v rámci činností na trhu;
- c. relativní váhu pozic tržního rizika vzhledem k celkovým aktivům, změny v čase a strategii instituce, pokud jde o tyto pozice;
- d. relativní podíl čistého zisku z tržních pozic na celkových provozních příjmech a
- e. kapitálový požadavek u tržního rizika ve srovnání s celkovým kapitálovým požadavkem a – je-li to relevantní – vnitřně stanovený kapitál vyhrazený pro tržní riziko ve srovnání s celkovým vnitřně stanoveným kapitálem, včetně změny tohoto údaje a prognóz v čase.

243. V rámci úvodního hodnocení by příslušné orgány měly rovněž přihlédnout k významným změnám činností instituce na trhu s důrazem na potenciální změny celkové expozice vůči tržnímu riziku. Měly by vyhodnotit přinejmenším:
- a. významné změny strategie, zásad a velikosti limitů v oblasti tržního rizika;
 - b. potenciální vliv těchto změn na rizikový profil instituce a
 - c. hlavní trendy na finančních trzích a strategii instituce vůči nim (včetně potenciálních rizik v případě, že se trendy neočekávaně změní).

Povaha a složení činností instituce souvisejících s tržním rizikem

244. Příslušné orgány by měly analyzovat povahu expozic instituce vůči tržnímu riziku s ohledem na dílčí kategorie definované v odstavci 238, aby určily konkrétní rizikové expozice a související/určující faktory tržního rizika (např. směnné kurzy, úrokové sazby nebo úvěrová rozpětí) pro další podrobné vyhodnocení.
245. Příslušné orgány by měly analyzovat expozice vůči tržnímu riziku pro jednotlivé třídy aktiv a/nebo finanční nástroje podle jejich velikosti, složitosti a úrovně rizika. U nejzávažnějších expozic by příslušné orgány měly vyhodnotit související a určující rizikové faktory.
246. Při analýze činností souvisejících s tržním rizikem by příslušné orgány měly rovněž zvážit složitost finančních produktů (např. mimoburzovních produktů nebo produktů oceňovaných pomocí modelů) a specifických tržních operací (např. vysokofrekvenční obchodování). Je potřeba zvážit toto:
- a. pokud instituce drží derivátové pozice, příslušné orgány by měly vyhodnotit tržní i pomyslnou hodnotu; a
 - b. pokud se instituce zabývá mimoburzovními deriváty, příslušné orgány by měly posoudit podíl těchto transakcí v celkovém portfoliu derivátů a rozdělení mimoburzovního portfolia podle druhu smlouvy (swap, forward atd.), podkladových finančních nástrojů atd. (úvěrové riziko protistrany spojené s těmito produkty je kryto metodikou úvěrového rizika).
247. Je-li to relevantní, měly by příslušné orgány posoudit hodnocení instituce týkající se pozic v problémech a/nebo nelikvidních pozic (např. „portfolia z minulosti“, tj. portfolia nelikvidních aktiv souvisejících s ukončenými bankovními postupy/činnostmi, které jsou spravovány v rámci ukončeného modelu) a posoudit vliv těchto pozic na ziskovost instituce.
248. U institucí, které ke stanovení regulačních kapitálových požadavků používají interní model, by při identifikaci konkrétních rizikových oblastí a souvisejících rizikových faktorů příslušné orgány měly rovněž zohlednit tyto ukazatele:

- a. rozdělení kapitálových požadavků ohledně tržního rizika na hodnotu v riziku, stresovou hodnotu v riziku (SVaR), požadavek k dodatečnému riziku (IRC) a požadavek na portfolio obchodování s korelací;
 - b. hodnota v riziku rozdělená podle jednotlivých rizikových faktorů;
 - c. změna hodnoty v riziku a stresové hodnoty v riziku (možnými ukazateli by mohla být mezidenní/mezitýdenní změna, čtvrtletní průměr a výsledky zpětného testování);
 - d. multiplikační faktory použité na hodnotu v riziku a stresovou hodnotu v riziku;
 - e. výsledky výpočtů provedených pro účely zvláštních požadavků na vykazování tržního rizika na základě použití alternativního standardizovaného přístupu stanoveného v kapitole 1a hlavy IV části třetí nařízení (EU) č. 575/2013 a
 - f. případně výsledky výpočtů provedených pro účely zvláštních požadavků na vykazování tržního rizika na základě použití alternativního přístupu interního modelu stanoveného v kapitole 1b hlavy IV části třetí nařízení (EU) č. 575/2013.
249. Je-li to relevantní, příslušné orgány by rovněž měly zohlednit výsledky interního měření rizika instituce. Mohlo by se jednat o interní hodnotu v riziku nebo očekávaný deficit, který nebyl použit při výpočtu kapitálových požadavků, či citlivost tržního rizika na různé rizikové faktory a potenciální ztráty.
250. Při analýze inherentního tržního rizika by příslušné orgány měly rovněž zohlednit „údaje v určitém okamžiku“ a trendy, a to souhrnně i samostatně pro jednotlivá portfolia. Je-li to možné, tato analýza by měla být doplněna o srovnání údajů instituce se srovnatelnými subjekty a relevantními makroekonomickými ukazateli.

Analýza ziskovosti

251. S cílem lépe porozumět profilu tržního rizika instituce by příslušné orgány měly analyzovat historickou ziskovost činností na trhu, včetně volatility zisků. Tuto analýzu lze provést na úrovni portfolia i pro jednotlivé linie podnikání, třídy aktiv nebo oddělení (potenciálně v rámci širšího hodnocení prováděného v rámci analýzy obchodního modelu).
252. Při posuzování ziskovosti by příslušné orgány měly věnovat zvláštní pozornost hlavním rizikovým oblastem identifikovaným při hodnocení tržního rizika. Příslušné orgány by měly rozlišovat obchodní a neobchodní výnosy (např. provize, poplatky od klientů atd.) na jedné straně a realizované a nerealizované zisky/ztráty na straně druhé.
253. U tříd aktiv a/nebo expozic generujících neobvyklé zisky nebo ztráty by příslušné orgány měly vyhodnotit ziskovost ve srovnání s úrovní rizika, které instituce podstupuje (např. hodnota v riziku / čistý zisk u finančních aktiv a závazků držných pro účely obchodování), a identifikovat

a analyzovat případné nesrovnalosti. Je-li to možné, příslušné orgány by měly srovnat údaje instituce s historickými výsledky instituce a se srovnatelnými subjekty.

Riziko tržní koncentrace

254. Příslušné orgány by měly získat představu o míře rizika tržní koncentrace, kterému je instituce vystavena v důsledku expozic vůči jednomu rizikovému faktoru nebo v důsledku expozic vůči několika korelovaným rizikovým faktorům.
255. Při posuzování možných koncentrací by příslušné orgány měly věnovat obzvláštní pozornost koncentracím v komplexních produktech (např. strukturovaných produktech), nelikvidních produktech (např. zajištěných dluhových závazcích) nebo produktech oceňovaných pomocí modelů.

Zátěžové testování

256. Při posuzování inherentního tržního rizika instituce by příslušné orgány měly přihlédnout k výsledkům zátěžových testů prováděných institucí s cílem identifikovat dříve nezjištěné zdroje tržního rizika. To je obzvláště důležité u událostí zahrnujících riziko extrémních ztrát, které mohou být nedostatečně zastoupené v historických údajích nebo v nich mohou zcela chybět kvůli nízké četnosti výskytu. Jiným zdrojem potenciálních skrytých slabých míst, které by příslušné orgány měly zvážit, jsou potenciální skoky v cenových parametrech, např. náhlá změna určitých cen nebo cenové bubliny u komodit.

6.3.3 Hodnocení řízení a kontrol tržního rizika

257. Chtějí-li příslušné orgány získat komplexní představu o profilu tržních rizik instituce, měly by rovněž přezkoumat systém správy a řízení a rámec řízení rizik, ze kterých vycházejí činnosti instituce na trhu. Za tímto účelem by příslušné orgány měly vyhodnotit tyto prvky:
- a. strategie a rizikový apetit v oblasti tržního rizika;
 - b. organizační rámec;
 - c. zásady a postupy;
 - d. identifikace, měření, monitorování a vykazování rizik a
 - e. rámec vnitřní kontroly.

Strategie a rizikový apetit v oblasti tržního rizika

258. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce mají přiměřenou, jasně formulovanou a zdokumentovanou strategii v oblasti tržního rizika, kterou schválil vedoucí orgán. Při hodnocení by příslušné orgány měly zejména zohlednit, zda:

- a. vedoucí orgán jasně formuloval strategii a rizikový apetit v oblasti tržního rizika i proces jejich přezkumu (např. v případě celkového přezkumu strategie v oblasti rizik nebo problémů se ziskovostí a/nebo kapitálovou přiměřeností);
- b. vrcholné vedení řádně uplatňuje strategii v oblasti tržního rizika schválenou vedoucím orgánem a zajišťuje tak, aby činnosti instituce byly v souladu se stanovenou strategií, aby byly vytvořeny a uplatňovány písemné postupy a aby byla jasně a řádně přidělena odpovědnost;
- c. strategie instituce v oblasti tržního rizika řádně odráží rizikový apetit v oblasti tržního rizika a je v souladu s celkovým rizikovým apitemem;
- d. strategie instituce a rizikový apetit v oblasti tržního rizika jsou pro danou instituci vhodné vzhledem k:
 - jejímu obchodnímu modelu,
 - její celkové strategii v oblasti rizika a celkovému rizikovému apitemu,
 - jejímu tržnímu prostředí a úloze ve finančním systému a
 - její finanční situaci, finanční kapacitě a přiměřenosti kapitálu,
- e. strategie instituce v oblasti tržního rizika stanovuje postupy pro řízení různých nástrojů a/nebo portfolií, u kterých hrozí tržní riziko, a podporuje rozhodování založené na rizicích;
- f. strategie instituce v oblasti tržního rizika zahrnuje víceméně všechny činnosti instituce, u kterých je tržní riziko významné;
- g. strategie instituce v oblasti tržního rizika zohledňuje cyklické aspekty ekonomiky a výsledné posuny ve složení pozic vystavených tržnímu riziku;
- h. instituce má odpovídající rámec zajišťující efektivní informování všech příslušných pracovníků o strategii v oblasti tržního rizika.

Organizační rámec

259. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce odpovídající organizační rámec umožňující účinné řízení, měření, monitorování a kontrolu tržního rizika, s dostatečnými lidskými a technickými zdroji (z hlediska kvality i kvantity). Měly by přihlédnout k tomu, zda:

- a. jsou jasně vymezeny odpovědnosti za podstupování, monitorování, kontrolu a vykazování tržního rizika;

- b. v obchodní oblasti existuje jasné oddělení front office (funkce sjednávající pozice) a back office (funkce odpovědné za alokaci, evidenci a vypořádávání transakcí);
- c. systém kontroly a monitorování tržního rizika je v organizaci jasně identifikován a je funkčně a hierarchicky nezávislý na obchodní oblasti a zda je předmětem nezávislého přezkumu;
- d. funkce řízení, měření, monitorování a kontroly rizik pokrývají tržní riziko v celé instituci (včetně dceřiných společností a poboček), a zejména ve všech oblastech, ve kterých je možné tržní riziko podstupovat, snižovat nebo monitorovat; a
- e. pracovníci vykonávající činnosti na trhu (v obchodní oblasti i v oblasti řízení a kontroly) mají odpovídající schopnosti a zkušenosti.

Zásady a postupy

260. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce jasné stanovené zásady a postupy upravující identifikaci, řízení, měření a kontrolu tržního rizika. Měly by vzít v úvahu:

- a. zda vedoucí orgán schvaluje zásady upravující řízení, měření a kontrolu tržního rizika a tyto zásady pravidelně projednává a provádí jejich přezkum v souladu se strategiemi v oblasti rizik;
- b. zda vrcholné vedení nese odpovědnost za jejich přípravu a zajišťuje odpovídající uplatňování rozhodnutí vedoucího orgánu;
- c. zda tržní zásady jsou v souladu s příslušnými předpisy a přiměřené povaze a složitosti činností instituce a umožňují jasné pochopit inherentní tržní riziko obsažené v různých produktech a činnostech, které jsou předmětem činnosti instituce, a zda jsou tyto zásady jasné a formálně schváleny, oznámeny a důsledně uplatňovány v celé instituci;
- d. v případě skupin, zda jsou tyto zásady uplatňovány důsledně v celé skupině a umožňují řádné řízení rizika.

261. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda tržní zásady a postupy instituce jsou přiměřené a v souladu se strategií v oblasti tržního rizika a vztahují se na veškeré hlavní obchodní činnosti a procesy související s řízením, měřením a kontrolou tržního rizika. Hodnocení by mělo zejména zahrnovat:

- a. povahu operací, finančních nástrojů a trhů, na kterých instituce působí;
- b. pozice, které mají být z důvodů regulace zahrnuty nebo nezahrnuty do obchodního portfolia;
- c. zásady ohledně vnitřního zajištění;

- d. případnou definici, strukturu a odpovědnosti oddělení obchodování instituce;
- e. požadavky týkající se procesů obchodování a vypořádání;
- f. postupy pro omezení a kontrolu tržního rizika;
- g. rámec pro zajištění toho, aby všechny pozice oceněné reálnou hodnotou podléhaly dodatečným úpravám ocenění v souladu s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/101 (regulační technická norma ohledně obezřetného oceňování);
- h. kritéria uplatňovaná institucí ve snaze zabránit spolčování s jednotlivci/skupinami, které se podílejí na podvodné nebo jiné trestné činnosti;
- i. postupy pro nové tržní aktivity a/nebo produkty; příslušné orgány by měly zajistit, aby:
 - nové činnosti na trhu a/nebo produkty před zavedením nebo provedením procházely příslušnými postupy a kontrolami,
 - instituce provedla analýzu jejich možného dopadu na její celkový rizikový profil.

Identifikace, měření, monitorování a vykazování rizik

262. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce odpovídající rámec pro identifikaci, pochopení a měření tržního rizika v souladu s velikostí a složitostí instituce a zda tento rámec splňuje příslušné minimální požadavky podle příslušných unijních a vnitrostátních prováděcích předpisů. Měly by zohlednit, zda:

- a. údaje, informační systémy a postupy měření umožňují vedení měřit inherentní tržní riziko obsažené ve všech podstatných rozvahových a podrozvahových činnostech (případně na úrovni skupiny), včetně obchodního a bankovního portfolia a v souladu s požadavky na vykazování pro účely dohledu;
- b. instituce mají odpovídající lidské zdroje a metodiky umožňující měření tržního rizika v obchodním a bankovním portfoliu s přihlédnutím k velikosti a složitosti instituce a k rizikovému profilu jejích činností;
- c. systém měření rizika instituce přihlíží ke všem významným rizikovým faktorům týkajícím se expozic vůči tržnímu riziku (včetně bazického rizika, úvěrových rozpětí u korporátních dluhopisů nebo úvěrových derivátů a včetně rizik vega a gama u opcí). Jsou-li některé nástroje a/nebo faktory ze systémů měření rizik vyňaty, příslušné orgány by měly vyhodnotit závažnost těchto výjimek a určit, zda jsou oprávněné;

- d. systémy měření rizik instituce jsou schopné identifikovat možné koncentrace tržního rizika v důsledku expozic vůči jednomu rizikovému faktoru nebo v důsledku expozic vůči několika korelovaným rizikovým faktorům;
- e. funkce řízení rizik a vrcholné vedení instituce rozumí předpokladům, ze kterých systémy měření vycházejí, zejména pak u sofistikovanějších metod řízení rizik;
- f. funkce řízení rizik a vrcholné vedení instituce znají míru rizika modelů, které převažuje v cenových modelech instituce a v metodách měření rizik a zda pravidelně kontrolují platnost a kvalitu různých modelů používaných u činností souvisejících s tržním rizikem.

263. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce zavedla přiměřené zátěžové testy, které doplňují její systém měření rizik. Za tímto účelem by měly zohlednit toto:

- a. četnost zátěžových testů;
- b. zda jsou identifikovány příslušné rizikové faktory (např. nelikvidnost / zvětšující se rozdíly cen, koncentrované pozice, jednosměrné trhy atd.);
- c. předpoklady, ze kterých zátěžový scénář vychází; a
- d. interní používání výsledků zátěžového testování při plánování kapitálu a ve strategiích v oblasti tržního rizika.

264. Pro účely článku 101 směrnice 2013/36/EU, kdy je instituce oprávněna používat interní modely ke stanovení minimálních kapitálových požadavků u tržního rizika, by příslušné orgány měly ověřit, zda instituce nadále plní minimální požadavky uvedené v příslušných unijních a vnitrostátních prováděcích předpisech a zda tyto interní modely neobsahují podcenění významného rizika.

265. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce mají odpovídající rámec pro monitorování a vykazování tržního rizika, který v případě potřeby zajišťuje přijetí rychlých opatření na příslušné úrovni vrcholného vedení nebo vedoucího orgánu instituce. Monitorovací systém by měl obsahovat zvláštní ukazatele a příslušné spouštěcí faktory, které zajišťují účinné a včasné varování. Příslušné orgány by měly zohlednit, zda:

- a. instituce má účinné informační systémy umožňující přesnou a včasnou identifikaci, agregaci, monitorování a vykazování činností souvisejících s tržním rizikem;
- b. oblast řízení a kontroly pravidelně podává zprávy vedoucímu orgánu a vrcholnému vedení, které obsahují přinejmenším informace o současných expozicích vůči tržnímu riziku, výsledcích výkazu zisků a ztrát a ukazatelích rizika (např. hodnota v riziku) ve srovnání s limity, které stanovují příslušné zásady.

Rámec vnitřní kontroly

266. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce silný a komplexní rámec kontroly a spolehlivá ochranná opatření umožňující snížit tržní riziko v souladu se strategií a rizikovým apetitem v oblasti tržního rizika. Měly by přihlédnout k tomu, zda:

- a. oblast působnosti kontrolních funkcí instituce zahrnuje všechny konsolidované subjekty, všechny zeměpisné oblasti a všechny finanční činnosti;
- b. existují interní kontrolní mechanismy, operační limity a jiné postupy, které mají zajistit, aby expozice vůči tržnímu riziku nepřekročily úroveň přijatelné pro instituci a byly v souladu s parametry stanovenými vedoucím orgánem a vrcholným vedením a rizikovým apetitem instituce; a
- c. zda má instituce přiměřené interní kontrolní mechanismy a postupy, které zajišťují, aby porušení zásad, postupů a limitů a výjimky ze zásad, postupů a limitů byly včas oznámeny příslušné úrovni vedení, která přijme odpovídající opatření. Měly by přihlížet k tomu, zda interní kontrolní mechanismy a postupy instituce:
 - dokáží identifikovat překročení jednotlivých limitů stanovených oddělením nebo na úrovni obchodního útvaru i překročení celkového limitu pro činnosti na trhu a
 - umožňují každodenní identifikaci a monitorování překročení limitů a/nebo výjimek.

267. Příslušné orgány by měly vyhodnotit systém limitů, včetně toho, zda:

- a. jsou stanovené limity absolutní, nebo zda je možné limity překročit. V takovém případě by zásady instituce měly jasně popisovat dobu, po kterou je možné limity překročit, a za jakých konkrétních podmínek;
- b. systém limitů stanovuje celkový limit pro činnosti na trhu a zvláštní limity pro hlavní dílčí kategorie rizik; je-li to relevantní, umožňuje přidělení limitů pro jednotlivá portfolia, oddělení, obchodní útvary nebo druhy nástrojů a zda míra podrobnosti odráží charakteristiky činností instituce na trhu;
- c. soubor limitů (limitů vycházejících z parametrů rizik, pomyslných limitů, limitů pro řízení ztrát atd.) zavedených institucí odpovídá velikosti a složitosti činností instituce na trhu;
- d. instituce má postupy, které zajišťují, aby obchodníci měli aktuální informace o svých limitech; a
- e. instituce má přiměřené postupy zajišťující pravidelnou aktualizaci limitů.

268. Příslušné orgány by měly vyhodnotit fungování funkce interního auditu. Měly by vyhodnotit, zda:

- a. instituce provádí pravidelné interní audity rámce řízení tržního rizika;
- b. funkce interního auditu zahrnuje hlavní prvky řízení, měření a kontroly tržního rizika v celé instituci;
- c. funkce interního auditu je účinná při hodnocení dodržování interních postupů a příslušných externích předpisů a řeší jejich případné nedodržování.

269. U institucí, které používají interní modely ke stanovení minimálních kapitálových požadavků u tržního rizika, by příslušné orgány měly vyhodnotit, zda je interní proces validace přiměřený a účinný při testování předpokladů modelů a identifikaci potenciálních nedostatků, pokud jde o modelování tržního rizika, kvantifikaci tržního rizika a systém řízení tržního rizika a další relevantní minimální požadavky podle příslušných unijních a vnitrostátních prováděcích předpisů.

6.3.4 Souhrn zjištění a stanovení skóre

270. Po provedení výše uvedeného hodnocení by příslušné orgány měly získat představu o tržním riziku instituce. Tato představa by se měla odrazit v souhrnu zjištění spolu se skórem rizika, které vychází z posouzení faktorů uvedených v tabulce 5. V případě, že se na základě jejich významu příslušný orgán rozhodne vyhodnotit určité dílčí kategorie rizik zvlášť a přidělit jim zvlášť i skóre, pak by se pokyny uvedené v této tabulce měly obdobně uplatnit v maximální možné míře.

271. Vzhledem k tomu, že faktory jako složitost, úroveň koncentrace a volatility výnosů z expozic vůči tržnímu riziku nemusí být nejlepšími ukazateli úrovně tržního rizika, příslušné orgány by měly všechny tyto faktory posuzovat souběžně, a ne izolovaně a měly by chápat určující faktory ovlivňující trendy v oblasti volatility.

Tabulka 5. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u tržního rizika

Skóre rizika	Náзор orgánů dohledu	Posuzované faktory v souvislosti s inherentním rizikem	Posuzované faktory v souvislosti s přiměřeným řízením a kontrolními mechanismy
1	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje nízké riziko významného	<ul style="list-style-type: none"> • Povaha a složení expozic vůči tržnímu riziku znamenají nepodstatné / velmi nízké riziko. • Expozice instituce vůči tržnímu riziku jsou nekomplexní. • Úroveň koncentrace tržního rizika je nepodstatná / velmi nízká. 	<ul style="list-style-type: none"> • Zásady a strategie instituce v oblasti tržního rizika jsou v souladu s její celkovou strategií a rizikovým apetitem. • Organizační rámec pro oblast tržního rizika je robustní, s jasně

Skóre rizika	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory v souvislosti s inherentním rizikem	Posuzované faktory v souvislosti s přiměřeným řízením a kontrolními mechanismy
	obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> Expozice instituce vůči tržnímu riziku generují výnosy, které nejsou volatilní. 	vymezenými povinnostmi a jasným oddělením úkolů funkcí odpovědných za podstupování rizik a funkcí řízení a kontroly rizik.
2	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje středně nízké riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> Povaha a složení expozic vůči tržnímu riziku znamenají nízké až střední riziko. Komplexnost expozic instituce vůči tržnímu riziku je nízká až střední. Úroveň koncentrace tržního rizika je nízká až střední. <ul style="list-style-type: none"> Expozice instituce vůči tržnímu riziku generují výnosy s nízkou až střední mírou volatility. 	<ul style="list-style-type: none"> Systémy měření, monitorování a vykazování tržního rizika jsou přiměřené. Interní limity a kontrolní rámec tržního rizika jsou spolehlivé a jsou v souladu se strategií řízení rizik instituce a jejím rizikovým apetitem.
3	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje středně vysoké riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> Povaha a složení expozic vůči tržnímu riziku znamenají střední až vysoké riziko. Komplexnost expozic instituce vůči tržnímu riziku je střední až vysoká. Úroveň koncentrace tržního rizika je střední až vysoká. Expozice instituce vůči tržnímu riziku generují výnosy se střední až vysokou mírou volatility. 	<ul style="list-style-type: none"> Zásady a strategie instituce v oblasti tržního rizika nejsou plně v souladu s její celkovou strategií a rizikovým profilem. Organizační rámec pro oblast tržního rizika dostatečně neodděluje odpovědnosti a úkoly funkcí odpovědných za podstupování rizik a funkcí řízení a kontroly rizik.
4	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje vysoké riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> Povaha a složení expozic vůči tržnímu riziku znamenají vysoké riziko. Komplexnost expozic instituce vůči tržnímu riziku je vysoká. Úroveň koncentrace tržního rizika je vysoká. Expozice instituce vůči tržnímu riziku generují výnosy s vysokou mírou volatility. 	<ul style="list-style-type: none"> Systémy měření, monitorování a vykazování tržního rizika nejsou prováděny s dostatečnou přesností a četností. Interní limity a kontrolní rámec tržního rizika nejsou v souladu se strategií řízení rizik instituce ani s jejím rizikovým apetitem.

6.4 Hodnocení operačního rizika

6.4.1 Obecné úvahy

272. Příslušné orgány by měly operační riziko hodnotit ve všech liniích podnikání a ve všech operacích instituce s přihlédnutím ke zjištěním, která vyplývají z hodnocení mechanismů vnitřního systému správy a řízení a kontrolních mechanismů v celé instituci podle hlavy 5. Při provádění tohoto hodnocení by měly určit, jak se operační riziko může projevit (hospodářská ztráta, téměř nastalá ztráta, ušlé budoucí výnosy, zisk), a měly by rovněž zohlednit možný dopad ve vztahu k ostatním souvisejícím rizikům (např. „případy na hranici“ úvěrového a operačního rizika či tržního a operačního rizika).
273. Příslušné orgány by měly vyhodnotit význam operačního rizika vyplývajícího z externě zajišťovaných služeb a činností a to, zda tyto služby a činnosti mohou ovlivnit schopnost instituce zpracovat transakce a/nebo poskytovat služby či způsobit právní odpovědnost za škodu způsobenou třetím stranám (např. zákazníkům nebo jiným zúčastněným stranám).
274. Při hodnocení operačního rizika by příslušné orgány měly hodnotit riziko v oblasti informačních a komunikačních technologií, protože výkonnost a bezpečnost informačních a komunikačních technologií jsou pro instituci při vykonávání její činnosti považovány za prvořadé. Příslušné orgány by tedy měly vyhodnotit potenciální dopad rizik v oblasti informačních a komunikačních technologií na zásadní činnosti instituce a zvážit potenciální finanční, reputační, regulační a strategický dopad na instituci, jakož i potenciál narušení činnosti.
275. Příslušné orgány by měly posuzovat reputační riziko společně s operačním rizikem, protože jsou úzce propojena (např. většina událostí týkajících se operačního rizika má silný dopad na dobrou pověst). Výsledek hodnocení reputačního rizika by se však neměl projevit v přiděleném skóre operačního rizika, ale měl by být spíše považován za součást analýzy obchodního modelu a/nebo hodnocení rizika likvidity, neboť jeho hlavními dopady mohou být snížení příjmů a ztráta důvěry vůči instituci nebo nespokojenost s institucí ze strany investorů, vkladatelů nebo účastníků na mezibankovním trhu;
276. Při hodnocení operačního rizika by příslušné orgány měly v co největší míře používat klasifikaci podle druhu události pro pokročilé přístupy k měření operačního rizika uvedené v článku 324 nařízení (EU) č. 575/2013 a blíže popsané v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/959³¹ s cílem získat jasnější přehled o spektru operačních rizik a zajistit určitou míru konzistentnosti při analýze těchto rizik v různých institucích bez ohledu na přístup zvolený ke stanovení kapitálových požadavků v souvislosti s operačním rizikem. Při hodnocení

³¹ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/959 ze dne 14. března 2018, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy pro upřesnění metodiky hodnocení, v jejímž rámci mohou příslušné orgány institucím povolit použití pokročilých přístupů k měření operačního rizika (Úř. věst. L 169, 6.7.2018, s. 1).

operačního rizika by příslušné orgány měly vzít v úvahu také riziko chování, riziko modelů a riziko v oblasti informačních a komunikačních technologií.

6.4.2 Hodnocení inherentního operačního rizika

277. Příslušné orgány by měly provést hodnocení povahy a rozsahu operačního rizika, kterému instituce je nebo může být vystavena. Za tímto účelem by příslušné orgány rovněž měly usilovat o důkladné pochopení obchodního modelu instituce, jejích operací, kultury řízení rizik a prostředí, ve kterém působí, neboť všechny tyto faktory ovlivňují expozici instituce vůči operačnímu riziku.
278. Hodnocení inherentního operačního rizika se provádí ve dvou krocích, které jsou v tomto oddíle blíže popsány:
- a. předběžné hodnocení a
 - b. hodnocení povahy a významnosti expozic vůči operačnímu riziku a dílčích kategorií operačního rizika, kterým je instituce vystavena.

Předběžné hodnocení

279. Při určování rozsahu hodnocení operačního rizika by příslušné orgány měly nejprve identifikovat zdroje operačního rizika, kterému je instituce vystavena. K tomu by příslušné orgány měly rovněž využít informace získané při hodnocení ostatních prvků procesu přezkumu a vyhodnocování, při porovnání pozice instituce s pozicí srovnatelných subjektů (včetně relevantních externích údajů, jsou-li k dispozici), při jakýchkoli dalších činnostech dohledu, včetně informací od orgánů dohledu v boji proti praní peněz a financování terorismu a z dalších relevantních zdrojů informací.
280. Příslušné orgány by měly vzít v úvahu alespoň:
- a. hlavní strategii a rizikový apetit v oblasti operačního rizika;
 - b. obchodní a externí prostředí (včetně zeměpisné oblasti, v níž působí mateřské společnosti a její subjekty, jakož i operací v oblasti informačních a komunikačních technologií a datových center), ve kterých instituce působí, a používané distribuční kanály;
 - c. kapitálový požadavek u operačního rizika (stanovený na základě přístupu základního ukazatele, standardizovaného přístupu a pokročilých přístupů k měření) ve srovnání s celkovým kapitálovým požadavkem a – je-li to relevantní – vnitřně stanovený kapitál vyhrazený pro operační riziko ve srovnání s celkovým vnitřně stanoveným kapitálem, s ohledem na změny tohoto údaje a prognóz v čase, jsou-li k dispozici;

- d. úroveň a změny hrubého příjmu, aktiv a ztrát souvisejících s operačním rizikem za posledních několik let na agregované úrovni, ale také pro významné subjekty a linie podnikání;
- e. nedávné významné události týkající se instituce (např. fúze, akvizice, likvidace a restrukturalizace), které mohou vést ke změně v profilu operačního rizika instituce v krátkodobém nebo střednědobém až dlouhodobém horizontu (např. protože systémy, procesy a postupy by krátkodobě nebyly plně v souladu se zásadami řízení rizik mateřské společnosti);
- f. změny významných prvků informačních systémů a/nebo procesů, které mohou vést ke změně v profilu operačního rizika (např. protože nový nebo změněný informační systém nebyl řádně otestován nebo protože nedostatečná odborná příprava týkající se používání nových systémů/procesů a postupů může vést k chybám);
- g. nedodržování příslušných právních předpisů nebo interních předpisů, na které upozornili další orgány dohledu (včetně orgánů dohledu v boji proti praní peněz a financování terorismu) externí auditoři a funkce interního auditu nebo které bylo odhaleno na základě veřejných informací (s přihlédnutím k aktuální situaci i ke změnám v dodržování právních předpisů v průběhu času);
- h. ambicióznost obchodních plánů a agresivních pobídek a systémů kompenzací (např. pokud jde o prodejní cíle, včetně akceptování zákazníků označených institucí za vysoce rizikové v oblasti praní peněz a financování terorismu nebo expanze do jurisdikcí s vysokým rizikem praní peněz a financování terorismu nebo distribuce nových produktů/služeb s vysokou mírou inherentního rizika praní peněz a financování terorismu, snížení počtu zaměstnanců atd.), což by mohlo zvýšit riziko nedodržování předpisů, lidských chyb a nekalých praktik zaměstnanců;
- i. procesy, postupy, produkty (prodávané zákazníkům nebo obchodované) a informační systémy (včetně používání nových technologií), pokud mohou vést k incidentům, chybám, zpožděním, nesprávné specifikaci, narušení bezpečnosti, zvýšenému riziku podvodu, praní peněz nebo financování terorismu a dalším druhům finanční trestné činnosti atd.; a
- j. potenciální dopad ujednání o outsourcingu a obecně všech ujednání se třetími stranami na operační riziko institucí a také dohled institucí nad činnostmi poskytovatelů služeb při poskytování všech externě zajišťovaných služeb, včetně povědomí o operačním riziku v souvislosti s externě zajišťovanými činnostmi a celkovou rizikovostí poskytovatelů služeb v souladu s obecnými pokyny orgánu EBA k outsourcingu.

281. Je-li to relevantní, příslušný orgán by měl analyzovat výše uvedené aspekty pro jednotlivé linie podnikání / právní subjekty a zeměpisné oblasti i pro jednotlivé kategorie druhů událostí, jsou-li údaje k dispozici, a srovnat pozici instituce s pozicí srovnatelných subjektů.

Povaha expozic vůči operačnímu riziku

282. Příslušné orgány by měly určit povahu expozic vůči operačnímu riziku analýzou expozic vůči hlavním určujícím faktorům operačního rizika, aby získaly představu o potenciálním riziku a ztrátách v budoucnosti. Analýza může vyžadovat, aby se přihlédlo k liniím podnikání, produktům, procesům a zeměpisným oblastem, které jsou pro instituci relevantní, i k vyhodnocení expozic vůči operačnímu riziku u primárních rizikových faktorů (např. procesů, lidských zdrojů, systémů a externích faktorů) s použitím sebehodnocení instituce v oblasti rizik a analýzy srovnatelných subjektů.
283. V rámci této analýzy by příslušné orgány měly zohlednit vzájemné působení těchto rizikových faktorů při určování expozic instituce vůči operačnímu riziku (např. expozice vůči několika určujícím rizikovým faktorům může zvýšit pravděpodobnost události operačního rizika a následné ztráty, včetně možnosti uložení sankcí).

Význam expozice vůči operačnímu riziku

284. Po identifikaci hlavních zdrojů a určujících faktorů operačního rizika by se příslušný orgán měl zaměřit na ty, které mohou mít na instituci největší dopad. Příslušný orgán by měl vyhodnotit „potenciální expozici“ instituce vůči operačnímu riziku pomocí jak odborného úsudku, tak kvalitativních a kvantitativních ukazatelů týkajících se instituce nebo srovnatelných subjektů a také by měl zahrnout informace od jiných orgánů dohledu (např. orgánů dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu).
285. Při hodnocení významnosti expozic vůči operačnímu riziku by příslušné orgány měly vzít v úvahu jak četnost, tak závažnost událostí, kterým je instituce vystavena, a rozlišovat ty, které způsobují vysoké ztráty, a ty, které se vyskytují často. Na základě tohoto rozlišení by příslušné orgány měly hodnotit trendy ztrát souvisejících s operačním rizikem a jejich koncentraci.
286. Za primární zdroj informací by příslušné orgány měly považovat databázi provozních ztrát a souvisejících událostí dané instituce, neboť tato databáze, pokud je k dispozici a je spolehlivá (tj. přesná a úplná), nabízí historický profil instituce, pokud jde o operační riziko.
287. U institucí, které používají interní modely pro operační riziko, by příslušný orgán měl rovněž zvážit výsledky interního přístupu, pokud tento přístup dokáže dostatečně podrobně změřit expozici vůči operačnímu riziku (např. na úrovni produktu, procesu atd.) a za předpokladu, že model nabízí dostatečný výhled do budoucna. Příslušné orgány by však také měly vzít v úvahu omezení a potenciální nedostatky interních modelů.
288. Kromě toho by příslušné orgány měly provést podrobnější kvalitativní analýzu a využít vyhodnocení rizika instituce, údaje z analýzy srovnatelných subjektů a veřejné databáze a/nebo

databáze konsorcia, jsou-li k dispozici a relevantní. Příslušné orgány by měly rovněž přihlédnout k dalším specifickým faktorům, které se vztahují k relevantním obchodním útvarům atd. dotčeným možnými nedostatky a které lze využít při měření rizikové expozice.

289. Při provádění hodnocení rizikové expozice instituce by příslušné orgány měly postupovat s ohledem na možný budoucí vývoj, využívat případné analýzy scénářů provedené institucí a přihlížet k již zavedeným a účinným nápravným opatřením a činnostem, které mají riziko snižovat.

Hodnocení dílčích kategorií operačního rizika

290. Příslušné orgány by měly identifikovat a vyhodnotit operační riziko ve všech dílčích kategoriích operačního rizika (včetně těch, které jsou definovány podle druhu události a dalšího členění těchto druhů událostí) a souvisejících rizikových faktorů. Příslušné orgány by měly zaměřit hodnocení na dílčí kategorie, které jsou pro instituci považovány za nejvýznamnější. Význam dílčí kategorie by měl být vyhodnocen využitím kvantitativních informací shromážděných během předběžného hodnocení, včetně úrovně ztrát na dílčí kategorii s ohledem na kapitálový požadavek a hrubý příjem. Příslušné orgány by také měly použít svůj odborný úsudek k identifikaci významných dílčích kategorií na základě všech dostupných interních a externích zdrojů informací.

291. Při provádění hodnocení by příslušné orgány měly věnovat zvláštní pozornost určitým konkrétním aspektům operačního rizika vzhledem k jejich všudypřítomnosti a významu pro většinu institucí a rovněž vzhledem k jejich potenciálnímu obezřetnostnímu dopadu. Mezi takové aspekty, na které by se mělo hodnocení vždy zaměřovat, patří:

- a. riziko v oblasti informačních a komunikačních technologií;
- b. riziko chování a
- c. riziko modelů.

Riziko v oblasti informačních a komunikačních technologií

292. Příslušné orgány by měly hodnotit riziko v oblasti informačních a komunikačních technologií v souladu s obecnými pokyny orgánu EBA k posuzování rizik IKT v rámci procesu přezkoumání a vyhodnocení³² a s ohledem na obecné pokyny orgánu EBA pro řízení rizik v oblasti IKT a bezpečnosti, přičemž zohlední, že riziko v oblasti informačních a komunikačních technologií je klíčovou hybnou silou operačního rizika.

Riziko chování

293. Příslušné orgány by měly vyhodnotit relevanci a významnost expozic instituce vůči riziku chování s ohledem na faktory uvedené v bodech a) až g), které jsou pro instituci relevantní.

³² Obecné pokyny orgánu EBA k posuzování rizik IKT v rámci procesu přezkoumání a vyhodnocení (EBA/GL/2017/05).

U institucí kategorie 1 a kategorie 2 by příslušné orgány měly věnovat pozornost všem těmto skutečnostem:

- a. nevhodnému prodeji produktů na retailových i velkoobchodních trzích, včetně nuceného křížového prodeje produktů retailovým zákazníkům, jako jsou bankovní účty nabízené v balíčcích nebo doplňkové produkty, které zákazníci nepotřebují;
- b. střetům zájmů při obchodování;
- c. zmanipulování referenčních úrokových sazeb, směnných kurzů nebo jiných finančních nástrojů nebo indexů s cílem zvýšit zisky instituce;
- d. překážkám bránícím změně finančních produktů během jejich životnosti a/nebo změně poskytovatelů finančních služeb;
- e. špatně nastaveným distribučním kanálům, které mohou pomoci falešných pobídek umožňovat střety zájmů;
- f. automatickému obnovování produktů nebo uplatňování sankcí při vypovězení smlouvy; a/nebo
- g. neobjektivnímu vyřizování stížností zákazníků.

294. Vzhledem k tomu, že riziko chování zahrnuje celou řadu problémů a může být důsledkem mnoha obchodních procesů a produktů, příslušné orgány by měly využít výsledky analýzy obchodního modelu a prozkoumat systém pobídek, aby získaly podrobnější představu o zdrojích rizika chování.

295. Je-li to relevantní, příslušný orgán by měl přihlídnout k úrovni hospodářské soutěže na trzích, kde instituce působí, a rozhodnout, zda případná dominantní pozice, kterou instituce zastává samostatně nebo v malé skupině, představuje významné riziko nesprávného chování (např. v důsledku chování, které připomíná chování kartelu).

296. Možnými ukazateli upozorňujícími na existenci rizika chování jsou:

- a. sankce, které na instituci kvůli porušení povinnosti uvalily příslušné orgány;
- b. sankce, které byly uvaleny na srovnatelné subjekty kvůli porušení povinnosti; a
- c. stížnosti na danou instituci, měřeno jejich počtem a výší uplatňovaných nároků.

297. Příslušný orgán by však měl postupovat s ohledem na možný budoucí vývoj a zohledňovat rovněž možný dopad vývoje v oblasti regulace a činnosti příslušných orgánů, pokud jde o ochranu spotřebitele a nabídku finančních služeb obecně.

Riziko modelů

298. V rámci operačního rizika by příslušné orgány měly posoudit dvě různé formy rizika modelů:

- a. riziko související s podhodnocením kapitálových požadavků ze strany regulačních pokročilých přístupů měření a
- b. riziko ztrát související s vývojem, implematací nebo nesprávným používáním jakýchkoli jiných modelů institucí pro rozhodování (např. nacenění produktů, hodnocení finančních nástrojů, monitorování rizikových limitů atd.), kde by příslušné orgány měly vytvořit přehled takových modelů, vyhodnotit jejich význam a posoudit rámec řízení rizika modelů přijatý institucí.

299. Pro účely písm. a) odst. 298 by příslušné orgány měly vyhodnotit expozici instituce vůči riziku modelů vyplývajícímu z používání interních modelů v hlavních obchodních oblastech a operacích v souladu s definicí a platnými požadavky uvedenými v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/959, pokud jsou použitelné. Hodnocení rizika modelů může být založeno na poznatcích získaných při jiných činnostech dohledu, včetně činností prováděných v souladu s článkem 101 směrnice 2013/36/EU.

300. Pro účely písm. b) odst. 298 by příslušné orgány měly zvážit:

- a. do jaké míry a za jakými účely instituce používá modely při rozhodování a jaký je obchodní význam těchto rozhodnutí. Příslušné orgány by měly určit obchodní nebo jinou činnost, ve které instituce modely používá významným způsobem. Při provádění tohoto hodnocení se příslušné orgány mohou zaměřit na následující oblasti, ve kterých instituce obvykle modely používají ve velkém rozsahu:
 - i. obchodování s finančními nástroji (včetně hodnocení aktiv a obchodních strategií);
 - ii. měření a řízení rizik a
 - iii. alokace kapitálu (včetně úvěrové politiky a nacenění produktů).
- b. povědomí instituce o riziku modelů a to, jak instituce riziko modelů řídí, tím, že vyhodnotí, zda:
 - i. instituce zavedla kontrolní mechanismy (např. kalibrace tržních parametrů, interní validace nebo zpětné testování, kontrola pomocí odborného úsudku atd.), které jsou spolehlivé z hlediska metod, četnosti, následných opatření atd. a které zahrnují proces schvalování modelů; a
 - ii. instituce používá modely konzervativně (např. zvýšením nebo snížením příslušných parametrů na základě směřování pozic atd.) na základě

zjištěných nedostatků modelů nebo na základě vývoje na trhu nebo obchodní oblasti.

301. Při provádění hodnocení rizika modelů by příslušné orgány měly zvážit hodnocení jiných rizik pro kapitál a rizik pro likviditu a financování, zejména pak s ohledem na přiměřenost metodiky používané k měření rizik, stanovování cen a hodnocení aktiv a/nebo závazků. Výsledky takového hodnocení by měly přinést zjištění o operačním riziku.
302. V obchodních oblastech, které používají modely ve významné míře, by příslušný orgán měl následně vyhodnotit, jak významný může být dopad rizika modelů, mimo jiné prostřednictvím analýzy citlivosti a scénářů nebo zátěžového testování.

6.4.3 Hodnocení reputačního rizika

303. Příslušné orgány by měly vyhodnotit reputační riziko, kterému je instituce vystavena, tím, že využijí znalost systému správy a řízení instituce, jejího obchodního modelu, produktů, zákaznické základny a prostředí, ve kterém působí. Takové hodnocení by se mělo zaměřit také na celkový rámec reputačního rizika a zajistit schopnost instituce řídit a zmírňovat případné události související s dobrou pověstí prostřednictvím vhodných komunikačních strategií.
304. Reputační riziko se více týká velkých institucí, zejména těch, které mají akcie nebo dluhopisy kótované na burze, nebo těch, které působí na mezibankovních trzích. Příslušné orgány by tudíž při hodnocení reputačního rizika měly věnovat větší pozornost institucím, které vykazují uvedené charakteristiky.
305. Příslušné orgány by měly vzít v úvahu vnitřní i vnější faktory nebo události, které by mohly vyvolat obavy z poškození dobré pověsti instituce, s ohledem na faktory uvedené v písmenech a) až i), které jsou pro instituci relevantní. U institucí kategorie 1 a kategorie 2 by příslušné orgány měly při posuzování expozice instituce vůči reputačnímu riziku vzít v úvahu všechny tyto ukazatele:
- a. počet sankcí uvalených úřady (nejen sankce uvalené příslušnými orgány, ale rovněž sankce související s placením daní nebo jinými platebními povinnostmi);
 - b. známá probíhající vyšetřování ze strany úřadů ve vztahu k instituci nebo jejím zástupcům a uložené sankce nebo známá probíhající vyšetřování nebo právní spory související s daňovými záležitostmi nebo jinými platebními povinnostmi nebo z důvodu naplnění rizika praní peněz a financování terorismu nebo porušení právních předpisů v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu;
 - c. mediální kampaně a iniciativy sdružení spotřebitelů, které přispívají ke zhoršení vnímání instituce veřejností a její dobré pověsti;
 - d. počet stížností zákazníků a změny v nich nebo náhlé ztráty zákazníků či investorů;

- e. negativní události postihující srovnatelné subjekty, pokud jsou veřejností spojovány s celým finančním sektorem nebo skupinou institucí;
- f. pověst osob podílejících se na vedení instituce posuzovaná v souladu se společnými obecnými pokyny orgánů ESMA a EBA k posuzování vhodnosti členů vedoucího orgánu a osob v klíčových funkcích a pověst osob s kvalifikovanou účastí v instituci posuzovaná v souladu se společnými obecnými pokyny evropských orgánů dohledu k obezřetnostnímu posuzování nabývání nebo zvyšování kvalifikovaných účastí ve finančním sektoru³³;
- g. působení instituce v rámci sektorů nebo jurisdikcí, které jsou vystaveny vysokému riziku praní peněz a financování terorismu³⁴ nebo obchodování s osobami spojenými s vysokým rizikem v oblasti praní peněz a financování terorismu;
- h. dopad dotčených informačních systémů a služeb a kybernetických bezpečnostních incidentů na dobrou pověst a
- i. další dostupné „tržní“ ukazatele (např. snížení ratingu nebo změny ceny akcií v průběhu roku).

306. Příslušné orgány by měly vyhodnotit význam expozice instituce vůči reputačnímu riziku i to, jak souvisí s ostatními riziky (tj. úvěrovým, tržním a operačním rizikem a rizikem likvidity), přičemž hodnocení ostatních rizik (včetně hodnocení dalších orgánů dohledu) využijí k identifikaci možných sekundárních dopadů v obou směrech (reputačního rizika na ostatní rizika a naopak).

307. V souvislosti s analýzou operačního rizika by příslušné orgány měly zohlednit relevanci a významnost expozic instituce vůči riziku praní peněz a financování terorismu z obezřetnostního hlediska v rámci operačního rizika. V tomto ohledu by příslušné orgány měly využít relevantní informace obdržené od orgánů dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, aby doplnily svá zjištění z průběžného dohledu a vyhodnotily, zda nevyvolávají obezřetnostní obavy související s rizikem praní peněz a financování terorismu.

308. Příslušné orgány by měly mít na paměti, že jakákoli instituce může být vystavena riziku praní peněz a financování terorismu bez ohledu na její velikost nebo finanční zdraví. Dostatečná pozornost by proto měla být věnována také institucím, které jsou vnímány jako finančně zdravé a mohou mít dobrou pověst vzhledem k tomu, jelikož tyto instituce mohou být konkrétním cílem pro účely praní peněz a financování terorismu. Pozornost by měla být věnována také institucím, které jsou velmi úspěšné při získávání nových zákazníků / rozšiřování podílu na trhu – zejména prostřednictvím netradičních distribučních kanálů – protože by to mohlo souviset s nedostatečnými hloubkovými kontrolami zákazníků ve fázi jejich získávání.

³³ Společné obecné pokyny evropských orgánů dohledu k obezřetnostnímu posuzování nabývání nebo zvyšování kvalifikovaných účastí ve finančním sektoru (JC/GL/2016/01).

³⁴ Viz obecné pokyny orgánu EBA k rizikovým faktorům praní peněz a financování terorismu (EBA/GL/2021/02).

309. Příslušné orgány by měly sdílet relevantní informace o zjištěných problémech týkajících se operačního rizika, které mohou vyvolat rizika praní peněz a financování terorismu, a obavy, jako jsou nedostatky v informačním systému institucí nebo v rámci vnitřní kontroly, s orgány dohledu v oblasti praní peněz a financování terorismu.

6.4.4 Hodnocení řízení, měření a kontrolních mechanismů operačního rizika

310. Příslušné orgány by měly vyhodnotit rámec a mechanismy, které instituce používá k řízení a kontrole operačního rizika, jako samostatné kategorie rizik. Toto hodnocení by mělo zohlednit výsledky analýzy celkového řízení rizik a rámce vnitřní kontroly, o nichž pojednává hlava 5 těchto obecných pokynů, neboť to ovlivní expozice instituce vůči operačnímu riziku. Pokud jde o riziko praní peněz a financování terorismu, měl by příslušný orgán vzít v úvahu hodnocení poskytnuté orgánem dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu.

311. Příslušné orgány by k tomuto přezkumu měly přistupovat s ohledem na klíčové faktory operačního rizika (tj. lidské zdroje, procesy, externí faktory, systémy), které rovněž mohou působit jako faktory přispívající ke snížení rizika, a měly by zvážit:

- a. strategii řízení operačního rizika a rizikový apetit v oblasti operačního rizika;
- b. organizační rámec;
- c. zásady a postupy;
- d. identifikaci, měření, monitorování a vykazování operačního rizika;
- e. plány zajištění odolnosti a kontinuity činnosti;
- f. rámec vnitřní kontroly, který se vztahuje na řízení operačního rizika.

Strategie řízení operačního rizika a rizikový apetit v oblasti operačního rizika

312. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce stanovila a formálně schválila spolehlivou strategii řízení operačního rizika a úroveň rizikového apetitu v oblasti operačního rizika, které schválil vedoucí orgán. V tomto hodnocení by příslušné orgány měly zohlednit, zda:

- a. vedoucí orgán jasně formuloval strategii řízení operačního rizika a úroveň rizikového apetitu v oblasti operačního rizika i proces jejich přezkumu (např. v případě celkového přezkumu strategie v oblasti rizik, hrozící ztráty a/nebo problémů s kapitálovou přiměřeností atd.);
- b. vrcholné vedení řádně uplatňuje a monitoruje strategii řízení operačního rizika schválenou vedoucím orgánem a zajišťuje tak, aby opatření, jejichž účelem je snížit operační riziko, byly v souladu se stanovenou strategií;

- c. tyto strategie jsou přiměřené a účinné vzhledem k povaze a významu profilu operačního rizika a zda instituce sleduje jejich účinnost v čase a soulad s úrovní rizikového apetitu v oblasti operačního rizika;
- d. strategie řízení operačního rizika instituce zahrnuje veškeré činnosti, procesy a systémy instituce, kde operační riziko je nebo může být významné, a to včetně výhledu do budoucna prostřednictvím strategického plánu; a
- e. instituce má odpovídající rámec zajišťující efektivní informování všech příslušných pracovníků o strategii řízení operačního rizika.

313. Při vyhodnocování spolehlivosti těchto strategií by příslušné orgány měly rovněž vyhodnotit, zda instituce přidělila na jejich realizaci dostatečné zdroje a zda se při přijímání příslušných rozhodnutí nepřihlíží k případným přínosům minimálních kapitálových požadavků (zejména u institucí, které k určení minimálních kapitálových požadavků používají přístup základního ukazatele nebo standardizovaný přístup).

Organizační rámec pro řízení operačního rizika a dohled nad operačním rizikem

314. Příslušné orgány by měly vyhodnotit přiměřenost a účinnost organizačního rámce s ohledem na řízení operačního rizika. V této souvislosti by příslušný orgán měl určit, zda:

- a. jsou jasně vymezeny odpovědnosti za identifikaci, analýzu, hodnocení, snižování, monitorování a vykazování operačního rizika;
- b. systémy kontroly a monitorování operačního rizika procházejí nezávislým přezkumem a funkce odpovědné za podstupování rizik jsou jasně odděleny od funkcí řízení rizik a tyto funkce jsou jasně odděleny od funkcí kontroly rizik a dohledu nad riziky;
- c. funkce řízení, měření a kontroly rizik pokrývají integrovaným způsobem operační riziko v celé instituci (včetně poboček) bez ohledu na způsob měření používaný ke stanovení minimálního kapitálu a rovněž pokrývají externě zajišťované obchodní funkce a další činnosti;
- d. rámec řízení operačního rizika je dostatečně strukturován a využívá dostatečné a z hlediska kvality přiměřené lidské a technické zdroje.

Zásady a postupy

315. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce odpovídající zásady a postupy upravující řízení operačního rizika, včetně zbytkového rizika po uplatnění postupů, které operační riziko snižují. V tomto hodnocení by příslušné orgány měly zohlednit, zda:

- a. vedoucí orgán schvaluje zásady upravující řízení operačního rizika a provádí pravidelný přezkum těchto zásad v souladu se strategiemi řízení operačního rizika;

- b. vrcholné vedení odpovídá za vypracování a uplatňování zásad a postupů upravujících řízení operačního rizika;
- c. zásady a postupy řízení operačního rizika jsou jasně a formálně schváleny, oznámeny a důsledně uplatňovány v celé instituci, nebo alespoň procesy a oblasti obchodní činnosti, které jsou operačnímu riziku vystaveny nejvíce;
- d. zásady a postupy zahrnují všechny prvky řízení, měření a kontroly operačního rizika, včetně případného získání údajů o ztrátách, způsobu kvantifikace, postupů, které riziko snižují (např. pojistné smlouvy), analýzy příčin událostí týkajících se operačního rizika, limitů a vyřizování výjimek z těchto limitů;
- e. instituce zavedla schvalovací proces pro nové produkty, procesy a systémy, který vyžaduje vyhodnocení a zmírnění potenciálních operačních rizik vyvolaných zaváděním a vývojem souvisejících nových produktů, procesů a systémů;
- f. zásady jsou přiměřené povaze a složitosti činností instituce a umožňují jasně pochopit inherentní operační riziko obsažené v různých produktech a činnostech, které jsou předmětem činnosti instituce;
- g. instituce pomocí odborné přípravy a stanovených cílů v oblasti snižování provozních ztrát podporuje v celé organizaci kulturu řízení operačního rizika.

Identifikace, měření, monitorování a vykazování rizik

316. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce odpovídající rámec pro identifikaci, hodnocení, měření a monitorování operačního rizika v souladu s velikostí a složitostí instituce a zda tento rámec splňuje příslušné minimální kapitálové požadavky podle příslušných unijních a vnitrostátních prováděcích předpisů. Příslušné orgány by měly zohlednit, zda:

- a. instituce zavedla účinné procesy a postupy umožňující komplexní identifikaci a vyhodnocení expozice vůči operačnímu riziku (např. vlastního hodnocení rizik a kontrol) a odhalení a správnou kategorizaci souvisejících událostí (tj. shromažďování údajů o ztrátách, „near-miss“, které nemají žádný dopad na ztráty, nebo dokonce události, které generují neočekávané zisky), včetně případů na hranici s jinými riziky (např. úvěrová ztráta způsobená nebo zvýšená událostí operačního rizika). V této souvislosti by příslušné orgány měly rovněž určit schopnost instituce identifikovat hlavní určující faktory způsobující příslušné provozní ztráty a používat tyto informace k účelům řízení operačního rizika;
- b. pro účely článku 101 směrnice 2013/36/EU, kdy je instituce oprávněna používat interní model ke stanovení minimálních kapitálových požadavků u operačního rizika, instituce nadále plní minimální požadavky uvedené v příslušných unijních a vnitrostátních prováděcích předpisech a zda tento interní model obsahuje podcenění významného rizika;

- c. instituce má přiměřené informační systémy a postupy ke kvantifikaci nebo vyhodnocení operačního rizika, které splňují alespoň požadavky na stanovení odpovídajícího minimálního kapitálu podle příslušných unijních a vnitrostátních prováděcích předpisů (např. u standardizovaného přístupu – mapování relevantních položek ve výkazu zisků a ztrát podle osmi regulovaných linií podnikání; u pokročilých přístupů k měření – délka časové řady, zacházení s pojištěním, korelace atd.);
- d. instituce zavedla podle potřeby přiměřené zátěžové testování a analýzu scénářů, které jí umožňují porozumět dopadu nepříznivých událostí operačního rizika na ziskovost a kapitál s odpovídajícím přihlédnutím k možnému selhání interních kontrolních mechanismů a postupů, které riziko snižují. Je-li to relevantní, příslušné orgány by měly posoudit soulad těchto analýz s vlastním hodnocením rizik a kontrol a s výsledkem analýzy srovnatelných subjektů;
- e. vedoucí orgán a vrcholné vedení instituce rozumí předpokladům, na kterých je systém měření postaven, a zda si uvědomují míru příslušného rizika modelů;
- f. instituce stanovila a uplatňuje průběžné a účinné monitorování expozic vůči operačnímu riziku v celé instituci, včetně externě zajišťovaných činností a nových produktů a systémů, mimo jiné s použitím zvláštních výhledově zaměřených ukazatelů (klíčových ukazatelů rizik a klíčových ukazatelů kontroly) a příslušných spouštěcích faktorů, které zajišťují účinné a včasné varování;
- g. instituce definovala přiměřená opatření k reakci na zbytková rizika, aby je udržela v mezích vymezených jejím rizikovým apetitem;
- h. instituce zavedla pravidelné vykazování expozice vůči operačnímu riziku, včetně výsledků zátěžového testování, a předávání těchto informací vedoucímu orgánu, vrcholnému vedení a vedoucím pracovníkům příslušných oblastí podnikání a procesů.

317. Příslušné orgány by měly hodnotit systém řízení rizika v oblasti informačních a komunikačních technologií instituce v souladu s obecnými pokyny orgánu EBA k posuzování rizik IKT v rámci procesu přezkoumání a vyhodnocení a s ohledem na obecné pokyny orgánu EBA pro řízení rizik v oblasti IKT a bezpečnosti.

Plány zajištění odolnosti a kontinuity činnosti

318. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce zavedeny komplexní a vyzkoušené plány zajištění odolnosti a kontinuity činnosti, které se vztahují přinejmenším na zásadní a důležité funkce, včetně těch zajišťovaných externě, a díky kterým může průběžně vykonávat svoji činnost a omezit ztráty v případě vážného narušení obchodní činnosti. V případě externě zajišťovaných činností by příslušné orgány měly zajistit, aby měl poskytovatel služeb vhodný plán kontinuity činnosti v souladu s obecnými pokyny orgánu EBA k outsourcingu.

319. Příslušné orgány by měly stanovit, zda instituce zavedla plány kontinuity činnosti, které odpovídají povaze, velikosti a složitosti jejích činností. Plány by měly přihlížet k různým druhům pravděpodobných nebo věrohodných scénářů, které mohou instituci ohrožovat.
320. Příslušné orgány by měly vyhodnotit kvalitu a účinnost plánovacího procesu řízení kontinuity činnosti instituce. Při tom by příslušné orgány měly vyhodnotit kvalitu dodržování uznávaných procesů řízení kontinuity činnosti ze strany instituce. V souladu s tím by příslušné orgány měly určit, zda plánovací proces řízení kontinuity činnosti instituce zahrnuje:
- a. analýzu dopadů;
 - b. odpovídající strategie pro ozdravení zahrnující interní a externí závislosti a jasně definované priority v oblasti ozdravení;
 - c. vypracování komplexních a flexibilních plánů řešení věrohodných scénářů;
 - d. účinné testování koncepce a provozní účinnosti plánů;
 - e. programy zvyšování povědomí o řízení kontinuity činnosti a odborné přípravě v této oblasti;
 - f. dokumentaci ke komunikaci a řízení krizí a odborné přípravě v této oblasti.

Rámec vnitřní kontroly

321. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce silný rámec kontroly a spolehlivá ochranná opatření umožňující snížit operační riziko v souladu s rizikovým apetitem v oblasti operační rizika a se strategií řízení operačního rizika. Příslušné orgány by měly zohlednit, zda:
- a. oblast působnosti kontrolních funkcí instituce zahrnuje všechny konsolidované subjekty a všechny zeměpisné oblasti;
 - b. existují vnitřní kontrolní mechanismy a další postupy (např. reakce na rizika, jako jsou zásady chování, metody převodu rizik atd.), jejichž cílem je snižovat expozice vůči operačnímu riziku nebo omezovat potenciální dopady a udržovat je na úrovních přijatelných pro instituci v souladu s parametry stanovenými vedoucím orgánem a vrcholným vedením a úrovní rizikového apetitu instituce; a
 - c. instituce má přiměřené interní kontrolní mechanismy a postupy zajišťující, aby porušení zásad, postupů a limitů a výjimky ze zásad, postupů a limitů byly včas oznámeny příslušné úrovni vedení, která přijme odpovídající opatření, a podle potřeby také příslušným orgánům.
322. Příslušné orgány by rovněž měly vyhodnotit fungování funkce interního auditu. Za tímto účelem by měly stanovit, zda:

- a. instituce provádí pravidelné interní audity rámce řízení operačního rizika;
- b. interní audit zahrnuje hlavní prvky řízení, měření a kontroly operačního rizika v celé instituci;
- c. tyto audity jsou účinné při hodnocení dodržování interních postupů a příslušných externích předpisů a řeší jejich případné nedodržování.

323. U institucí, které používají pokročilé přístupy k měření ke stanovení minimálních kapitálových požadavků u operačního rizika, by příslušné orgány měly rovněž vyhodnotit, zda je interní proces validace přístupu přiměřený a účinný při testování předpokladů modelů a identifikaci potenciálních nedostatků, pokud jde o modelování operačního rizika, kvantifikaci a systémy a další relevantní minimální požadavky podle příslušných unijních a vnitrostátních prováděcích předpisů.

324. Jsou-li k rozhodování používány modely (např. poskytování úvěrů, stanovování cen, obchodování s finančními nástroji atd.), pak bez ohledu na to, jaký přístup si instituce k určení minimálního kapitálu podle požadavků regulace zvolila, by příslušné orgány měly vyhodnotit, zda existuje spolehlivý interní proces validace a/nebo proces přezkumu modelu, jehož účelem je identifikovat a snížit riziko modelů.

Řízení reputačního rizika

325. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce zavedla přiměřená opatření, strategie, procesy a mechanismy řízení reputačního rizika. Příslušné orgány by měly zejména zohlednit, zda:

- a. instituce má formálně schválené zásady a procesy umožňující identifikaci, řízení a monitorování tohoto rizika a zda tyto zásady a procesy jsou přiměřené velikosti a významu v daném systému;
- b. instituce toto riziko řeší preventivním způsobem, např. nastavením limitů nebo požadavkem vyžádat si souhlas s alokací kapitálu do určitých zemí, sektorů nebo určitým osobám, a/nebo zda plány pro nepředvídané události upravují potřebu proaktivně řešit problémy související se ztrátou dobré pověsti v případě krize;
- c. instituce provádí zátěžové testování nebo analýzu scénářů s cílem vyhodnotit sekundární dopady reputačního rizika (např. v souvislosti s likviditou, náklady financování, přístupem ke službám korespondenčního bankovníctví atd.);
- d. instituce usiluje o ochranu své značky pomocí pohotových komunikačních kampaní, nastanou-li určité události, které mohou její dobrou pověst ohrozit; a
- e. instituce posuzuje potenciální dopad vlastní strategie a obchodních plánů a obecně svého chování na svoji dobrou pověst.

6.4.5 Souhrn zjištění a stanovení skóre

326. Po provedení výše uvedeného hodnocení by příslušné orgány měly získat představu o operačním riziku instituce. Tato představa by se měla odrazit v souhrnu zjištění doplněném o skóre rizika, které vychází z posouzení faktorů uvedených v tabulce 6. Pokud se na základě jejich významu příslušný orgán rozhodne určitě dílčí kategorie rizik vyhodnotit zvlášť a přidělit jim zvlášť i skóre, pak by se pokyny uvedené v této tabulce měly obdobně uplatnit v maximální možné míře.

Tabulka 6. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u operačního rizika

Skóre rizika	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory v souvislosti s inherentním rizikem	Posuzované faktory v souvislosti s přiměřeným řízením a kontrolními mechanismy
1	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje nízké riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> Expozice instituce vůči operačnímu riziku se omezují na několik kategorií častých událostí s nízkým dopadem. Význam expozice instituce vůči operačnímu riziku je nepodstatný / velmi nízký, což dokládá analýza scénářů a srovnání se ztrátami srovnatelných subjektů. Úroveň hrubých ztrát (před zpětným získáním prostředků a včetně ztrát na úvěrovém portfoliu způsobených operačním rizikem), které instituci vznikly v posledních letech, není podstatná / je velmi nízká nebo se z vyšší úrovně snížila. 	<ul style="list-style-type: none"> Zásady a strategie instituce v oblasti operačního rizika jsou v souladu s její celkovou strategií a rizikovým apetitem. Organizační rámec pro oblast operačního rizika je robustní, s jasně vymezenými povinnostmi a jasným oddělením úkolů funkcí odpovědných za podstupování rizik a funkcí řízení a kontroly rizik. Rámec operačního rizika zahrnuje všechna relevantní rizika. Systémy měření, monitorování a vykazování operačního rizika jsou přiměřené. Rámec kontroly operačního rizika je spolehlivý.
2	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje středně nízké riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> Expozice instituce vůči operačnímu riziku se omezují převážně na několik kategorií častých událostí s nízkou závažností. Význam expozice instituce vůči operačnímu riziku je nízký až střední, což dokládá analýza scénářů a srovnání se ztrátami srovnatelných subjektů. Úroveň hrubých ztrát, které instituci vznikly v posledních letech, je nízká až střední, nebo se očekává zvýšení z nižší 	

Skóre rizika	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory v souvislosti s inherentním rizikem	Posuzované faktory v souvislosti s přiměřeným řízením a kontrolními mechanismy
		historické úrovně nebo snížení z vyšší historické úrovně.	
3	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje středně vysoké riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> • Expozice instituce vůči operačnímu riziku zahrnují několik kategorií méně častých událostí s vysoce závažným dopadem. • Význam expozice instituce vůči operačnímu riziku je střední až vysoký, což dokládá analýza scénářů a srovnání se ztrátami srovnatelných subjektů. • Úroveň hrubých ztrát, které instituci vznikly v posledních letech, je střední až vysoká, nebo se očekává zvýšení z nižší historické úrovně nebo snížení z vyšší historické úrovně. 	<ul style="list-style-type: none"> • Zásady a strategie instituce v oblasti operačního rizika nejsou dostatečně v souladu s její celkovou strategií a rizikovým apetitem nebo jsou nedostatečné. • Organizační rámec pro operační riziko není dostatečně robustní. • Rámec operačního rizika nezahrnuje všechna relevantní rizika.
4	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje vysoké riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> • Expozice instituce vůči operačnímu riziku zahrnují všechny hlavní kategorie. • Význam expozice instituce vůči operačnímu riziku je vysoký a roste, což dokládá analýza scénářů a srovnání se ztrátami srovnatelných subjektů. • Úroveň hrubých ztrát, které instituci vznikly v posledních několika letech, je vysoká, nebo se riziko významně zvýšilo. 	<ul style="list-style-type: none"> • Systémy měření, monitorování a vykazování operačního rizika nejsou přiměřené. • Rámec kontroly operačního rizika je nespolehlivý.

6.5 Hodnocení úrokového rizika investičního portfolia

6.5.1 Obecné úvahy

327. Příslušné orgány by měly vyhodnotit úrokové riziko vyplývající z pozic citlivých na pohyb úrokové sazby u investičního (neobchodního) portfolia (obecně označované jako úrokové riziko investičního portfolia), včetně zajištění těchto pozic, bez ohledu na jejich vykazování a měření a bez ohledu na vykazování a měření ztrát a zisků pro účetní účely.

328. Při hodnocení úrokového rizika investičního portfolia by příslušné orgány měly zvážit relevanci a významnost alespoň těchto dílčích kategorií:

- a. Riziko související s časovými rozdíly – riziko vyplývající z časového nesouladu přecenění, popř. splatností, nástrojů citlivých na úrokové sazby způsobené rozdíly v načasování změn jejich sazeb, zahrnující změny ve výnosové křivce, které jsou stejné podél celé výnosové křivky (paralelní riziko) nebo které jsou různé podle doby přecenění/splatnosti (neparalelní riziko).
- b. Bazické riziko – riziko způsobené dopadem relativních změn úrokových sazeb u nástrojů citlivých na úrokové sazby, které mají podobnou dobu splatnosti, ale jsou oceněny pomocí odlišných referenčních úrokových sazeb. Vyplývá z nedokonalé korelace při úpravě výnosových a nákladových úrokových sazeb u různých nástrojů citlivých na úrokové sazby s jinak podobnými charakteristikami změn úrokových sazeb.
- c. Opční riziko – riziko vyplývající z opcí (vložených a explicitních), kdy instituce nebo její zákazník může měnit úroveň a načasování svých peněžních toků, a to konkrétně riziko vyplývající z nástrojů citlivých na úrokové sazby, kdy držitel téměř jistě uplatní opci, pokud je to v jeho finančním zájmu (vložené nebo explicitní automatické opce), a riziko vyplývající z flexibility vložené implicitně nebo v rámci nástrojů citlivých na úrokové sazby, takže změny úrokových sazeb mohou způsobit změnu v chování zákazníka (vložené behaviorální opční riziko).

329. Příslušné orgány by měly vzít v úvahu, zda instituce obezřetně uplatňuje pokyny stanovené v obecných pokynech orgánu EBA k řízení úrokového rizika investičního portfolia³⁵. To platí zejména pro interní identifikaci, hodnocení, řízení a snižování úrokového rizika instituce.

330. Hodnocení úrokového rizika investičního portfolia by se mělo odlišovat od hodnocení rizika úvěrového rozpětí vyplývajícího z pozic v investičním (neobchodním) portfoliu (běžně označovaného jako CSRBB), které by příslušné orgány měly také provádět. Příslušné orgány by měly zejména vzít v úvahu, zda interní systémy institucí adekvátně posuzují a monitorují riziko CSRBB z hlediska ekonomické hodnoty a čistého úrokového výnosu³⁶.

6.5.2 Hodnocení inherentního úrokového rizika investičního portfolia

331. Prostřednictvím hodnocení inherentního úrokového rizika investičního portfolia by příslušné orgány měly určit hlavní faktory určující expozici instituce vůči úrokovému riziku investičního portfolia a vyhodnotit potenciální obezřetnostní dopad tohoto rizika na instituci. Struktura hodnocení inherentního úrokového rizika investičního portfolia by tudíž měla zahrnovat tyto hlavní kroky:

- a. předběžné hodnocení;

³⁵ Obecné pokyny orgánu EBA k řízení úrokového rizika investičního portfolia (EBA/GL/2018/02).

³⁶ Další pokyny k rámci CSRBB budou uvedeny v revidovaných obecných pokynech orgánu EBA, které budou vypracovány v rámci provádění mandátu stanoveného v článku 84 směrnice 2013/36/EU.

- b. hodnocení povahy a složení profilu instituce, pokud jde o úrokové riziko; a
- c. hodnocení výsledku testů odlehlých hodnot v rámci dohledu a dohledových zátěžových testů i scénářů úrokových šoků instituce a zátěžových scénářů instituce zaměřujících se na úrokové sazby.

Předběžné hodnocení

332. Při určování rozsahu hodnocení úrokového rizika investičního portfolia by příslušné orgány měly nejprve identifikovat zdroje úrokového rizika investičního portfolia, kterému instituce je nebo může být vystavena. K tomu by příslušné orgány měly využít informace získané na základě údajů o interních postupech pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity shromážděných pro účely procesu přezkumu a vyhodnocování, ze zpráv vypracovaných ohledně úrokového rizika investičního portfolia, při hodnocení ostatních prvků procesu přezkumu a vyhodnocování, v rámci porovnání pozice instituce s pozicí srovnatelných subjektů a během dalších činností v rámci dohledu.

333. Příslušné orgány by měly vzít v úvahu alespoň:

- a. systém správy a řízení instituce v oblasti úrokového rizika, včetně hlavní strategie v oblasti úrokového rizika investičního portfolia a souvisejícího rizikového apetitu;
- b. dopad testů odlehlých hodnot v rámci dohledu stanovených v čl. 98 odst. 5 směrnice 2013/36/EU a dále upřesněných prostřednictvím nařízení v přenesené pravomoci přijatého v souladu s čl. 98 odst. 5a uvedené směrnice;
- c. dopad na čistý úrokový výnos a ekonomickou hodnotu ze změny úrokových sazeb podle metodiky používané institucí, a to buď na základě (zjednodušené) standardizované metodiky, nebo na základě interních systémů dále upřesněných prostřednictvím přijatého nařízení v přenesené pravomoci a obecných pokynů orgánu EBA přijatých v souladu s čl. 84 odst. 5 a 6 směrnice 2013/36/EU; a
- d. celkovou výši případného vnitřně stanoveného kapitálu vyhrazeného pro úrokové riziko investičního portfolia i jeho podíl na celkové výši vnitřně stanoveného kapitálu instituce podle interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti, včetně historického vývoje a prognóz.

334. V předběžném hodnocení by příslušné orgány měly rovněž zohlednit významné změny v expozicích instituce vůči úrokovému riziku investičního portfolia. Měly by vyhodnotit alespoň tyto aspekty:

- a. významné změny celkové strategie, rizikového apetitu, zásad nebo výše limitů instituce v oblasti úrokového rizika investičního portfolia;
- b. potenciální vliv těchto změn na rizikový profil instituce;

- c. významné změny v modelování instituce, chování zákazníků nebo používání úrokových derivátů a
- d. nejdůležitější tržní trendy.

Povaha a složení profilu instituce, pokud jde o úrokové riziko

335. Příslušné orgány by měly získat jasnou představu o tom, jakým způsobem mohou změny úrokových sazeb nepříznivě ovlivnit čistý úrokový příjem instituce (a případně její výnosy) a ekonomickou hodnotu (současnou hodnotu budoucích peněžních toků), a získat tak informace o krátkodobém a dlouhodobém potenciálním ohrožení kapitálové přiměřenosti.

336. Za tímto účelem by příslušné orgány měly analyzovat strukturu aktiv a závazků instituce a případně podrozvahových expozic instituce a udělat si o jejich struktuře jasnou představu. Zejména jde o toto:

- a. různé pozice v investičním portfoliu, jejich splatnosti nebo data přecenění a předpoklady ohledně vývoje těchto pozic (např. předpoklady ohledně produktů s neurčitou splatností);
- b. peněžní toky instituce plynoucí z úroků;
- c. podíl produktů s neurčitou splatností a produktů s výslovnými a/nebo vloženými opcemi, přičemž je potřeba věnovat zvláštní pozornost produktům s opčními charakteristikami; a
- d. zajišťovací strategie instituce a výše a používání derivátů pro účely zajištění.

337. Pro lepší posouzení složitosti a profilu instituce, pokud jde o úrokové riziko, by příslušné orgány rovněž měly rozumět hlavním vlastnostem aktiv, závazků a podrozvahových expozic instituce, což zahrnuje především:

- a. úvěrové portfolio (např. objem úvěrů bez splatnosti, objem úvěrů s opcí předčasného splacení, objem úvěrů s pohyblivou úrokovou sazbou se stanovenými maximálními a minimálními úrovněmi, podíl úvěrových smluv s pohyblivou úrokovou sazbou, které neumožňují přecenění v případě záporných sazeb atd.);
- b. portfolio dluhopisů (např. objem investic s opcí, možné koncentrace);
- c. nevýkonné expozice;
- d. vkladové účty (např. citlivost objemu vkladů v instituci na pohyby úrokové sazby, včetně základních vkladů, možné koncentrace);
- e. deriváty (např. složitost derivátů, faktory související s prodejem nebo nákupem úrokových opcí, vliv derivátů na duraci pozic v investičním portfoliu) a

- f. povaha úrokového rizika investičního portfolia obsaženého v nástrojích oceněných reálnou hodnotou, včetně méně likvidních nástrojů, jako jsou aktiva a závazky úrovně 3.

338. Při analýze dopadu na výnosy instituce by příslušné orgány měly zohlednit různé zdroje příjmů a nákladů instituce a jejich relativní váhu, pokud jde o celkové výnosy. Měly by získat informace o tom, do jaké míry výnosy instituce závisí na pozicích citlivých na pohyb úrokové sazby, a měly by určit, jak různé změny úrokových sazeb ovlivní čistý úrokový výnos instituce, ale i o stanovení účinků změn tržní hodnoty nástrojů v závislosti na způsobu účtování, které se projeví na výsledku hospodaření (ve výkazu zisků a ztrát) nebo přímo v základním kapitálu (např. prostřednictvím ostatního úplného výsledku).
339. Při analýze dopadu na ekonomickou hodnotu a výnosy instituce by příslušné orgány měly nejprve vzít v úvahu výsledky testů odlehlých hodnot v rámci dohledu stanovených v čl. 98 odst. 5 směrnice 2013/36/EU a dále specifikovaných v nařízení v přenesené pravomoci přijatém v souladu s čl. 98 odst. 5a uvedené směrnice, přičemž tyto výsledky poslouží jako úvodní referenční úroveň ke srovnávání toho, jak by pohyby úrokové sazby instituci ovlivnily. Při provádění tohoto hodnocení by příslušné orgány měly věnovat zvláštní pozornost citlivosti peněžních toků na přecenění z hlediska jejich načasování i výše a na změny základních klíčových předpokladů (zejména u zákaznických účtů bez konkrétních dat přecenění, zákaznických účtů s opčními charakteristikami a/nebo vlastního kapitálu).
340. Příslušné orgány by měly zjistit, jaký dopad tyto předpoklady mají, a následně izolovat rizika poklesu ekonomické hodnoty a výnosů vyplývající ze změn v chování instituce.
341. Příslušné orgány by měly věnovat pozornost citlivosti peněžních toků na změny v ocenění nástrojů oceněných reálnou hodnotou v investičním portfoliu, včetně úrokových derivátů používaných k zajištění nástrojů investičního portfolia (např. dopad změn v ocenění na základě aktuálních tržních cen u nástrojů oceněných reálnou hodnotou ve výkazu zisků a ztrát, efektivita zajišťovacího účtu).
342. Kromě použití testu odlehlých hodnot v rámci dohledu stanoveného v čl. 98 odst. 5 směrnice 2013/36/EU a dále specifikovaného v nařízení v přenesené pravomoci přijatém v souladu s čl. 98 odst. 5a uvedené směrnice mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce zohlednily další scénáře úrokových šoků.
343. V rámci kvantitativního hodnocení by příslušné orgány rovněž měly zohlednit případné výsledky interních metodik instituce nebo standardizovaných metodik pro měření úrokového rizika investičního portfolia. Analýzou těchto metodik by příslušné orgány měly získat hlubší znalosti hlavních rizikových faktorů, ze kterých vychází profil instituce, pokud jde o úrokové riziko investičního portfolia.
344. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce používající různé měny provádějí analýzu úrokového rizika v každé měně, ve které mají významnou pozici. Příslušné orgány by měly

rovněž vyhodnotit přístupy, které tyto instituce používají za účelem agregace výsledků měření ekonomické hodnoty a výnosů v jednotlivých měnách.

345. Při analýze výsledků dopadu standardních testů odlehlých hodnot v rámci dohledu a interní metodiky instituce nebo standardizované metodiky by příslušné orgány rovněž měly zvážit „stavové údaje v určitém okamžiku“ i historické trendy. Údaje by měly být srovnány s údaji srovnatelných subjektů a se situací na světovém trhu.

Šokové scénáře a zátěžové testování

346. Příslušné orgány by měly vyhodnotit a zohlednit výsledky scénářů úrokových šoků a zátěžových testů (mimo výsledků testů odlehlých hodnot v rámci dohledu) prováděných institucí v rámci průběžného interního procesu řízení. V této souvislosti by příslušné orgány měly znát hlavní zdroje úrokového rizika investičního portfolia instituce.
347. Je-li při přezkumu výsledku šokových scénářů a zátěžových testů instituce zjištěno zvláštní hromadění přecenění/splatnosti v různých bodech křivky nebo existuje-li podezření, že k takovému hromadění dochází, může být zapotřebí, aby příslušné orgány provedly další analýzy.

6.5.3 Hodnocení řízení a kontrolních mechanismů úrokového rizika investičního portfolia (jak funkce řízení rizik a compliance, tak kontrolní funkce interního auditu)

348. Chtějí-li příslušné orgány získat komplexní představu o profilu instituce, pokud jde o úrokové riziko investičního portfolia, měly by rovněž přezkoumat systém správy a řízení a rámec, ze kterého expozice vůči úrokové sazbě vycházejí.
349. Příslušné orgány by měly vyhodnotit tyto prvky:
- a. strategii v oblasti úrokového rizika investičního portfolia a související rizikový apetit (jako samostatné prvky nebo v rámci širší strategie a rizikového apetitu v oblasti tržního rizika);
 - b. organizační rámec a povinnosti;
 - c. zásady a postupy;
 - d. identifikaci, měření (včetně interních modelů), monitorování a vykazování rizik a
 - e. rámec vnitřní kontroly.

Strategie v oblasti úrokového rizika investičního portfolia a související rizikový apetit

350. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce přiměřenou, jasně formulovanou a zdokumentovanou strategii v oblasti úrokového rizika investičního portfolia, kterou schválil vedoucí orgán. Při hodnocení by příslušné orgány měly zohlednit:

- a. zda vedoucí orgán jasně formuloval strategii v oblasti úrokového rizika investičního portfolia a související rizikový apetit i proces jejich přezkumu (např. v případě celkového přezkumu strategie v oblasti rizik nebo problémů se ziskovostí nebo kapitálovou přiměřeností) a zda vrcholné vedení řádně uplatňuje strategii v oblasti úrokového rizika investičního portfolia schválenou vedoucím orgánem a zajišťuje tak, aby činnosti instituce byly v souladu se stanovenou strategií, aby byly vypracovány a uplatňovány písemné postupy a aby byla jasně a řádně přidělena odpovědnost;
- b. zda strategie instituce v oblasti úrokového rizika investičního portfolia řádně odráží související rizikový apetit instituce a zda je v souladu s celkovým rizikovým apitem;
- c. zda strategie instituce v oblasti úrokového rizika investičního portfolia a související rizikový apetit jsou pro danou instituci přiměřené vzhledem k:
 - jejímu obchodnímu modelu,
 - její celkové strategii v oblasti rizika a celkovému rizikovému apitemu,
 - jejímu tržnímu prostředí a úloze ve finančním systému a
 - její kapitálové přiměřenosti;
- d. zda strategie instituce v oblasti úrokového rizika investičního portfolia zahrnuje víceméně všechny činnosti instituce, u kterých je významné úrokové riziko investičního portfolia;
- e. zda strategie instituce v oblasti úrokového rizika investičního portfolia zohledňuje cyklické aspekty ekonomiky a výsledné posuny ve složení činností souvisejících s úrokovým rizikem investičního portfolia a
- f. zda má instituce odpovídající rámec zajišťující účinné informování všech příslušných pracovníků o strategii v oblasti úrokového rizika investičního portfolia.

Organizační rámec a povinnosti

351. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce odpovídající organizační rámec a jasně přidělené povinnosti, pokud jde o funkce zabývající se řízením, měřením, monitorováním a kontrolou úrokového rizika investičního portfolia, s přiměřenými lidskými a technickými zdroji. Měly by přihlídnout k tomu, zda:
- a. jsou jasně vymezeny odpovědnosti za celkové řízení úrokového rizika investičního portfolia a za podstupování, monitorování, kontrolu a vykazování úrokového rizika investičního portfolia;

- b. je oblast řízení a kontroly úrokového rizika investičního portfolia předmětem nezávislého přezkumu a je v organizaci jasně identifikována a je funkčně a hierarchicky nezávislá na obchodní oblasti a
- c. pracovníci, kteří se zabývají úrokovým rizikem (v obchodní oblasti i v oblasti řízení a kontroly), mají odpovídající schopnosti a zkušenosti.

Zásady a postupy

352. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce jasně stanovené zásady a postupy upravující řízení úrokového rizika investičního portfolia v souladu se strategií v oblasti úrokového rizika investičního portfolia a souvisejícím rizikovým apetitem. Měly by přihlédnout k tomu, zda:

- a. vedoucí orgán schvaluje zásady upravující řízení, měření a kontrolu úrokového rizika investičního portfolia a tyto zásady pravidelně projednává a provádí jejich přezkum v souladu se strategiemi v oblasti rizik;
- b. vrcholné vedení nese odpovědnost za přípravu zásad a postupů a zajišťuje odpovídající provádění rozhodnutí vedoucího orgánu;
- c. zásady týkající se úrokového rizika investičního portfolia jsou v souladu s příslušnými předpisy a jsou přiměřené povaze a složitosti činností instituce a umožňují jasně pochopit inherentní úrokového riziko investičního portfolia;
- d. zásady jsou jasně a formálně schváleny, oznámeny a důsledně uplatňovány v celé instituci;
- e. tyto zásady jsou uplatňovány důsledně v celých bankovních skupinách a umožňují řádné řízení úrokového rizika investičního portfolia;
- f. zásady týkající se úrokového rizika investičního portfolia stanovují postupy pro vývoj nových produktů, významné iniciativy v oblasti zajištění nebo řízení rizik a zda je schválil vedoucí orgán nebo jeho příslušný pověřený výbor. Příslušné orgány by se měly zejména ujistit, zda:
 - nové produkty a nové významné iniciativy v oblasti zajištění a řízení rizik před zavedením nebo provedením procházejí příslušnými postupy a kontrolami a
 - instituce provedla analýzu jejich možného dopadu na její celkový rizikový profil.

Identifikace, měření (včetně interních modelů), monitorování a vykazování rizik

353. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce odpovídající rámec pro identifikaci, hodnocení, řízení a snižování úrokového rizika investičního portfolia v souladu s úrovní, složitostí a rizikovostí pozic v investičním portfoliu a s velikostí a složitostí instituce. Hodnocení by mělo zahrnovat interní modely, jako např. modely související s chováním zákazníků (např. modely stability vkladů a předčasné splacení úvěrů). Měly by zohlednit:

- a. zda informační systémy a postupy měření umožňují vedení měřit inherentní úrokové riziko investičního portfolia obsažené ve všech podstatných rozvahových a podrozvahových expozicích (případně na úrovni skupiny), včetně interního zajištění, v investičním portfoliu;
- b. zda má instituce přiměřené lidské zdroje a metodiku umožňující měření úrokového rizika investičního portfolia (v souladu s požadavky obecných pokynů orgánu EBA k řízení úrokového rizika investičního portfolia) s ohledem na velikost, podobu a složitost expozice vůči úrokovému riziku;
- c. zda jsou vnitřní systémy zavedené institucí za účelem hodnocení úrokového rizika investičního portfolia v kontextu čl. 84 odst. 3 směrnice 2013/36/EU vyhovující, a to i s ohledem na obecné pokyny orgánu EBA k řízení úrokového rizika investičního portfolia;
- d. zda předpoklady, ze kterých interní modely a metodika vychází, zohledňují postup stanovený obecnými pokyny orgánu EBA k řízení úrokového rizika investičního portfolia. Příslušné orgány by měly zejména vyhodnotit, zda jsou předpoklady instituce u pozic bez smluvně stanovené splatnosti a opčních charakteristik obezřetné. Příslušné orgány by měly rovněž vyhodnotit, zda instituce do výpočtu ekonomické hodnoty zahrnují základní kapitál, a analyzovat, jaký dopad by mělo případné vyjmutí základního kapitálu z výpočtu;
- e. zda systémy měření rizik instituce přihlížejí ke všem podstatným podobám úrokového rizika, kterým je instituce vystavena (např. riziko související s časovými rozdíly, bazické riziko a opční riziko). Jsou-li některé nástroje a/nebo faktory ze systémů měření rizik vyňaty, instituce by měly být schopné orgánům dohledu vysvětlit důvody a kvantifikovat význam těchto výjimek;
- f. zda byly interní modely instituce používané k měření úrokového rizika investičního portfolia řádně vytvořeny, nezávisle ověřeny (včetně toho, zda byly důkladně posouzeny odborné posudky a úsudek použitý v interních modelech), zda jsou zpětně testovány (v možném rozsahu) a zda jsou pravidelně revidovány;
- g. kvalitu, podrobnost a včasnost informací, které informační systémy poskytují, a to, zda systémy agregují údaje o riziku pro všechna portfolia, činnosti a subjekty zahrnuté do předmětu konsolidace. Informační systémy by měly dodržovat postup

stanovený obecnými pokyny orgánu EBA k řízení úrokového rizika investičního portfolia;

- h. integritu a včasnost vstupních údajů v procesu řízení rizik, který by měl být rovněž v souladu s postupem stanoveným obecnými pokyny orgánu EBA k řízení úrokového rizika investičního portfolia;
- i. zda systémy měření rizik instituce dokážou identifikovat možné koncentrace úrokového rizika investičního portfolia (např. v určitých časových pásmech);
- j. zda funkce řízení rizik a vrcholné vedení instituce znají předpoklady, o které se systémy měření opírají, zejména pak s ohledem na pozice s neurčitou smluvně stanovenou splatností a na pozice s implicitními nebo výslovnými opcemi, a předpoklady instituce ohledně vlastního kapitálu;
- k. zda funkce řízení rizik a vrcholné vedení instituce znají míru rizika modelů, které převažuje v metodách měření rizik instituce;
- l. zda je používání úrokových derivátů v souladu se strategií v oblasti úrokového rizika investičního portfolia a zda jsou příslušné činnosti vykonávány ve stanoveném rámci rizikového apetitu a se zavedeným přiměřeným vnitřním systémem správy a řízení.

354. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce zavedla přiměřené scénáře zátěžových testů, které doplňují její systém měření rizik. Při svém hodnocení by měly posoudit dodržování příslušného postupu stanoveného v obecných pokynech orgánu EBA vydaných podle čl. 98 odst. 5 směrnice 2013/36/EU.

355. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce odpovídající rámec pro monitorování a interní vykazování úrokového rizika investičního portfolia, který v případě potřeby zajišťuje přijetí rychlých opatření na příslušné úrovni vrcholného vedení instituce nebo vedoucího orgánu. Monitorovací systém by měl obsahovat zvláštní ukazatele a příslušné spouštěcí faktory, které zajišťují účinné a včasné varování. Příslušné orgány by měly rovněž přihlídnout k tomu, zda oblast řízení a kontroly pravidelně (s četností závisující na rozsahu, složitosti a úrovni expozic vůči úrokovému riziku investičního portfolia) předkládá vedoucímu orgánu a vrcholnému vedení alespoň tyto informace:

- a. přehled současných expozic vůči úrokovému riziku investičního portfolia, výsledky z výkazu zisků a ztrát, výpočet rizika a faktory ovlivňující úroveň a vývoj úrokového rizika investičního portfolia;
- b. významná porušení limitů úrokového rizika investičního portfolia;
- c. změny nejdůležitějších předpokladů nebo parametrů, o které se postupy pro hodnocení úrokového rizika investičního portfolia opírají;

- d. změny pozice úrokových derivátů a to, zda souvisejí se změnami příslušné zajišťovací strategie; a
- e. informace o výkonnosti použitých modelů.

Rámeček vnitřní kontroly

356. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce silný a komplexní rámeček kontroly a spolehlivá ochranná opatření umožňující snížit expozice vůči úrokovému riziku investičního portfolia v souladu s její strategií řízení rizik a rizikovým apetitem. Měly by vzít v úvahu:

- a. zda oblast působnosti kontrolních funkcí instituce zahrnuje všechny konsolidované subjekty, všechny zeměpisné oblasti a všechny finanční činnosti;
- b. zda existují interní kontrolní mechanismy, operační limity a jiné postupy, které mají udržet expozice vůči úrokovému riziku investičního portfolia na úrovních přijatelných pro instituci nebo nižších a v souladu s parametry stanovenými vedoucím orgánem a vrcholným vedením a rizikovým apetitem instituce; a
- c. zda má instituce přiměřené interní kontrolní mechanismy a postupy, které zajišťují, aby porušení zásad, postupů a limitů a výjimky ze zásad, postupů a limitů byly včas oznámeny příslušné úrovni vedení, která přijme odpovídající opatření.

357. Příslušné orgány by měly vyhodnotit systém limitů, včetně toho, zda:

- a. je v souladu se strategií řízení rizik a rizikovým apetitem instituce;
- b. je přiměřený složitosti organizace instituce a expozic vůči úrokovému riziku investičního portfolia a zda je přiměřený schopnosti toto riziko měřit a řídit;
- c. řeší potenciální dopad změn úrokových sazeb na výnosy a ekonomickou hodnotu instituce (pokud jde o výnosy, limity by měly stanovovat přijatelné úrovně volatility výnosů podle stanovených scénářů vývoje úrokových sazeb; podoba limitů, které mají řešit vliv sazeb na ekonomickou hodnotu instituce, by měla být přiměřená velikosti a složitosti činností instituce a souvisejících pozic);
- d. jsou stanovené limity absolutní nebo zda je možné limity překročit (v takovém případě by zásady instituce měly jasně stanovit dobu, po kterou je možné limity překročit, a konkrétní podmínky, za kterých k tomuto překročení může dojít; příslušné orgány by si měly vyžádat informace o opatřeních, pomocí kterých se zajišťuje dodržování limitů); a
- e. má instituce přiměřené postupy pro pravidelný přezkum limitů.

358. Příslušné orgány by měly vyhodnotit fungování funkce interního auditu. Za tímto účelem by měly vyhodnotit, zda:

- a. instituce provádí pravidelné interní audity rámce řízení úrokového rizika investičního portfolia;
- b. interní audit zahrnuje hlavní prvky řízení, měření a kontroly úrokového rizika investičního portfolia v celé instituci a
- c. funkce interního auditu je účinná při zjišťování toho, zda jsou dodržovány interní postupy a příslušné externí předpisy, a řeší jejich případné nedodržování.

6.5.4 Souhrn zjištění a stanovení skóre

359. Po provedení výše uvedených hodnocení by příslušné orgány měly získat představu o úrokovém riziku investičního portfolia instituce. Tato představa by se měla odrazit v souhrnu zjištění spolu se skóre, které vychází z posouzení faktorů uvedených v tabulce 7. Pokud se na základě jejich významu příslušný orgán rozhodne určité dílčí kategorie rizik vyhodnotit zvlášť a přidělit jim zvlášť i skóre, pak by se pokyny uvedené v této tabulce měly obdobně uplatnit v maximální možné míře.

Tabulka 7. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u úrokového rizika investičního portfolia

Skóre rizika	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory v souvislosti s inherentním rizikem	Posuzované faktory v souvislosti s přiměřeným řízením a kontrolními mechanismy
1	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje nízké riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> • Citlivost ekonomické hodnoty na změny úrokových sazeb je nepodstatná / velmi nízká. • Citlivost výnosů na změny úrokových sazeb je nepodstatná / velmi nízká. • Citlivost ekonomické hodnoty a výnosů na změny výchozích předpokladů (např. u produktů s opčními charakteristikami) je nepodstatná / velmi nízká. 	<ul style="list-style-type: none"> • Zásady a strategie instituce v oblasti úrokového rizika jsou v souladu s její celkovou strategií a rizikovým apetitem. • Organizační rámec pro oblast úrokového rizika je robustní, s jasně vymezenými povinnostmi a jasným oddělením úkolů funkcí odpovědných za podstupování rizik a funkcí řízení a kontroly rizik.
2	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje středně nízké riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> • Citlivost ekonomické hodnoty na změny úrokových sazeb je nízká až střední. • Citlivost výnosů na změny úrokových sazeb je nízká až střední. • Citlivost ekonomické hodnoty a výnosů na změny výchozích předpokladů (např. u produktů s opčními charakteristikami) je nízká až střední. 	<ul style="list-style-type: none"> • Systémy měření, monitorování a vykazování úrokového rizika jsou přiměřené. • Interní limity a kontrolní rámec úrokového rizika jsou spolehlivé a jsou v souladu se strategií

Skóre rizika	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory v souvislosti s inherentním rizikem	Posuzované faktory v souvislosti s přiměřeným řízením a kontrolními mechanismy
			instituce v oblasti rizik a jejím rizikovým apetitem.
3	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje středně vysoké riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> • Citlivost ekonomické hodnoty na změny úrokových sazeb je střední až vysoká. • Citlivost výnosů na změny úrokových sazeb je střední až vysoká. • Citlivost ekonomické hodnoty a výnosů na změny výchozích předpokladů (např. u produktů s opčními charakteristikami) je střední až vysoká. 	<ul style="list-style-type: none"> • Zásady a strategie instituce v oblasti úrokového rizika nejsou v souladu s její celkovou strategií a rizikovým apetitem. • Organizační rámec pro oblast úrokového rizika dostatečně neodděluje odpovědnosti a úkoly funkcí odpovědných za podstupování rizik a funkcí řízení a kontroly rizik.
4	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje vysoké riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> • Citlivost ekonomické hodnoty na změny úrokových sazeb je vysoká. • Citlivost výnosů na změny úrokových sazeb je vysoká. • Citlivost ekonomické hodnoty a výnosů na změny výchozích předpokladů (např. u produktů s opčními charakteristikami) je vysoká. 	<ul style="list-style-type: none"> • Systémy měření, monitorování a vykazování úrokového rizika nejsou prováděny s dostatečnou přesností a četností. • Interní limity a kontrolní rámec úrokového rizika nejsou v souladu se strategií instituce v oblasti rizika ani s jejím rizikovým apetitem.

Hlava 7. Hodnocení kapitálu v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu

7.1 Obecné úvahy

360. Příslušné orgány by měly pomocí hodnocení kapitálu v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování určit, zda kapitál, který má instituce k dispozici, nabízí spolehlivé pokrytí rizik pro kapitál, kterým je nebo může být instituce vystavena, pokud jsou tato rizika pro danou instituci hodnocena jako významná.
361. Příslušné orgány by to měly provést určením a stanovením množství (výše) a kvality (složení) dodatečného kapitálu, který musí instituce držet, aby pokryla rizika specifická pro instituci a prvky rizik, která nejsou kryta nebo nejsou dostatečně pokryta částí třetí, čtvrtou a sedmou nařízení (EU) č. 575/2013 a kapitolou 2 nařízení (EU) 2017/2402 („kapitálové požadavky podle pilíře 1“) a v případě potřeby kapitálovými požadavky k řešení nedostatků v modelech, kontrolních mechanismech, řízení nebo jiných nedostatků, jakož i rizika vyplývající z obchodního modelu instituce („dodatečné kapitálové požadavky“). Dodatečné kapitálové požadavky by instituce měla vždy splňovat.
362. Za účelem vyřešení případné kapitálové nepřiměřenosti, a to i v zátěžových podmínkách, by příslušné orgány měly přijmout odpovídající opatření v oblasti dohledu, a to případně včetně vytvoření a sdělení pokynů v rámci pilíře 2 (P2G), což je množství (výše) a kvalita (složení) kapitálu, který má instituce podle očekávání mít nad rámec celkového kapitálového požadavku nebo celkového požadavku na pákový poměr.
363. Při stanovování dodatečných kapitálových požadavků a případně pokynů by příslušné orgány měly:
- a) vzít v úvahu veškerá opatření v oblasti dohledu, která příslušný orgán uplatnil nebo hodlá uplatňovat vůči instituci v souladu s kapitolou 10 a s ohledem na odstavce 386 až 388;
 - b) jasně odůvodnit všechny prvky dodatečných kapitálových požadavků pro požadavek podle pilíře 2 (dále jen „P2R“) a požadavek podle pilíře 2 pro riziko nadměrného pákového efektu (dále jen „P2R-LR“) a také pro pokyny v rámci pilíře 2 (dále jen „P2G“) a pokyny v rámci pilíře 2 k riziku nadměrného pákového efektu (dále je „P2G-LR“);
 - c) používat P2R a P2R-LR i P2G a P2G-LR konzistentním způsobem, aby byla zajištěna široká konzistentnost obezřetnostních výsledků v rámci institucí.

364. Příslušné orgány by měly jako klíčový faktor životaschopnosti instituce vyhodnotit přiměřenost kapitálu instituce a související vliv ekonomického tlaku, jakož i rizika, která představuje nadměrný pákový efekt. Výsledek by měl být obsažen ve shrnutí a měl by se odrazit ve skóre, které je přiděleno na základě kritérií uvedených na konci této hlavy.

Proces hodnocení kapitálu v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu

365. Po zvážení výsledků hodnocení rizik pro kapitál podle hlavy 6 těchto obecných pokynů by příslušné orgány měly při hodnocení kapitálu v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování učinit toto:

- a. stanovit dodatečné kapitálové požadavky pro rizika jiná než riziko nadměrného pákového efektu;
- b. vyhodnotit riziko nadměrného pákového efektu a stanovit dodatečné kapitálové požadavky k jeho řešení;
- c. sladit P2R, P2R-LR, P2G a P2G-LR s kapitálovými rezervami a případnými makroobezřetnostními požadavky;
- d. stanovit celkový kapitálový požadavek v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování (TSCR) a celkový požadavek na pákový poměr v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování (TSLRR), jakož i celkový kapitálový požadavek (OCR) a celkový požadavek na pákový poměr (OLRR);
- e. vyjádřit a odůvodnit kapitálové požadavky;
- f. vyhodnotit, zda celkový kapitálový požadavek v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování (TSCR) a celkový požadavek na pákový poměr v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování (TSLRR), jakož i celkový kapitálový požadavek (OCR) a celkový požadavek na pákový poměr (OLRR) lze splnit v zátěžových podmínkách;
- g. stanovit P2G a P2G-LR;
- h. stanovit skóre kapitálové přiměřenosti.

7.2 Stanovení dodatečných kapitálových požadavků pro rizika jiná než riziko nadměrného pákového efektu

366. Příslušné orgány by měly stanovit dodatečné kapitálové požadavky pro rizika jiná než riziko nadměrného pákového efektu, pokud u instituce zjistí kteroukoli ze situací uvedených v čl. 104a odst. 1 směrnice 2013/36/EU, zejména těchto:

- a. riziko neočekávaných ztrát a očekávaných ztrát nedostatečně krytých rezervami během dvanáctiměsíčního období (s výjimkou případů, kdy nařízení (EU) č. 575/2013 stanoví kapitálové požadavky na jinak dlouhé období) („neočekávané

ztráty“), kterým jednotlivé instituce čelí v důsledku svých činností, včetně těch, které odrážejí dopad určitého hospodářského a tržního vývoje;

- b. nedostatky modelu podle hodnocení podle článku 101 směrnice 2013/36/EU a
- c. nedostatky ve vnitřním systému správy a řízení, včetně opatření vnitřní kontroly a jiných nedostatků, jakož i riziko vyplývající z obchodního modelu instituce, zjištěné po hodnocení rizik popsaném v hlavách 4 až 6.

7.2.1 Stanovení dodatečného kapitálu k pokrytí neočekávaných ztrát

367. Při stanovování dodatečných kapitálových požadavků pro riziko neočekávaných ztrát podle písm. a) odst. 365 by příslušné orgány měly zvážit každý typ rizika, které může představovat významné riziko pro kapitál instituce. Příslušné orgány by měly určit dodatečný kapitál požadovaný ke krytí rizika neočekávaných ztrát stanovením kapitálu považovaného za přiměřený ke krytí daného typu rizika a odečtením příslušné části kapitálových požadavků stanovených v části třetí a čtvrté nařízení (EU) č. 575/2013 a kapitole 2 nařízení (EU) 2017/2402.

368. Pro účely předchozího odstavce by příslušné orgány měly na základě jednotlivých rizik určit výši kapitálu považované za přiměřenou tím, že identifikují, vyhodnotí a kvantifikují rizika, jimž je instituce vystavena, přičemž by měly vzít v úvahu úplný rizikový profil instituce. Při stanovování výše kapitálu považované za přiměřenou je třeba zohlednit:

- a. rizika specifická pro instituci nebo prvky takových rizik, které jsou výslovně vyloučeny z kapitálových požadavků podle pilíře 1 nebo nejsou výslovně řešeny;
- b. rizika specifická pro instituci nebo prvky takových rizik, které jsou považovány za nedostatečně kryté příslušnými kapitálovými požadavky podle pilíře 1.

369. Příslušné orgány by měly zajistit, aby výše kapitálu, která se považuje za přiměřenou ke krytí jednotlivých rizik identifikovaných v souladu s články 79 až 85 směrnice 2013/36/EU, nebyla nižší než relevantní část příslušného kapitálového požadavku podle pilíře 1 pokrývající toto riziko. Ve výjimečných případech, kdy je nadměrně zatěžující smysluplně rozdělit výši kapitálu, která je považována za přiměřenou, pro dva nebo více druhů rizik kvantifikovaných společně, což se týká zejména malých institucí, by příslušné orgány měly postupovat podle první věty tohoto odstavce a s vynaložením maximálního úsilí a za použití výpočtů podle interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti, svého úsudku a dalších zdrojů informací určit konzervativním způsobem výši dodatečných kapitálových požadavků s ohledem na odstavce 372 až 374.

370. Identifikace, hodnocení a kvantifikace rizik, kterým je instituce vystavena, by měly být založeny na těchto zdrojích informací:

- a. interní postupy pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a výsledky jejich hodnocení příslušným orgánem, včetně výpočtů podle těchto postupů, pokud jsou považovány za spolehlivé nebo částečně spolehlivé v souladu s odstavci 375 až 377;
- b. informace vykazované pro účely dohledu;
- c. výsledek hodnocení a srovnávání v rámci dohledu;
- d. výsledky všech příslušných předchozích činností v rámci dohledu a
- e. další relevantní vstupní údaje, včetně těch, které vycházejí z interakce a dialogu s institucí.

371. Interní postupy pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a výsledky jejich hodnocení by měly být příslušnými orgány zohledněny jako jeden z klíčových podkladů pro identifikaci a hodnocení rizik relevantních pro instituci. Při určování výše kapitálu považované za přiměřenou a dodatečných kapitálových požadavků na základě jednotlivých rizik by se měly zohlednit výpočty podle interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti, pokud jsou považovány za spolehlivé nebo částečně spolehlivé, a také výsledky srovnávání v rámci dohledu a případně další relevantní vstupní údaje, včetně úsudku orgánu dohledu.

372. Příslušné orgány by neměly připustit, aby kapitál držený podle článku 92 nařízení (EU) č. 575/2013 byl souhrnně nebo pro jednotlivá rizika použit ke splnění nebo započtení dodatečných kapitálových požadavků.

373. Pro účely čl. 98 odst. 1 písm. f) směrnice 2013/36/EU a pro účely stanovení dodatečných kapitálových požadavků by příslušné orgány měly vyhodnotit a zohlednit účinky diverzifikace vyplývající ze zeměpisných, sektorových nebo jiných relevantních určujících faktorů v každé významné kategorii rizik (diverzifikace uvnitř rizik). U jednotlivých rizik pro kapitál uvedených v nařízení (EU) č. 575/2013 by tyto účinky diverzifikace neměly snižovat minimální kapitálové požadavky vypočtené podle článku 92 nařízení (EU) č. 575/2013.

374. Diverzifikace mezi riziky v různých kategoriích, včetně těch uvedených v nařízení (EU) č. 575/2013 (diverzifikace mezi riziky), by však neměla být považována za součást stanovování dodatečných kapitálových požadavků.

Výpočty podle interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti

375. Příslušné orgány by měly rovněž vyhodnotit spolehlivost výpočtů podle interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti, přičemž posuzují, zda jsou:

- a. podrobné: výpočty/metodiky by měly umožňovat rozčlenění výpočtů podle druhu rizik a neměly by představovat jediný výpočet (pro ekonomický kapitál) pokrývající všechna rizika. Toto rozčlenění by měla umožňovat sama metodika postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti. Rizika by neměla být z interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti vyloučena, pokud je obtížné je kvantifikovat

nebo nejsou k dispozici relevantní údaje. Odhady mohou být poskytnuty na základě dostupných informací a zahrnovat odborný úsudek. Považuje-li to příslušný orgán za vhodné, měly by být prostřednictvím výpočtu okrajového příspěví předloženy odhady např. u rizik, které nelze měřit samostatně (např. riziko koncentrace úvěrů);

- b. důvěryhodné: používané výpočty/metodiky by měly prokazatelně pokrývat riziko, které mají řešit (např. výpočet rizika koncentrace úvěrů by měl používat odpovídající rozčlenění podle sektorů, které odráží skutečné korelace a složení portfolia) a měly by být dostatečně robustní, stabilní, citlivé na riziko a konzervativní, aby adekvátně kvantifikovaly ztráty spojené s riziky. Tyto výpočty/metodiky by měly být v souladu se strategiemi institucí, včetně jejich rizikového apetitu;
- c. srozumitelné: měly by být jasně popsány základní určující faktory, ze kterých výpočty/metodiky vycházejí. Výpočet, u kterého není znám postup, by měl být nepřijatelný. Příslušné orgány by měly zajistit, aby instituce vysvětlila použité klíčové předpoklady, včetně alespoň časového horizontu, měr spolehlivosti, předpokladů korelace, klíčových parametrů, nejméně spolehlivých oblastí použitých modelů a způsobu, jakým jsou tyto předpoklady zohledněny a korigovány v konečném výpočtu podle interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti;
- d. srovnatelné: výpočty/metodiky by měly jasně uvádět hlavní předpoklady, pokud jde o celkovou úroveň konzervatismu, doby držení / rizikové horizonty a míry spolehlivosti (nebo ekvivalentní měření), aby bylo možné provést úpravu, kterou mohou vyžadovat nebo schválit příslušné orgány s cílem usnadnit srovnatelnost se srovnatelnými subjekty a referenčními údaji v rámci dohledu.

376. Příslušné orgány by měly dále vyhodnotit spolehlivost výpočtů podle interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti na základě srovnání s výsledkem referenčních hodnot dohledu pro stejná rizika a s dalšími relevantními vstupními údaji.

377. Výpočet podle interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti by měl být považován za částečně spolehlivý, pokud sice nesplňuje všechna výše uvedená kritéria, ale výpočet se i tak jeví jako vysoce důvěryhodný. K tomu by však mělo docházet jen výjimečně a měla by být stanovena opatření ke zlepšení nedostatků zjištěných ve výpočtu podle uvedených postupů.

Referenční hodnoty dohledu

378. Příslušné orgány by měly vytvořit a uplatňovat referenční hodnoty dohledu pro jednotlivá rizika, která slouží ke kritickému přezkoumání výpočtů podle interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti u významných rizik nebo jejich prvků, které nejsou uvedeny nebo

nejsou dostatečně uvedeny v nařízení (EU) č. 575/2013, nebo k podpoře stanoveného dodatečného kapitálového požadavku pro jednotlivá rizika, zejména pokud jsou výpočty podle interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti u těchto významných rizik nebo jejich prvků považovány za nespolehlivé nebo nejsou k dispozici.

379. Referenční hodnoty dohledu by měly být vytvořeny tak, aby poskytovaly obezřetné, konzistentní (tj. podle potřeby kalibrované na ekvivalentní doby držení / rizikové horizonty a míry spolehlivosti, jak vyžaduje nařízení (EU) č. 575/2013), transparentní a srovnatelné hodnoty pro výpočet a srovnání mezi institucemi ohledně toho, jaká výše kapitálu je považována za přiměřenou pro daný typ rizika.
380. Vzhledem k různorodosti obchodních modelů používaných institucemi nemusí být výsledek referenčních hodnot dohledu vhodný v každém případě a pro každou instituci. Příslušné orgány by měly tento problém vyřešit tak, že použijí nejvhodnější referenční hodnotu z dostupných možností a na základě vlastního úsudku výsledek referenční hodnoty upraví tak, aby zohledňoval faktory specifické pro konkrétní obchodní model a pro konkrétní instituci.
381. Přihlížejí-li příslušné orgány při stanovování dodatečných kapitálových požadavků k referenčním hodnotám dohledu, pak by v rámci dialogu s institucí měly instituci vysvětlit důvody a obecné základní principy, ze kterých referenční hodnoty vychází.

Další relevantní vstupní údaje

382. Příslušné orgány by při stanovování dodatečných kapitálových požadavků pro jednotlivá rizika měly vycházet také z dalších relevantních vstupních údajů. Dalšími relevantními vstupními údaji mohou být výsledky hodnocení rizik (v souladu s kritérii uvedenými v hlavě 6), srovnání se skupinou srovnatelných subjektů, včetně zpráv(y) vydaných (vydané) orgánem EBA na základě požadavků článku 78 směrnice 2013/36/EU, referenčních hodnot vydaných orgánem EBA podle článku 101 směrnice 2013/36/EU atd.
383. Další relevantní vstupní údaje mohou dát příslušnému orgánu podnět k přehodnocení přiměřenosti/spolehlivosti výpočtu podle interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti nebo referenčních hodnot dohledu pro určité riziko a/nebo k upravení výsledku, pokud existují pochyby o jeho správnosti (např. pokud skóre rizika naznačuje výrazně odlišnou úroveň rizika ve srovnání s výpočtem nebo pokud ze srovnávacího hodnocení vyplývá, že instituce se výrazně liší od srovnatelných subjektů, pokud jde o kapitálové požadavky týkající se pokrytí srovnatelné rizikové expozice).
384. Kvůli zajištění konzistentnosti by příslušné orgány při stanovování dodatečných kapitálových požadavků pro jednotlivá rizika měly používat stejné skupiny srovnatelných subjektů jako pro účely analýzy rizik pro kapitál podle hlavy 6.
385. Přihlížejí-li příslušné orgány při stanovování dodatečných kapitálových požadavků k dalším relevantním vstupním údajům, měly by v rámci dialogu s institucí instituci vysvětlit důvody a obecné základní principy, ze kterých použité vstupní údaje vychází.

7.2.2 Stanovení kapitálu nebo jiných opatření k pokrytí nedostatků modelu

386. Zjistí-li příslušné orgány během průběžného přezkumu interních přístupů podle požadavků článku 101 směrnice 2013/36/EU nebo prostřednictvím analýzy srovnatelných subjektů podle článku 78 směrnice 2013/36/EU nedostatky modelu, které by mohly vést k podcenění minimálních kapitálových požadavků podle nařízení (EU) č. 575/2013, měly by stanovit dodatečné kapitálové požadavky pro nedostatky modelu, které by mohly vést k podcenění rizika, pokud jsou dodatečné kapitálové požadavky považované za vhodnější nástroj než jiná opatření v oblasti dohledu. Příslušné orgány by měly stanovit dodatečné kapitálové požadavky pouze k pokrytí těchto nedostatků, pokud je nelze řešit v rámci kapitálových požadavků podle pilíře 1 prostřednictvím jiných opatření v oblasti dohledu, jako je požadavek, aby instituce upravily své modely nebo uplatňovaly přiměřenou míru konzervatismu ve svých odhadech. Tyto dodatečné kapitálové požadavky by měly být stanoveny pouze jako dočasné opatření do vyřešení zjištěných nedostatků.

7.2.3 Stanovení kapitálu nebo jiných opatření k pokrytí jiných nedostatků

387. Příslušné orgány by měly stanovit dodatečný kapitál k pokrytí nedostatků v systému správy a řízení, kontrolních mechanismech či obchodním modelu nebo jiných nedostatků (zjištěných na základě hodnocení rizik popsaného v hlavách 4 až 6) v případech, kdy jsou jiná opatření v oblasti dohledu považována za nedostatečná nebo nevhodná k zajištění souladu s požadavky. Příslušné orgány by měly takové dodatečné kapitálové požadavky stanovit pouze jako dočasné opatření do vyřešení zjištěných nedostatků.

388. Pokud je to považováno za vhodnější nástroj než jiná opatření v oblasti dohledu uplatňovaná podle hlavy 9, měly by příslušné orgány stanovit pouze dodatečný kapitálový požadavek k pokrytí rizika financování, které bylo identifikováno na základě hodnocení rizik podle hlavy 8.

389. Pokud se instituci opakovaně nedaří vytvořit nebo udržovat přiměřenou výši kapitálu podle pokynů sdělených v souladu s čl. 104b odst. 3 směrnice 2013/36/EU, měly by příslušné orgány stanovit dodatečné kapitálové požadavky k pokrytí tohoto dodatečného rizika dříve než dva roky po porušení pokynů. Příslušné orgány mohou toto rozhodnutí odložit, pokud v souladu s odstavci 584 a 585 institucím povolí provozovat činnost, přestože nesplňují výši stanovenou podle pokynů, a to v důsledku ekonomických nebo tržních podmínek nebo okolností specifických pro instituci.

7.2.4 Stanovení složení dodatečných kapitálových požadavků

390. Příslušné orgány by měly stanovit složení dodatečných kapitálových požadavků na nejméně 56,25 % kmenového kapitálu tier 1 (CET1) a nejméně 75 % tier 1. Příslušné orgány mohou stanovit složení dodatečných kapitálových požadavků pro všechna rizika jiná než riziko nadměrného pákového efektu na agregované úrovni.

391. V případě potřeby a s ohledem na zvláštní okolnosti instituce mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce pokryly dodatečné kapitálové požadavky vyšší kvalitou kapitálu, než je uvedeno v odstavci 390. Jakékoli uložení vyšší kvality kapitálu by mělo být odůvodněné s ohledem na individuální rizikovou situaci instituce a na rizika, která mohou vyžadovat vysokou kvalitu kapitálu k pokrytí případných ztrát.

7.3 Dodatečné kapitálové požadavky pro riziko nadměrného pákového efektu

392. V souladu s čl. 104a odst. 3 a 4 směrnice 2013/36/EU³⁷ by příslušné orgány měly hodnotit riziko nadměrného pákového efektu odděleně od ostatních druhů rizik. Pokud na základě takového hodnocení příslušné orgány stanoví dodatečný kapitálový požadavek k řešení rizika nadměrného pákového efektu, měly by tento požadavek doplnit ke kapitálovému požadavku založenému na pákovém poměru stanovenému v čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013, a nikoli ke kapitálovým požadavkům založeným na celkovém objemu rizikové expozice stanoveným v čl. 92 odst. 1 písm. a) až c) uvedeného nařízení. Příslušné orgány by měly zvážit požadavek na pákový poměr a dodatečný kapitálový požadavek k řešení rizika nadměrného pákového efektu jako oddělený soubor od požadavků založených na celkovém objemu rizikové expozice a dodatečných kapitálových požadavků pro všechny ostatní druhy rizik (tj. dostupný kapitál může být současně používán ke splnění balíčku kapitálových požadavků založených na celkovém objemu rizikové expozice a balíčku kapitálových požadavků založených na pákovém poměru).

7.3.1 Hodnocení rizika nadměrného pákového efektu

393. V souladu s koncepcí pákového poměru (a souvisejících požadavků) zamýšlených jako doplněk ke kapitálovým požadavkům založeným na celkovém objemu rizikové expozice by se příslušné orgány při posuzování rizika nadměrného pákového efektu ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodů 93) a 94) nařízení (EU) č. 575/2013 měly zaměřit na potenciální podstatná slabá místa, která nejsou pokryta nebo dostatečně pokryta kapitálovými požadavky stanovenými v čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013, která si mohou vyžádat nápravná opatření týkajícími se obchodní činnosti instituce, se kterými se nepočítalo v jejím obchodním plánu.

394. Při hodnocení rizika nadměrného pákového efektu by příslušné orgány měly zvážit všechny následující aspekty a měly by upravit hloubku hodnocení každého aspektu v závislosti na jeho relevanci pro danou instituci:

- a. prvky rizika nadměrného pákového efektu, které jsou považovány za nepokryté nebo nedostatečně pokryté kapitálovým požadavkem na pákový poměr stanoveným v čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013, zejména v důsledku:

³⁷ Dále vysvětleno v 15. bodě odůvodnění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/878 ze dne 20. května 2019, kterou se mění směrnice 2013/36/EU, pokud jde o osvobozené subjekty, finanční holdingové společnosti, smíšené finanční holdingové společnosti, odměňování, opatření a pravomoci v oblasti dohledu a opatření na zachování kapitálu, Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 253.

- i. regulační arbitráže / optimalizace pákového poměru výměnou expozičních započítaných do pákového poměru za ekonomicky podobné expozice, které mohou být méně započítány do výpočtu expozice pákového poměru;
 - ii. regulační arbitráže / optimalizace minimalizací expozice pákového poměru ve formě dočasného snížení objemů transakcí na klíčových finančních trzích (zejména na peněžním trhu, určitých činnostech, jako jsou obchody zajišťující financování, ale také na trhu s deriváty) ohledně referenčních dat, což vede k vykazování³⁸ a zveřejňování vysokých pákových poměrů (tzv. windows-dressing); a
 - iii. specifických rysů obchodního modelu, obchodní činnosti nebo jiné specifické prvky činnosti instituce, které buď zvyšují, nebo snižují rozsah, v jakém je instituce vystavena riziku nadměrného pákového efektu (např. podle aspektů uvedených v odstavci 393), ale nejsou pokryty nebo nejsou dostatečně pokryty ve výpočtu pákového poměru. Příslušné orgány by měly případně zvážit vysokou expozici vůči vystaveným opcím na akciové nebo krátké pozice v úvěrových derivátech, které mohou mít zvýšenou expozici vůči maximálním ztrátám, protože tyto pozice nejsou plně zachyceny v expozici pákového poměru (na rozdíl např. od prodaných úvěrových derivátů), a koncentrace v určitých podrozvahových položkách, kde specifické prvky související s obchodními činnostmi instituce mohou vést ke zvýšené volatilitě čerpání;
- b. prvků rizika nadměrného pákového efektu, které jsou z kapitálového požadavku na pákový poměr výslovně vyloučeny nebo v něm nejsou výslovně řešeny, a to i z důvodu výjimek uvedených v článku 429a nařízení (EU) č. 575/2013, zejména pokud existují obavy ohledně posouzení trvalého dodržování podmínek pro tato vyloučení a pokud spoléhání se na jedno konkrétní vyloučení je pro instituci velmi významné a vyloučená částka má nepřiměřenou volatilitu;
 - c. změny pákového poměru instituce a jejích složek, včetně předvídatelného dopadu současných a budoucích očekávaných ztrát na pákový poměr, s přihlédnutím k obchodnímu modelu instituce.

7.3.2 Stanovení dodatečných kapitálových požadavků k řešení rizika nadměrného pákového efektu

395. Na základě hodnocení provedeného podle oddílu 7.3.1 těchto obecných pokynů by příslušné orgány měly určit dodatečné kapitálové požadavky k řešení rizika nadměrného pákového efektu jako rozdíl mezi kapitálem považovaným za dostatečný k pokrytí rizika

³⁸ Pro získání lepší představy zavádí prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/451 ze dne 17. prosince 2020 šablonu C48.00 s denními hodnotami obchodů zajišťujících financování v jednotném rámci pro vykazování vztahující se na velké instituce. Dále je třeba vzít na vědomí, že rozsáhlé denní údaje jsou registrům obchodních údajů oznamovány v souladu s prováděcím nařízením Komise (EU) 2019/363 ze dne 13. prosince 2018 (pokud jde o obchody zajišťující financování) a v souladu s prováděcím nařízením Komise (EU) č. 1247/2012 ze dne 19. prosince 2012 (pokud jde o deriváty).

nadměrného pákového efektu a kapitálovými požadavky na pákový poměr stanovenými v čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013. Výše těchto požadavků nemůže být záporná.

396. Při stanovování dodatečných kapitálových požadavků k řešení rizika nadměrného pákového efektu by příslušné orgány měly zvážit zejména:

- a. prvky rizika nadměrného pákového efektu, které jsou považovány za nepokryté nebo nedostatečně pokryté kapitálovým požadavkem na pákový poměr stanoveným v čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013, zejména tam, kde hodnocení aspektů popsaných v odstavcích 393 nebo 394 ukazuje na vysokou zranitelnost ve srovnání s expozicí vůči pákovému poměru;
- b. prvky rizika nadměrného pákového efektu, které jsou výslovně vyloučeny nebo nejsou výslovně řešeny kapitálovým požadavkem na pákový poměr, a to i z důvodu výjimek uvedených v čl. 429a odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013 hodnocených podle odstavce 394b. Příslušné orgány by měly stanovit dodatečné kapitálové požadavky pouze v těch případech, kdy zvláště rozsáhlé využívání určitého vyloučení vede k úrovni pákového poměru, která náležitě neodráží riziko, kterému je instituce vystavena.

397. Příslušné orgány by měly zajistit, aby kapitál považovaný za dostatečný k pokrytí rizika nadměrného pákového efektu nebyl nižší než kapitálové požadavky na pákový poměr (tj. dodatečné kapitálové požadavky k řešení rizika nadměrného pákového efektu nemohou být záporné).

398. Příslušné orgány by měly identifikovat, vyhodnotit a kvantifikovat riziko nadměrného pákového efektu podle zdrojů informací a metod uvedených v odstavcích 370 a 371 za použití dostupných zdrojů informací v rozsahu, v jakém jsou relevantní pro riziko nadměrného pákového efektu.

7.3.3 Složení dodatečných kapitálových požadavků k řešení rizika nadměrného pákového efektu

399. Příslušné orgány by měly dodatečné kapitálové požadavky k řešení rizika nadměrného pákového efektu přidat k požadavku na minimální pákový poměr tier 1. Aby instituce splnily tento dodatečný požadavek, měly by mít také možnost používat jakýkoli kapitál tier 1.

400. V případě potřeby a s ohledem na zvláštní okolnosti instituce mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce pokryly dodatečné kapitálové požadavky vyšší kvalitou kapitálu, než je uvedeno v odstavci 399. Jakékoli uložení vyšší kvality kapitálu by mělo být odůvodněné s ohledem na individuální rizikovou situaci instituce a se zvážením situací, kdy naplnění rizika nadměrného pákového efektu může vyžadovat vyšší kvalitu kapitálu k pokrytí případných ztrát.

7.4 Sladění s kapitálovými rezervami a případnými makrobezřetnostními požadavky

401. Při stanovování dodatečných kapitálových požadavků (nebo jiných kapitálových opatření) by příslušné orgány měly dodatečné kapitálové požadavky sladit s existujícími požadavky tím, že budou řešit stejná rizika nebo jejich prvky. Příslušné orgány by neměly dodatečné kapitálové požadavky nebo jiná kapitálová opatření (včetně P2G) zavádět, pokud je již riziko pokryto specifickými požadavky na kapitálové rezervy. Jakékoli dodatečné kapitálové požadavky nebo jiná kapitálová opatření by měla být specifická pro instituci a neměla by pokrývat makrobezřetnostní nebo systémová rizika. V souladu s čl. 104a odst. 1 písm. f) směrnice 2013/36/EU však mohou pokrývat rizika odrážející dopad určitých ekonomických podmínek a vývoje trhu na rizikový profil dané instituce.

7.5 Stanovení celkového kapitálového požadavku v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování (TSCR) a celkového požadavku na pákový poměr v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování (TSLRR) i celkového kapitálového požadavku (OCR) a celkového požadavku na pákový poměr (OLRR)

402. Příslušné orgány by měly určit celkový kapitálový požadavek v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování (z hlediska celkového kapitálu) jako součet:

- a. kapitálového požadavku podle čl. 92 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 a
- b. součtu dodatečných kapitálových požadavků (stanovených v souladu s kritérii uvedenými v oddíle 7.2) a dodatečného kapitálu, který je považován za nezbytný k pokrytí podstatných koncentrací mezi riziky.

403. Příslušné orgány by měly určit celkový kapitálový požadavek v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování (z hlediska kapitálu tier 1) jako součet:

- a. kapitálového požadavku podle čl. 92 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013 a
- b. části dodatečných kapitálových požadavků uvedených v odst. 402 písm. b), u nichž příslušný orgán požaduje, aby byly drženy ve formě kapitálu tier 1.

404. Příslušné orgány by měly určit celkový kapitálový požadavek v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování (z hlediska kmenového kapitálu tier 1) jako součet:

- a. kapitálového požadavku podle čl. 92 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013 a
- b. části dodatečných kapitálových požadavků uvedených v odst. 402 písm. b), u nichž příslušný orgán požaduje, aby byly drženy ve formě kmenového kapitálu tier 1 (CET1).

405. Příslušné orgány by měly určit celkový požadavek na pákový poměr v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování (z hlediska kapitálu tier 1) jako součet:
- kapitálového požadavku na pákový poměr podle čl. 92 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 a
 - dodatečného kapitálu potřebného k řešení rizika nadměrného pákového efektu (určeného podle kritérií uvedených v oddíle 7.3).
406. Pokud příslušné orgány vyžadují, aby instituce kryly P2R-LR vyšší kvalitou kapitálu v souladu s odstavcem 400, měly by určit celkový požadavek na pákový poměr v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování (z hlediska kmenového kapitálu tier 1) jako součást dodatečného kapitálu uvedeného v odst. 405 písm. b), u něž příslušný orgán vyžaduje, aby byl držen ve formě kmenového kapitálu tier 1 (CET1).
407. Příslušné orgány by měly určit celkový kapitálový požadavek jako součet:
- celkového kapitálového požadavku v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování a
 - požadavků kombinovaných kapitálových rezerv.
408. Příslušné orgány by měly určit celkový požadavek na pákový poměr jako součet:
- celkového požadavku na pákový poměr v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování a
 - požadavku na rezervu pákového poměru globální systémově významné instituce (G-SVI) v souladu s čl. 92 odst. 1a nařízení (EU) č. 575/2013.
409. Při hodnocení/výpočtu celkového kapitálového požadavku v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování, celkového požadavku na pákový poměr v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování, celkového kapitálového požadavku nebo celkového požadavku na pákový poměr by příslušné orgány měly zvažovat pouze položky a nástroje, které lze použít ke stanovení kapitálu (podle druhé části nařízení (EU) č. 575/2013).

7.6 Vyjádření a odůvodnění kapitálových požadavků

410. Příslušné orgány by měly zajistit, aby dodatečné kapitálové požadavky byly nastaveny konzistentně a aby o nich byla informována instituce a/nebo případné další příslušné orgány. To by mělo zahrnovat přinejmenším informování:
- o celkovém kapitálovém požadavku v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování (dále jen „TSCR“) vyjádřeném podílem (poměrem) celkového objemu rizikové expozice v členění odpovídajícím složení kapitálového požadavku a

- b. o celkovém požadavku na pákový poměr v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování vztahujícím se na instituci jako podíl (poměr) expozice pákového poměru (dále je „LRE“), v členění odpovídajícím složení požadavku.

411. Aby příslušné orgány informovaly o TSCR jako o poměru, měly by jej vyjádřit pomocí tohoto vzorce:

$$\text{Poměr TSCR} = \frac{TSCR}{TREA}$$

412. Aby příslušné orgány informovaly o TSLRR jako o poměru, měly by jej vyjádřit pomocí tohoto vzorce:

$$\text{Poměr TSLRR} = \frac{TSLRR}{LRE}$$

413. Aby bylo dosaženo větší konzistentnosti, měly by příslušné orgány navíc informovat instituce a/nebo případně další příslušné orgány:

- a. o celkovém kapitálovém požadavku a jeho součástech – tj. kapitálové požadavky podle pilíře 1, dodatečné kapitálové požadavky k řešení jiných rizik, než je riziko nadměrného pákového efektu a požadavky na kapitálové rezervy – jako podílu (poměru) celkového objemu rizikové expozice, v členění odpovídajícím složení požadavku;
- b. o celkovém požadavku na pákový poměr a jeho součástech – tj. o kapitálovém požadavku na pákový poměr, dodatečných kapitálových požadavcích k řešení rizika nadměrného pákového efektu a požadavek na kapitálovou rezervu k pákovému poměru u globální systémově významné instituce (G-SVI) – jako podílu (poměru) LRE, v členění odpovídajícím složení požadavku.

414. Při informování institucí o obezřetnostních požadavcích by příslušné orgány měly odůvodnit svá rozhodnutí uložit dodatečné kapitálové požadavky v souladu s čl. 104a odst. 5 směrnice 2013/36/EU samostatně pro riziko nadměrného pákového efektu a pro jiné druhy rizik. Odůvodnění by mělo být specifické pro instituci a mělo by jasně uvádět hlavní určující faktory, na nichž je požadavek na dodatečný kapitál založen, včetně rizik a prvků rizik přispívajících k dodatečným kapitálovým požadavkům.

415. Při zdůvodňování dodatečných kapitálových požadavků by se příslušné orgány měly v co největší míře odvolávat na kategorie a dílčí kategorie či prvky rizika, jak je popsáno v hlavě 6 a oddílech 7.2 a 7.3, s přihlédnutím ke stávajícím definicím konkrétních druhů rizik v platných právních předpisech, a měly by se zaměřit na celkovou srovnatelnost mezi institucemi.

416. V odůvodnění dodatečných kapitálových požadavků by příslušné orgány měly rovněž určit hlavní nedostatky, které mají být pokryty těmito požadavky, dokud nebudou vyřešeny, v souladu s odstavci 386 a 387. S ohledem na vhodná opatření v oblasti dohledu v souladu

s hlavou 10 by příslušné orgány měly požádat instituce, aby určily vhodná opatření k nápravě těchto nedostatků a sdělily očekávané lhůty pro jejich nápravu.

417. Příslušné orgány by měly institucím sdělit vhodné minimální složení dodatečných kapitálových požadavků samostatně pro riziko nadměrného pákového efektu a pro jiné druhy rizik. Pokud příslušné orgány využijí výjimku z čl. 104a odst. 4 třetího pododstavce směrnice 2013/36/EU tím, že požadují vyšší kvalitu kapitálu, než je stanoveno v prvním a druhém pododstavci uvedeného článku, přičemž by měly poskytnout jasné odůvodnění pro své rozhodnutí poukazující na konkrétní okolnosti instituce, které vedou k potřebě vyšší kvality kapitálu. Ve svých odůvodněních by příslušné orgány měly odkazovat na prvky, jako jsou:

- a. specifická povaha instituce, jejích akcionářů a případně struktury skupiny, která může mít vliv na možnost zvýšit kapitál v závislosti na vlastnostech určitých kapitálových nástrojů;
- b. specifická povaha rizika, kterému je jednotlivá instituce vystavena, což může vést k obzvláště rychlému vyčerpání kmenového kapitálu tier 1 (CET1).

418. Příslušné orgány by měly sdělit konečné výsledky hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocování orgánům příslušným k řešení krize. Příslušné orgány by měly poskytnout informace o dodatečných kapitálových požadavcích, které orgány příslušné k řešení požadují pro účely odhadu uvedeného v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/1118³⁹.

419. Při zvažování možnosti vyžadovat vyšší kvalitu kapitálu by se příslušné orgány měly zaměřit na to, aby se zabránilo překrývání s jinými stávajícími požadavky založenými na celkovém objemu rizikové expozice nebo na pákovém poměru a s minimálním požadavkem na kapitál a způsobilé závazky.

7.7 Plnění požadavků v zátěžových podmínkách

420. Příslušné orgány by prostřednictvím zátěžového testování měly posoudit přiměřenost kapitálu instituce (z hlediska množství i složení) v zátěžových podmínkách a to, zda je k vyřešení případných nedostatků nutné přijmout opatření v oblasti dohledu, včetně P2G, P2G-LR, revidovaného plánování kapitálu a dalších opatření stanovených v hlavě 10.

421. Při hodnocení kapitálové přiměřenosti v zátěžových podmínkách by příslušné organizace měly zvážit:

- a. použití kvalitativních výsledků zátěžových testů institucí a zátěžového testování v rámci dohledu (např. nedostatky zjištěné v řízení a kontrole rizik) a

³⁹ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/1118 ze dne 26. března 2021, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o regulační technické normy upřesňující metodiku, již mají používat orgány příslušné k řešení krize k odhadu požadavku uvedeného v článku 104a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU a požadavku kombinovaných kapitálových rezerv pro subjekty řešící krizi na konsolidované úrovni skupiny řešící krizi v případech, kdy se na skupinu řešící krizi tyto požadavky podle uvedené směrnice nevztahují.

- b. použití kvantitativních výsledků zátěžových testů institucí, pokud jsou interní postupy pro hodnocení kapitálové přiměřenosti podle odstavce 375 považovány za spolehlivé, a dohledových zátěžových testů (tj. výsledků, pokud jde o změny poměrů týkajících se kapitálu) podle článku 100 směrnice 2013/36/EU a jak se uvádí v hlavě 12 těchto obecných pokynů, a to například včetně:
 - i. stanovení specifických výchozích scénářů/předpokladů, které má instituce realizovat; a
 - ii. provedení zátěžových testů v celém systému za použití konzistentní metodiky a scénářů, přičemž tyto testy provádějí buď instituce, nebo orgány dohledu.

422. Příslušné orgány by měly podle potřeby vyhodnotit kvantitativní výsledky zátěžových testů týkajících se přiměřenosti a kvality kapitálu instituce a určit, zda množství a kvalita kapitálu postačují k pokrytí příslušných kapitálových požadavků, a to zejména:

- a. celkový kapitálový požadavek (OCR), včetně požadavků kombinovaných kapitálových rezerv na základě základního scénáře během výhledového časového horizontu v délce nejméně dvou let a
- b. celkový kapitálový požadavek v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování (TSCR) v nepříznivých scénářích během výhledového časového horizontu v délce nejméně dvou let.

7.7.1 Použití P2G v reakci na kvantitativní výsledky zátěžového testování

Stanovení a určení P2G a P2G-LR

423. Příslušné orgány by měly určit P2G a P2G-LR tak, jak se uvádí v tomto oddíle, a v případě, že je výsledkem kladná hodnota, měly by stanovit P2G nebo P2G-LR tak, aby pokyny v rámci pilíře 2 řešily obavy v oblasti dohledu, pokud jde o citlivost instituce na nepříznivé scénáře použité v dohledových zátěžových testech.

424. P2G je výše kapitálu, která by měla být nastavena tak, aby dosáhla celkové úrovně kapitálu považované za vhodnou podle procesu přezkumu a vyhodnocování a výsledků dohledových zátěžových testů. Úroveň stanovená v P2G by měla chránit před potenciálním porušením celkového kapitálového požadavku v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování (TSCR) v nepříznivém scénáři. Úroveň stanovená v P2G-LR by měla chránit před porušením celkového požadavku na pákový poměr v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování (TSLRR) v nepříznivém scénáři. Pokud kvantitativní výsledky dohledových zátěžových testů naznačují, že se neočekává, že by instituce v rámci nepříznivého scénáře zátěžového testu porušila celkový kapitálový požadavek v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování, mohou se příslušné orgány rozhodnout, že P2G stanoven nebude. Podobně se příslušné orgány mohou rozhodnout, že nestanoví P2G-LR v případě, kdy se v rámci nepříznivého scénáře zátěžového testu neočekává

porušení celkového požadavku na pákový poměr v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování (TSLRR).

425. Příslušné orgány by měly určit a stanovit P2G a P2G-LR na základě výsledků nepříznivého scénáře relevantních dohledových zátěžových testů, včetně zátěžových testů v rámci celé EU prováděných orgánem EBA nebo jiných relevantních dohledových zátěžových testů pro celý systém s použitím vícefaktorové analýzy scénářů během výhledového časového horizontu v délce nejméně dvou let (buď shora dolů, nebo zdola nahoru).
426. Na základě stanovení přiměřeného přístupu pro instituce, které nespádají do kategorie 1, a dceřiné společnosti přeshraničních skupin, mohou příslušné orgány při stanovení a aktualizaci P2G a P2G-LR zohlednit výsledky zjednodušených forem dohledových zátěžových testů (např. s použitím výchozích scénářů stanovených orgánem dohledu, analýzy citlivosti, zátěžových testů shora dolů prováděných pověřenými orgány, dopadů na úrovni portfolia vyplývajících ze zátěžových testů na konsolidované úrovni) minulých dohledových zátěžových testů nebo zátěžových testů institucí v souladu s odstavcem 421. Zjednodušené formy dohledových zátěžových testů mohou být prováděny na individuálním základě spíše než jako součást testu celého systému.
427. Příslušné orgány by měly určit a stanovit P2G a P2G-LR v souladu s modelem minimálního zapojení uvedeným v oddíle 2.2.4. P2G a P2G-LR by zejména měly být určovány a stanovovány minimálně tak často, jako je prováděno hodnocení kapitálové přiměřenosti na základě modelu minimálního zapojení v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování. Zejména se neočekává, že zjednodušené formy dohledových zátěžových testů uvedené v odstavci 426 budou mít vyšší frekvenci než proces přezkumu a vyhodnocování, pokud to příslušný orgán nepovažuje za nutné.
428. Bez ohledu na předchozí odstavec (by) příslušné orgány:
- a. měly posoudit, zda je stávající úroveň stanovená v P2G a P2G-LR stále vhodná, kdykoli budou k dispozici výsledky nových dohledových zátěžových testů, a v případě potřeby úroveň stanovenou v P2G a P2G-LR revidovat;
 - b. mohou určovat P2G a P2G-LR pouze každý druhý rok namísto ročně, a to i pro instituce, u kterých by se kapitálová přiměřenost podle modelu minimálního zapojení měla hodnotit každoročně (např. instituce kategorie 1). V roce, který následuje po roce stanovení P2G, by však příslušné orgány měly na základě všech relevantních informací, včetně výsledků minulých dohledových zátěžových testů, spolu s další analýzou citlivosti (tj. zjednodušené formy zátěžového testování v rámci dohledu), posoudit, zda jsou P2G a P2G-LR stále relevantní nebo je třeba je aktualizovat.
429. Příslušné orgány by obecně neměly P2G používat k podchycení aspektů rizik, které by měly být pokryty dodatečnými kapitálovými požadavky podle oddílu 7.2 těchto obecných pokynů.

Podobně by P2G-LR nemělo pokrývat aspekty rizika nadměrného pákového efektu, na které se vztahují dodatečné kapitálové požadavky v souladu s oddílem 7.3 těchto obecných pokynů.

430. Při určování výše P2G by příslušné orgány měly zajistit, aby byla stanovena na úrovni vhodné k pokrytí alespoň očekávaného maximálního dopadu v zátěžových podmínkách, který se vypočítá na základě změn poměru kmenového kapitálu tier 1 (CET1), tj. s přihlédnutím ke změnám kmenového kapitálu tier 1 i celkového objemu rizikové expozice v nejhorsím roce zátěžových podmínek a s ohledem na úroveň příslušných kapitálových požadavků a faktorů uvedených v odstavcích 422 a 432 až 436. Maximálním dopadem zátěže pro účely nastavení P2G je třeba rozumět rozdíl mezi nejnižším poměrem kmenového kapitálu tier 1 v nepříznivém scénáři v horizontu zátěžového testu a skutečným výchozím poměrem kmenového kapitálu tier 1. Pokud jde o určení velikosti P2G-LR, maximální dopad zátěže by měl být vypočítán na základě změn kapitálu tier 1 v nejhorsím zátěžovém roce a s přihlédnutím k příslušným kapitálovým požadavkům na pákový poměr. Maximálním dopadem zátěže pro účely nastavení P2G-LR je třeba rozumět rozdíl mezi nejnižším pákovým poměrem v nepříznivém scénáři v horizontu zátěžového testu a skutečným výchozím pákovým poměrem.
431. Příslušné orgány by měly dojít k výchozímu P2G specifickému pro každou instituci započtením prvků, které již pokrývají rizika odrážející se v maximálním dopadu zátěže. Příslušné orgány by měly zejména započíst příslušná opatření, zejména bezpečnostní kapitálovou rezervu, jak je uvedeno v odstavci 435. Kromě toho mohou příslušné orgány při stanovování výchozích P2G a P2G-LR v případě potřeby zvážit další úpravy maximálního dopadu zátěže související s předpokladem statické rozvahy nebo odlišným časovým horizontem mezi provedením zátěžového testu a dobou stanovení výchozích úrovní.
432. Při určování P2G a P2G-LR by příslušné orgány měly zajistit přiměřené propojení mezi výchozími P2G a P2G-LR a konečnými P2G a P2G-LR. Za tímto účelem se mohou rozhodnout použít přístup rozdělení do pásem ke klasifikaci institucí podle výchozích P2G a P2G-LR na základě příslušných dohledových zátěžových testů uvedených v odstavci 425 nebo na základě jiných přístupů uvedených v odstavci 426. V důsledku toho mohou příslušné orgány přiřadit pevný rozsah úrovní podle P2G nebo P2G-LR každému pásmu a nastavit konečné úrovně podle P2G a P2G-LR v rozsahu přiděleného pásma nebo výjimečně mimo rozsah příslušného pásma na základě faktorů týkajících se dané instituce. Příslušné orgány by měly usilovat o to, aby nedocházelo k lavinovým efektům mezi pásmy, například umožněním částečného překrývání mezi úrovněmi stanovenými v P2G nebo P2G-LR pro sousední pásmo, a měly by zajistit, aby se výsledné konečné úrovně podle P2G a P2G-LR vztahovaly na danou instituci.
433. Při určování konečného P2G a P2G-LR by příslušné orgány měly případně zvážit tyto faktory:
- a. rok, kdy dojde k maximálnímu dopadu v případě zátěžových podmínek v souvislosti s výchozími hodnotami a časovým horizontem scénářů použitých v zátěžových testech;

- b. výsledek spolehlivého zátěžového testu instituce, s přihlédnutím ke specifickým definicím scénářů a předpokladům, zejména pokud jsou považovány za relevantnější, pokud jde o obchodní model a rizikový profil instituce, nebo pokud jsou interní scénáře náročnější než scénáře orgánů dohledu;
- c. změny, k nimž dojde po datu uzávěrky zátěžového testu a které mají významný dopad na rizikový profil instituce nebo kapitálovou pozici (např. prodej nevykonných úvěrů). Tyto změny mohou zahrnovat dočasné změny rizikového profilu, včetně strukturálních změn v činnosti nebo rozvaze institucí;
- d. relevantní zmírňující opatření vedení instituce, která jsou po vyhodnocení orgány dohledu považována za spolehlivá a jistá;
- e. výsledek dohledových zátěžových testů a názory orgánů dohledu na relevantnost výsledků dohledových zátěžových testů pro strategii instituce, její finanční plány a obchodní model;
- f. snížená jistota ohledně skutečné citlivosti instituce vůči nepříznivým scénářům;
- g. jakékoli potenciální překrývání s P2R nebo P2R-LR;
- h. celková kapacita instituce na vymáhání pohledávek podle čl. 12 odst. 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1075⁴⁰, kdy je výpočet instituce považován za dostatečně spolehlivý a realistický;
- i. kvalita (složení) dostupného kapitálu instituce, včetně stavu v nejhorším roce se zátěžovými podmínkami; a
- j. zda instituce prochází či neprochází restrukturalizací nebo řešením krize.

434. Pro účely určení P2G podle odstavce 433.b by příslušné orgány měly rovněž zohlednit, do jaké míry zátěžové scénáře pokrývají všechna významná rizika přispívající k dodatečným kapitálovým požadavkům v celkovém kapitálovém požadavku v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování. Příslušné orgány by měly zejména přihlédnout k tomu, že scénáře makroekonomického útlumu nemusí v celém rozsahu některá rizika zachytit, například riziko chování, penzijní riziko nebo některé prvky rizika koncentrace úvěrů (např. koncentrace vůči jediné protistraně), což může zvýšit potenciální ztráty v rámci testovaných nepříznivých scénářů.

435. Kromě toho by příslušné orgány měly zvážit, do jaké míry již existující požadavky kombinovaných kapitálových rezerv a další příslušná opatření podchycují rizika odhalená při zátěžovém testování. Příslušné orgány by měly P2G započíst proti bezpečnostní kapitálové rezervě, neboť se P2G a bezpečnostní kapitálová rezerva vzhledem ke své povaze překrývají.

⁴⁰ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2016/1075 ze dne 23. března 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o regulační technické normy upřesňující obsah ozdravných plánů.

Přestože se v zásadě neočekává žádné překrývání mezi P2G a proticyklickou kapitálovou rezervou, příslušné orgány by po konzultaci s makroobezřetnostním orgánem kromě toho ve výjimečných případech měly v jednotlivých případech započíst P2G proti proticyklické kapitálové rezervě, a to s přihlédnutím k souvisejícím rizikům, která rezerva pokrývá a která jsou zohledněna v návrhu scénářů používaných pro zátěžové testy. Příslušné orgány by neměly započítávat P2G proti kapitálovým rezervám pro krytí systémového rizika (kapitálové rezervy G-SVI/J-SVI a kapitálová rezerva pro krytí systémového rizika), neboť tyto rezervy jsou určeny k pokrytí rizik, které instituce představuje pro finanční systém. Podobně by příslušné orgány neměly kompenzovat P2G-LR požadavkem na rezervu pákového poměru globální systémové významné instituce (G-SVI) uvedeným v čl. 92 odst. 1a nařízení (EU) č. 575/2013.

436. Pokud příslušné orgány určí P2G, měly by P2G přidat navíc k celkovému kapitálovému požadavku. Pokud příslušné orgány určí P2G-LR, měly by P2G-LR přidat navíc k celkovému požadavku na pákový poměr. Příslušné orgány by měly považovat celkový kapitálový požadavek a celkový požadavek na pákový poměr za dvě samostatné sady požadavků. V důsledku toho může být dostupný kapitál současně použit k plnění P2G i P2G-LR.

Složení P2G a P2G-LR a informování o nich

437. Při informování institucí o P2G nebo P2G-LR by příslušné orgány měly svá rozhodnutí odůvodnit. Odůvodnění by mělo být specifické pro instituci a mělo by zdůrazňovat hlavní prvky metodiky používané k určení P2G nebo P2G-LR.
438. Při stanovení nebo aktualizaci P2G nebo P2G-LR by příslušné orgány měly instituci sdělit jejich úroveň a relevantní časové lhůty pro jejich vytvoření v souladu s odstavcem 442. Příslušné orgány by měly rovněž vysvětlit případnou reakci orgánů dohledu na situace, kdy P2G a P2G-LR nejsou splněny.
439. Příslušné orgány by měly institucím sdělit, že P2G by mělo být splněno pomocí použitelného kmenového kapitálu tier 1 (CET1), zatímco P2G-LR by mělo být splněno pomocí použitelného kapitálu tier 1. Jak P2G, tak P2G-LR by měly být začleněny do rámců plánování kapitálu a řízení rizik instituce, včetně rámce rizikového apetitu a vypracovávání ozdravných plánů.
440. Příslušné orgány by také měly institucím sdělit, že vlastní prostředky držené pro účely P2G nelze použít ke splnění žádného z prvků celkového kapitálového požadavku a že prostředky pro P2G-LR nelze použít ke splnění žádného z prvků celkového požadavku na pákový poměr.
441. Příslušné orgány by měly institucím a případným dalším příslušným orgánům dále sdělit veškeré příslušné poměry týkající se kapitálu, na které se vztahují kapitálové pokyny P2G (CET1, T1 a celkový kapitál), a požadavky na pákový poměr, na které se vztahují pokyny P2G-LR.
442. Při stanovování a sdělování lhůt pro vytvoření P2G nebo P2G-LR institucím by příslušné orgány měly zvážit přinejmenším toto:

- a. to, zda instituce prochází či neprochází restrukturalizací nebo řešením krize; a

- b. potenciální dopady, které P2G nebo P2G-LR vyjádřené s použitím CET1 mohou mít pro další části kapitálových požadavků a schopnost institucí vydávat nástroje vedlejšího kapitálu tier 1 (AT1) nebo tier 2 (T2).

7.7.2 Plánování kapitálu a další opatření v oblasti dohledu za účelem řešení kapitálové přiměřenosti v zátěžových podmínkách

Plánování kapitálu

443. Pokud kvantitativní výsledky zátěžových testů uvedených v oddíle 7.7.1 ukazují, že v daných zátěžových scénářích instituce nebude schopna splnit příslušné kapitálové požadavky, příslušné orgány by měly požadovat, aby instituce předložila důvěryhodný kapitálový plán, který řeší riziko nesplnění příslušných kapitálových požadavků.
444. Při určování důvěryhodnosti kapitálového plánu by příslušný orgán měl podle potřeby zvážit:
- a. zda kapitálový plán pokrývá celý předpokládaný časový horizont testování;
 - b. zda kapitálový plán stanovuje soubor věrohodných zmírňujících opatření a opatření vedení, omezuje výplaty dividend atd.;
 - c. zda je instituce ochotná a schopná taková opatření učinit za účelem řešení porušení příslušných kapitálových požadavků v zátěžových testech celého systému;
 - d. zda se na tato zmírňující opatření a opatření vedení vztahují právní omezení nebo omezení vyplývající ze snahy ochránit dobrou pověst, například v důsledku opačných nebo protichůdných dřívějších veřejných oznámení (např. ohledně dividendové politiky, obchodních plánů a rizikového apetitu);
 - e. pravděpodobnost, že zmírňující opatření a opatření vedení umožní instituci v plném rozsahu splnit její příslušné kapitálové požadavky v odpovídajícím časovém rámci; a
 - f. zda jsou navrhovaná opatření víceméně v souladu s makroekonomickými faktory a známými budoucími regulačními změnami ovlivňujícími instituci v rámci oblasti působnosti a časového plánu předpokládaných nepříznivých scénářů;
 - g. rozsah možných ozdravných postupů a jejich analýza tak, jak je stanoveno v ozdravném plánu instituce.
445. Při hodnocení kapitálových plánů by příslušný orgán případně měl po účinném dialogu s institucí požadovat, aby instituce tyto plány popřípadě změnila, včetně navržených opatření vedení, nebo požadovat, aby instituce učinily další zmírňující opatření, která budou vzhledem k scénářům a aktuálním makroekonomickým podmínkám relevantní.

446. Příslušné orgány by měly očekávat, že instituce provedou revidovaný kapitálový plán, včetně dalších změn provedených na základě výsledků hodnocení instituce orgánem dohledu a dialogu s institucí.

Další opatření v oblasti dohledu

447. Příslušné orgány by podle potřeby měly zvážit uplatnění dalších opatření v oblasti dohledu uvedených v hlavě 10 s cílem zajistit, aby instituce měla v zátěžových podmínkách přiměřený kapitál.

448. Zejména v případě, že kvantitativní výsledky zátěžových testů ukazují, že při nepříznivém scénáři instituce během následujících 12 měsíců pravděpodobně poruší svoje příslušné kapitálové požadavky, by příslušné orgány měly podle potřeby takové informace považovat za jednu z možných okolností ve smyslu čl. 102 odst. 1 písm. b) směrnice 2013/36/EU. V takových případech by příslušné orgány měly použít odpovídající opatření podle čl. 104 odst. 1 směrnice 2013/36/EU s cílem zajistit dostatečné úroveň kapitálu. Zejména v případě, že se taková opatření týkají kapitálu, by příslušné orgány měly zvážit jednu nebo obě z těchto možností tak, jak je stanoveno v čl. 104 odst. 1 písm. a) a f):

- a. požadovat, aby instituce držely odpovídající výši dodatečného kapitálu ve formě jmenovité hodnoty s přihlédnutím k výsledku hodnocení v procesu přezkumu a vyhodnocování;
- b. požadovat snížení inherentního rizika obsaženého v činnostech, produktech a systémech instituce.

7.8 Souhrn zjištění a stanovení skóre

449. Po provedení výše uvedeného hodnocení by příslušné orgány měly získat představu o tom, zda stávající kapitálové zdroje poskytují spolehlivé pokrytí rizik, kterým je nebo může být instituce vystavena. Tato představa by se měla odrazit v souhrnu zjištění doplněném o skóre životaschopnosti, které vychází z posouzení faktorů uvedených v tabulce 8.

Tabulka 8 – Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u kapitálové přiměřenosti

Skóre	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory
1	Objem a složení drženého kapitálu představují nízké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituce je schopna bez problémů splnit P2G i P2G-LR. • Instituce udržuje úroveň kapitálu dostatečně nad úrovní celkového kapitálového požadavku a celkového požadavku na pákový poměr a předpokládá se, že tomu tak bude i v budoucnu.

Skóre	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory
		<ul style="list-style-type: none"> • Zátěžové testování neodhalilo žádné zjistitelné riziko související s dopadem závažného, avšak věrohodného hospodářského útlumu na kapitál nebo na pákový efekt. • Nic nebrání případnému volnému toku kapitálu mezi subjekty ve skupině, popřípadě všechny subjekty mají dostatek kapitálu převyšující požadavky orgánů dohledu. • Instituce má věrohodný a důvěryhodný kapitálový plán, který může být v případě potřeby účinný. • Neexistuje žádné významné riziko, nebo existuje velmi nízké riziko nadměrného pákového efektu.
2	Objem a složení drženého kapitálu představují středně nízké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituce má problémy s plněním svých pokynů P2G nebo P2G-LR. Zmírňující opatření vedení k řešení této situace jsou věrohodná. • Hrozí, že instituce nedodrží úroveň kapitálových rezerv, ale stále výrazně převyšuje úroveň celkového kapitálového požadavku a celkového požadavku na pákový poměr v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování. • Zátěžové testování odhalilo nízké riziko související s dopadem závažného, avšak věrohodného hospodářského útlumu na kapitál nebo na pákový efekt, ale opatření vedení, která mají tento problém vyřešit, se zdají být věrohodná. • Případný volný tok kapitálu mezi subjekty ve skupině je nebo může být nepatrně omezen. • Instituce má věrohodný a důvěryhodný kapitálový plán, který sice není bez rizika, ale v případě potřeby může být účinný. • Existuje nízké riziko nadměrného pákového efektu.
3	Objem a složení drženého kapitálu představují středně vysoké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituce nesplňuje své P2G nebo P2G-LR. Existují obavy ohledně věrohodnosti zmírňujících opatření vedení, která tuto situaci mají řešit. • Instituce používá část svých kapitálových rezerv. Pokud se situace zhorší, je možné, že instituce poruší celkový

Skóre	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory
		<p>kapitálový požadavek nebo celkový požadavek na pákový poměr v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zátěžové testování odhalilo střední riziko související s dopadem závažného, avšak věrohodného hospodářského útlumu na kapitál nebo na pákový efekt. Opatření vedení nemusí tento problém spolehlivě řešit. • Případný volný tok kapitálu mezi subjekty ve skupině je omezen. • Instituce má kapitálový plán, který pravděpodobně nebude účinný. • Existuje střední riziko nadměrného pákového efektu.
4	Objem a složení drženého kapitálu představují vysoké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituce nesplňuje P2G nebo P2G-LR (nebo úmyslně nenastavila P2G) a nebude toho v dohledné budoucnosti schopna. Zmírňující opatření vedení k řešení této situace nejsou věrohodná. • Hrozí, že instituce nedodrží celkový kapitálový požadavek nebo celkový požadavek na pákový poměr v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování. • Zátěžové testování odhalilo, že by byl celkový kapitálový požadavek nebo celkový požadavek na pákový poměr v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování porušen již krátce po začátku závažného, avšak možného ekonomického útlumu. Opatření vedení tento problém spolehlivě neřeší. • Případný volný tok kapitálu mezi subjekty ve skupině je omezen. • Instituce nemá kapitálový plán nebo má kapitálový plán, který je zjevně nedostatečný. • Existuje vysoké riziko nadměrného pákového efektu.

Hlava 8. Hodnocení rizik pro likviditu a financování

8.1 Obecné úvahy

450. Příslušné orgány by měly vyhodnotit rizika pro likviditu a financování, která byla identifikovaná jako významná pro danou instituci. Účelem této hlavy je poskytnout společné metodiky určené k hodnocení jednotlivých rizik a řízení a kontrol rizik. Nemá se jednat o vyčerpávající přehled a tyto obecné pokyny ponechávají prostor příslušným orgánům přihlídnout k dalším doplňujícím kritériím, která lze na základě zkušenosti a s ohledem ke zvláštním charakteristikám instituce považovat za relevantní.

451. Tato hlava nabízí příslušným orgánům soubor společných prvků pro hodnocení rizik pro likviditu a financování.

452. Metodika má tři hlavní části:

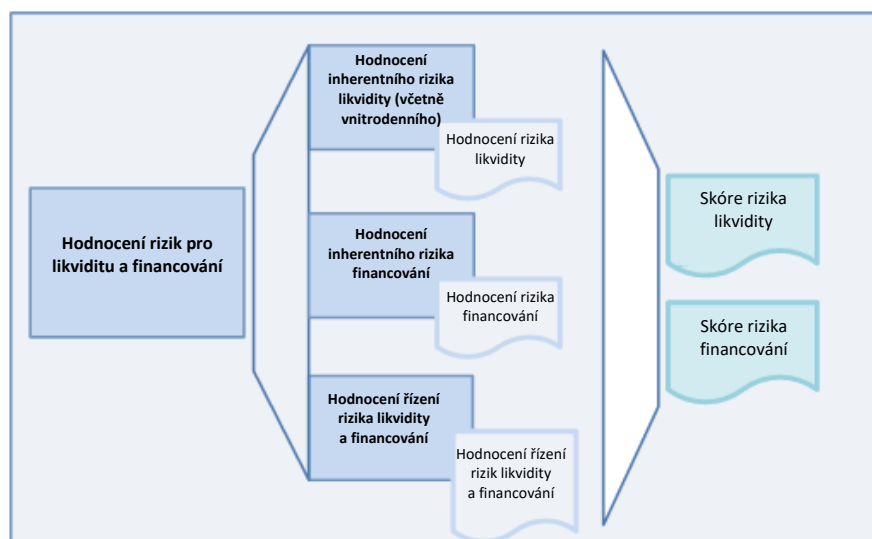
- a. hodnocení inherentního rizika likvidity;
- b. hodnocení inherentního rizika financování a
- c. hodnocení řízení rizika likvidity a financování.

453. Při hodnocení rizik pro likviditu a financování by příslušné orgány měly ověřit, zda instituce dodržuje minimální regulační požadavky EU, ukazatel krytí likvidity (LCR), jak je uvedeno v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61⁴¹, a ukazatel čistého stabilního financování (NSFR), jak je stanoveno v hlavě IV části šesté nařízení (EU) č. 575/2013. Tyto obecné pokyny však rozšiřují rozsah hodnocení nad rámec zmíněných minimálních požadavků tak, aby si příslušné orgány mohly udělat komplexní představu o uvedených rizicích.

454. Tento postup hodnocení je znázorněn graficky na obrázku 5.

⁴¹ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 ze dne 10. října 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o požadavek na úvěrové instituce týkající se krytí likvidity.

Obrázek 2. Prvky hodnocení rizik pro likviditu a financování

455. V souladu s kritérii uvedenými v této hlavě by příslušné orgány měly vyhodnotit všechny tři části a získat tak představu o úrovni inherentního rizika likvidity a financování, kterému je instituce vystavena, a o kvalitě řízení a kontrol rizika likvidity a financování instituce. Vzhledem k tomu, že riziko likvidity a riziko financování a jejich řízení jsou vzájemně propojené a vzájemně závislé, oddíl věnovaný hodnocení řízení a kontrol rizika likvidity a financování je stejný pro obě rizika.

456. Při provádění hodnocení rizik pro likviditu a financování v procesu přezkumu a vyhodnocování mohou příslušné orgány kombinovat různé zdroje informací, a to včetně:

- a. výsledků analýzy obchodního modelu instituce, zejména informací, které mohou přispět k pochopení hlavních zdrojů rizik pro likviditu a financování;
- b. informací vycházejících z monitorování klíčových ukazatelů;
- c. údajů vykazovaných pro účely dohledu, zejména informací, které instituce poskytne k riziku likvidity a financování podle článku 415 nařízení (EU) č. 575/2013;
- d. výsledků různých činností v rámci dohledu;
- e. informací od příslušných orgánů v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, které mohou mít dopad na likviditu a financování;
- f. informací poskytnutých institucí, včetně informací z interních postupů pro hodnocení přiměřenosti likvidity;
- g. zjištění a postřehů z interních nebo externích zpráv o auditu;
- h. doporučení, obecných pokynů a instrukcí uvedených ve zprávách o uplatňování ukazatele krytí likvidity a ukazatele čistého stabilního financování vydaných

orgánem EBA, jakož i varování a doporučení vydaná makroobezřetnostními orgány nebo ESRB; a

- i. rizik zjištěných u jiných institucí s podobným obchodním modelem (skupiny srovnatelných subjektů).

457. Při uplatňování metodik a společných prvků uvedených v této hlavě obecných pokynů by příslušné orgány měly identifikovat relevantní kvantitativní ukazatele a další proměnné, které by rovněž bylo možné použít ke sledování klíčových ukazatelů podle hlavy 3.

458. Výsledek hodnocení jednotlivých rizik by se měl odrazit v souhrnu zjištění, které poskytuje vysvětlení hlavních rizikových faktorů, a v příslušném skóre tak, jak je vysvětleno v těchto oddílech.

8.2 Hodnocení rizika likvidity

459. Příslušné orgány by měly vyhodnotit krátkodobé a střednědobé riziko likvidity instituce v odpovídajících časových horizontech, včetně vnitrodenního, aby se ujistily, že instituce udržuje přiměřené rezervy v oblasti likvidity za běžných i zátěžových podmínek. Toto hodnocení zahrnuje tyto prvky:

- a. hodnocení potřeby likvidity v krátkodobém a střednědobém rámci;
- b. hodnocení rizika vnitrodenní likvidity;
- c. hodnocení rezervy v oblasti likvidity a vyrovnávací kapacity a
- d. zátěžové testování likvidity prováděné v rámci dohledu.

460. Při hodnocení potřeb likvidity, rezerv likvidity a vyrovnávací kapacity v běžných podmínkách by příslušné orgány měly analýzu opřít o údaje ze šablon pro vykazování doplňkových ukazatelů monitorování likvidity, jak jsou specifikovány a zavedeny v prováděcí technické normě pro vykazování pro účely dohledu⁴². Příslušné orgány mohou provádět méně podrobné hodnocení rizika vnitrodenní likvidity a zátěžové testování likvidity, pokud je to odůvodněno nižší významností těchto zdrojů rizika, zejména u institucí kategorie 3 a 4.

Hodnocení potřeby likvidity v krátkodobém a střednědobém rámci

461. Příslušné orgány by měly vyhodnotit krátkodobou a střednědobou potřebu likvidity instituce za běžných i zátěžových podmínek (s šoky). Měly by vzít v úvahu:

- a. krizovou potřebu likvidity instituce v různých časových rámcích, zejména pak do 30 dnů, od 30 dnů do 3 měsíců a od 3 do 12 měsíců, a obzvláště vliv závažných, avšak věrohodných zátěžových podmínek, které vyžadují pokrytí idiosynkratických,

⁴² Prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/451.

tržních a kombinovaných šoků, na požadavky na likviditu instituce (čistý odtok peněžních prostředků);

- b. velikost, umístění a měna požadavků na likviditu a v případě, že instituce využívá různé významné měny, oddělené dopady šoků v různých měnách s ohledem na riziko směnitelnosti měny.

462. Příslušné orgány by měly hodnocení krátkodobého rizika likvidity opřít alespoň o analýzu ukazatele krytí likvidity v souladu s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, a to zejména o posouzení toho:

- a. zda instituce řádně vykazuje svoji pozici, pokud jde o ukazatel krytí likvidity;
- b. zda ukazatel krytí likvidity přiměřeným způsobem určuje potřebu likvidity instituce.

463. Při hodnocení dopadu šoků na potřebu likvidity instituce by příslušné orgány měly přihlídnout ke všem významným zdrojům rizika likvidity instituce. Měly by podle potřeby zejména zohlednit:

- a. možnost, že jakýkoli platný regulační požadavek EU nezajistí adekvátní identifikaci potřeb likvidity instituce v případě obdobného druhu zátěžového scénáře, jako byl zátěžový scénář použitý v případě požadavku, včetně případů se splatností do 30 dnů;
- b. rizika související s velkoobchodními protistranami, pokud jde o rozvahové položky a koncentrace financování, a s přihlédnutím k opatřením, která instituce může učinit, aby ochránila dobrou pověst / franšizu;
- c. rizika vyplývající z podmíněných peněžních toků / podrozvahových položek (např. úvěrových linek, výzev k dodatkové úhradě) a činností (např. podpory likvidity pro nekonsolidované zvláštní účelové jednotky nad rámec smluvních povinností) s přihlédnutím k opatřením, která instituce může učinit, aby ochránila dobrou pověst / franšizu;
- d. přítok a odtok prostředků v hrubé i čisté výši: v případě velmi vysokého přítoku a odtoku prostředků by příslušné orgány měly věnovat obzvláštní pozornost tomu, jaké riziko pro instituci představuje situace, kdy nedojde k přítoku prostředků v souladu s očekáváním, a to i v případě omezeného rizika čistého odtoku prostředků;
- e. rizika související s protistranami v rámci retailového bankovníctví s přihlédnutím k opatřením, která instituce může učinit, aby ochránila dobrou pověst / franšizu. K tomuto účelu by příslušné orgány měly používat metodiku zařazování retailových vkladů do různých pásem rizik podle článků 24 a 25 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61;

- f. riziko, že nadměrná rizika ve střednědobém až dlouhodobém profilu financování negativně ovlivní chování protistran, které je relevantní pro krátkodobou likviditní pozici; a
- g. riziko vznikající v souvislosti se svěřeneckými vklady⁴³.

Hodnocení rizika vnitrodenní likvidity

464. Příslušné orgány by měly vyhodnotit expozici instituce vůči riziku vnitrodenní likvidity po zvolené časové období, včetně vnitrodenní dostupnosti likvidních aktiv vzhledem k nepředvídatelné povaze neočekávaného vnitrodenního odtoku prostředků nebo nedostatečnému přítoku prostředků. Příslušné orgány mohou vzít v úvahu potenciálně nižší významnost tohoto zdroje rizika, zejména u institucí kategorie 3 a 4. U všech ostatních institucí, u kterých je tento zdroj rizika považován za významný, by toto hodnocení mělo zahrnovat minimálně hodnocení vnitrodenní likvidity dostupné v běžných podmínkách a také při finanční nebo provozní zátěži (např. selhání informačních systémů, právní překážky pro převod finančních prostředků, pozastavení/ukončení přístupu ke službám korespondenčního bankovníctví a/nebo clearingovým službám pro měny, komodity nebo nástroje významné pro instituci).

465. V jurisdikcích, kde vykazování vnitrodenního rizika dosud není k dispozici, by se příslušné orgány měly opřít o analýzu rizika vnitrodenní likvidity prováděnou samotnou institucí.

Hodnocení rezervy v oblasti likvidity a vyrovnávací kapacity

466. Příslušné orgány by měly vyhodnotit přiměřenost rezervy v oblasti likvidity a vyrovnávací kapacity instituce, pokud jde o uspokojení potřeb likvidity do jednoho měsíce i v jiných časových horizontech, včetně období jednoho dne a potenciálně až do jednoho roku. Toto hodnocení by mělo zohledňovat:

- a. přímo dostupné rezervy v oblasti likvidity nebo dobu přežití instituce v různých zátěžových scénářích;
- b. celkovou vyrovnávací kapacitu, kterou má instituce k dispozici po celou dobu trvání příslušného zátěžového scénáře;
- c. charakteristiky, např. závažnost a trvání, různých zátěžových scénářů a časové rámce zvažované při posuzování potřeby likvidity instituce;
- d. výši aktiv, které by bylo nutné zpeněžit v příslušných časových horizontech;
- e. zda současná rezerva v oblasti likvidity a vyrovnávací kapacita, včetně kvality likvidních aktiv, jsou v souladu s rizikovým apetitem v oblasti likvidity; a

⁴³ Osvědčené postupy jsou k dispozici ve zprávě orgánu EBA: Sledování uplatňování ukazatele krytí likvidity v EU – druhá zpráva (EBA/REP/2021/07).

- f. klasifikaci a kvalitu likvidních aktiv, jak je uvedeno v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 (nařízení v přenesené pravomoci o ukazateli krytí likvidity)⁴⁴.

467. Příslušné orgány by měly vyhodnotit schopnost instituce obratem zpeněžit likvidní aktiva kvůli uspokojení potřeby likvidity ve stresovém období. Měly by vzít v úvahu:

- a. zda instituce testuje svůj přístup na trh pravidelným prodejem nebo repo obchodováním;
- b. zda existují vysoké koncentrace, které mohou představovat riziko nadhodnocení rezervy v oblasti likvidity a vyrovnávací kapacity;
- c. zda aktiva obsažená v rezervě jsou nezatížená (podle definice v obecných pokynech orgánu EBA ke zveřejňování údajů o zatížených a nezatížených aktivech⁴⁵), pod kontrolou příslušných pracovníků a okamžitě k dispozici funkci řízení likvidity;
- d. zda denominace likvidních aktiv je v souladu s rozložením potřeby likvidity do jednotlivých měn;
- e. zda instituce musí během stresového období souvisejícího s krátkodobou likviditou vrátit případně vypůjčená likvidní aktiva, což by znamenalo, že je instituce vzhledem k čistému dopadu transakce nebude mít k dispozici k uspokojení odtoku prostředků v zátěžových podmínkách;
- f. pravděpodobnou hodnotu sjednaných likviditních příslibů, pokud příslušné orgány dojdou k závěru, že tyto přísliby lze v určitém rozsahu zahrnout do vyrovnávací kapacity.

Zátěžové testování likvidity prováděné v rámci dohledu

468. Příslušné orgány by měly použít zátěžové testy likvidity stanovené a prováděné příslušnými orgány jako nezávislý nástroj hodnocení krátkodobých a střednědobých rizik likvidity:

- a. k identifikaci rizik likvidity v různých časových obdobích a v různých zátěžových scénářích. Zátěžové scénáře by měly vycházet z předpokladu 30denního ukazatele krytí likvidity, avšak příslušné orgány mohou předmět svého hodnocení rozšířit a posoudit rizika v časovém rámci do 30 dnů i v časovém rámci delším než 30 dnů a upravit předpoklady ukazatele krytí likvidity tak, aby odrážel rizika, která nejsou v ukazateli krytí likvidity adekvátně pokrytá;

⁴⁴ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 ze dne 10. října 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o požadavek na úvěrové instituce týkající se krytí likvidity (Úř. věst. L 11, 17.1.2015, s. 1–36).

⁴⁵ Obecné pokyny orgánu EBA ke zveřejňování údajů o zatížených a nezatížených aktivech ([EBA/GL/2014/03](#)).

- b. k získání podkladových informací pro získání představy o rizicích likvidity nad rámec informací z interních zátěžových testů instituce;
- c. k identifikaci a kvantifikaci konkrétních oblastí rizika likvidity;
- d. k získání podkladových informací pro získání představy o celkovém riziku likvidity, kterému je instituce vystavena, což umožní srovnání relativního rizika institucí. Mělo by se jednat alespoň o zátěžový test provedený orgány dohledu spojující zátěžové podmínky specifické pro danou instituci a zátěžové podmínky na celém trhu.

469. Pomocí zátěžových testů pro oblast likvidity, prováděných orgány dohledu nebo institucí, mohou příslušné orgány vyhodnotit možnou změnu a citlivost požadavku krytí likvidity po uplatnění čl. 412 odst. 3 a článku 414 nařízení (EU) č. 575/2013 během scénářů s mírnými zátěžovými podmínkami. Scénáře použité k tomuto hodnocení by měly být obvykle méně závažné (např. pouze zátěžové podmínky na trhu) než scénáře používané k testování přežití instituce (zátěžové podmínky na trhu i systémové zátěžové podmínky), a měly by tudíž odrážet situace, ve kterých by instituce nemusely použít minimální rezervu v oblasti likvidity. Při provádění zátěžového testování likvidity v rámci dohledu u institucí kategorie 3 a 4 mohou příslušné orgány použít méně scénářů a uplatňovat nižší podrobnost členění analýzy než u jiných institucí.

8.3 Hodnocení inherentního rizika financování

470. Příslušné orgány by měly vyhodnotit riziko financování instituce a to, zda jsou střednědobá a dlouhodobá aktiva a podrozvahové položky přiměřeně kryty pomocí řady nástrojů stabilního financování za běžných i zátěžových podmínek. Toto hodnocení zahrnuje tyto prvky:

- a. hodnocení profilu financování instituce;
- b. hodnocení rizik pro stabilitu profilu financování;
- c. hodnocení skutečného přístupu na trh a
- d. hodnocení očekávané změny rizik financování na základě plánu financování instituce.

Hodnocení profilu financování instituce

471. Příslušné orgány by měly vyhodnotit přiměřenost profilu financování instituce, včetně střednědobého a dlouhodobého nesouladu plynoucího ze smluvních podmínek a chování, ve vztahu k jejímu obchodnímu modelu, strategii a rizikovému apetitu. Konkrétně by měly zvážit:

- a. zda jsou střednědobá a dlouhodobá aktiva a podrozvahové položky instituce přiměřeně kryty pomocí řady nástrojů stabilního financování podle článku 413 nařízení (EU) č. 575/2013 a zda je případný nesoulad v příslušných časových

horizontech v přijatelných mezích s ohledem na konkrétní obchodní model instituce;

- b. zda s ohledem na to, jaký je podle názoru příslušného orgánu požadovaný profil financování instituce, skutečný profil financování instituce nedosahuje požadovaného profilu;
- c. (místní) regulační a smluvní faktory ovlivňující charakteristiky chování poskytovatelů finančních prostředků (např. předpisy ohledně zúčtování, rekapitalizace z vnitřních zdrojů, systémy pojištění vkladů atd., neboť mohou ovlivnit chování poskytovatelů finančních prostředků), a to zejména v případech podstatných změn nebo rozdílů mezi jurisdikcemi, ve kterých instituce vykonává svoji činnost;
- d. že změna splatnosti povede k určitému nesouladu, jehož rozsah však musí i nadále zůstat zvládnutelný a kontrolovatelný, aby se zabránilo zhroucení obchodního modelu ve stresových obdobích nebo při změně tržních podmínek;
- e. jsou-li k dispozici, veškeré doplňující informace obdržené od orgánu dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu o expozici vůči rizikům v této oblasti a potenciálních nedostacích systému řízení instituce v této oblasti, které by mohly zvýšit riziko financování.

472. Příslušné orgány by měly podpořit hodnocení profilu financování instituce tím, že minimálně analyzují ukazatel čistého stabilního financování, jak je uvedeno v hlavě IV části šesté nařízení (EU) č. 575/2013, a zejména:

- a. zda instituce řádně vykazuje svoji pozici, pokud jde o ukazatel čistého stabilního financování; a
- b. zda ukazatel čistého stabilního financování přiměřeným způsobem určuje potřebu stabilního financování instituce.

473. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda by případné nedostatky vyplývající z profilu financování instituce, např. nesoulad splatnosti přesahující přijatelný rozsah, nadměrné koncentrace zdrojů financování, nadměrné úrovně zatížení aktiv nebo nepřiměřené nebo nestabilní financování dlouhodobých aktiv, mohly vést k nepřijatelnému zvýšení nákladů na financování instituce. Měly by vzít v úvahu:

- a. riziko, že financování bude obnoveno s vyššími úrokovými sazbami v případě nadměrné závislosti na určitých zdrojích financování, v případě prudkého zvýšení potřeb financování instituce nebo v případě, že zdroje financování vnímají profil instituce jako rizikovější, a to zejména není-li pravděpodobné, že tyto vyšší náklady budou automaticky přeneseny na zákazníky;

- b. zda rostoucí úroveň zatížení aktiv nad přijatelné limity snižuje přístup k nezajištěnému financování nebo zvyšuje cenu nezajištěného financování.

Hodnocení rizik pro stabilitu profilu financování

474. Příslušné orgány by měly zvážit faktory, které mohou snížit stabilitu profilu financování vzhledem k druhu a vlastnostem aktiv, podrozvahových položek i závazků. Měly by vzít v úvahu:

- a. možnost, že jakýkoli platný regulační požadavek EU by adekvátně neidentifikoval stabilitu profilu financování instituce při normálních nebo zátěžových scénářích, včetně časových horizontů delších než 1 rok;
- b. skutečnost, že určité třídy aktiv budou pro instituci a/nebo systém významnější než jiné;
- c. případný strukturální nesoulad splatnosti u aktiv a závazků v různých významných měnách i v souhrnu a to, jak nesoulad měn překrývající strukturální nesoulad splatnosti ovlivňuje celkové riziko stability profilu financování;
- d. odpovídající strukturální ukazatele financování (odpovídající obchodnímu modelu instituce). Příklady strukturálních ukazatelů financování mohou zahrnovat poměr úvěrů a vkladů, mezery ve financování zákazníků a tabulku splatností upravenou podle chování;
- e. charakteristiky financování, které by mohly naznačovat zvýšená rizika v oblasti praní peněz a financování terorismu a obavy z obezřetnostního hlediska (jako je závislost na vkladech nerezidentů, zejména z vysoce rizikových jurisdikcí (jak je určila Evropská komise), vklady získané od zahraničních zprostředkovatelů, které nejsou v souladu s obchodním modelem nebo neobvyklá nastavení úrokových sazeb ve srovnání se srovnatelnými subjekty, které nejsou v souladu s typem produktu nebo obchodním modelem instituce). Pokud jsou takové charakteristiky identifikovány, měly by příslušné orgány konzultovat orgán dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, získat jeho hodnocení systému řízení rizik praní peněz a financování terorismu a určit dopad na riziko financování⁴⁶.

475. Příslušné orgány by měly vyhodnotit rizika pro udržitelnost profilu financování vyplývající z koncentrací zdrojů financování. Podle potřeby by měly vzít v úvahu tyto faktory:

- a. koncentrace v různých ohledech, a to zejména: druh používaných nástrojů financování, konkrétní finanční trhy, jediné nebo ekonomicky spjaté protistrany a jiná rizika koncentrace, která mohou v budoucnu ovlivnit přístup k financování (se zaměřením na trhy a nástroje, které jsou významné pro dlouhodobý profil

⁴⁶ V souladu s obecnými pokyny orgánu EBA pro spolupráci v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu (EBA/GL/2021/15).

financování, a s ohledem na to, že může být důležitý jejich názor na riziko koncentrace u krátkodobého profilu likvidity);

- b. riziko, že zatížení aktiv může mít negativní vliv na ochotu trhu přijímat nezajištěné závazky instituce (s ohledem na specifické vlastnosti trhu nebo trhů, kde instituce vykonává svoji činnost, a na obchodní model instituce). Při hodnocení mohou být například zváženy tyto faktory:
- celková výše zatížených a/nebo vypůjčených aktiv v porovnání s rozvahou,
 - dostupnost volných aktiv (aktiva, která jsou nezatížená, ale lze je zatížit), zejména pak ve vztahu k celkovému nezajištěnému velkoobchodnímu financování,
 - výše přezajištění vzhledem ke kapitálové základně; přezajištění odkazuje na rozsah, v jakém hodnota aktiv použitých k získání zajištěného financování přesahuje pomyslnou hodnotu získaného financování (např. jsou-li aktiva o hodnotě 120 EUR použita k zajištění financování ve výši 100 EUR, pak je přezajištění 20 EUR), a
 - důsledky výše přezajištění pro systém pojištění vkladů, pokud dojde k selhání instituce.

Hodnocení skutečného přístupu na trh

476. Příslušné orgány by měly mít informace o skutečném přístupu instituce na trh a současných i budoucích hrozbách pro přístup na trh. Podle potřeby by měly vzít v úvahu tyto faktory:

- a. veškeré informace, které mají k dispozici, včetně informací od samotné instituce, a které naznačují, že vzhledem ke kapacitě těchto trhů/protistran klade instituce vysoké požadavky na určité trhy nebo protistrany (včetně centrálních bank), které jsou pro ni důležité;
- b. významné nebo neočekávané změny ve vydávání dluhových cenných papírů, o kterých se příslušné orgány na jednotlivých významných trzích dozví (včetně těch ve významných měnách). Upozorňujeme, že příslušné orgány předpokládají, že je o těchto změnách budou instituce informovat. Měly by rovněž vyhodnotit, zda tyto změny jsou důsledkem strategických rozhodnutí instituce nebo zda se jedná o známky omezeného přístupu na trh;
- c. riziko, že zprávy o instituci mohou negativně ovlivnit trh (jeho vnímání/důvěru), a tudíž přístup na trh. Tyto zprávy již trh může, ale zatím nemusí znát;

- d. známky, že krátkodobá rizika likvidity (např. je-li krátkodobé riziko likvidity vyhodnoceno jako vysoké) mohou omezit přístup instituce na její hlavní finanční trhy.

Hodnocení očekávané změny rizik financování na základě plánu financování instituce

477. Příslušné orgány by měly vyhodnotit očekávanou změnu rizik financování na základě plánu financování instituce. Toto hodnocení by mělo zohlednit tyto aspekty:
- a. způsob, jak úplná realizace plánu financování instituce, ovlivní rizika financování instituce s ohledem na to, že realizace plánu financování může zvýšit nebo snížit rizika obsažená v profilu financování;
 - b. názor orgánů dohledu na proveditelnost plánu.

8.4 Hodnocení řízení rizika likvidity a financování

478. Chtějí-li příslušné orgány získat komplexní představu o profilu rizika likvidity a financování instituce, měly by rovněž přezkoumat systém správy a řízení a rámec řízení rizik, ze kterých vychází riziko likvidity a financování. Za tímto účelem by příslušné orgány měly vyhodnotit:
- a. strategii v oblasti rizika likvidity a rizikového apetitu v oblasti likvidity;
 - b. organizační rámec, zásady a postupy;
 - c. identifikaci, měření, řízení, monitorování a vykazování rizik;
 - d. zátěžové testování instituce v oblasti likvidity;
 - e. rámec vnitřní kontroly pro řízení rizika likvidity;
 - f. plány pro nepředvídané události instituce v oblasti likvidity;
 - g. plány financování instituce.

Strategie v oblasti rizika likvidity a rizikový apetit v oblasti likvidity

479. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce odpovídajícím způsobem definuje strategii v oblasti rizika likvidity a rizikový apetit v oblasti likvidity a informuje o nich. Měly by vzít v úvahu:
- a. zda je vedoucím orgánem stanovena, schválena a aktualizována strategie v oblasti rizika likvidity a rizikový apetit v oblasti likvidity;
 - b. zda má instituce odpovídající rámec zajišťující efektivní informování příslušných pracovníků o strategii v oblasti rizika likvidity;

- c. zda jsou strategie v oblasti rizika likvidity a rizikový apetit v oblasti likvidity jasně definovány, řádně zdokumentovány, účinně uplatňovány a jsou o nich informováni všichni příslušní pracovníci;
- d. zda je rizikový apetit v oblasti likvidity pro danou instituci vhodný vzhledem k obchodnímu modelu, celkové toleranci k riziku, úloze ve finančním systému, finanční situaci a finanční kapacitě;
- e. zda jsou strategie a rámec rizikového apetitu v oblasti rizika likvidity řádně začleněny do celkového rámce rizikového apetitu.

Organizační rámec, zásady a postupy

480. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce odpovídající mechanismy upravující systém správy a řízení rizika likvidity a financování. Při hodnocení by příslušné orgány měly zohlednit:

- a. zda vedoucí orgán schvaluje systém správy a řízení a zásady upravující řízení rizika likvidity a financování a tyto zásady pravidelně projednává a provádí jejich přezkum;
- b. zda vrcholné vedení odpovídá za vypracování a uplatňování zásad a postupů upravujících řízení rizika likvidity a financování;
- c. zda vrcholné vedení zajišťuje monitorování rozhodnutí vedoucího orgánu;
- d. zda rámec řízení rizika likvidity a financování je interně ucelený a zajišťuje, aby interní postupy pro hodnocení přiměřenosti likvidity byly komplexní, a je dobře začleněný do širšího procesu řízení rizik v instituci;
- e. zda jsou zásady a postupy pro instituci přiměřené s ohledem na rizikový apetit v oblasti likvidity;
- f. zda jsou zásady a postupy řádně stanoveny, formálně schváleny a účinně oznámeny v celé instituci.

481. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce odpovídající organizační rámec pro funkce zajišťující účinné řízení, měření a kontrolu rizika likvidity a financování, s dostatečnými lidskými a technickými zdroji, které umožňují uvedené funkce rozvíjet a realizovat a provádět požadované úkoly související s monitorováním. Měly by vzít v úvahu:

- a. zda jsou systémy a procesy kontroly a monitorování rizika likvidity řízeny nezávislými kontrolními funkcemi;

- b. zda funkce řízení, měření a kontroly rizik pokrývají riziko likvidity v celé instituci (včetně poboček), a zejména ve všech oblastech, kde je možné riziko likvidity podstupovat, snižovat nebo monitorovat;
- c. zda má instituce soubor dokumentů upravujících zásady v oblasti likvidity a financování, které u pracovníků instituce přiměřeně podporují obezřetné chování (a to i s ohledem na přijímání vkladů) a umožňují účinné fungování kontrolních funkcí; a
- d. zda má instituce odpovídající písemné interní zásady a postupy upravující řízení rizika likvidity a financování i přiměřenost rámce řízení rizika likvidity a financování instituce.

482. Příslušné orgány by měly vyhodnotit přiměřenost přístupu instituce k udržování přístupu na významné finanční trhy. Měly by vzít v úvahu:

- a. přístup instituce k udržování průběžné přítomnosti na trzích (testování přístupu na trh). U specifických malých institucí nebo specializovaných obchodních modelů nemusí být testování přístupu na trhy relevantní;
- b. přístup instituce k rozvíjení silných vztahů s poskytovateli finančních prostředků s cílem snížit riziko omezeného přístupu k finančním prostředkům;
- c. informace dokládající, že instituce by i během zátěže případně měla přístup na trh (přestože to pro instituci v takovém období může být dražší).

Identifikace, měření, řízení, monitorování a vykazování rizik

483. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce odpovídající rámec a informační systémy pro identifikaci a měření rizika likvidity a financování v souladu s velikostí a složitostí instituce, jejím rizikovým apetitem a její schopností podstupovat rizika. Měly by vzít v úvahu tyto faktory:

- a. zda instituce uplatňuje odpovídající metody plánování peněžních toků v příslušných časových obdobích, za běžných i zátěžových podmínek a komplexně pro všechny faktory významných rizik;
- b. zda instituce používá odpovídající klíčové předpoklady a metodiky, které procházejí pravidelnou kontrolou a které zohledňují interakce mezi různými riziky (úvěrovým, tržním atd.) vyplývajícími z rozvahových i podrozvahových položek;
- c. zda jsou případně zahrnuty všechny podstatné právní subjekty, pobočky a dceřiné společnosti v jurisdikci, ve které instituce působí;
- d. zda má instituce informace o možnosti získat přístup k finančním nástrojům bez ohledu na to, kde jsou drženy, s přihlédnutím k případným právním, regulačním

a provozním omezením jejich používání, včetně například nedostupnosti aktiv v důsledku zatížení v různých časových obdobích.

484. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce mají rámec pro vykazování rizika likvidity a financování. Měly by vzít v úvahu:

- a. zda vrcholné vedení schválilo soubor kritérií pro vykazování rizika likvidity a financování s uvedením rozsahu, způsobu a četnosti vykazování rizika likvidity a financování a s uvedením osob odpovědných za přípravu vykazovaných údajů;
- b. kvalitu a přiměřenost informačních systémů, manažerských informací a interních informačních toků, které mají podpořit řízení rizika likvidity a financování, a zda údaje a informace používané institucí jsou pro cílovou skupinu srozumitelné, správné a použitelné (např. jsou poskytovány včas, nejsou přehnaně složité, mají správný rozsah atd.); a
- c. zda konkrétní zprávy a dokumenty obsahující komplexní a snadno dostupné informace o riziku likvidity jsou pravidelně předkládány příslušným příjemcům (např. vedoucímu orgánu, vrcholnému vedení nebo výboru pro řízení aktiv a závazků).

485. Příslušné orgány by měly vyhodnotit přiměřenost procesu měření vnitrodenního rizika likvidity, a to zejména u institucí, které jsou součástí platebního systému a systému vypořádání a zúčtování. Měly by vzít v úvahu:

- a. zda instituce odpovídajícím způsobem monitoruje a kontroluje peněžní toky a dostupné likvidní zdroje určené k pokrytí vnitrodenních požadavků a prognózy, kdy se peněžní toky během dne vyskytnou;
- b. zda instituce provádí přiměřené specifické zátěžové testování vnitrodenních operací (v rámci kterého by instituce měla zvažovat scénáře podobné výše uvedeným scénářům).

486. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce přiměřený soubor ukazatelů pro sledování pozice v oblasti likvidity a financování a zda tyto ukazatele odpovídají jejímu obchodnímu modelu, povaze a velikosti a složitosti instituce. Měly by vzít v úvahu:

- a. zda ukazatele přiměřeně odrážejí profil rizika likvidity instituce, jako například:
 - míra diverzifikace likvidních aktiv v rezervě v oblasti likvidity mezi různé kategorie likvidních aktiv a v rámci stejné kategorie likvidních aktiv a jakékoli další relevantní diverzifikační faktory, jako jsou typy emitentů, protistrany nebo zeměpisná oblast těchto emitentů a protistran,
 - míra konzistentnosti mezi měnou jejich likvidních aktiv a rozdělením jejich čistého odtoku likvidity podle měny;

- b. zda ukazatele přiměřeně pokrývají klíčové aspekty rizika likvidity související s potenciálními riziky lavinového efektu souvisejícími mimo jiné s:
- koncentrací odtoků splatností s ohledem také na případné předčasné stažení závazků, zejména v krátkodobém a střednědobém horizontu,
 - podpůrnými programy centrální banky;
- c. zda uvedené ukazatele přiměřeně pokrývají případná klíčová strukturální slabá místa instituce v oblasti financování s přihlédnutím k těmto aspektům:
- míra závislosti na jediném trhu nebo příliš malém počtu trhů/protistran,
 - koherence finančních zdrojů a chování určujících faktorů,
 - koncentrace činností v různých měnách, jmenovitě míra konzistentnosti mezi měnou dostupného stabilního financování a rozdělením požadovaného stabilního financování podle měny,
 - koncentrace financování od konkrétních věřitelů, včetně centrálních bank, v krátkodobém, střednědobém a dlouhodobém horizontu,
 - velké koncentrace splatností a rozdíly ve splatnostech v delším časovém období a
- d. zda jsou ukazatele odpovídajícím způsobem zdokumentovány, pravidelně kontrolovány, zda se z nich v instituci vychází při stanovování rizikového apetitu, zda jsou součástí zpráv podávaných vedení a zda jsou používány při nastavování operačních limitů.

Zátěžové testování instituce v oblasti likvidity

487. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce zavedla přiměřené zátěžové testování v oblasti likvidity v rámci svého celkového programu zátěžových testů v souladu s *obecnými pokyny orgánu EBA k zátěžovému testování prováděnému institucemi* s cílem pochopit vliv nepříznivých událostí na rizikovou expozici a na kvantitativní a kvalitativní přiměřenost likvidních aktiv a určit, zda prostředky držené institucí postačují k pokrytí rizik, která mohou vzniknout během různých druhů zátěžových scénářů, a/nebo k vyřešení rizik, která jsou důsledkem nedostatků v oblasti kontroly, systému správy a řízení a jiných nedostatků. V této souvislosti by příslušné orgány měly přihlídnout k tomu, zda je rámec zátěžových testů instituce vhodný:

- a. ke stanovení doby přežití instituce s ohledem na existující rezervu v oblasti likvidity a stabilní zdroje financování a ke zohlednění rizikového apetitu instituce během období závažné, avšak věrohodné krize v oblasti likvidity;

- b. k analýze vlivu zátěžových scénářů na konsolidovanou pozici celé skupiny v oblasti likvidity a na pozici v oblasti likvidity jednotlivých subjektů a linií podnikání;
 - c. ke zjištění, kde hrozí případná rizika, bez ohledu na organizační strukturu a míru centralizace řízení rizika likvidity.
488. Příslušné orgány by měly rovněž vyhodnotit, zda jsou potřeba další testy pro jednotlivé subjekty a/nebo dílčí skupiny likvidity vystavené významným rizikům likvidity. Tyto testy by měly přihlížet k důsledkům scénářů v různých časových horizontech, včetně vnitrodenního.
489. Příslušné orgány by měly zajistit, aby instituce poskytla informace o modelovaném vlivu různých druhů zátěžových scénářů i celé řady testů citlivosti (na základě proporcionality). Měly by se pečlivě zvážet výsledky hodnocení návrhu zátěžových scénářů a různorodých šoků, které jsou ve scénářích simulované, a je potřeba přihlídnout k tomu, zda se při navrhování scénářů instituce zohledňují nejen minulé zkušenosti, ale využívají se i hypotézy vycházející z odborného úsudku. Příslušné orgány by měly analyzovat, zda jsou zohledněny alespoň tyto scénáře:
- a. krátkodobé a dlouhotrvající;
 - b. specifické pro danou instituci a pro celý trh (probíhající současně na různých trzích);
 - c. kombinace scénářů podle bodů i) a ii).
490. Důležitým aspektem, který by příslušné orgány měly při hodnocení rámce zátěžových testů instituce zvážet, je modelování vlivu hypotetických zátěžových scénářů na peněžní toky instituce a na vyrovnávací kapacitu a dobu přežití a to, zda modelování odráží různé dopady, které hospodářský tlak může mít na aktiva instituce i příliv a odtok prostředků.
491. Příslušné orgány by měly rovněž vyhodnotit, zda instituce při stanovování předpokladů zátěžových testů postupuje konzervativně. V závislosti na druhu a závažnosti scénáře by příslušné orgány měly podle potřeby zvážet přiměřenost celé řady předpokladů, zejména pak:
- a. ukončení retailového financování;
 - b. snížení zajištěného a nezajištěného velkoobchodního financování;
 - c. korelaci mezi finančními trhy a diverzifikaci na různých trzích;
 - d. další podmíněné podrozvahové expozice;
 - e. průběh financování (např. kde má poskytovatel finančních prostředků kupní opce);
 - f. vliv případného zhoršení úvěrového ratingu instituce;
 - g. směnitelnost měny a přístup na devizové trhy a ke korespondenčním bankovním účtům;

- h. schopnost převádět likviditu mezi různými subjekty, sektory a zeměmi;
- i. odhady budoucího růstu bilanční sumy;
- j. vzhledem k reputačnímu riziku implicitní požadavek, aby instituce obnovila aktiva a rozšířila nebo udržela jiné formy podpory likvidity.

492. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda řídicí rámec zátěžového testování likvidity instituce je přiměřený a zda je řádně začleněn do celkové strategie řízení rizik. Měly by vzít v úvahu:

- a. zda rozsah a četnost zátěžových testů jsou přiměřené povaze a složitosti instituce, expozici vůči riziku likvidity a relativnímu významu ve finančním systému;
- b. zda jsou výsledky zátěžového testování zapracovány do procesu strategického plánování likvidity a financování instituce a zda přispívají ke zvýšení účinnosti řízení likvidity v případě krize, včetně zahrnutí do plánu pro nepředvídané události a ozdravného plánu v oblasti likvidity instituce;
- c. zda má instituce přiměřený proces umožňující identifikaci rizikových faktorů vhodných pro provádění zátěžových testů s ohledem na veškerá podstatná slabá místa, která mohou narušit pozici dané instituce v oblasti likvidity;
- d. zda jsou předpoklady a scénáře dostatečně často přezkoumávány a aktualizovány;
- e. je-li hodnoceno řízení likvidity skupiny, zda instituce věnuje dostatečnou pozornost případným překážkám bránícím převodu likvidity v rámci skupiny.

Rámec vnitřní kontroly rizika likvidity

493. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce silný a komplexní rámec interních limitů a kontroly a spolehlivá ochranná opatření umožňující snížit nebo omezit riziko likvidity v souladu s rizikovým apetitem. Měly by přihlídnout k tomu, zda:

- a. rámec limitů a kontroly je přiměřený složitosti, velikosti a obchodnímu modelu instituce a odráží různé významné určující faktory ovlivňující riziko likvidity, např. nesoulad splatnosti, nesoulad měn, derivátové transakce, správa zajištění, podrovnahové položky a vnitrodenní riziko likvidity;
- b. instituce má zavedeny limity k zajištění souladu mezi měnou svých likvidních aktiv a rozdělením jejich čistých odtoků likvidity podle měny v souladu s čl. 8 odst. 6 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61;
- c. instituce zavedla přiměřené limity a systémy monitorování, které jsou v souladu s rizikovým apetitem v oblasti likvidity a které využívají výsledky zátěžových testů likvidity;

- d. limity rizika jsou pravidelně přezkoumávány příslušnými subjekty v rámci instituce a jsou o nich jasně informovány všechny relevantní linie podnikání;
- e. existují jasné a transparentní postupy schvalování a přezkumu jednotlivých limitů rizika likvidity;
- f. existují jasné a transparentní postupy monitorování jednotlivých limitů rizika likvidity a řešení jejich případného překročení (včetně jasných postupů eskalace a vykazování);
- g. rámec limitů a kontroly pomáhá zajistit dostupnost diverzifikované struktury financování a dostatečných a dosažitelných likvidních aktiv.

494. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce v rámci kontroly rizika likvidity zavedla přiměřený systém převodních cen. Měly by vzít v úvahu:

- a. zda systém převodních cen instituce zahrnuje všechny podstatné obchodní činnosti;
- b. zda systém převodních cen finančních prostředků instituce zahrnuje všechny příslušné náklady, přínosy a rizika likvidity;
- c. zda výsledný mechanismus umožňuje vedení nabízet odpovídající pobídky podporující řízení rizika likvidity;
- d. zda metodika převodních cen a její nastavení jsou pravidelně přezkoumávány a odpovídajícím způsobem aktualizovány s ohledem na velikost a složitost instituce;
- e. zda jsou o systému a metodice převodních cen informováni příslušní pracovníci;
- f. doplňujícím faktorem je, zda jsou zásady instituce ohledně začlenění metodiky převodních cen finančních prostředků do interního rámce stanovování cen používány k vyhodnocení a schvalování transakcí se zákazníky (včetně obou stran rozvahy, např. poskytování úvěrů a přijímání vkladů).

495. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce přiměřené kontroly týkající se rezervy likvidních aktiv. Měly by přihlídnout k tomu, zda:

- a. rámec kontroly zahrnuje včasné monitorování rezervy likvidních aktiv, včetně kvality aktiv, bezprostřední dostupnosti pro subjekt ze skupiny, který aktiva používá k pokrytí rizik likvidity, a případné překážky bránící včasnému zpeněžení;
- b. instituce má zavedeny koncentrační limity mezi různými kategoriemi likvidních aktiv a v rámci stejné kategorie likvidních aktiv v rezervě likvidity (podle

protistrany, typu emitenta nebo zeměpisné oblasti těchto emitentů a protistran) v souladu s čl. 8 odst. 1 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 a

- c. instituce má odpovídající zásady monitorování tržních podmínek, které mohou ovlivnit možnosti rychlého prodeje aktiv nebo repo obchodování s aktivy na trhu.

Plány pro nepředvídané události v oblasti likvidity

496. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda plán pro nepředvídané události instituce v oblasti likvidity odpovídajícím způsobem popisuje zásady, postupy a akční plány reakce na závažná potenciální narušení schopnosti instituce zajistit si financování. Měly by přihlížet k obsahu a rozsahu opatření souvisejících se zajištěním rezervních finančních prostředků, které jsou obsaženy v plánu pro nepředvídané události v oblasti likvidity, a to zejména k těmto faktorům:

- a. zda plán pro nepředvídané události v oblasti likvidity přiměřeně vysvětluje systém správy a řízení aktivace a udržování tohoto plánu;
- b. zda plán pro nepředvídané události v oblasti likvidity přiměřeně odráží rizikový profil instituce v oblasti likvidity i její širší rizikový profil;
- c. zda má instituce rámec ukazatelů včasného varování likvidity, včetně mimo jiné ukazatelů stanovených jako ukazatele likvidity v obecných pokynech orgánu EBA k ukazatelům ozdravného plánu, které pravděpodobně umožní včas a účinně identifikovat zhoršující se tržní podmínky a rychle stanovit opatření, která je potřeba realizovat;
- d. zda plán pro nepředvídané události v oblasti likvidity jasně popisuje, že rezerva v oblasti likvidity je navržena pro použití v případě zátěže, i když to vede k hodnotám ukazatele krytí likvidity pod 100 %, včetně toho, že je součástí očekávaného řízení rizika likvidity v zátěži, že následná komunikace s vrcholným vedením probíhá, pokud jsou dosaženy stanovené nižší hodnoty ukazatele krytí likvidity. Plán pro nepředvídané události v oblasti likvidity by měl jasně odrážet a popisovat, jak by mělo být řízeno riziko likvidity v zátěži, aby se co nejlépe směřovalo k cílovým úrovním ukazatele krytí likvidity;
- e. zda plán pro nepředvídané události v oblasti likvidity jasně určuje veškeré podstatné (potenciální) zdroje financování, včetně předpokládané výše dostupných finančních prostředků pro různé zdroje likvidity a odhadovaného časového rámce pro získání finančních prostředků z těchto zdrojů;
- f. zda jsou opatření v souladu s celkovou strategií instituce v oblasti rizika a rizikovým apetitem v oblasti likvidity;

g. přiměřenost předpokladů ohledně úlohy financování od centrální banky v plánu instituce pro nepředvídané události v oblasti likvidity. Při hodnocení faktorů mohou příslušné orgány například zohlednit názory instituce na:

- současnou a budoucí dostupnost potenciálních alternativních zdrojů finančních prostředků v souvislosti s úvěrovými programy centrální banky,
- druhy úvěrů, přijatelné zajištění a operační postupy pro hodnocení finančních prostředků centrální banky,
- okolnosti, za kterých budou nezbytné finanční prostředky od centrální banky, výši těchto prostředků a časový rámec, po který by používání finančních prostředků od centrální banky zřejmě bylo nezbytné.

497. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda opatření popsaná v plánu pro nepředvídané události v oblasti likvidity jsou proveditelná ve vztahu k zátěžovým scénářům, ve kterých mají být realizována. Měly by vzít v úvahu například tyto faktory:

- a. míra konzistentnosti a interakce mezi zátěžovými testy likvidity, plánu pro nepředvídané událost v oblasti likvidity a ukazatele včasného varování v oblasti likvidity;
- b. zda lze předpokládat, že opatření stanovená v plánu pro nepředvídané události v oblasti likvidity pravděpodobně instituci umožní přiměřeně reagovat na celou řadu možných scénářů závažného nedostatku likvidity, včetně nedostatku likvidity instituce a na trhu, i jejich možné vzájemné působení;
- c. zda opatření stanovená v plánu pro nepředvídané události v oblasti likvidity jsou obezřetně vyčíslena, pokud jde o schopnost zajistit likviditu v zátěžových podmínkách a časový rámec realizace s přihlédnutím k provozním požadavkům, např. poskytnutí zajištění centrální bance.

498. Příslušné orgány by měly vyhodnotit přiměřenost rámce systému správy a řízení instituce s ohledem na plán pro nepředvídané události v oblasti likvidity. Měly by vzít v úvahu například tyto faktory:

- a. přiměřenost postupů eskalace a stanovení priorit, které blíže určují, kdy a jak je možné a nutné jednotlivá opatření realizovat;
- b. zda má instituce přiměřené zásady a postupy komunikace v rámci instituce a s externími stranami a
- c. míra konzistentnosti plánu pro nepředvídané události v oblasti likvidity a plánu kontinuity činnosti instituce.

Plány financování

499. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda je plán financování proveditelný a přiměřený povaze, velikosti a složitosti instituce, jejím současným a plánovaným činnostem a jejímu profilu v oblasti likvidity a financování. Měly by vzít v úvahu například tyto faktory:

- a. zda je plán financování spolehlivý, pokud jde o schopnost podpořit plánované obchodní činnosti za nepříznivých scénářů;
- b. předpokládanou změnu profilu financování instituce vyplývající z realizace plánu financování a to, zda je tato změna vhodná vzhledem k činnostem a obchodnímu modelu instituce;
- c. zda plán financování podporuje potřebné nebo žádoucí zlepšení profilu financování instituce;
- d. vlastní názor na souhrnnou činnost plánovanou institucemi na trhu (nebo změnu této činnosti) v jejich jurisdikci a na to, jak to ovlivní proveditelnost jednotlivých plánů financování;
- e. zda je plán financování:
 - integrován s celkovým strategickým plánem instituce,
 - v souladu s obchodním modelem,
 - v souladu s rizikovým apetitem v oblasti likvidity.

500. Kromě toho mohou příslušné orgány zvážit:

- a. zda instituce odpovídajícím způsobem analyzuje vhodnost a přiměřenost plánu financování a je si vědoma vhodnosti a přiměřenosti plánu financování vzhledem ke své současné pozici v oblasti likvidity a financování a jejímu plánovanému vývoji. V rámci toho mohou příslušné orgány zvážit, zda vrcholné vedení instituce dokáže vysvětlit, proč je plán financování proveditelný a v čem spočívají jeho nedostatky;
- b. postup instituce při určování toho, jaký rozsah financování a které trhy jsou pro instituci významné (a zda je tento postup přiměřený);
- c. časový horizont, který instituce předpokládá pro realizaci migrace na jiný potřebný nebo žádoucí profil financování s ohledem na možná rizika související s tím, že migrace k výslednému stavu je buď příliš rychlá, nebo příliš pomalá;
- d. zda plán financování obsahuje různé strategie a jasné řídicí postupy zajišťující včasnou realizaci změn strategie.

501. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda je plán financování instituce řádně realizován. Měly by vzít přinejmenším v úvahu:
- zda je plán financování řádně zdokumentován a jsou o něm informováni všichni příslušní pracovníci a
 - zda se plán financování promítá do každodenního chodu instituce, zejména pak do procesu rozhodování o financování.
502. Kromě toho mohou příslušné orgány zohlednit, zda instituce dokáže plán financování sladit s údaji poskytnutými příslušnými orgány v šabloně plánu financování.
503. Příslušné orgány by měly zvážit kvalitu procesů instituce, pokud jde o monitorování plnění plánu financování a schopnost včas reagovat na případné odchylky. Při hodnocení by příslušné orgány měly například zohlednit tyto faktory:
- kvalita aktuálních informací poskytovaných (vrcholnému) vedení o aktuálním stavu realizace plánu financování;
 - zda plán financování předpokládá realizaci alternativních záložních opatření, dojde-li ke změnám tržních podmínek;
 - zásady a postupy instituce, pokud jde o pravidelný přezkum a aktualizaci plánu financování v případě, že skutečně získané finanční prostředky se významně liší od plánu financování.

8.5 Souhrn zjištění a stanovení skóre

504. Po provedení výše uvedeného hodnocení by příslušné orgány měly získat představu o rizicích financování a likvidity instituce. Tato představa by se měla odrazit v souhrnu zjištění spolu se skórem rizika, které vychází z posouzení faktorů uvedených v tabulkách 9 a 10.

Tabulka 9. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u rizika likvidity

Skóre rizika	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory v souvislosti s inherentním rizikem	Posuzované faktory v souvislosti s přiměřeným řízením a kontrolními mechanismy
1	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje nízké riziko významného	<ul style="list-style-type: none"> Z případného nesouladu (např. splatnosti, měn atd.) vyplývá nevýznamné / velmi nízké riziko. Velikost a složení rezervy v oblasti likvidity jsou přiměřené a vhodné. Úroveň ostatních určujících faktorů rizika likvidity (např. 	<ul style="list-style-type: none"> Zásady a strategie instituce v oblasti rizika likvidity jsou v souladu s její celkovou strategií a rizikovým apetitem. Organizační rámec pro oblast rizika likvidity je robustní, s jasně

Skóre rizika	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory v souvislosti s inherentním rizikem	Posuzované faktory v souvislosti s přiměřeným řízením a kontrolními mechanismy
	obežetnostního dopadu na instituci.	reputační riziko, neschopnost převádět likviditu v rámci skupiny atd.) je nepodstatná / velmi nízká.	vymezenými povinnostmi a jasným oddělením úkolů funkcí odpovědných za podstupování rizik a funkcí řízení a kontroly rizik.
2	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje středně nízké riziko významného obežetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> • Zjištěný nesoulad (např. splatnosti, měn atd.) představuje nízké až střední riziko. • Riziko vyplývající z velikosti a složení rezervy v oblasti likvidity je nízké až střední. • Úroveň ostatních určujících faktorů rizika likvidity (např. reputační riziko, neschopnost převádět likviditu v rámci skupiny atd.) je nízká až střední. 	<ul style="list-style-type: none"> • Systémy měření, monitorování a vykazování rizika likvidity jsou přiměřené. • Interní limity a kontrolní rámec rizika likvidity jsou spolehlivé a jsou v souladu se strategií řízení rizik instituce a jejím rizikovým apetitem.
3	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje středně vysoké riziko významného obežetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> • Zjištěný nesoulad (např. splatnosti, měn atd.) představuje střední až vysoké riziko. • Riziko vyplývající z velikosti a složení rezervy v oblasti likvidity je střední až vysoké. • Úroveň ostatních určujících faktorů rizika likvidity (např. reputační riziko, neschopnost převádět likviditu v rámci skupiny atd.) je střední až vysoká. 	<ul style="list-style-type: none"> • Zásady a strategie instituce v oblasti rizika likvidity nejsou plně v souladu s její celkovou strategií a rizikovým apetitem. • Organizační rámec pro oblast rizika likvidity dostatečně neodděluje odpovědnosti a úkoly funkcí odpovědných za podstupování rizik a funkcí řízení a kontroly rizik.
4	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje vysoké riziko významného obežetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> • Zjištěný nesoulad (např. splatnosti, měn atd.) představuje vysoké riziko. • Riziko vyplývající z velikosti a složení rezervy v oblasti likvidity je vysoké. • Úroveň ostatních určujících faktorů rizika likvidity (např. reputační riziko, neschopnost převádět likviditu v rámci skupiny atd.) je vysoká. 	<ul style="list-style-type: none"> • Systémy měření, monitorování a vykazování rizika likvidity nejsou prováděny s dostatečnou přesností a četností. • Interní limity a kontrolní rámec rizika likvidity nejsou v souladu se strategií řízení rizik instituce ani s jejím rizikovým apetitem.

Tabulka 10. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u rizika financování

Skóre rizika	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory v souvislosti s inherentním rizikem	Posuzované faktory v souvislosti s přiměřeným řízením a kontrolními mechanismy
1	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje nízké riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> • Z profilu financování instituce nebo jeho udržitelnosti vyplývá nevýznamné / velmi nízké riziko. • Riziko vyplývající ze stability financování není významné. • Ostatní určující faktory rizika financování (např. reputační riziko, přístup k finančním trhům atd.) nejsou významné / jsou velmi nízké. 	<ul style="list-style-type: none"> • Zásady a strategie instituce v oblasti rizika financování jsou v souladu s její celkovou strategií a rizikovým apetitem. • Organizační rámec pro oblast rizika financování je robustní, s jasně vymezenými povinnostmi a jasným oddělením úkolů funkcí odpovědných za podstupování rizik a funkcí řízení a kontroly rizik.
2	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje středně nízké riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> • Riziko vyplývající z profilu financování instituce a jeho udržitelnosti je nízké až střední. • Riziko vyplývající ze stability financování je nízké až střední. • Ostatní určující faktory rizika financování (např. reputační riziko, přístup k finančním trhům atd.) jsou nízké až střední. 	<ul style="list-style-type: none"> • Systémy měření, monitorování a vykazování rizika financování jsou přiměřené. • Interní limity a kontrolní rámec rizika financování jsou spolehlivé a jsou v souladu se strategií řízení rizik instituce a jejím rizikovým apetitem.
3	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje středně vysoké riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> • Riziko vyplývající z profilu financování instituce a jeho udržitelnosti je střední až vysoké. • Riziko vyplývající ze stability financování je střední až vysoké. • Ostatní určující faktory rizika financování (např. reputační riziko, přístup k finančním trhům atd.) jsou střední až vysoké. 	<ul style="list-style-type: none"> • Zásady a strategie instituce v oblasti rizika financování nejsou plně v souladu s její celkovou strategií a rizikovým apetitem. • Organizační rámec pro oblast rizika financování dostatečně neodděluje odpovědnosti a úkoly funkcí odpovědných za podstupování rizik a funkcí řízení a kontroly rizik.
4	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje vysoké riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> • Riziko vyplývající z profilu financování instituce a jeho udržitelnosti je vysoké. • Riziko vyplývající ze stability financování je vysoké. • Ostatní určující faktory rizika financování (např. reputační riziko, přístup k finančním trhům atd.) jsou vysoké. 	<ul style="list-style-type: none"> • Systémy měření, monitorování a vykazování rizika financování nejsou

			<p>prováděny s dostatečnou přesností a četností.</p> <ul style="list-style-type: none">• Interní limity a kontrolní rámec rizika financování nejsou v souladu se strategií řízení rizik instituce ani s jejím rizikovým apetitem.
--	--	--	---

Hlava 9. Hodnocení likvidity v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu

9.1 Obecné úvahy

505. Příslušné orgány by měly na základě hodnocení likvidity v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování určit, zda likvidita a stabilní financování u instituce zajišťuje přiměřené krytí rizik pro likviditu a financování vyhodnocených podle hlavy 8 těchto obecných pokynů. Příslušné orgány by měly na základě hodnocení likvidity v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování rovněž určit, zda je nezbytné nastavit specifické požadavky na likviditu, jejichž účelem je pokrýt rizika pro likviditu a financování, kterým instituce je nebo může být vystavena.
506. Příslušné orgány by měly přihlédnout ke klíčovým faktorům ovlivňujícím životaschopnost instituce, jako jsou rezervy v oblasti likvidity instituce, vyrovnávací kapacita a profil financování, jakož i její interní postupy pro hodnocení přiměřenosti likvidity a opatření, zásady, procesy a mechanismy měření a řízení rizika likvidity a financování. Výsledek by měl být obsažen ve shrnutí a měl by se odrazit ve skóre, které je přiděleno na základě kritérií uvedených na konci této hlavy.
507. Závěr příslušného orgánu ohledně přiměřenosti likvidity by se měl opírat i o případné relevantní výsledky interních postupů pro hodnocení přiměřenosti likvidity.
508. Příslušné orgány by měly při hodnocení likvidity v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování provést tyto kroky:
- a. celkové hodnocení likvidity;
 - b. stanovení nezbytných specifických opatření v oblasti likvidity;
 - c. kvantifikace potenciálních specifických požadavků na likviditu – výpočet referenčních hodnot;
 - d. vyjádření specifických požadavků na likviditu a
 - e. stanovení skóre pro likviditu.

9.2 Celkové hodnocení likvidity

509. Při určování, zda likvidita instituce zajišťuje přiměřené krytí rizik pro likviditu a financování, by příslušné orgány měly používat tyto zdroje informací:

- a. interní postupy instituce pro hodnocení přiměřenosti likvidity;
- b. výsledky hodnocení rizika likvidity;
- c. výsledky hodnocení rizika financování;
- d. výsledky výpočtů referenčních hodnot dohledu;
- e. další relevantní vstupní údaje (z kontrol na místě, z analýzy skupiny srovnatelných subjektů, zátěžových testů atd.).

510. Příslušné orgány by měly zvážit spolehlivost interních postupů instituce pro hodnocení přiměřenosti likvidity, včetně ukazatelů rizika likvidity a financování.

511. Při hodnocení rámce interních postupů instituce pro hodnocení přiměřenosti likvidity, včetně případných interních metodik pro výpočet interních požadavků na likviditu, by příslušné orgány měly vyhodnotit, zda výpočty podle interních postupů instituce pro hodnocení přiměřenosti likvidity jsou:

- a. důvěryhodné: zda použité výpočty/metodiky řádně kryjí rizika, která mají řešit;
- b. srozumitelné: zda existuje jasná struktura a shrnutí jednotlivých částí výpočtů podle interních postupů instituce pro hodnocení přiměřenosti likvidity.

512. Při hodnocení přiměřenosti likvidity instituce by příslušné orgány rovněž měly spojit svá hodnocení rizika likvidity a rizika financování a zejména by měly zohlednit zjištění ohledně:

- a. rizik, na která se nevztahují požadavky na likviditu uvedené v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, pokud jde o ukazatele krytí likvidity, nebo v nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o ukazatele čistého stabilního financování, včetně rizika vnitrodenní likvidity a rizika likvidity na delší než 30denní časové období i riziko financování na období delší než jeden rok;
- b. ostatních rizik, která nejsou institucí přiměřeně krytá a měřená v důsledku podcenění odtoku finančních prostředků, nadhodnocení přítohu finančních prostředků, nadhodnocení hodnoty likvidity rezervních aktiv nebo vyrovnávací kapacity či nedostupnosti likvidních aktiv z provozního hlediska (aktiva nejsou určena k prodeji, aktiva jsou zatížená atd.);
- c. specifických koncentrací vyrovnávací kapacity a/nebo financování u jednotlivých protistran a/nebo produktů/druhů;
- d. mezer ve financování v určitých časových pásmech podle splatnosti v krátkodobém, střednědobém a dlouhodobém horizontu;
- e. přiměřeného pokrytí mezer ve financování v různých měnách;

- f. lavinových efektů a
- g. ostatních relevantních výsledků zátěžových testů likvidity prováděných v rámci dohledu.

513. Příslušné orgány by měly toto celkové hodnocení převést ve výsledné skóre likvidity, které by mělo odrážet názor příslušných orgánů na hrozby, které ohrožují životaschopnost instituce a které mohou vyplývat z rizik pro likviditu a financování.

9.3 Stanovení potřeby specifických požadavků na likviditu

514. Příslušné orgány by podle svého úsudku a na základě dialogu s institucí měly rozhodnout, zda je nezbytné stanovit v rámci dohledu pro instituci specifické požadavky na likviditu s ohledem na:

- a. obchodní model a strategii instituce a jejich hodnocení orgány dohledu;
- b. informace vyplývající z interních postupů instituce pro hodnocení přiměřenosti likvidity a
- c. hodnocení rizika likvidity a financování orgány dohledu, včetně hodnocení inherentního rizika likvidity, inherentního rizika financování a řízení a kontrol rizika likvidity a financování s přihlédnutím k možnosti, že vzájemné působení zjištěných rizik a slabých míst může vést k dalšímu zhoršení.

515. Dospějí-li příslušné orgány k závěru, že k vyřešení problémů s likviditou a financováním je potřeba stanovit specifické požadavky na likviditu, měly by rozhodnout o použití kvantitativních požadavků, o nichž pojednává tato hlava, a/nebo o použití kvalitativních požadavků, o nichž pojednává hlava 10 těchto obecných pokynů.

516. Při stanovování strukturálních, dlouhodobých požadavků orgánů dohledu by příslušné orgány měly zvážit potřebu dodatečných krátkodobých až střednědobých požadavků jako dočasného řešení vedoucího ke snížení přetrvávajících rizik, než strukturální požadavky dosáhnou požadovaných účinků.

517. Dospějí-li příslušné orgány k závěru, že existuje vysoké riziko, že náklady financování instituce vzrostou na nepřijatelnou úroveň, měly by zvážit opatření, včetně nastavení dodatečných kapitálových požadavků (podle hlavy 7), která vyrovnají zvýšený dopad na výkaz zisků a ztrát, pokud instituce nepřenese zvýšené náklady financování na své zákazníky, nebo by měly zvážit stanovení požadavku ohledně změny struktury financování s cílem snížit riziko nákladů financování.

9.4 Stanovení specifických kvantitativních požadavků na likviditu

518. Příslušné orgány by měly vytvořit a uplatňovat referenční hodnoty dohledu v oblasti likvidity jako kvantitativní nástroje, které přispívají k hodnocení toho, zda likvidita instituce zajišťuje spolehlivé krytí rizika likvidity a financování. Měly by rovněž sloužit jako obezřetná, konzistentní, transparentní a srovnatelná referenční hodnota při výpočtu a srovnávání specifických kvantitativních požadavků na likviditu institucí.
519. Při vytváření referenčních hodnot dohledu v oblasti likvidity by příslušné orgány měly zohlednit tato kritéria:
- a. referenční hodnoty by měly být obezřetné, konzistentní a transparentní;
 - b. při vytváření referenčních hodnot by se mělo vycházet z hodnocení rizik likvidity a financování v rámci dohledu a zátěžového testování likvidity prováděného v rámci dohledu. Základním východiskem pro referenční hodnotu by mělo být zátěžové testování likvidity prováděné orgány dohledu;
 - c. referenční hodnoty by měly nabízet srovnatelné výsledky a výpočty, aby bylo možné porovnat kvantifikované požadavky na likviditu institucí s podobnými obchodními modely a rizikovými profily; a
 - d. referenční hodnoty by měly orgánům dohledu pomáhat se stanovením přiměřené úrovně likvidity instituce.
520. Vzhledem k různorodosti obchodních modelů používaných institucemi nemusí být výsledek referenčních hodnot dohledu vhodný v každém případě a pro každou instituci. Příslušné orgány by měly tento problém vyřešit tak, že použijí nejvhodnější referenční hodnotu z dostupných možností a/nebo na základě vlastního úsudku výsledek referenční hodnoty upraví tak, aby zohledňoval faktory specifické pro konkrétní obchodní model.
521. Příslušné orgány by měly vyhodnotit vhodnost referenčních hodnot uplatňovaných u institucí a průběžně provádět jejich přezkoumání a aktualizaci s ohledem na zkušenosti s jejich používáním.
522. Přihlížejí-li příslušné orgány při stanovování specifických požadavků na likviditu k referenčním hodnotám dohledu, pak by v rámci dialogu s institucí měly instituci vysvětlit důvody a obecné základní principy, ze kterých referenční hodnoty vychází.
523. Nemají-li příslušné orgány vlastní referenční hodnotu pro kvantifikaci specifických kvantitativních požadavků na likviditu, mohou postup s referenční hodnotou uplatnit pomocí těchto kroků, zejména v případě rizika likvidity:
- a. komparativní analýza čistého odtoku finančních prostředků a způsobilých likvidních aktiv v zátěžových podmínkách v různých časových horizontech: do

jednoho měsíce (včetně jednodenních), od jednoho měsíce do tří měsíců a od tří měsíců do jednoho roku. Za tímto účelem by příslušné orgány měly naplánovat čistý odtok prostředků (hrubý odtok a přítok prostředků) a vyrovnávací kapacitu v různých časových pásmech podle splatnosti a s přihlédnutím k zátěžovým podmínkám (například obezřetné ocenění likvidních aktiv s použitím zátěžových předpokladů versus současné ocenění v běžných podmínkách a po snížení hodnoty), čímž v souladu s metodou splatností vznikne tabulka splatností v zátěžových podmínkách pro nadcházející rok;

- b. stanovení doby přežití instituce na základě tabulky splatností v zátěžových podmínkách;
- c. stanovení požadované / orgány dohledu stanovené minimální doby přežití s přihlédnutím k rizikovému profilu instituce a tržním a makroekonomickým podmínkám;
- d. je-li požadovaná / orgány dohledu stanovená minimální doba přežití delší než současná doba přežití instituce, příslušné orgány mohou určit dodatečnou výši likvidních aktiv (dodatečné rezervy v oblasti likvidity), které musí instituce držet, aby prodloužila svoji dobu přežití na minimální požadovanou úroveň.

524. Zásadním zdrojem, ze kterého budou referenční hodnoty příslušných orgánů ke specifickým kvantitativním požadavkům na likviditu vycházet, budou údaje získané při vykazování pro účely dohledu podle článku 415 nařízení (EU) č. 575/2013, a to o likviditě a o stabilním financování pro jednotlivé subjekty i konsolidovaně a o doplňkových ukazatelích monitorování likvidity. Navrhované referenční hodnoty budou ovlivněny obsahem těchto vykazovaných údajů a jejich uplatňování bude záviset na tom, kdy budou k dispozici.

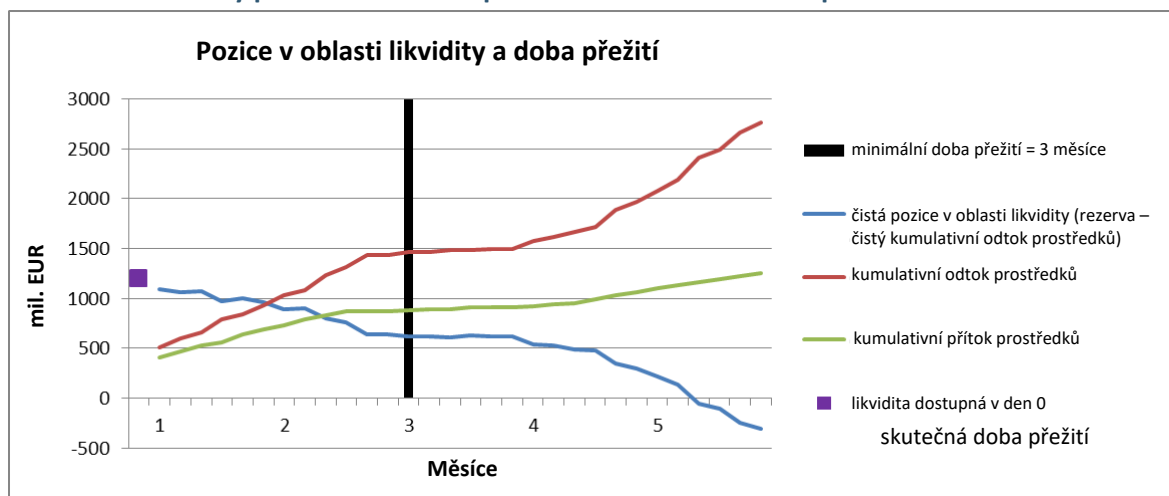
525. Níže jsou uvedeny vybrané příklady možných přístupů:

- a. Příklad 1: instituce s počáteční rezervou v oblasti likvidity ve výši 1 200 milionů EUR. Kumulativní přítoky a kumulativní odtoky prostředků odhadované v zátěžových podmínkách jsou projektovány v časovém horizontu 5 měsíců. Během tohoto období instituce rezervu v oblasti likvidity použije vždy, když je přítok prostředků nižší než odtok. Výsledkem je, že za stanovených zátěžových podmínek by instituce dokázala přežít 4,5 měsíce, což je déle, než činí minimální doba přežití stanovená orgány dohledu (v tomto příkladu jsou to 3 měsíce):

Tabulka 11. Názorný příklad referenční hodnoty pro výpočet likvidity

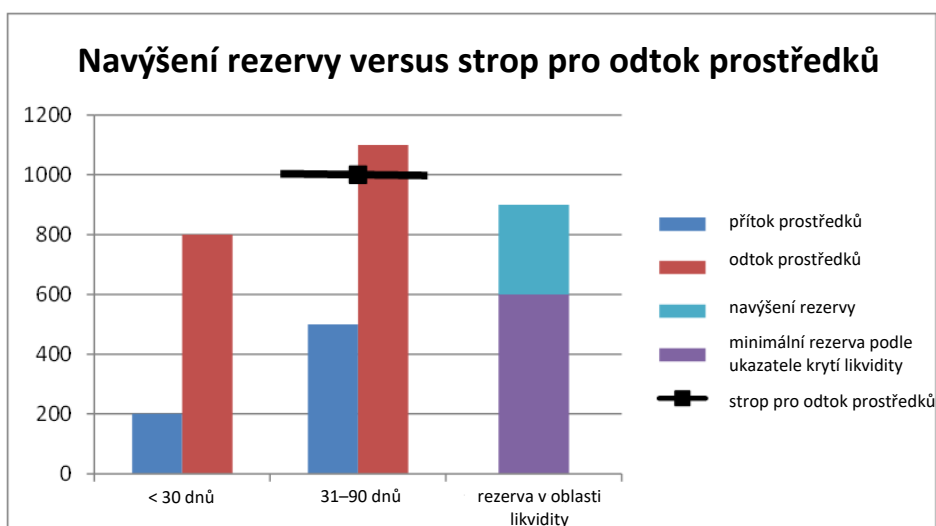
Časový horizont v měsících	Kumulativní odtok prostředků	Kumulativní přítok prostředků	Čistý kumulativní odtok prostředků	Čistá pozice v oblasti likvidity (rezerva – čistý kumulativní odtok prostředků)	Likvidita dostupná v den 0
					1 200
1	511	405	106	1 094	
	598	465	133	1 067	
	659	531	128	1 072	
	787	563	224	976	
	841	642	199	1 001	
2	933	693	240	960	
	1 037	731	306	894	
	1 084	788	295	905	
	1 230	833	397	803	
	1 311	875	435	765	
3	1 433	875	558	642	
	1 440	876	564	636	
	1 465	882	583	617	
	1 471	889	582	618	
	1 485	891	594	606	
4	1 485	911	574	626	
	1 492	916	576	624	
	1 493	916	577	623	
	1 581	918	663	537	
	1 618	945	673	527	
5	1 666	956	710	490	
	1 719	993	726	474	
	1 885	1 030	856	344	
	1 965	1 065	900	300	
	2 078	1 099	980	220	
5	2 192	1 131	1 061	139	Doba přežití
	2 415	1 163	1 252	- 52	
	2 496	1 194	1 302	- 102	
	2 669	1 224	1 445	- 245	
	2 764	1 253	1 511	- 311	

Obrázek 3. Názorný příklad stanovení specifického kvantitativního požadavku na likviditu

- b. Příklad 2: minimální doba přežití je orgány dohledu stanovena na 3 měsíce. Místo stanovení minimální doby přežití lze jako alternativní opatření, které rovněž řeší obavy orgánů dohledu, že rozdíl mezi přítokem a odtokem prostředků je nepřijatelně vysoký, použít stanovený strop pro odtok prostředků. V grafu uvedeném níže je mechanismus stanovení stropu pro odtok prostředků vyjádřen černou vodorovnou čarou. Instituce musí snížit odtok prostředků na úroveň pod uvedeným stropem. Strop může být stanoven pro jedno nebo více časových pásem a pro čistý odtok prostředků (po korekci o přítok prostředků) nebo pro hrubý odtok prostředků. Třetí sloupec představuje alternativu v podobě navýšení požadavku na výši rezerv:

Obrázek 4. Názorný příklad stanovení specifických kvantitativních požadavků na likviditu

9.5 Vyjádření specifických kvantitativních požadavků na likviditu

526. Aby příslušné orgány vhodně formulovaly konkrétní kvantitativní požadavky na likviditu, měly by použít jeden z těchto přístupů, pokud se za určitých okolností nepovažuje za vhodnější jiný přístup:

- přístup č. 1 – požadovat ukazatel krytí likvidity vyšší, než je zákonné minimum, a to v takové výši, aby se dostatečně zmírnily zjištěné nedostatky;
- přístup č. 2 – požadovat minimální dobu přežití v délce, která dostatečným způsobem zmírní zjištěné nedostatky. Dobu přežití lze buď stanovit přímo jako požadavek, nebo nepřímo nastavením stropu pro odtok prostředků v příslušných uvažovaných časových pásmech; příslušné orgány mohou požadovat různé druhy likvidních aktiv (např. aktiva způsobilá pro centrální banky) k pokrytí rizik, která nejsou (přiměřeně) krytá ukazatelem krytí likvidity;

- c. přístup č. 3 – požadovat minimální celkovou výši likvidních aktiv nebo vyrovnávací kapacity, kterou lze vyjádřit jako minimální celkovou výši nebo jako minimální výši nad rámec platného minimálního limitu stanoveného v rámci regulace, a to ve výši, která dostatečným způsobem zmírní zjištěné nedostatky. Příslušné orgány mohou stanovit požadavky ohledně složení likvidních aktiv včetně operačních požadavků (např. přímá směnitelnost na hotovost nebo uložení likvidních aktiv v centrální bance).

527. Aby příslušné orgány vhodně formulovaly konkrétní kvantitativní požadavky na stabilní financování, měly by použít jeden z těchto přístupů, pokud se za určitých okolností nepovažuje za vhodnější jiný přístup:

- a. přístup č. 4 – požadovat ukazatel čistého stabilního financování vyšší, než je zákonné minimum, a to v takové výši, aby se dostatečně zmírnily zjištěné nedostatky;
- b. přístup č. 5 – požadovat minimální celkovou výši dostupného stabilního financování, buď jako minimální celkovou částku, nebo jako minimální částku převyšující platné regulační minimum, a to v takové výši, aby se dostatečně zmírnily zjištěné nedostatky.

528. Kvůli zajištění konzistentnosti by příslušné orgány měly specifické kvantitativní požadavky na likviditu strukturovat tak, aby u institucí přinášely široce konzistentní omezovací výsledky, přičemž je třeba přihlídnout k tomu, že druhy stanovených požadavků se kvůli specifické situaci mohou u jednotlivých institucí lišit. Kromě kvantifikace by struktura měla rovněž uvádět očekávané složení a povahu požadavku. Ve všech případech by měla uvádět požadavek orgánů dohledu a platné požadavky podle směrnice 2013/36/EU. Rezervy v oblasti likvidity a vyrovnávací kapacita instituce držené na základě požadavků orgánů dohledu by měly být instituci k dispozici k případnému použití během zátěže.

529. Při stanovování specifických kvantitativních požadavků na likviditu a při jejich sdělování dané instituci by příslušné orgány měly zajistit, aby je instituce neprodleně informovala v případě, že požadavky neplní nebo nepředpokládá, že je v krátkodobém výhledu splní. Příslušné orgány by měly zajistit, aby instituce tuto informaci oznámila bez zbytečného prodlení a zároveň předložila plán urychlené nápravy, který vypracovala. Příslušné orgány by měly vyhodnotit proveditelnost plánu nápravy předloženého institucí a učinit odpovídající opatření v oblasti dohledu v případě, že plán není považován za proveditelný. Je-li plán považován za proveditelný, příslušné orgány by měly: určit na základě situace dané instituce případná nezbytná přechodná opatření v oblasti dohledu; monitorovat plnění plánu nápravy a pozorně sledovat pozici likvidity instituce a v případě potřeby požadovat, aby instituce vykazovala údaje častěji.

530. Nehledě na výše uvedené mohou příslušné orgány rovněž stanovit kvalitativní požadavky v podobě omezení/stropů/limitů, pokud jde o nesoulad, koncentrace, rizikový apetit,

kvantitativní omezení při vydávání zajištěných úvěrů atd. v souladu s kritérii uvedenými v hlavě 10 těchto obecných pokynů.

531. Níže jsou uvedeny vybrané příklady různých přístupů ke struktuře specifických kvantitativních požadavků na likviditu:

Příklad vyjádření specifických požadavků

Počínaje dnem 1. ledna 2021 až do odvolání musí banka X:

- a. **Přístup č. 1 – zajistit, aby její vyrovnávací kapacita po celou dobu dosahovala minimálně úrovně např. 125 % čistého odtoku likvidních prostředků, měřeno ukazatelem krytí likvidity.**
- b. **Přístup č. 2 – zajistit, aby její vyrovnávací kapacita po celou dobu zajišťovala dobu přežití o délce minimálně 3 měsíců, měřeno na základě interního zátěžového testu likvidity / tabulky splatností / na základě specifického ukazatele stanoveného orgánem dohledu.**
- c. **Přístup č. 3:**
 - **zajistit, aby její vyrovnávací kapacita po celou dobu dosahovala minimálně výše X mld. EUR, nebo**
 - **zajistit, aby její vyrovnávací kapacita po celou dobu dosahovala minimálně výše X mld. EUR nad rámec minimálního požadavku podle ukazatele krytí likvidity.**
- d. **Přístup č. 4 – zajistit, aby její dostupné stabilní financování bylo vždy stejné nebo vyšší než např. 125 % požadovaného stabilního financování měřeného ukazatelem čistého stabilního financování.**
- e. **Přístup č. 5:**
 - **zajistit, aby její dostupné stabilní financování po celou dobu dosahovalo minimálně výše X mld. EUR, nebo**
 - **zajistit, aby její dostupné stabilní financování po celou dobu dosahovalo minimálně výše X mld. EUR nad rámec minimálního požadavku podle ukazatele čistého stabilního financování.**

9.6 Souhrn zjištění a stanovení skóre

532. Po provedení výše uvedeného hodnocení by příslušné orgány měly získat představu o tom, zda stávající zdroje likvidity poskytují spolehlivé pokrytí rizik, kterým je nebo může být instituce vystavena. Tato představa by se měla odrazit v souhrnu zjištění doplněném o skóre životaschopnosti, které vychází z posouzení faktorů uvedených v tabulce 12.

533. V případě společného rozhodnutí by příslušné orgány měly použít hodnocení a skóre likvidity ke stanovení přiměřenosti zdrojů likvidity.

Tabulka 12. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u přiměřenosti likvidity

Skóre	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory
1	Pozice instituce v oblasti likvidity a její profil financování představují nízké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Vyrovňovací kapacita instituce a její rezervy v oblasti likvidity dostatečně převyšují specifické kvantitativní požadavky orgánů dohledu a předpokládá se, že tomu tak bude i v budoucnu. • Složení a stabilita dlouhodobějšího financování (> 1 rok) představují ve vztahu k činnostem a obchodnímu modelu instituce nevýznamné / velmi nízké riziko. • Nic nebrání případnému volnému toku likvidních prostředků mezi subjekty ve skupině, popřípadě všechny subjekty mají vyrovňovací kapacitu a rezervy v oblasti likvidity převyšující požadavky orgánů dohledu. • Instituce má věrohodný a důvěryhodný plán pro nepředvídané události v oblasti likvidity, který může být v případě potřeby účinný.
2	Pozice instituce v oblasti likvidity a/nebo její profil financování představují středně nízké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Vyrovňovací kapacita instituce a její rezervy v oblasti likvidity převyšují specifické kvantitativní požadavky orgánů dohledu, existuje však riziko, že tomu tak v budoucnu nebude. • Složení a stabilita dlouhodobějšího financování (> 1 rok) představují ve vztahu k činnostem a obchodnímu modelu instituce nízké riziko. • Případný volný tok likvidních prostředků mezi subjekty ve skupině je nebo může být minimálně omezen. • Instituce má věrohodný a důvěryhodný plán pro nepředvídané události v oblasti likvidity, který sice není bez rizika, ale může být v případě potřeby účinný.
3	Pozice instituce v oblasti likvidity a/nebo její profil financování představují středně vysoké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Vyrovňovací kapacita instituce a její rezervy v oblasti likvidity klesají a/nebo klesly pod úroveň specifických kvantitativních požadavků orgánů dohledu a existují obavy ohledně toho,

Skóre	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory
		<p>zda instituce dokáže včas obnovit dodržování těchto požadavků.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Složení a stabilita dlouhodobějšího financování (> 1 rok) představují ve vztahu k činnostem a obchodnímu modelu instituce střední riziko. • Případný volný tok likvidních prostředků mezi subjekty ve skupině je omezen. • Instituce má plán pro nepředvídané události v oblasti likvidity, který pravděpodobně nebude účinný.
4	<p>Pozice instituce v oblasti likvidity a/nebo její profil financování představují vysoké riziko pro životaschopnost instituce.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Vyrovňovací kapacita instituce a její rezervy v oblasti likvidity rychle klesají a/nebo klesly pod úroveň specifických kvantitativních požadavků orgánů dohledu a existují vážné obavy ohledně toho, zda instituce dokáže včas obnovit dodržování těchto požadavků. • Složení a stabilita dlouhodobějšího financování (> 1 rok) představují ve vztahu k činnostem a obchodnímu modelu instituce vysoké riziko. • Případný volný tok likvidních prostředků mezi subjekty ve skupině je závažně omezen. • Instituce nemá plán pro nepředvídané události v oblasti likvidity nebo má plán pro nepředvídané události v oblasti likvidity, který je zjevně nedostatečný.

Hlava 10. Celkové hodnocení v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu a uplatnění opatření v oblasti dohledu

10.1 Obecné úvahy

534. Tato hlava obecných pokynů spojuje zjištění, která jsou výsledkem hodnocení jednotlivých prvků procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu do celkového hodnocení v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování. Rovněž se zabývá tím, jak příslušné orgány uplatňují opatření v oblasti dohledu, jejichž účelem je řešit nedostatky zjištěné při hodnocení jednotlivých prvků procesu přezkumu a vyhodnocování. Příslušné orgány mohou uplatňovat opatření v oblasti dohledu podle směrnice 2013/36/EU (články 102, 104 a 105) a podle vnitrostátních předpisů a případně opatření včasného zásahu podle článku 27 směrnice 2014/59/EU nebo mohou uvedená opatření kombinovat.

535. Příslušné orgány by měly své pravomoci dohledu vykonávat na základě nedostatků zjištěných při hodnocení jednotlivých prvků procesu přezkumu a vyhodnocování, přihlížet k celkovému hodnocení v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování, včetně výsledného skóre, a zároveň zohlednit:

- a. význam nedostatků / slabých míst a potenciální obezřetnostní dopad neřešení problému (tj. zda je nezbytné problém pomocí určitého opatření řešit);
- b. zda jsou opatření v souladu s celkovým hodnocením konkrétního prvku procesu přezkumu a vyhodnocování (a s celkovým hodnocením v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování), respektive zda jsou tomuto hodnocení přiměřená;
- c. zda jsou k řešení obezřetnostních nedostatků / slabých míst souvisejících s riziky praní peněz a financování terorismu potřeba opatření dohledu nebo jiná administrativní opatření v rámci jejich pravomocí dohledu poté, co konzultovaly příslušné orgány dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu v souladu s oddílem 8 obecných pokynů pro spolupráci v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu⁴⁷;
- d. zda řešení / pokrytí nedostatků / slabých míst je již předmětem jiných opatření;

⁴⁷ Obecné pokyny pro spolupráci a výměnu informací mezi orgány obezřetnostního dohledu, orgány dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a finančními zpravodajskými jednotkami podle směrnice 2013/36/EU (EBA/GL/2021/15).

- e. zda by jiná opatření dosáhla stejného cíle s menší administrativní zátěží a menším finančním dopadem na instituci;
- f. optimální úroveň a dobu platnosti opatření k dosažení cíle dohledu;
- g. možnost, že zjištěná rizika a slabá místa mohou být korelované nebo se dále posilovat nebo obojí, takže je na místě zpřísnit opatření v oblasti dohledu; a
- h. výsledky posouzení způsobilosti k řešení krize orgánem příslušným k řešení krize, včetně souvisejícího pracovního programu, s cílem zajistit jednotnost činností v rámci dohledu.

536. Při uplatňování opatření v oblasti dohledu, která mají řešit konkrétní nedostatky zjištěné při hodnocení jednotlivých prvků procesu přezkumu a vyhodnocování, by příslušné orgány měly přihlížet k celkovým kvantitativním kapitálovým požadavkům a požadavkům na likviditu, které mají být uplatněny na základě kritérií uvedených v hlavách 7 a 9.

537. Při uplatňování opatření v oblasti dohledu k řešení obezřetnostních nedostatků souvisejících s rizikem praní peněz a financování terorismu by příslušné orgány měly spolupracovat s orgány dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, aby základní nedostatky / slabá místa byly odpovídajícím způsobem řešeny vhodnými opatřeními v rámci příslušných pravomocí orgánů dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a příslušných orgánů z jejich příslušných pohledů⁴⁸.

538. Příslušné orgány mohou přijmout opatření v oblasti dohledu, která jsou přímo propojena s výsledky činností v rámci dohledu (např. kontroly přímo na místě, hodnocení vhodnosti členů vedoucího orgánu a osob zastávajících klíčové funkce atd.), pokud výsledky těchto činností vyžadují okamžité uplatnění opatření v oblasti dohledu s cílem vyřešit závažné nedostatky.

10.2 Celkové hodnocení v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu

539. Při stanovování celkového hodnocení v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování by příslušné orgány měly přihlížet ke zjištěním, která jsou výsledkem hodnocení jednotlivých prvků procesu přezkumu a vyhodnocování, tj. měly by zvážit:

- a. rizika, kterým je nebo může být instituce vystavena;
- b. pravděpodobnost, že systém správy a řízení instituce, nedostatky v oblasti kontroly a/nebo obchodní model nebo strategie instituce zvýší nebo sníží tato rizika nebo instituci vystaví novému zdroji rizik;

⁴⁸ V souladu s obecnými pokyny orgánu EBA pro spolupráci v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu (EBA/GL/2021/15).

- c. zda kapitál a zdroje likvidity instituce zajišťují spolehlivé pokrytí těchto rizik; a
- d. potenciál pozitivní a negativní interakce jednotlivých prvků (např. příslušné orgány mohou silnou kapitálovou pozici považovat za potenciální faktor přispívající ke snížení rizika v určitých problémových oblastech, které byly zjištěny v případě likvidity a financování, nebo naopak slabá kapitálová pozice může tyto problémy zhoršit).

540. Na základě těchto faktorů by měly příslušné orgány určit životaschopnost instituce, která je definovaná jako vzdálenost od okamžiku neživotaschopnosti na základě přiměřenosti kapitálu a zdrojů likvidity, systému správy a řízení, kontrolních mechanismů a/nebo obchodního modelu nebo strategie, pokud jde o pokrytí rizik, kterým instituce je nebo může být vystavena.

541. Na základě stanovené životaschopnosti by příslušné orgány měly:

- a. přijmout veškerá opatření v oblasti dohledu nezbytná k řešení problémových oblastí;
- b. určit budoucí zdroje a plánování v oblasti dohledu pro instituci, včetně toho, zda by měly být pro instituci v rámci programu dohledových šetření naplánovány nějaké konkrétní činnosti v rámci dohledu;
- c. stanovit potřebu opatření včasného zásahu podle článku 27 směrnice 2014/59/EU a
- d. určit, zda instituce „je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné“ ve smyslu článku 32 směrnice 2014/59/EU.

542. Celkové hodnocení v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování by se mělo odrazit ve skóre životaschopnosti založeném na faktorech uvedených v tabulce 13 a mělo by být přesně zdokumentováno v každoročním shrnutí celkového hodnocení v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování. Toto každoroční shrnutí by mělo rovněž obsahovat celkové skóre v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování a skóre jednotlivých prvků procesu přezkumu a vyhodnocování a případná zjištění dohledu za posledních 12 měsíců.

Tabulka 13. Faktory, které orgány dohled zohlední při určování celkového skóre v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování

Skóre	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory
1	Zjištěná rizika představují pro životaschopnost instituce nízké riziko.	<ul style="list-style-type: none"> • Obchodní model a strategie instituce nevzbuzují žádné obavy. • Vnitřní systém správy a řízení a kontrolní mechanismy v celé instituci nevzbuzují žádné obavy.

Skóre	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory
		<ul style="list-style-type: none"> • Rizika pro kapitál a likviditu instituce představují nevýznamné / velmi nízké riziko významného obezřetnostního dopadu. • Složení a množství drženého kapitálu nevzbuzují žádné obavy. • Pozice instituce v oblasti likvidity a její profil financování nevzbuzují žádné obavy. • Důvěryhodnost a proveditelnost ozdravného plánu instituce, včetně její celkové ozdravné kapacity, nevzbuzují žádné obavy.
2	Zjištěná rizika představují pro životaschopnost instituce středně nízké riziko.	<ul style="list-style-type: none"> • Obchodní model a strategie instituce vzbuzují malé až střední obavy. • Systém správy a řízení instituce nebo kontrolní mechanismy v celé instituci vzbuzují malé až střední obavy. • Rizika pro kapitál a likviditu představují nízké až střední riziko významného obezřetnostního dopadu. • Složení a množství drženého kapitálu vzbuzují malé až střední obavy. • Pozice instituce v oblasti likvidity a/nebo její profil financování vzbuzují malé až střední obavy. • Důvěryhodnost a proveditelnost ozdravného plánu instituce, včetně její celkové ozdravné kapacity, vzbuzují malé až střední obavy.
3	Zjištěná rizika představují pro životaschopnost instituce středně vysoké riziko.	<ul style="list-style-type: none"> • Obchodní model a strategie instituce vzbuzují střední až vysoké obavy. • Systém správy a řízení instituce nebo kontrolní mechanismy v celé instituci vzbuzují střední až vysoké obavy. • Rizika pro kapitál a likviditu představují střední až vysoké riziko významného obezřetnostního dopadu. • Složení a množství kapitálu drženého institucí vzbuzují střední až vysoké obavy. • Pozice instituce v oblasti likvidity a/nebo její profil financování vzbuzují střední až vysoké obavy.

Skóre	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory
		<ul style="list-style-type: none"> • Důvěryhodnost a proveditelnost ozdravného plánu instituce, včetně její celkové ozdravné kapacity, vzbuzují střední až vysoké obavy.
4	Zjištěná rizika představují pro životaschopnost instituce vysoké riziko.	<ul style="list-style-type: none"> • Obchodní model a strategie instituce vzbuzují vysoké obavy. • Systém správy a řízení instituce nebo kontrolní mechanismy v celé instituci vzbuzují vysoké obavy. • Rizika pro kapitál a likviditu představují vysoké riziko významného obezřetnostního dopadu. • Složení a množství kapitálu drženého institucí vzbuzují vysoké obavy. • Pozice instituce v oblasti likvidity a/nebo její profil financování vzbuzují vysoké obavy. • Důvěryhodnost a proveditelnost ozdravného plánu instituce, včetně její celkové ozdravné kapacity, vzbuzují vysoké obavy.
F	Instituce je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné.	<ul style="list-style-type: none"> • Existuje bezprostřední riziko pro životaschopnost instituce. • Instituce splňuje podmínky, kdy lze prohlásit, že je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné, podle čl. 32 odst. 4 směrnice 2014/59/EU⁴⁹.

543. Je-li stanoveno, že instituce „je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné“, čemuž odpovídá celkové skóre „F“ v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování, příslušné orgány by měly projednat výsledná zjištění s orgány příslušnými k řešení krize a postupovat podle článku 32 směrnice 2014/59/EU.

⁴⁹ Příslušný orgán se zejména domnívá, že 1) instituce porušuje, popřípadě existují objektivní důvody podporující názor, že instituce v blízké budoucnosti bude porušovat požadavky podmiňující prodloužení povolení způsobem, který by příslušný orgán opravňoval k odebrání povolení, a to mimo jiné z důvodů, že instituce utrpěla ztráty nebo pravděpodobně utrpí ztráty, které ji připraví o veškerý kapitál nebo o významnou část kapitálu; 2) aktiva instituce jsou, popřípadě existují objektivní důvody podporující názor, že aktiva instituce v blízké budoucnosti budou nižší než její závazky; nebo 3) instituce není, popřípadě existují objektivní důvody podporující názor, že instituce v blízké budoucnosti nebude neschopná splácet své dluhy nebo jiné závazky při splatnosti.

Čl. 32 odst. 4 písm. d) směrnice [2014/59/EU](#) rovněž stanovuje kritéria mimořádné veřejné finanční podpory, na jejichž základě lze určit, zda instituce „je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné“. Tato kritéria však nejsou pro účely procesu dohledu a vyhodnocování orgány dohledu a při rozhodování příslušných orgánů posuzována.

10.3 Uplatňování kapitálových opatření

544. Příslušné orgány by měly uložit dodatečné kapitálové požadavky a určit kapitálové předpoklady tak, že stanoví celkový kapitálový požadavek v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování a případně určí P2G v souladu s procesem a kritérii uvedenými v hlavě 7 těchto obecných pokynů.

545. Nehledě na požadavky zmíněné v předchozím odstavci mohou příslušné orgány na základě slabých míst a nedostatků zjištěných při hodnocení jednotlivých prvků procesu přezkumu a vyhodnocování uložit další kapitálová opatření, a to včetně:

- a. požadavku, aby instituce využívala čisté zisky k posílení svého kapitálu podle čl. 104 odst. 1 písm. h) směrnice 2013/36/EU;
- b. omezení nebo zákazu, aby instituce rozdělovala výnosy nebo vyplácela úroky akcionářům, společníkům nebo držitelům nástrojů vedlejšího kapitálu tier 1 podle čl. 104 odst. 1 písm. i) směrnice 2013/36/EU, pokud tento zákaz nepředstavuje nesplnění závazků dané instituce; a/nebo
- c. požadavku, aby instituce používala specifické zásady tvorby opravných položek a rezerv nebo zacházení s aktivy z hlediska kapitálových požadavků podle čl. 104 odst. 1 písm. d) směrnice 2013/36/EU.

10.4 Uplatňování opatření v oblasti likvidity

546. Příslušné orgány by měly uložit specifické požadavky na likviditu v souladu s procesem a kritérii uvedenými v hlavě 9 těchto obecných pokynů.

547. Nehledě na specifické kvantitativní požadavky zmíněné v předchozím odstavci mohou příslušné orgány na základě slabých míst a nedostatků zjištěných při hodnocení rizika likvidity a financování uložit dodatečná opatření v oblasti likvidity, a to včetně:

- a. uložení zvláštních požadavků na likviditu, včetně omezení týkajících se nesouladu splatností mezi aktivy a pasivy podle čl. 104 odst. 1 písm. k) směrnice 2013/36/EU; a/nebo
- b. uložení správních sankcí nebo jiných správních opatření včetně obezřetnostních poplatků podle článku 105 směrnice 2013/36/EU.

10.5 Uplatňování jiných opatření v oblasti dohledu

548. Konkrétní nedostatky zjištěné při hodnocení jednotlivých prvků procesu přezkumu a vyhodnocování mohou příslušné orgány řešit pomocí opatření, která přímo nesouvisí s kvantitativními kapitálovými požadavky nebo požadavky na likviditu. Tento oddíl nabízí demonstrativní výčet možných opatření v oblasti dohledu, která lze uplatnit na základě

článků 104 a 105 směrnice 2013/36/EU. Příslušné orgány mohou použít jiná opatření v oblasti dohledu stanovená v uvedených člancích, pokud jsou pro řešení zjištěných nedostatků popsaných v tomto oddíle vhodnější. Výběr opatření by měl zohledňovat výsledky hodnocení provedeného v souladu s hlavami 4, 5, 6 a 8 těchto obecných pokynů.

549. Pokud je po konzultaci s příslušným orgánem pro boj proti praní peněz a financování terorismu potřeba, aby se příslušné orgány zabývaly obezřetnostními nedostatky / slabými místy souvisejícími s riziky praní peněz a financování terorismu v důsledku posouzení prvků procesu přezkumu a vyhodnocování, měly by příslušné orgány stanovit dodatečné kapitálové požadavky pouze v případě, že to považují za vhodnější než jiná opatření v oblasti dohledu. Jsou-li uloženy dodatečné kapitálové požadavky, měly by být použity jako dočasné opatření do vyřešení zjištěných nedostatků.

Analýza obchodního modelu

550. Opatření v oblasti dohledu, která mají řešit nedostatky zjištěné v analýze obchodního modelu, budou zřejmě vyžadovat, aby instituce změnila svůj systém správy a řízení a kontrolní mechanismy ve snaze podpořit uplatňování obchodního modelu a strategie nebo aby omezila určité obchodní činnosti.

551. Podle čl. 104 odst. 1 písm. b) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány požadovat úpravu řízení rizik a mechanismů kontroly nebo systému správy a řízení s cílem dosáhnout souladu s požadovaným obchodním modelem nebo strategií, přičemž se může jednat například o požadavek:

- a. úpravy finančního plánu předpokládané ve strategii, pokud se neopírají o plánování vnitřně stanoveného kapitálu nebo důvěryhodné předpoklady;
- b. změny organizačních struktur, posílení funkcí řízení a kontroly rizik s cílem podpořit uplatňování obchodního modelu nebo strategie; a/nebo
- c. změny a posílení informačních systémů s cílem podpořit uplatňování obchodního modelu nebo strategie.

552. Podle čl. 104 odst. 1 písm. e) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce změnila obchodní model nebo strategii, pokud se:

- a. neopírají o odpovídající organizační opatření, systém správy a řízení nebo mechanismy kontroly a řízení rizik;
- b. neopírají o kapitálové a operační plány, včetně alokace přiměřených finančních, lidských a technologických (IT) zdrojů; a/nebo
- c. existují značné obavy ohledně udržitelnosti obchodního modelu.

553. Podle čl. 104 odst. 1 písm. f) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány:

- a. požadovat, aby instituce snížily inherentní riziko obsažené v produktech, které vytvářejí/distribuuji, přičemž se může jednat například o požadavek:
 - změny rizik obsažených v určitých nabízených produktech, a/nebo
 - zlepšení systému správy a řízení a kontrolních mechanismů v oblasti vývoje a udržování produktů;
- b. požadovat, aby instituce snížila inherentní riziko obsažené v jejích systémech, přičemž se může jednat například o požadavek:
 - zlepšení systémů nebo zvýšení investic nebo urychlení zavádění nových systémů, a/nebo
 - zlepšení systému správy a řízení a kontrolních mechanismů v oblasti vývoje a udržování systémů;
- c. požadovat, aby instituce snížily inherentní riziko obsažené v jejich činnostech, včetně externě zajišťovaných činností, přičemž se může jednat například o požadavek:
 - změny nebo omezení určitých činností s cílem snížit jejich inherentní riziko, a/nebo
 - zlepšení systému řízení a kontroly a opatření kontrolních mechanismů a dohledu nad externě zajišťovanými činnostmi.

Vnitřní systém správy a řízení a kontrolní mechanismy v celé instituci

554. Opatření v oblasti dohledu, která mají řešit nedostatky zjištěné při hodnocení vnitřního systému správy a řízení a kontrolních mechanismů v celé instituci, se mohou zaměřit na opatření požadující, aby instituce posílila systém správy a řízení a kontrolní mechanismy nebo snížila inherentní riziko obsažené v jejích produktech, systémech a operacích.

555. Podle čl. 104 odst. 1 písm. b) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány:

- a. požadovat, aby instituce změnila svůj celkový systém správy a řízení a organizaci, přičemž se může jednat například o požadavek:
 - změny organizační nebo funkční struktury, včetně hierarchických vztahů,
 - úpravy zásad řízení rizik nebo změny způsobu jejich přípravy a uplatňování v celé organizaci, a/nebo
 - zvýšení transparentnosti systému správy a řízení;
- b. požadovat, aby instituce změnila organizaci, složení nebo fungování vedoucího orgánu;

- c. požadovat, aby instituce posílala svůj celkový systém řízení rizik, přičemž se může jednat například o požadavek:
 - změny (snížení) rizikového apetitu nebo systému správy a řízení pro určování rizikového apetitu a vypracování celkové strategie v oblasti rizik,
 - zlepšení interních postupů a modelů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti nebo přiměřenosti likvidity, pokud nejsou považovány za vhodné pro daný účel,
 - zvýšení kapacity zátěžového testování a zlepšení celkového programu zátěžového testování, a/nebo
 - zlepšení plánů pro nepředvídané události;
- d. požadovat, aby instituce posílala systém a funkce vnitřní kontroly, přičemž se může jednat například o požadavek:
 - nezávislosti a přiměřeného personálního obsazení funkce interního auditu, a/nebo
 - zlepšení procesu interního vykazování tak, aby se zajistilo přiměřené vykazování vedoucímu orgánu;
- e. požadovat, aby instituce zlepšila informační systémy nebo opatření k zajištění kontinuity činnosti, přičemž se může jednat například o požadavek:
 - zlepšení spolehlivosti systémů, a/nebo
 - vytvoření a testování plánů kontinuity činnosti.

556. Podle čl. 104 odst. 1 písm. g) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce:

- a. změnila zásady odměňování; a/nebo
- b. omezila pohyblivou složku odměny stanovením její výše jako procentního podílu čistých výnosů.

557. Na základě výsledků kvalitativního posouzení programů zátěžového testování a při zjištění nedostatků by příslušné orgány měly požadovat, aby instituce:

- a. vypracovala plán nápravných opatření za účelem zlepšení programů a postupů zátěžového testování. Pokud jsou zjištěny podstatné nedostatky v tom, jak instituce řeší výsledky zátěžových testů, nebo pokud opatření vedení nejsou považována za důvěryhodná, příslušné orgány by měly požadovat, aby instituce přijala další nápravná opatření, včetně požadavku učinit změny v kapitálovém plánu instituce;

- b. provedla předepsané scénáře (nebo jejich části) nebo případně použila specifické předpoklady.

Úvěrové riziko a riziko selhání protistrany

558. Opatření v oblasti dohledu, která mají řešit nedostatky zjištěné při hodnocení úvěrového rizika a rizika selhání protistrany a souvisejících řídicích a kontrolních mechanismů, se pravděpodobně zaměří na to, aby instituce snížila úroveň inherentního rizika nebo posílila řídicí a kontrolní mechanismy.

559. Podle čl. 104 odst. 1 písm. b) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce:

- a. aktivněji zapojila vedoucí orgán nebo jeho výbory do rozhodování o úvěrech;
- b. zlepšila systémy řízení úvěrového rizika;
- c. zlepšila kontrolní mechanismy u úvěrových procesů, včetně poskytování úvěrů, jejich monitorování a vymáhání;
- d. zlepšila řízení, hodnocení a monitorování zajištění; a/nebo
- e. zlepšila kvalitu a četnost vykazování úvěrového rizika vedoucímu orgánu a vrcholnému vedení.

560. Podle čl. 104 odst. 1 písm. d) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce:

- a. používala specifické zásady tvorby opravných položek a rezerv, a požadovala zvýšení rezerv, pokud to účetní předpisy povolují;
- b. upravila nastavení interních parametrů rizik a/nebo rizikových vah používaných při výpočtu výše rizikové expozice pro konkrétní produkty, sektory nebo druhy dlužníků; a/nebo
- c. používala vyšší snížení hodnoty zajištění.

561. Podle čl. 104 odst. 1 písm. e) a f) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce:

- a. snížila velké expozice nebo jiné zdroje rizika koncentrace úvěrů;
- b. zpřísnila kritéria poskytování úvěrů pro všechny nebo vybrané kategorie produktů nebo dlužníků;

- c. snížila expozici vůči určitým typům finančních nástrojů (např. hypotečním úvěrům, financování vývozu, u komerčních nemovitostí, sekuritizace atd.), kategoriím dlužníků, sektorům, zemím atd. nebo pro ně získala zajištění; a/nebo
- d. zavedla vhodnou strategii ke snížení množství nebo podílu nevykonných expozic.

Tržní riziko

562. Opatření v oblasti dohledu, která mají řešit nedostatky zjištěné při hodnocení tržního rizika a souvisejících řídicích a kontrolních mechanismů, se pravděpodobně zaměří na to, aby instituce snížila úroveň inherentního rizika nebo posílila řídicí a kontrolní mechanismy.

563. V souladu s čl. 104 odst. 1 písm. b) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce řešila zjištěné nedostatky, pokud jde o schopnost instituce identifikovat, měřit, monitorovat a kontrolovat tržní riziko, přičemž se může jednat například o požadavek:

- a. zlepšení výkonnosti interních přístupů instituce nebo její kapacity zpětného testování nebo zátěžového testování;
- b. zlepšení kvality a četnosti vykazování tržního rizika prostřednictvím zpráv předkládaných vedoucímu orgánu a vrcholnému vedení instituce; a/nebo
- c. častějších a důkladnějších interních auditů činnosti na trhu.

564. Podle čl. 104 odst. 1 písm. e) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány:

- a. omezit investice do určitých produktů, pokud zásady a postupy instituce nezajišťují přiměřené krytí a kontrolu rizika vyplývajícího z těchto produktů;
- b. požadovat, aby instituce předložila plán postupného snižování expozic vůči problémovým aktivům a/nebo nelikvidním pozicím; a/nebo
- c. požadovat odprodej finančních produktů, pokud výstupem procesů oceňování v instituci nejsou konzervativní ocenění v souladu se standardy uvedenými v nařízení (EU) č. 575/2013.

565. Podle čl. 104 odst. 1 písm. f) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány:

- a. požadovat, aby instituce snížila úroveň inherentního tržního rizika (prostřednictvím zajištění nebo prodeje aktiv), pokud byly v systémech měření instituce zjištěny významné nedostatky; a/nebo
- b. požadovat, aby instituce zvýšila výši derivátů, které jsou vypořádávány prostřednictvím ústředních protistran.

Operační riziko

566. Opatření v oblasti dohledu, která mají řešit nedostatky zjištěné při hodnocení operačního rizika a souvisejících řídicích a kontrolních mechanismů, se pravděpodobně zaměří na to, aby instituce snížila úroveň inherentního rizika nebo posílila řídicí a kontrolní mechanismy.

567. Podle čl. 104 odst. 1 písm. b) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány:

- a. požadovat, aby instituce aktivněji zapojila vedoucí orgán nebo jeho výbory do rozhodování o řízení operačního rizika;
- b. požadovat, aby instituce při schvalování nových produktů a systémů přihlížela k inherentnímu operačnímu riziku; a/nebo
- c. požadovat, aby instituce zlepšila systémy identifikace a měření operačního rizika.

568. Podle čl. 104 odst. 1 písm. e) a f) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány:

- a. požadovat, aby instituce omezila rozsah a/nebo míru outsourcingu, včetně restrukturalizace nebo ukončení externího zajištění činnosti/služby a přechodu k jinému poskytovateli služeb;
- b. požadovat, aby instituce snížila expozice vůči operačnímu riziku (např. pomocí pojištění, zavedením většího počtu kontrolních bodů atd.);
- c. požadovat, aby instituce přijala konkrétní nápravná opatření ke zlepšení svého celkového vnitřního systému správy a řízení, včetně rámce řízení rizik a vnitřních kontrol;
- d. požadovat, aby instituce definovala a sledovala konkrétní klíčové ukazatele rizika a/nebo výkonnosti;
- e. zakázat nebo omezit obchody, operace nebo síť institucí nebo požadovat odprodej činností, které znamenají nadměrné riziko pro zdraví instituce; a/nebo
- f. požadovat snížení rizika spojeného s činnostmi, produkty a systémy institucí, včetně rizik praní peněz a financování terorismu s obezřetnostními důsledky.

Úrokové riziko investičního portfolia

569. Bez ohledu na požadavek držet dodatečný kapitál podle čl. 104 odst. 1 písm. a) směrnice 2013/36/EU by příslušné orgány měly zvážit uplatnění opatření v oblasti dohledu v těchto případech:

- a. pokud se použije některý z případů uvedených v čl. 98 odst. 5 písm. a) nebo b) směrnice 2013/36/EU; nebo

- b. pokud výsledky procesu přezkumu a vyhodnocování odhalí nedostatky v hodnocení inherentního úrokového rizika neobchodního portfolia a v souvisejících řídicích a kontrolních mechanismech instituce.

570. V souladu s čl. 104 odst. 1 písm. b) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce řešila nedostatky, pokud jde o její schopnost identifikovat, měřit, monitorovat a kontrolovat úrokové riziko neobchodního portfolia, přičemž se může jednat například o požadavek:

- a. zlepšit kapacitu zátěžového testování; a/nebo
- b. zlepšit vykazování informací o řízení úrokového rizika neobchodního portfolia vedoucímu orgánu a vrcholnému vedení instituce.

571. Podle čl. 104 odst. 1 písm. f) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce používala upravené interní limity s cílem snížit inherentní riziko obsažené v činnostech, produktech a systémech.

572. Podle čl. 104 odst. 1 písm. j) směrnice 2013/36/EU a s výhradou odstavce 2 uvedeného článku mohou příslušné orgány požadovat doplňující nebo častější vykazování pozice instituce, pokud jde o úrokové riziko neobchodního portfolia.

573. Pokud to příslušné orgány považují za nutné, mohou rovněž uplatnit opatření v souladu s čl. 84 odst. 3 směrnice 2013/36/EU.

Riziko likvidity

574. V souladu s čl. 104 odst. 1 písm. k) směrnice 2013/36/EU a čl. 8 odst. 1 a 6 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 mohou příslušné orgány k upřesnění ukazatele krytí likvidity, pokud jde o diverzifikaci rezervy v oblasti likvidity a měnový soulad mezi likvidními aktivy a čistými odtoky prostředků:

- a. uložit požadavky na koncentraci držených likvidních aktiv, např.:
 - požadavky na složení profilu likvidních aktiv instituce, pokud jde o protistrany, měnu atd., a/nebo
 - stropy, limity nebo omezení koncentrací financování;
- b. uložit omezení ohledně krátkodobých smluvních nesouladů splatnosti nebo nesouladů splatnosti v důsledku chování aktiv a závazků, např.:
 - limity pro nesoulad splatností (v jednotlivých časových pásmech) mezi aktivy a pasivy,
 - limity pro minimální dobu přežití, a/nebo

- limity pro závislost na určitých krátkodobých zdrojích financování, např. financování z peněžního trhu.

575. Podle čl. 104 odst. 1 písm. j) směrnice 2013/36/EU a s výhradou odstavce 2 uvedeného článku mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce častěji vykazovala pozice v oblasti likvidity, včetně požadavků na:

- a. četnost vykazování ukazatele krytí likvidity pro regulatorní účely; a/nebo
- b. četnost vykazování dalších údajů o likviditě, např. „doplňkových ukazatelů monitorování“, a jejich podrobnost.

576. V souladu s čl. 104 odst. 1 písm. b) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce řešila zjištěné nedostatky, pokud jde o schopnost instituce identifikovat, měřit, monitorovat a kontrolovat riziko likvidity, přičemž se může jednat například o požadavek:

- a. zvýšit kapacitu zátěžových testů a zlepšit schopnost identifikovat a kvantifikovat významné zdroje rizika likvidity instituce;
- b. zlepšit schopnost zpeněžit likvidní aktiva;
- c. zlepšit plán pro nepředvídané události a rámec ukazatelů včasného varování v oblasti likvidity; a/nebo
- d. zlepšit vykazování informací o řízení likvidity vedoucímu orgánu a vrcholnému vedení instituce.

Riziko financování

577. V souladu s čl. 104 odst. 1 písm. k) směrnice 2013/36/EU a s přihlédnutím k čl. 428b odst. 5 nařízení (EU) č. 575/2013, pokud jde o měnový soulad mezi dostupným a požadovaným stabilním financováním v ukazateli čistého stabilního financování, mohou příslušné orgány požadovat, aby byla přijata opatření ke změně profilu financování instituce, včetně:

- a. snížení závislosti na určitých (potenciálně volatilních) finančních trzích, např. na velkoobchodním financování;
- b. snížení koncentrace profilu financování, pokud jde o protistrany, vrcholy v dlouhodobém profilu splatností, (nesoulad) měn atd.; a/nebo
- c. snížení výše zatížených aktiv, potenciálně s rozlišením celkového zatížení a přezajištění (např. u krytých dluhopisů, výzev k dodatkové úhradě atd.).

578. Podle čl. 104 odst. 1 písm. j) směrnice 2013/36/EU a s výhradou odstavce 2 uvedeného článku mohou příslušné orgány požadovat doplňující nebo častěji vykazování pozice instituce v oblasti financování, včetně:

- a. zvýšené četnosti vykazování pro regulační účely v souvislosti s monitorováním profilu financování (např. ukazatele čistého stabilního financování a „doplňkových ukazatelů monitorování“); a/nebo
- b. zvýšené četnosti informování orgánů dohledu o plánu financování instituce.

579. Podle čl. 104 odst. 1 písm. b) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány:

- a. požadovat opatření k vyřešení nedostatků zjištěných u kontrolních mechanismů rizika financování instituce, včetně:
 - zlepšení vykazování informací o riziku financování vedoucímu orgánu a vrcholnému vedení instituce;
 - přepracování nebo vylepšení plánu financování; a/nebo
 - stanovení limitů v rámci rizikového apetitu;
- b. zlepšit schopnosti instituce v oblasti zátěžového testování, např. na základě požadavku, aby instituce pokryla delší stresové období.

10.6 Reakce orgánů dohledu na situaci, kdy není splněn celkový kapitálový požadavek v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování nebo celkový kapitálový požadavek

580. Celkový kapitálový požadavek v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování je právně závazným požadavkem, který instituce musí vždy splňovat, a to i v zátěžových podmínkách. Není-li celkový kapitálový požadavek v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování stanovený podle těchto obecných pokynů nadále plněn, příslušné orgány by měly zvážit další pravomoci k zásahům podle směrnice 2013/36/EU a směrnice 2014/59/EU, včetně odnětí povolení podle čl. 18 písm. d) směrnice 2013/36/EU, uplatnění opatření včasného zásahu podle článku 27 směrnice 2014/59/EU a opatření k řešení krize podle uvedené směrnice. Při výkonu těchto pravomocí by příslušné orgány měly zvážit, zda jsou opatření úměrná okolnostem, ale i svůj úsudek ohledně toho, jak se situace bude pravděpodobně vyvíjet.

581. Porušení celkového kapitálového požadavku v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování by mělo být rovněž zohledněno při určování, zda je instituce v selhání nebo je její selhání pravděpodobné podle čl. 32 odst. 4 písm. a) směrnice 2014/59/EU a *obecných pokynů orgánu EBA k výkladu různých podmínek, za nichž se instituce považuje za instituci, jež je v selhání nebo jejíž selhání je pravděpodobné*, neboť se jedná o jednu z podmínek, za kterých příslušné orgány mohou odejmout povolení podle čl. 18 písm. d) směrnice 2013/36/EU.

582. Příslušné orgány by také měly sledovat, zda instituce splňují celkový kapitálový požadavek. V případě potřeby by příslušné orgány měly přijmout opatření k zajištění toho, aby instituce splňovaly požadavky stanovené v článcích 141 až 142 směrnice 2013/36/EU.

10.7 Reakce orgánů dohledu na situaci, kdy nejsou splněny P2G

583. Příslušné orgány by měly monitorovat, zda je institucí stanovena a trvale dodržována výše kapitálu očekávaná podle P2G.
584. Pokud kapitál instituce klesne nebo pravděpodobně klesne pod úroveň stanovenou podle P2G, příslušný orgán by měl očekávat, že ho instituce bude informovat a připraví revidovaný kapitálový plán. Ve svém oznámení by instituce v rámci lepšího dialogu v oblasti dohledu měla vysvětlit, jaké nepříznivé důsledky ji k tomu pravděpodobně povedou a jaká opatření se předpokládají za účelem eventuálního obnovení souladu s P2G.
585. Obecně existují tři situace, ve kterých instituce neplní P2G a které by měl příslušný orgán zvážit.
- Jestliže úroveň kapitálu klesne pod úroveň stanovenou v P2G (a zároveň zůstává nad úrovní celkového kapitálového požadavku) za okolností specifických pro danou instituci nebo za vnějších okolností, kdy nastala rizika, pro která byly P2G určeny, může příslušný orgán instituci dočasně dovolit vykonávat činnost pod úrovní stanovenou v P2G za předpokladu, že její revidovaný kapitálový plán je považován za důvěryhodný podle kritérií stanovených v oddíle 7.7.2. Příslušný orgán může rovněž případně zvážit úpravu úrovně stanovené v P2G.
 - Jestliže úroveň kapitálu klesne pod úroveň stanovenou v P2G (a zároveň zůstane nad úrovní celkového kapitálového požadavku) za okolností specifických pro danou instituci nebo za vnějších okolností v důsledku toho, že nastala rizika, pro která nebyly P2G určeny, by příslušné orgány měly očekávat, že instituce v přiměřeném časovém rámci zvýší úroveň kapitálu na úroveň stanovenou v P2G.
 - Jestliže instituce ignoruje P2G, nezahrnuje je do svého rámce řízení rizik ani nevytváří kapitál za účelem splnění P2G ve lhůtách stanovených podle odstavce 438, může to vést příslušné orgány k uplatnění dalších opatření v oblasti dohledu stanovených v oddílech 10.3 a 10.5.

Pokud nebylo uděleno povolení provozovat činnost pod úrovní stanovenou v P2G, jak je uvedeno v písmenu a) a kapitál instituce je opakovaně pod úrovní stanovenou v P2G, měl by příslušný orgán uložit dodatečné kapitálové požadavky v souladu s hlavou 7.

586. Nehledě na konkrétní reakce orgánů dohledu v souladu s předchozím odstavcem mohou příslušné orgány rovněž zvážit použití kapitálových a dalších opatření v oblasti dohledu stanovených v oddílech 10.3 a 10.5, pokud se jeví jako vhodnější k řešení důvodů, které vedly k poklesu kapitálu pod úroveň stanovenou v P2G.

10.8 Interakce mezi opatřeními v oblasti dohledu a opatřeními včasného zásahu

587. Kromě opatření v oblasti dohledu zmíněných v této hlavě obecných pokynů mohou příslušné orgány uplatňovat opatření včasného zásahu podle článku 27 směrnice 2014/59/EU, která mají doplnit soubor opatření v oblasti dohledu uvedených v člancích 104 a 105 směrnice 2013/36/EU.

588. Příslušné orgány by měly uplatňovat opatření včasného zásahu, aniž by tím byla dotčena jiná opatření v oblasti dohledu, a při uplatňování opatření včasného zásahu by měly volit nejvhodnější opatření, které(á) zajistí reakci úměrnou konkrétním okolnostem.

10.9 Interakce mezi opatřeními v oblasti dohledu a makrobezpečnostními opatřeními

589. Pokud instituce podléhá makrobezpečnostním opatřením a při přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu určí, že tato makrobezpečnostní opatření dostatečně neřeší rizikový profil konkrétní instituce nebo nedostatky v instituci (tj. instituce je vystavena vyššímu riziku nebo představuje vyšší úroveň rizika, než je úroveň, o kterou makrobezpečnostní opatření usiluje, nebo jsou zjištěné nedostatky významnější než nedostatky, na které se opatření zaměřuje), měly by příslušné orgány zvážit doplnění makrobezpečnostních opatření o další opatření specifická pro danou instituci.

10.10 Interakce mezi opatřeními dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu

590. Pokud příslušné orgány v průběhu výkonu svých činností v rámci dohledu zjistí skutečnosti, které odůvodněně poukazují na nedostatky v systémech a kontrolním rámci instituce nebo v rámci vnitřní správy a řízení, které se týkají boje proti praní peněz a financování terorismu, nebo mají důvodné důvody k podezření, že instituce zvýšila expozici vůči praní peněz a financování terorismu rizika, měly by:

- a. tyto nedostatky a rizika oznámit orgánu dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, jakmile jsou identifikovány, a konzultovat je v souladu s obecnými pokyny pro spolupráci v oblasti praní peněz a financování terorismu⁵⁰;
- b. posoudit dopad, který mohou mít tyto nedostatky a rizika na obezpečnostní situaci instituce;
- c. konzultovat orgány dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a v souladu s mandáty a funkcemi příslušných orgánů zvážit nejvhodnější opatření obezpečnostního dohledu k řešení těchto nedostatků a rizik kromě

⁵⁰ Obecné pokyny orgánu EBA pro spolupráci v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu (EBA/GL/2021/15).

opatření přijatých orgány dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu.

591. Pokud jsou příslušné orgány informovány nebo se dozvědí o opatřeních nebo sankcích, které plánují nebo uložily orgány dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, měly by zvážit, zda a jak je třeba zmírnit potenciální obezřetnostní důsledky nedostatků a selhání zjištěných orgány dohledu v oblasti praní peněz a financování terorismu.

Hlava 11. Uplatňování procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu u přeshraničních skupin

592. Tato hlava se zabývá uplatňováním společných postupů a metodiky procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu v souladu s těmito obecnými pokyny ve vztahu k přeshraničním skupinám a jejich subjektům. Dává rovněž tuto problematiku do souvislosti se společným hodnocením a rozhodováním podle článku 113 směrnice 2013/36/EU a prováděcího nařízení Komise (EU) č. 710/2014, pokud jde o podmínky uplatňování postupu společného rozhodování o požadavcích obezřetnosti pro konkrétní instituce.
593. V rámci procesu přezkumu a vyhodnocování by příslušné orgány měly rovněž zvážit možná rizika praní peněz a financování terorismu s přihlédnutím k informacím obdrženým od příslušného orgánu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu v členském státě, ve kterém je usazen mateřský podnik, a rovněž od orgánů dohledu v oblasti praní peněz a financování terorismu odpovědných za dohled nad společnostmi skupiny v různých jurisdikcích, zejména hodnocení rizik praní peněz a financování terorismu a závažných nedostatků a porušení právních předpisů v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, které souvisí se strukturou přeshraniční bankovní skupiny.
594. Při posuzování obezřetnostních důsledků rizik praní peněz a financování terorismu v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování přeshraniční skupiny by příslušné orgány měly využít informace získané prostřednictvím dvoustranné spolupráce s příslušnými orgány v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu v souladu s obecnými pokyny ke spolupráci v oblasti praní peněz a financování terorismu a prostřednictvím své účasti v kolegiích v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu⁵¹ a obezřetnostních kolegiích.

11.1 Uplatňování procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu u přeshraničních skupin

595. V rámci uplatňování procesu přezkumu a vyhodnocování a těchto obecných pokynů u přeshraničních skupin by příslušné orgány měly vyhodnotit životaschopnost skupiny jako celku i jednotlivých subjektů skupiny. Toho lze dosáhnout rozdělením procesu do dvou fází: 1) příslušné orgány provedou úvodní hodnocení subjektů pod svým přímým dohledem a 2) příslušné orgány společně projednají a dokončí hodnocení v rámci kolegií orgánů dohledu podle požadavků článků 113 a 116 směrnice 2013/36/EU.

⁵¹ Kolegia v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu ve smyslu společných obecných pokynů ke spolupráci a výměně informací pro účely směrnice (EU) č. 2015/849 mezi příslušnými orgány dohlížejícími na úvěrové a finanční instituce („obecné pokyny k AML/CFT kolegiím“).

596. V souladu s oblastí působnosti obecných pokynů uvedenou v hlavě 1:
- a. by konsolidující orgány dohledu měly provést úvodní hodnocení mateřské společnosti a skupiny institucí na konsolidovaném základě;
 - b. by příslušné orgány měly provést úvodní hodnocení subjektů pod svým dohledem (jednotlivých subjektů nebo případně na základě dílčí konsolidace).
597. V rámci uplatňování těchto obecných pokynů u dceřiných společností přeshraniční skupiny podle výše uvedeného odstavce by příslušné orgány při provádění úvodního hodnocení u dceřiných společností měly k institucím primárně přistupovat jako k jednotlivým subjektům, tj. vyhodnotit obchodní model, strategii, vnitřní systém správy a řízení a kontrolní mechanismy v celé instituci, rizika pro kapitál a likviditu a kapitálovou přiměřenost a přiměřenost likvidity subjektu, jako kdyby se jednalo o samostatnou instituci. Zjištění, která jsou výsledkem úvodního hodnocení, by případně měla rovněž zahrnovat identifikaci hlavních slabých míst v přeshraničním kontextu nebo v kontextu skupiny, která mohou souviset s tím, že se instituce spoléhá na svoji mateřskou společnost/skupinu, pokud jde o financování, kapitál, technickou podporu atd. Při úvodním hodnocení jednotlivých subjektů by příslušné orgány rovněž měly zohlednit silné stránky a faktory, které přispívají ke snížení rizik a které souvisí s tím, že je subjekt součástí skupiny, a to s ohledem na technickou podporu, finanční podporu skupiny atd.
598. Výsledky úvodního hodnocení prvků procesu přezkumu a vyhodnocování, včetně názoru na případně zjištěné hlavní oblasti, ve kterých je instituce závislá na mateřské společnosti/skupině, by měly sloužit jako vstupní údaje při společném hodnocení a rozhodování podle požadavků článku 113 směrnice 2013/36/EU, a příslušné orgány by je tudíž měly projednat v rámci kolegií orgánů dohledu zřízených podle článku 116 směrnice 2013/36/EU.
599. Po projednání v rámci kolegií orgánů dohledu a na základě výsledků společného hodnocení by příslušné orgány měly svá hodnocení v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování dokončit, přičemž provedou potřebné úpravy na základě výsledků jednání kolegia.
600. Pokud úvodní hodnocení prováděné příslušným orgánem odhalilo konkrétní nedostatky související s pozicemi uvnitř skupiny (např. vysokou koncentrací expozic vůči mateřské společnosti, spoléhání se na financování v rámci skupiny, problémy s udržitelností strategie subjektu atd.), které negativně ovlivňují individuální celkovou životaschopnost subjektu, příslušné orgány by v rámci kolegií orgánů dohledu měly projednat, zda je potřeba změnit konečné hodnocení subjektu s ohledem na celou skupinu, včetně konsolidovaného obchodního modelu, strategie a existence skupiny a zvláštních vlastností mechanismů finanční podpory v rámci skupiny.
601. Příslušné orgány by měly v rámci kolegií orgánů dohledu projednat a koordinovat:
- a. plánování, včetně četnosti, a časový harmonogram hodnocení jednotlivých prvků procesu přezkumu a vyhodnocování u konsolidované skupiny a jejích subjektů s cílem podpořit přípravu zpráv o riziku skupiny a riziku likvidity, které mají sloužit

jako vstupní údaje při společném rozhodování podle článku 113 směrnice 2013/36/EU;

- b. bližší informace o používání referenčních hodnot při hodnocení prvků procesu přezkumu a vyhodnocování;
- c. přístup k individuálnímu hodnocení a přidělování skóre u dílčích kategorií rizik, pokud jsou dílčí kategorie považované za podstatné;
- d. vstupní údaje, které má instituce poskytnout na konsolidované a individuální úrovni při provádění hodnocení prvků procesu přezkumu a vyhodnocování, včetně informací vyplývajících z interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity;
- e. výsledky hodnocení, včetně skóre v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování přidělených jednotlivým prvkům, a celkové hodnocení a celkové skóre v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování na konsolidované i individuální úrovni. Při projednávání hodnocení jednotlivých rizik pro kapitál a likviditu by se příslušné orgány měly zaměřit na rizika, která jsou považovaná za významná pro dané subjekty;
- f. přeshraniční obezřetnostní důsledky rizik a obav v oblasti praní peněz a financování terorismu a
- g. případná plánovaná opatření v oblasti dohledu a opatření včasného zásahu.

602. Shrnutí celkového hodnocení v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování přeshraniční skupiny a jejích subjektů by příslušné orgány měly strukturovat tak, aby bylo možné vyplnit šablony zprávy o hodnocení v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování, zprávy o rizicích ve skupině, zprávy o hodnocení rizika likvidity a hodnocení rizika likvidity ve skupině, které jsou nezbytné ke společnému rozhodování podle článku 113 směrnice 2013/36/EU specifikovanému v prováděcím nařízení Komise (EU) č. 710/2014, pokud jde o podmínky uplatňování postupu společného rozhodování o požadavcích obezřetnosti pro konkrétní instituce.

11.2 Hodnocení kapitálu v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu a obezřetnostní požadavky pro jednotlivé instituce

603. Stanovení kapitálové přiměřenosti a souvisejících požadavků a vodítek v souladu s postupem popsaným v hlavě 7 je u přeshraničních skupin součástí postupu společného rozhodování příslušných orgánů podle článku 113 směrnice 2013/36/EU.

604. Výkon pravomocí dohledu a přijímání opatření v oblasti dohledu, včetně dodatečného kapitálového požadavku podle čl. 104 odst. 1 písm. a) na konsolidované nebo individuální

úrovni v souladu s ustanoveními hlavy 7 by měly být předmětem společného rozhodnutí příslušných orgánů podle článku 113 směrnice 2013/36/EU.

605. U mateřské společnosti nebo dceřiné společnosti přeshraniční skupiny by se dodatečné kapitálové požadavky podle čl. 104 odst. 1 písm. a) směrnice 2013/36/EU měly uplatňovat v souladu s postupem společného rozhodování podle čl. 113 odst. 1 písm. a) uvedené směrnice.

606. V souvislosti s projednáváním přiměřenosti výše kapitálu a stanovováním dodatečných kapitálových požadavků by příslušné orgány měly zohlednit:

- a. hodnocení významu zjištěných rizik a nedostatků na konsolidované i individuální úrovni (tj. která rizika jsou významná pro skupinu jako celek a která jsou významná pouze pro jeden subjekt) a úroveň kapitálu, která je potřeba k pokrytí těchto rizik;
- b. jsou-li zjištěné nedostatky společné všem subjektům (např. stejné nedostatky systému správy a řízení vyskytující se ve všech subjektech nebo nedostatky modelů používaných v několika subjektech), koordinaci hodnocení a reakce orgánů dohledu, a zejména rozhodnutí, zda by opatření měla být stanovena na konsolidované úrovni nebo poměrně na individuální úrovni pro subjekty, kde se společné nedostatky vyskytují;
- c. výsledky hodnocení interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a názor na spolehlivost výpočtů podle těchto postupů a jejich použití jako vstupních údajů při určování dodatečných kapitálových požadavků;
- d. výsledky výpočtů referenčních hodnot dohledu, které se používají v dodatečných kapitálových požadavcích pro všechny subjekty ve skupině a na konsolidované úrovni;
- e. dodatečné kapitálové požadavky, které mají být stanoveny pro jednotlivé subjekty a na konsolidované úrovni tak, aby se zajistila konzistentnost výsledných kapitálových požadavků, a zda je nutné převést kapitál z konsolidované úrovně na úroveň jednotlivých subjektů.

607. Při určování celkového kapitálového požadavku v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování podle hlavy 7 by příslušné orgány měly uvažovat stejnou úroveň uplatňování jako u požadavků souvisejících se společným rozhodováním podle čl. 113 odst. 1 písm. a) směrnice 2013/36/EU. Celkový kapitálový požadavek v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování a případná další kapitálová opatření by zejména měly být stanoveny na konsolidované a individuální úrovni subjektů působících v členských státech. Na úrovni dílčí konsolidace by celkový kapitálový požadavek v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování a další kapitálová opatření měly zahrnovat pouze mateřskou společnost částečně konsolidované skupiny, aby se předešlo dvojímu započítání dodatečných kapitálových požadavků, které u dceřiných společností v jiných členských státech zvažují příslušné orgány.

608. Pokud je výsledkem hodnocení rizik nadměrného pákového efektu pro mateřské nebo dceřiné instituce přeshraniční skupiny prováděného orgánem dohledu, že by měly být stanoveny dodatečné kapitálové požadavky k řešení rizika nadměrného pákového efektu, měly by být stanoveny v souladu s postupem společného rozhodování podle čl. 113 odst. 1 písm. a) směrnice o kapitálových požadavcích a měly by odrážet samostatný balíček kapitálových požadavků založených na pákovém poměru.
609. V souvislosti s projednáváním přiměřenosti výše kapitálu k pokrytí rizika nadměrného pákového efektu a stanovováním dodatečných kapitálových požadavků by příslušné orgány měly zohlednit:
- a. aspekty uvedené v odstavci 394;
 - b. dodatečné kapitálové požadavky k pokrytí rizika nadměrného pákového efektu, které mají být stanoveny pro jednotlivé subjekty a na konsolidované úrovni tak, aby se zajistila konzistentnost výsledných kapitálových požadavků, a zda je nutné převést kapitál z konsolidované úrovně na úroveň jednotlivých subjektů.
610. Všechny relevantní informace týkající se stanovení P2G (včetně jeho velikosti, složení vlastních zdrojů k jeho krytí a reakce dohledu) pro mateřské nebo dceřiné instituce přeshraniční skupiny by měly být sdíleny mezi příslušnými orgány a nastavení P2G a P2G-LR by se mělo provádět v souladu s postupem společného rozhodování podle čl. 113 odst. 1 písm. c) směrnice 2013/36/EU. Příslušné orgány by zejména měly projednat přístup k vytvoření P2G na úrovni jednotlivých institucí, jestliže na úrovni jednotlivých institucí nejsou k dispozici žádné údaje z dohledových zátěžových testů, nebo se případně dohodnout na uplatnění P2G pouze na konsolidované úrovni.
611. P2G a P2G-LR by měly podléhat společnému rozhodnutí příslušných orgánů podle čl. 113 odst. 1 písm. c) směrnice 2013/36/EU a měly by být řádně zohledněny ve společném rozhodnutí vypracovaném v souladu s článkem 113 směrnice 2013/36/EU.

11.3 Hodnocení likvidity v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu a obezřetnostní požadavky pro jednotlivé instituce

612. Pro účely čl. 113 odst. 1 písm. b) směrnice 2013/36/EU by příslušné orgány měly „záležitosti“ považovat za významné a/nebo „zjištění“ za závažná přinejmenším v případech, kdy:
- a. příslušné orgány navrhují zvláštní kvantitativní požadavky na likviditu; a/nebo
 - b. příslušné orgány navrhují jiná opatření než zvláštní kvantitativní požadavky na likviditu a skóre přiřazené riziku likvidity a/nebo riziku financování je „3“ nebo „4“.

11.4 Uplatňování jiných opatření v oblasti dohledu

613. Příslušné orgány odpovědné za dohled nad přeshraničními skupinami a jejich subjekty by měly uplatňování veškerých opatření v oblasti dohledu a opatření včasného zásahu v případě skupiny a/nebo jejích významných subjektů pokud možno projednat a koordinovat, aby se zajistilo konzistentní uplatňování opatření, která jsou pro zjištěná slabá místa nejvhodnější s přihlédnutím k celé skupině, včetně vzájemných závislostí a mechanismů v rámci skupiny uvedených výše.
614. Příslušné orgány odpovědné za obezřetnostní dohled nad subjekty přeshraniční skupiny by měly při ukládání opatření v oblasti dohledu nebo správních opatření, včetně sankcí institucím za jejich nedostatečné řešení nedostatků souvisejících s riziky praní peněz a financování terorismu, konzultovat příslušné orgány dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu v souladu s oddílem 8 obecných pokynů pro spolupráci v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu⁵² a v souladu s mandáty a funkcemi příslušných orgánů zvážit nejvhodnější opatření obezřetnostního dohledu k řešení těchto nedostatků a rizik kromě opatření přijatých orgány dohledu v oblasti praní peněz a financování terorismu.

⁵² Obecné pokyny orgánu EBA pro spolupráci v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu (EBA/GL/2021/15).

Hlava 12. Zátěžové testování v rámci dohledu

12.1 Používání zátěžového testování v rámci dohledu příslušnými orgány

615. Příslušné orgány by měly rovněž na základě článku 100 směrnice 2013/36/EU používat zátěžové testování v rámci dohledu k usnadnění procesu přezkumu a vyhodnocování, a zejména k hodnocení jeho hlavních prvků, jak je popsáno v hlavách 4 až 9. Zátěžové testování v rámci dohledu by příslušným orgánům mělo případně pomáhat zejména s:

- a. hodnocením jednotlivých rizik kapitálu institucí podle hlavy 6 nebo rizik likvidity a financování podle hlavy 8;
- b. hodnocením spolehlivosti programů zátěžového testování institucí i relevantnosti, závažnosti a věrohodnosti scénářů pro vlastní zátěžové testy institucí používané pro účely interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity. To může zahrnovat kritické posouzení hlavních předpokladů institucí a rizikových faktorů;
- c. hodnocením schopnosti instituce dodržovat celkový kapitálový požadavek v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování a celkový kapitálový požadavek v souvislosti s hodnocením kapitálové přiměřenosti podle oddílu 7.7. V závislosti na pokrytí a druhu zátěžového testu v rámci dohledu se toto hodnocení může omezit pouze na některé prvky celkového kapitálového požadavku v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování zohledněné v navržených vlastnostech zátěžového testování v rámci dohledu (např. dodatečné kapitálové požadavky pro jednotlivé kategorie rizik, pokud zátěžový test pokrývá pouze takové kategorie rizik);
- d. určením P2G pro instituce;
- e. určením možných slabých míst a nedostatků v řízení a kontrolách rizik institucí v jednotlivých rizikových oblastech.
- f. Zjištění možných nedostatků celkového systému správy a řízení nebo kontrolních mechanismů v celé instituci: zátěžové testování v rámci dohledu by příslušné orgány měly považovat za další zdroj informací pro účely hodnocení systému správy a řízení nebo kontrolních mechanismů v celé instituci v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování orgány dohledu podle hlavy 5. Zejména v případě, že příslušné orgány prostřednictvím zátěžového testování v rámci dohledu odhalí nedostatky ve vlastních programech zátěžového testování instituce nebo v podpůrné datové

infrastrukturu s údaji o rizicích, mělo by se k nim přihlídnout při hodnocení celkového systému správy a řízení a rámce řízení rizik dotyčné instituce;

- g. stanovením specifických kvantitativních požadavků na likviditu v souvislosti s hodnocením přiměřenosti likvidity, zejména v případě, že příslušný orgán nestanovil v rámci dohledu konkrétní referenční hodnoty pro požadavky na likviditu. Určité prvky dohledových zátěžových testů likvidity se případně použijí jako vstupní údaje při stanovování specifických požadavků na likviditu institucí (např. srovnávací analýza v nepříznivých podmínkách pro čistý odtok peněžních prostředků a způsobilá likvidní aktiva během různých časových horizontů, hodnocení tabulek splatností v zátěžových podmínkách) podle oddílu 9.4.

616. Dále by zátěžové testování v rámci dohledu mělo příslušným orgánům pomáhat s hodnocením organizačních postupů v rámci dohledu a plánování zdrojů orgánů dohledu, a to rovněž s přihlédnutím k dalším relevantním informacím, zejména pro častější a důkladnější hodnocení určitých prvků procesu přezkumu a vyhodnocování institucí, které nespádají do kategorie 1, a pro účely stanovení rozsahu programu dohledových šetření vyžadovaného článkem 99 směrnice 2013/36/EU.

617. Příslušné orgány by měly scénáře a výsledky dohledových zátěžových testů rovněž případně použít jako další zdroj informací při hodnocení ozdravných plánů institucí, zejména při hodnocení výběru a závažnosti scénářů a předpokladů použitých institucí.

618. Příslušné orgány by se měly o výsledky zátěžového testování v rámci dohledu rovněž případně opírat při analýze potřebné pro účely udělení různých povolení a oprávnění podle nařízení (EU) č. 575/2013 nebo směrnice 2013/36/EU, například v souvislosti s kvalifikovanými účastmi, fúze a akvizicemi a zpětnými odkupy akcií.

619. Příslušné orgány by se měly o výsledky zátěžového testování v rámci dohledu rovněž případně opírat při tematické analýze potenciálně slabých míst skupiny institucí s podobnými rizikovými profily.

620. Příslušné orgány by měly zátěžové testování v rámci dohledu použít případně také jako způsob, jak motivovat instituce ke zlepšení jejich interních schopností v oblasti zátěžového testování a řízení rizik: zátěžový test v rámci dohledu se složkou stanovenou zdola nahoru by mohl zejména motivovat instituce k dalšímu rozvoji a zlepšování jejich seskupování údajů, modelování rizik a IT nástrojů pro účely zátěžového testování a řízení rizik.

12.2 Hlavní prvky zátěžového testování v rámci dohledu

621. Při určování hlavních prvků zátěžového testování v rámci dohledu by příslušné orgány měly mimo jiné zvážit:

- a. *pokrytí* – pokud jde o pokrytí určitých rizikových faktorů nebo více rizikových faktorů zahrnutí určitých individuálních portfolií, činností nebo sektorů / zeměpisných oblastí, všech portfolií nebo několika z nich;
- b. *navrhovanou podobu* – pokud jde o: 1) analýzu citlivosti (jednofaktorová nebo vícefaktorová); 2) analýzu scénářů nebo 3) reverzní zátěžové testování. Příslušné orgány by měly zvolit návrh, který je nejvhodnější s ohledem na cíl, který zátěžový test sleduje: analýza citlivosti na jeden rizikový faktor nebo více rizikových faktorů by měla být obvykle upřednostněna při hodnocení individuálního rizika kapitálu nebo rizik likvidity či financování; analýza scénářů by měla být obvykle upřednostněna, jestliže se usiluje o hodnocení celkové kapitálové přiměřenosti; zatímco reverzní zátěžové testování může být mimo jiné považováno za vhodné při hodnocení závažnosti scénářů použitých institucí;
- c. *rozsah* – pokud jde o pokrytí perimetru přeshraničních skupin: pro účely hodnocení celkové kapitálové přiměřenosti skupiny by se příslušné orgány měly ujistit, že se v zátěžových testech přihlíží ke všem relevantním subjektům ve skupině;
- d. *vzorek institucí, na které se zátěžové testy vztahují*: při plánování testování v rámci dohledu pro více než jednu instituci by příslušné orgány měly zohlednit odpovídající vzorek pro účely této činnosti, zejména pak při používání zátěžového testování v rámci dohledu pro tematická hodnocení určitých linií podnikání / obchodních modelů nebo studie/hodnocení dopadů;
- e. *přístup* – (zátěžový test shora dolů, zátěžový test zdola nahoru, kombinace obojího, stanovení specifických základních scénářů pro instituce).

622. Při navrhování a provádění dohledových zátěžových testů pro účely procesu přezkumu a vyhodnocování by příslušné orgány měly zvážit výsledky přezkumů kvality aktiv, pokud jsou k dispozici, jsou vhodné a zatím nebyly zohledněny v účetní závěrce institucí. Zkombinování zátěžového testování v rámci dohledu s přezkumy kvality aktiv lze považovat za užitečné při zajišťování toho, aby rozvahové pozice institucí, na které se vztahují dohledové zátěžové testy, byly správně vykázány s použitím lepších a srovnatelných výchozích hodnot u všech zúčastněných institucí.

623. Příslušné orgány mohou rovněž zvážit nastavení předem stanovených cílových poměrů týkajících se kapitálu, zejména v souvislosti se zátěžovými testy celého systému (včetně zátěžových testů na úrovni dané země), nebo nastavení obecných či specifických prahových hodnot. V takových případech musí být výše uvedené vhodné a musí přihlížet k cílům dohledu. Takové cíle nebo prahové hodnoty by měly být jednotně uplatňovány u institucí, které spadají do oblasti působnosti daných dohledových zátěžových testů.

12.3 Organizační uspořádání a systém správy a řízení v rámci příslušných orgánů

624. Příslušné orgány by měly vytvořit účinný program pro zátěžové testování v rámci dohledu. Tento program by se měl opírat o odpovídající organizační uspořádání, mechanismy správy a řízení a informační technologie, které zajišťují, aby dohledové zátěžové testy bylo možné provádět s odpovídající četností. Program zátěžového testování v rámci dohledu by měl podporovat účinné provádění programu dohledových šetření pro jednotlivé instituce. Měl by rovněž odrážet to, jak příslušný orgán přijímá rozhodnutí o výběru forem zátěžového testování v rámci dohledu v úzké návaznosti na cíle jednotlivých testů.

625. Systém správy a řízení, organizační uspořádání a informační technologie, o které se program zátěžového testování v rámci dohledu opírá, by měly zahrnovat alespoň toto:

- a. dostatečné lidské a materiální zdroje, datovou a IT infrastrukturu pro navrhování a provádění dohledových zátěžových testů. Program zátěžového testování v rámci dohledu by se měl zejména opírat o vhodné údaje a odpovídající metodický přístup, který zahrnuje všechny aspekty, včetně scénářů a předpokladů (např. šablony, pokyny, dokumentace), a zajišťuje flexibilitu i odpovídající úroveň kvality a kontrolních mechanismů;
- b. proces zajišťování kvality, zahrnující návrh, vypracování a provedení zátěžového testování, a srovnatelnost výsledků mezi institucemi;
- c. začlenění testování v rámci dohledu do dalších relevantní procesů dohledu. Organizace by tudíž měla v případě potřeby a s přihlédnutím k případným právním omezením podporovat interní sdílení informací a využívání všech aspektů programu zátěžového testování (např. kvantitativních i kvalitativních výsledků).

626. V rámci systému správy a řízení by příslušné orgány měly zajistit pravidelný kvalitativní i kvantitativní přezkum programu zátěžového testování v rámci dohledu tak, aby byl přiměřený.

627. Příslušné orgány by měly zajistit, aby měly zavedeny procesy a mechanismy, které umožňují účinný dialog s institucemi ohledně dohledových zátěžových testů a jejich výsledků. Tento dialog by měl odrážet zamýšlené cíle, měl by být stanoven zejména, avšak ne výhradně, pro případy, kdy jsou dohledové zátěžové testy prováděny pro účely hodnocení celkové kapitálové přiměřenosti, a měl by probíhat v obecnější souvislosti s hodnocením v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování tak, jak je stanoveno v těchto obecných pokynech. Pro účely takového dialogu na odborné i řídicí úrovni by příslušné orgány měly případně zajistit, aby:

- a. bylo institucím poskytováno přiměřené, dostatečně podrobné a přesné vysvětlení a pokyny týkající se uplatňování metodik a předpokladů používaných v zátěžovém testu zdola nahoru;

- b. byly institucím dávány přiměřené, dostatečně podrobné a přesné pokyny, pokud jde o údaje, které musí předložit příslušným orgánům spolu s výsledky zátěžových testů;
- c. bylo institucím poskytnuto vysvětlení navazující na případné relevantní projednání výsledků dohledových zátěžových testů, které mají za následek uplatnění opatření v oblasti dohledu. Uvedené by měly příslušné orgány zvážit zejména v souvislosti se zátěžovými testy celého systému, které jsou spouštěcím faktorem pro opatření v oblasti dohledu.

628. Při používání zátěžového testování v rámci dohledu pro přeshraniční skupiny a jejich subjekty by si příslušné orgány měly vyměňovat informace a odpovídajícím způsobem proces projednat v rámci kolegií orgánů dohledu, je-li to prakticky možné. Příslušné orgány by měly zejména zajistit, aby byly zpřístupněny a projednány relevantní údaje o metodikách, scénářích a důležitých předpokladech, ale i výsledky dohledových zátěžových testů, zejména těch, které se zaměřují na hodnocení kapitálové přiměřenosti nebo přiměřenosti likvidity.

629. Příslušné orgány by měly rovněž určit, jaké informace o dohledových zátěžových testech a jejich výsledcích lze zveřejnit, a to s přihlédnutím k zamýšleným účelům dohledových zátěžových testů. Při rozhodování o zveřejnění výsledků nebo metodik dohledových zátěžových testů by příslušné orgány měly zvážit svoji vlastní úlohu v testech a zvolený přístup (zátěžový test shora dolů, zátěžový test zdola nahoru) a měly by rovněž zvážit rozsah své vlastní analýzy, která bude k zveřejněným výsledkům připojena.

12.4 Proces a metodika

630. Program zátěžového testování v rámci dohledu stanovený příslušnými orgány by měl zajistit alespoň toto:

- a. Při navrhování metodik a předpokladů pro použití v dohledových zátěžových testech by příslušné orgány měly rozhodnout o návrhu a charakteristikách testu, které jsou nejvhodnější pro zamýšlený účel, tj. které jsou provázány s cíli dohledu (nebo jinými cíli) stanovenými příslušným orgánem.
- b. Při provádění dohledových zátěžových testů na širším vzorku institucí mohou příslušné orgány zvážit přijetí návrhu dohledových zátěžových testů pro různé kategorie institucí podle oddílu 2.4, zejména pak v případě, že se jedná o test shora dolů.
- c. Příslušné orgány by měly zvážit odpovídající časové rámce pro provádění dohledových zátěžových testů, včetně časového horizontu scénářů a doby, po kterou jsou analyzována opatření vedení navržená institucemi v rámci zátěžového testu. Časové rámce pro testy by měly rovněž zohlednit dialog s institucí, je-li to pro zamýšlený účel testu relevantní, a to, do jaké míry údaje poskytnuté zúčastněnou institucí zůstanou relevantní.

- d. Příslušné orgány by měly zohlednit, je-li to relevantní pro zamýšlený účel testu, veškeré známé budoucí změny v oblasti regulace ovlivňující instituce v rámci a časovém horizontu testu.

631. V případě zátěžového testu ve formě analýzy scénářů by příslušné orgány měly rozhodnout, zda realizovat jediný scénář, který se použije na všechny instituce, na něž se test vztahuje, nebo vypracovat specifické scénáře pro jednotlivé instituce (takové scénáře by však neměly zbavit instituce povinnosti navrhnout vlastní scénáře pro účely zátěžového testování interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity), nebo použít kombinaci obou možností. Příslušné orgány by měly zohlednit převoditelnost zdrojů kapitálu a likvidity v zátěžových podmínkách a případné možné překážky, včetně případně existujících právních a provozních překážek.

632. Při vytváření metodiky pro dohledové zátěžové testy by měly být zváženy tyto aspekty:

- a. pro účely hodnocení kapitálové přiměřenosti by příslušné orgány měly zvážit dopad zátěžového testu na výkaz zisků a ztrát instituce, její rozvahu, výši rizikové expozice a pákový poměr a analyzovat dopad zátěžového testu na kapitálové poměry instituce, na které se test vztahuje;
- b. pro účely zátěžových testů zdola nahoru by příslušné orgány měly zvážit, do jaké míry stanovují metodiku pro modelování rozvahy a výkazu zisků a ztrát institucí. Rozvahy institucí mohou být orientačně považovány za statické, což příslušným orgánům umožní vyhodnotit vývoj aktuálních rizik v čase. Popřípadě mohou být brány jako dynamické, což například umožní prozkoumat obchodní plány institucí, které se mohou v zátěžovém scénáři vyvíjet, s větším zaměřením na budoucnost, nebo prozkoumat, jak se mohou v čase vyvíjet objemy úvěrů. Má-li být dosaženo lepší srovnatelnosti, příslušné orgány mohou zvážit, zda zvolit statický přístup k rozvaze. Pro dosažení lepší zpětné vazby ohledně zamýšlených nebo plánovaných reakcí institucí na zátěžové podmínky a šoky může být naopak upřednostňován dynamický přístup k rozvaze;
- c. příslušné orgány by měly zvážit, jak v zátěžových testech zohlednit zpětnou vazbu týkající se systému nebo sekundární účinky, a přihlídnout k případným omezením při poskytování předběžných předpokladů v případě zátěžových testů zdola nahoru;
- d. pro účely dohledových zátěžových testů zdola nahoru by příslušné orgány měly usilovat o konzistentní a spravedlivé vyhodnocení dopadu takových testů v institucích, na které se dohledové zátěžové testy vztahují, a dodržovat zásadu rovných podmínek. Příslušné orgány by měly rovněž zvážit, do jaké míry výsledky zátěžových testů odrážejí spíše rozdíly v možnostech, které instituce zvolily při modelování, a v úsudku institucí než skutečné rozdíly v rizicích, kterým jsou vystaveny.

633. Příslušné orgány by měly usilovat o vyhodnocení rizika modelů v rámci zátěžového testování a o to, aby měly přístup k různým druhům srovnatelných informací. Doporučuje se mít případně k dispozici několik úhlů pohledu / referenčních úrovní. Je důležité si uvědomit, že všechny modely jsou nedokonalé, a jasně identifikovat známé a potenciální nedostatky. Údaje o těchto omezeních a nedostacích modelů zátěžového testování jednotlivých institucí lze využít jako podklady pro proces zátěžového testování v rámci dohledu a k omezení potenciálních problémů vyplývajících z rizika modelů.

Přílohy

Příloha 1. Operační riziko, příklady souvislostí mezi ztrátami a rizikovými faktory

Pro znázornění toho, jak se operační riziko projevuje, je nezbytné pochopit vztah mezi určujícími faktory určité rizikové události a dopadem (tj. výsledkem) rizikové události. Vybrané příklady jsou uvedeny v této tabulce⁵³.

	Faktor	Riziková událost	Druhy dopadů (výsledky)
Lidé	Žhářství – úmyslný čin spáchaný určitou osobou	Požár – událost	<ul style="list-style-type: none"> • Úmrtí/úraz • Finanční ztráta / náklady • Škoda na majetku • Přerušování kontaktů se zákazníky
Proces	Manuálně způsobená chyba	Nepřesné účetnictví	<ul style="list-style-type: none"> • Finanční ztráta • Přepřepočítání účetnictví
Systémy	Chyba IT softwaru	Bankomaty mimo provoz / nedostupné	<ul style="list-style-type: none"> • Stížnosti zákazníků • Vyrovňovací platby • Poškození dobré pověsti • Výtky od regulačního orgánu
Vnější	Velmi vážná sněhová bouře	Nedostupnost budov / spuštění opatření v případě nepředvídaných událostí	<ul style="list-style-type: none"> • Přerušování kontaktů se zákazníky • Finanční ztráta • Náklady na opravy

⁵³ Příčina způsobuje rizikovou událost, která má určitý dopad nebo několik různých výsledků, z nichž některé jsou kvantifikovatelné.

Příloha 2. Hlavní charakteristiky a rozdíly mezi P2R a P2G

	<u>P2R</u>	<u>P2G</u>
Povaha	Požadavek nad rámec pilíře 1 a pod úrovní požadavku kombinovaných kapitálových rezerv stanovený podle článku 104 směrnice o kapitálových požadavcích	Očekávání nad rámec požadavku kombinovaných kapitálových rezerv
Oblast působnosti	1) Riziko neočekávaných ztrát za období 12 měsíců, které není pokryto minimálními požadavky; 2) riziko očekávaných ztrát za 12 měsíců, které je nedostatečně pokryto rezervami; 3) riziko podcenění rizika kvůli nedostatkům modelu; 4) rizika vyplývající z nedostatků systému správy a řízení	Kvantitativní výsledky relevantních zátěžových testů (další potenciální oblasti, které budou dále zkoumány)
Stanovení	Výpočet bere v úvahu výsledky interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti, jsou-li vyhodnoceny jako spolehlivé, opírající se dále například o referenční úroveň orgánů dohledu použité u výpočtů podle interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti, o úsudek orgánů dohledu atd.	Výpočet na základě maximálního dopadu nepříznivého scénáře na poměr CET1, upravený například o důvěryhodná zmírňující opatření a další faktory a započtený proti kapitálu drženému za účelem dosažení bezpečnostní kapitálové rezervy a ve výjimečných případech proticyklické kapitálové rezervy, pokud pokrývá stejná rizika, jako jsou rizika předpokládaná v zátěžovém testu
Kvalita kapitálu	Regulační způsobilý kapitál, přinejmenším ve stejném složení jako pilíř 1	(pouze CET1)

Význam pro omezení týkající se rozdělování výnosů podle článku 141 směrnice 2013/36/EU	Ano	Ne
Sdělení instituci	V rámci poměru TSCR vyjádřeného ve vztahu ke všem poměrům pilíře 1 (celkový kapitál, T1, CET1)	Jako samostatný poměr, ne součást celkového kapitálového požadavku v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování nebo celkového kapitálového požadavku, s vysvětlením, jak ovlivňuje všechny kapitálové poměry (T1 a celkový kapitál)
Compliance	Požadavky, které musí být splněny vždy, a to i v zátěžových podmínkách	Očekává se, že instituce začlení P2G do svého plánování kapitálu, řízení rizik a vypracování ozdravných plánů a že při výkonu činnosti jsou nad úrovní P2G
Reakce orgánů dohledu na porušení	Mohou být použita všechna opatření v oblasti dohledu. Porušení je potenciální podmínkou pro odnětí povolení. Instituce porušující stanovený požadavek se pro účely řešení krize považuje za instituci, jež je v selhání nebo jejíž selhání je pravděpodobné.	Neexistuje automatická souvislost mezi tím, že úroveň kapitálu klesne pod P2G, a konkrétními opatřeními dohledu, ale mělo by to za následek intenzivnější dialog s institucí a zapojení instituce, neboť je zapotřebí předložit důvěryhodný kapitálový plán.